

THE PROCEEDINGS OF THE MODEL CONFERENCE 2022

Preklad/Translation:

SK/EN

Juraj Juráš

Pod vedením/Under the Leadership: Bc. Šimon Kotvas

Katedra anglistiky a amerikanistiky FIF UK/Department of British and American Studies

SK/DE

Bc. Michaela Jánošová, Bc. Dominika Willantová, Tatiana Binčíková, Terézia Hagarová, Natália Holešová, Sandra Hostinská, Lenka Jakubiková, Karin Kodadová, Michal Janotka, Karin Kmeťová, Oleksandra Kravchenko, Paulína Ložiová, Milan Mičko, René Pawera

Pod vedením/Under the Leadership: Mgr. Tomáš Sovinec, PhD.

Katedra germanistiky, nederlandistiky a škandinavistiky/Department of German, Dutch and Scandinavian Studies

SK/FR

Martin Verbič, Nikola Bírová, Dušana Laučíková, Emma Materlínová, Zuzana Mistríková, Anežka Damaškovičová, Renáta Koutenská

Pod vedením/Under the Leadership: Mgr. Stanislava Moyšová, PhD.

Katedra romanistiky/Department of Romance Studies

SK/RU

Viola Bályová, Lenka Štofilová, Ondrej Hubinský, Sára Krušpánová, Klaudia Feketeová, Monika Petříčková

Pod vedením/Under the Leadership: Mgr. Jelena Ondrejčovičová, PhD.

Katedra rusistiky a východoeurópskych štúdií/ Department of Russian and East European Studies

Za obsahovú a jazykovú stránku príspevkov zodpovedajú autori./Authors are responsible for the content of their papers. Preklad vykonaný bez korektúry. Translation performed without proofreading.

© *Fakulta medzinárodných vzťahov, Ekonomická univerzita v Bratislave, 2022*

Vydavateľ/Publisher:

Vydavateľstvo EKONÓM, 2022

ISBN 978-80-225-4938-7

Supervízori/Supervisors

Supervízor Modelovej konferencie a Organizačného tímu/Supervisor for the Model Conference and Organizing Committee

Ing. Tomáš Kajánek

Supervízorka Politickej sekcie/Supervisor for the Political Section

Ing. Zuzana Beňová

Supervízor Environmentálnej sekcie/Supervisor for the Environmental Section

Ing. Jakub Pernický

Organizačný tím/Organizing Committee

Predsedička Organizačného tímu a Modelovej konferencie/Chairman of the Organizing Committee and the Model Conference

Bc. Marcela Špacírová

Členovia/Members

Bc. Carla Donna Csóka

Bc. Barbora Džupinová

Bc. Michaela Gregorovičová

Bc. Radka Jarošová

Bc. Barbora Legényová

Bc. Jana Macalová

Bc. Katarína Nackinová

Bc. David Schun

Bc. Barbara Uhliariková

Politická sekcia/Political Section

Predseda Politickej sekcie/Chairman of the Political Section

Bc. Juraj Sýkora

Členovia/Members

Bc. Alžbeta Belanská

Bc. Juraj Cigán

Bc. Boris Cvacho

Bc. Marcela Gocmanová

Bc. Daniela Godová

Bc. Andrej Havetta

Bc. Katarína Horňáková

Bc. Nguyen Duc Huy

Bc. Betina Kollárová

Bc. Laura Košťalová

Bc. Júlia Kromková

Bc. Jakub Kužel

Bc. Samuel Legutky

Bc. Viktória Mačová

Bc. Olívia Obedová

Bc. Sofia Orlovská

Bc. Dávid Rejdovian

Bc. Jana Sekeráková

Bc. Samuel Serdel

Bc. Jakub Sidorják

Bc. Katarína Slovjaková

Bc. Juraj Stolárik

Bc. Jana Tomaškovičová

Bc. Daniel Vodička

Environmentálna sekcia/Environmental Section

Predsedyňa Environmentálnej sekcie/Chairman of the Environmental Section

Bc. Andrea Polovčíková

Členovia/Members

Bc. Diana Andrásyová

Bc. Ivana Eliášová

Bc. Alžbeta Gavalcová

Bc. David Hrežik

Bc. Monika Jakábová

Bc. Martina Kašiarová

Bc. Barbara Kissová

Bc. Tatiana Komorná

Bc. Petra Korbiniová

Bc. Lenka Kotruchová

Bc. Ján Lačný

Bc. Diana Miškechová

Bc. Ivana Müllnerová

Bc. Nikola Ölvecká

Bc. Henrieta Plekancová

Bc. Karin Sádecká

Bc. Barnabás Szabó

Bc. Dominika Švédová

Bc. Noemi Tóthová

Bc. Zuzana Uhlárová

Bc. Viktória Valachová

Bc. Otilia Vargová

Bc. Roland Zigo

Bc. Slávka Žovicová

CONTENTS

FOREWORDS	5
POLITICAL SECTION	10
Všeobecná migračná a azylová politika	11
Final Communiqué	19
Common Migration and Asylum Policy	19
Politique générale en matière de migration et d'asile	28
Gemeinsame Migrations- und Asylpolitik	35
Общая политика в области миграции и предоставления убежища	45
ENVIRONMENTAL SECTION	54
Stav klímy a stratégia pre Európu 2022	55
Final Communiqué	82
Climate Status and Strategy for Europe 2022	82
L'état du climat et une stratégie pour l'europe 2022	108
Klimazustand und Strategie für Europa 2022	135
Состояние климата и стратегия для европы 2022	165
PARTNERSHIP	198

FOREWORDS

Ladies and gentlemen, dear students,

I am honored to greet you today from the University of Economics in Bratislava on behalf of our Rector, Prof. Ferdinand Daňo at the start of this significant day – which will be devoted to the 15th Model Conference.

Dear students,

Your several months of effort, demanding and systematic preparation have reached the final stage. Now – in the last year of your Master studies - you have the opportunity to apply all your skills and knowledge obtained during your time here.

This course, which results in this event, offers great opportunities for our students, and I would like to mention the following three:

1st Training of negotiation skill

2nd Public speaking training

and certainly learning from each other, through discussions and talks.

Dear ladies and gentlemen,

I am proud that this unique project belongs to the portfolio of activities of the Faculty of International Relations of the University of Economics in Bratislava. It is a magnificent promotion for the faculty and the university, as well.

My sincerest gratitude goes to all those who made this event possible.

I wish you all a successful day, enriching experts' contributions and stimulating discussions.

Thank you for joining us!

Assoc. Prof. Boris Mattoš, PhD

Vice-Rector for International Relations

University of Economics in Bratislava

Dear excellences, guests, colleagues, students,

It is my pleasure to welcome you once again at the University of Economics in Bratislava and in particular at the Faculty of International Relations.

Model conferences have a long-term tradition. This year, it is the fifteenth time that the Faculty of International Relations has organized it.

The aim of the conference is to discuss urgent challenges of international politics, international economics, international law, and urgent environmental issues. We meet here to talk about the current challenges of global society.

This year's conference has two panels – political and environmental. We will discuss our ability to achieve carbon neutrality, real implementation of environmental plans, migration and asylum policy and possibilities for migrants in the EU territory. Let me thank all our panelists for being with us and for their willingness to share their knowledge and attitudes. Let me also thank all our partners and especially H.E. President of the Slovak Republic Zuzana Čaputová for their support.

Model conference is the final project of our students. Students that are going to finish their studies in a few weeks. I really appreciate all the effort they have dedicated to the preparation of the conference and I am grateful they did not give up and fulfilled all the tasks connected with its organization. This year they also proved their real professionalism and preparedness to start their life careers.

Ladies and Gentlemen,

Finally, let me express my gratitude once again. I really appreciate the effort of all my colleagues and conference team leaders. We probably would not have met here today if it was not for their everyday work and patience.

Special thanks also go to Marcela Špacírová – this year's conference president, and Tomáš Kajánek for their positive attitude and hard work.

Ladies and Gentlemen,

Have a great time with us today.

Thank you.

doc. PhDr. Rudolf Kucharčík, PhD

Dean of the Faculty of International Relations

Dear University members, members of the Faculty of International Relations, sponsors and partners, chairs of the sections, supervisors, students and guests,

On April 5th, we had the opportunity to meet at the already 15th year of the Model Conference of the Faculty of International Relations. On this, especially for our soon to be graduates' significant day, we traditionally discussed two important issues of international relations. Unfortunately, due to the uncertain and unpredictable pandemic situation that has been affecting us for more than two years, we were forced to organize this year's event in a hybrid form.

Owing to the excellent work of the Faculty of International Relations we experienced an excellent event with the participation of important guests who shared their views in two panel discussions focused on migration and environmental policies. The organization of an event of this kind and the work of students over the past two semesters has become a valuable experience that, I firmly believe, the students of our faculty will benefit from many times in their future careers. Dear members of the organizing team and chairwoman of this year's Model conference, Ms. Marcela Špacírová, I believe that the organization of an event of this nature has been a valuable experience for you and that you will also use the acquired skills in your future. The Model Conference was successful despite all the circumstances, so in this way, let me also thank the people without whom the Model Conference would not have been feasible. This year, these have been my great colleagues who were involved in the preparations, namely Zuzana Beňová, Ján Dančo and Jakub Pernický. Let me also thank our Dean Associate professor Rudolf Kucharčík and Vice-Rector for International Relations, Associate professor Boris Mattoš for their continuous support of the project.

I would also like to thank all our sponsors and partners, including our faculty and the University of Economics who proved their willingness and social responsibility and contributed to the organization of the Model Conference of the Faculty of International Relations 2022. Special thanks to Her Excellency - the President of the Slovak Republic - Zuzana Čaputová who took over the auspices of the event, even though she could not honour us with a personal opening speech.

I believe that all the students, guests and participants enjoyed the panel discussions, enriched themselves with the extra knowledge and spent a pleasant time. At the same time, I hope that the pandemic situation will finally improve and that the future graduates will be able to experience once again the unique atmosphere of diplomatic negotiations and the conference as such live in the Assembly Hall of the University of Economics.

Ing. Tomáš Kajánek

Supervisor of the Model Conference 2022

Dear colleagues, University members and supporters of the Model Conference,

I was delighted to have been welcoming the guests of the Model Conference as a president at the 15-year jubilee of this student project. We were pleased to present the fruits of not only the last year's effort but also, and especially, the fruits of the 5 years we have spent enriching our skills and strengthening our potential at the Faculty of International Relations at The University of Economics in Bratislava.

It came with great pleasure to us to have been holding the tradition of organising the Model Conference despite all the obstacles and hurdles that have stood in the way. This conference has come a long way since 2007 and has surpassed the various challenges our colleagues have faced over the years. As a result, from having this conference with just a few participants back in 2007, we have come a long way in making the conference a huge success with organising an open event available to the public and bestowing the patronage from the highest-ranking Slovak political positions.

This year, the conference held an even greater special value because this was the first time in the history of our faculty when the entire conference was taking place by combining digital and live platforms. Due to the changing time caused by the pandemic, we encouraged our participants to stay safe and maintain social distancing. For this reason, we decided to broadcast the Conference without physical presence of the audience. Nevertheless, we were happy that we could welcome our guests in person, which brought the Conference closer to our audience. It is my aspiration that by organising a hybrid event we have proven that the students of today have the ability to adapt to the changing circumstances around them, and will be prepared for the future.

On behalf of the entire team of the Model Conference, I would like to thank everyone who made the organisation of this year's event possible. To the board of the University and the Faculty, and to the supervisors who gave their very best for the betterment of all the students, and for always being ready to share their knowledge and wisdom with us, we thank you. I especially present my thanks to Her Excellency, Ms Zuzana Čaputová, the president of the Slovak republic for taking the auspices of this year's conference.

I sincerely believe that we have successfully followed in the footsteps of our predecessors and have left a meaningful mark for our successors. It is a privilege to be given an opportunity to unite and to make an impact as a team, and to start the new life, the life after graduation, with such a valuable experience that not every student can come across

Once again thanks to the endeavour given by the students, my colleagues, to our supervisors, sponsors and to all those who support the Conference by joining us on April 5th, 2022.

Bc. Marcela Špacírová

President of the Model Conference 2022

POLITICKÁ SEKČIA
POLITICAL SECTION
LA SECTION POLITIQUE
POLITISCHE SEKTION
ПОЛИТИЧЕСКАЯ СЕКЦИЯ

Závěrečné oznámenie

Za politickú sekciu 15. modelového zhromaždenia

Prijatá váženými zástupcami členských štátov Európskej únie
v Bratislave

Všeobecná migračná a azylová politika

V Bratislave 5 apríla 2022

Úvod

Od 22.septembra 2020 do 5.apríla 2022 pravidelne prebiehali zasadnutia politických zástupcov členských štátov Európskej únie. Predsedom politickej sekcie 15.ročníka Modelovej konferencie fakulty medzinárodných vzťahov Ekonomickej univerzity v Bratislave bol pán Juraj Sýkora. Na zasadnutiach sa zúčastnili títo zástupcovia členských štátov Európskej únie:

Vážený predstavitelia Českej republiky a Európskej únie **Betina Kollárová, Júlia Kromková a Viktória Mačová,**

Vážený predstavitelia Spolkovej republiky Nemecka a Európskej únie **Jakub Kužel, Olívia Obedová a Jakub Sidorják,**

Vážený predstavitelia Španielskeho kráľovstva a Európskej únie **Jana Sekeráková a Katarína Slovjaková,**

Vážený predstavitelia Poľskej republiky a Európskej únie **Andrej Havetta, Samuel Legutky a Juraj Stolárik,**

Vážený predstavitelia Helénskej republiky a Európskej únie **Alžbeta Belanská, Marcela Gocmanová a Sofia Orlovska,**

Vážený predstavitelia Talianska a Európskej únie **Katarína Horňáková, Nguyen Duc Huy a Jana Tomaškovičová,**

Vážený predstavitelia Maďarska a Európskej únie **Daniela Godová, Dávid Rejdovian a Samuel Serdel,**

Vážený predstavitelia Portugalskej republiky a Európskej únie **Juraj Cigáň, Boris Cvacho a Daniel Vodička.**

Nasleduje oznámenie, ktoré prijali vážení zástupcovia členských štátov Európskej únie na záverečnom plenárnom zasadnutí na záver zasadnutia na účely Modelovej konferencie Fakulty medzinárodných vzťahov Ekonomickej univerzity v Bratislave, ktorú usporiadala politická sekcia na tému Migrácia 16 marca 2022 v Bratislave:

My, zástupcovia členských štátov Európskej únie, sme rokovali o našom spoločnom úsilí na tému migrácie. Prijali sme všeobecnú dohodu o rôznych otázkach, ako sú povinné kvóty, readmisné dohody, starnutie obyvateľstva alebo súčasná situácia na Ukrajine.

Kapitola 1: Povinné kvóty

V posledných rokoch sa čoraz častejšie stretávame s fenoménom migrácie. Či už hovoríme o veľkej migračnej kríze z roku 2014 alebo o nedávnej vojne na Ukrajine, ktorá hlboko zasiahla všetky európske krajiny. Migrácia sa stala pravidelnou súčasťou nášho každodenného života. Európske krajiny si uvedomujú vážnosť situácie a zhodli sa na potrebe komplexných riešení. Jedným z možných riešení bol návrh povinných kvót a prvým bodom rokovania politickej sekcie boli povinné kvóty. Povinné kvóty v praxi znamenajú prerozdelenie migrantov do všetkých krajín Európskej únie na základe rôznych ukazovateľov, ako je veľkosť krajiny, alebo aj hospodárska výkonnosť.

Delegáti zo všetkých zúčastnených krajín sa zhodli na potrebe riešenia migrácie. Nie všetci delegáti však súhlasili s myšlienkou povinných kvót. Zástupcovia Českej republiky, Nemecka, Španielska, Grécka, Talianska a Portugalska mali k tejto otázke pozitívny postoj. Mnohé z týchto krajín boli priamo postihnuté migračnou krízou. Ich odporcami boli delegáti z Poľska a Maďarska, ktorí výslovne nesúhlasili s prerozdelením migrantov na základe kvót. Trvali na tom, aby sa kríza riešila v bode jej vzniku. Delegáti z Poľska a Maďarska podložili svoje námietky národnými prieskumami, ktoré ukázali, že viac ako polovica obyvateľstva nechce migrantov na svojom území. Delegáti Poľskej republiky pochybovali o možnosti bezproblémovej

realizácie medzikultúrneho zlúčenia, predovšetkým z dôvodu možných hrozieb pre štátnu kultúru, náboženstvo a problémy s integráciou migrantov do ich nového prostredia. Vyslovili aj obavy z masovej hospodárskej migrácie, ktorá by ešte viac destabilizovala situáciu. Poľskí delegáti sú presvedčení, že hlavnou povinnosťou štátu je brániť vlastných občanov a ich práva. Nútiť iné štáty, aby prijali kvóty migrantov, je v rozpore s touto povinnosťou na politickej, kultúrnej a hospodárskej úrovni. Zároveň uviedli, že prijímanie migrantov by malo vychádzať z koncepcie „pružnej solidarity“, ktorá by sa neskôr stala „efektívnou solidaritou“. Myšlienka bola propagovaná počas slovenského predsedníctva v Rade EÚ v druhej polovici roka 2016. Tento návrh sa však v Európskom parlamente nestretol s pochopením.

Proces hlasovania:

Prvé hlasovanie politickej sekcie sa týkalo nasledujúcich otázok na tému Migrácia a povinné kvóty. Prijali sa tieto vyhlásenia:

Súhlasia vaše krajiny s prerozdelením migrantov na základe povinných kvót?

Delegáti z Nemecka, Grécka a Talianska boli za povinné kvóty. Zástupcovia týchto krajín zároveň zdôraznili, že migračnou krízou boli priamo postihnuté ich štáty. Uviedli, že členské štáty Európskej únie by mali nielen využívať spoločné výhody, ale aj prispievať k riešeniu problémov, ako sú útoky migrantov na hraničné štáty Európskej únie. Delegáti z Maďarska a Poľska hlasovali proti nemu. Keďže princípom hlasovania bola jednoduchá väčšina, návrh bol prijatý.

Súhlasíte s tým, že krajiny by sa mali pokúsiť riešiť otázky migrácie v krajine pôvodu?

Výsledok tohto hlasovania bol jednomyselný. Všetci zúčastnení delegáti hlasovali za. Uviedli, že riešenie migračnej krízy v krajinách pôvodu je jediným možným dlhodobým riešením. Zároveň sa zaviazali, že navrhnu a podporia všetky riešenia, ktoré by mohli pomôcť zlepšiť situáciu v krajinách pôvodu.

Kapitola 2: Dohody o readmisii

Ďalším bodom rokovania politickej sekcie boli dohody o readmisii, čo sú dohody medzi Európskou úniou a/alebo členským štátom EÚ s treťou krajinou na základe reciprocity, ktoré stanovujú rýchle a účinné postupy na identifikáciu a bezpečný a riadny návrat osôb do krajiny ich pôvodu, ak tieto osoby už nespĺňajú podmienky na vstup, zdržiavanie sa alebo pobyt na území tretej krajiny alebo jedného z členských štátov EÚ.

Potreba posilniť politiku EÚ v oblasti návratu a readmisie a zvýšiť jej účinnosť sa často zdôrazňuje prostredníctvom úplného vykonávania existujúcich dohôd o readmisii a uzavretých dohôd o návrate. EÚ doteraz uzavrela 18 readmisných dohôd.

Delegáti sa zhodli na význame týchto dohôd a medzinárodnej spolupráce. Zároveň sa zaviazali proaktívne riešiť súčasné situácie súvisiace s touto otázkou. Na žiadosť predsedu odbornej sekcie, s ktorým chcú štáty uzavrieť dohody o readmisii, všetci delegáti vyjadrili záujem zamerať sa na regióny Blízkeho východu, severnej a západnej Afriky. Zároveň uviedli, že je potrebná užšia spolupráca medzi krajinami Európskej únie.

Proces hlasovania:

Na tomto zasadnutí sa hlasovalo o nasledujúcej otázke na tému Migrácia a readmisných dohôd. Prijalo sa toto vyhlásenie:

Podporuje vaša krajina presun právomocí v súvislosti s politikou návratu na Európsku úniu?

Hlasovanie o tejto otázke bolo jasné. Všetci prítomní delegáti jednomyselne súhlasili s návrhom presunúť právomoci na Európsku úniu. Zároveň vyjadrili záujem o užšiu spoluprácu v tejto oblasti.

Kapitola 3: Migrácia a starnutie obyvateľstva

Európa sa niekedy nazýva starý kontinent, čo je ešte presnejšie pri skúmaní demografických ukazovateľov európskych krajín. Európa, popri Ázii, je domovom najstaršieho obyvateľstva na svete, čo znamená 65 rokov a viac. Krajiny Európskej únie s takýmto problémom, ako Grécko, Portugalsko, Španielsko a pod., boli na modelovej konferencii zastúpené aj svojimi čestnými delegátmi, ktorí mali možnosť pokladať svoje otázky a nájsť jednotné riešenia so svojimi partnermi. Všetci delegáti definovali starnutie

obyvateľstva ako problém pre svoje krajiny. Z ekonomického hľadiska všetci delegáti uznávajú dôležitosť striebornej ekonomiky a pozitívne účinky strieborného trhu, ktorý je navrhnutý tak, aby vyhovoval potrebám starších ľudí a tým zvyšoval ponuku a dopyt v rámci celej ekonomiky. Okrem toho sú hospodárske aktivity starších ľudí v európskych krajinách stále pozoruhodné a prispievajú k udržaniu hospodárskej prosperity EÚ. Delegáti sa však zhodli, že starší ľudia vo veku nad 65 rokov nie sú ekonomicky takí efektívni, ani sa neočakáva, že budú vykazovať rovnakú úroveň spotreby ako ich mladší spoluobčania. Významný podiel obyvateľov krajín EÚ teda prispieva k poklesu dopytu, ako aj schopnosti vytvárať hospodárske hodnoty. S klesajúcim počtom obyvateľov prichádza aj hrozba kolapsu dôchodkového systému, pretože podiel starších ľudí v obyvateľstve bude vyšší ako podiel ľudí mladších ako 50 rokov. Existuje teda len niekoľko možností, ako takúto situáciu vyriešiť. Na vyplácanie dôchodkov môžu vlády zvýšiť svoje príjmy tým, že svojim občanom uložia vyššie príspevky na sociálne zabezpečenie, vďaka čomu budú mať ľudia menej peňazí, ktoré by mohli investovať alebo využiť v rámci trhu.

Jedným z ďalších riešení je otvorenie trhu a krajín pre migrantov zo zahraničia. Všetci delegáti sa zhodli na tom, že migrácia môže byť účinným riešením problému starnutia obyvateľstva. Delegáti z Nemecka a Talianska vyhlásili, že zvýšenie úrovne migrácie zvýši dopyt v hospodárstve, zamestnanosť a tiež úroveň príspevkov do vládnych rozpočtov, čo zmierni hospodársky tlak na občanov. Podľa portugalského delegáta budú popri dobre vzdelanej pracovnej sile prichádzať aj migranti so stredným vzdelaním, ktorí môžu obsadiť pracovné miesta, ktoré miestni obyvatelia nechcú, ako napríklad starostlivosť o starších ľudí, ktorí potrebujú pomoc. Táto kombinácia vyššieho obsadenia nepopulárnych pracovných pozícií a rastu vládnych príjmov v dôchodkových fondoch sa vníma ako významná výhoda prílevu migrantov.

Avšak delegáti z Poľska a Maďarska poukázali aj na nevýhody takéhoto riešenia. Obaja sa zhodujú v tom, že dobrý riadený a obmedzený prílev migrantov môže pomôcť ich ekonomikám a penzijným fondom stabilizovať sa a rásť, ako aj pomôcť starším ľuďom v domoch sociálnych služieb. Sú však striktné proti nekontrolovanému otváraniu krajín a ich trhov migrantom z celého sveta. Delegáti uznávajú kultúrne rozdiely medzi ich krajinami a krajinami pôvodu migrantov, ako aj investície, ktoré musia vlády vynaložiť na ich začlenenie. Delegáti tiež poukazujú na to, že migranti, ktorí teraz prídu, zostanú vo ich krajinách, zostanú a budú poberať sociálnu podporu a budú mať potomkov, ktorí budú študovať na štátnych školách a budú príjemcami štátnej podpory. Preto nemôžu súhlasiť s úplným otvorením krajín EÚ, sú však otvorení diskusii o otázke dosiahnutia účinného a vzájomného riešenia, ktoré bude zahŕňať všetky výhody migrácie so zachovaním národnej

kultúry, stability a hospodárskej a všeobecnej bezpečnosti.

Proces hlasovania:

Rovnako ako v predchádzajúcej časti nášho dokumentu, posledné hlasovanie sa týkalo nasledujúcej otázky v rámci témy migrácia a starnutie obyvateľstva. Prijalo sa toto vyhlásenie:

- **Ste za ďalšie otvorenie trhov jednotlivých členských štátov EÚ pre migrantov?**

Delegáti z Nemecka, Španielska a Portugalska boli za otvorenie trhu a vnímali ho ako kľúčový pre dôchodkovú stabilitu v členských štátoch EÚ. Delegáti z Poľska a Maďarska boli proti a tvrdili, že takýto návrh nemôže byť prijatý bez ďalšej diskusie a podrobných ustanovení. Grécko sa zdržalo hlasovania. Delegáti sa zhodli na tom, že diskusia o migrácii ako riešení problému starnutia obyvateľstva bude pokračovať ďalšími rokovaniami po vypracovaní a predložení podrobného návrhu.

Kapitola 4: Konflikt na Ukrajine a migrácia

Ukrajina sa stala terčom ruského útoku, ktorý spôsobil smrť a zranenia tisícov ľudí, bojujúcich aj nebojujúcich. Keďže Ukrajina je susednou krajinou 4 členských štátov EÚ, hlavným cieľom migrácie sú územia Európskej únie. Nie je to chyba ukrajinského ľudu, že ich krajina je pod paľbou inej krajiny, ale sú hlavnými obeťami hrôz vojny. Tak sa všetci delegáti dohodli, že nájdu najefektívnejšie spôsoby, ako pomôcť vojnovým utečencom z Ukrajiny:

- **Španielsko: Delegáti vyjadrili odhodlanie podporovať Ukrajinu a pomáhať utečencom prostredníctvom vojnových usmernení z marca 2001 – vojnových utečencov možno prideliť štátnym zariadeniam, ak nemajú vlastné financie.** Španielsko má 3 centrá v Madride, Alicante a Barcelone, kde môžu byť utečenci prijímaní a kde sa o nich môže postarať. Španielsko tiež spolupracuje s konzulárnymi službami Rumunska, Poľska, Maďarska a Moldavska na zefektívnení procesov a pomoci čo najväčšiemu počtu ľudí a detí.
- **Grécko: Delegáti vyjadrili ochotu prijať vojnových utečencov z Ukrajiny s finančnou podporou EÚ.** Po dlhoročných skúsenostiach s riadením migrácie je Grécko schopné ponúknuť 50 000 voľných pracovných miest v sektore pohostinstva, 140 000 v sektore poľnohospodárstva a 50 000 v sektore cestovného ruchu. S ohľadom

na silový nepomer a katastrofálne následky ruských požiarnych útokov Grécko posielala materiálnu a humanitárnu pomoc Ukrajine a venuje sa väčšej pomoci v koordinácii s ostatnými členskými štátmi EÚ a ukrajinskou vládou. Delegáti sa však obávajú sankcií voči Rusku, pretože môžu ovplyvniť grécky poľnohospodársky dovoz a tiež znížiť príjmy z cestovného ruchu. Bolo vyjadrené, že sankcie by mala EÚ primerane kompenzovať, aby pomohla členským štátom pokračovať so stabilnou podporou Ukrajiny.

- **Poľsko: Delegáti sa vyslovili dojem, že Poľsko je najviac zasiahnutou krajinou EÚ, keďže má najdlhšiu hranicu s Ukrajinou.** Poľsko prejavuje veľkú solidaritu a od začiatku konfliktu privítalo 1,2 milióna ľudí s dokumentmi alebo bez nich, čo predstavuje väčšinu ukrajinských vojnových utečencov. Poľsko sa snaží pomáhať nevinným utečencom a poskytovať bezplatnú zdravotnú starostlivosť, ako aj bezplatnú verejnú a vlakovú dopravu. Dokonca aj zaočkované domáce zvieratká môžu prekročiť hranicu nakoľko môžu pomôcť duševnému zdraviu utečencov. Poľsko odmietlo tvrdenie o rasizme na hraniciach a nedávno oznámilo, že otvorí celý trh práce pre utečencov a vytvorí fond pomoci.
- **Nemecko: Delegáti vyjadrujú ukrajinským utečencom plnú podporu a solidaritu.** Nemecko úzko spolupracuje so Slovenskom, Poľskom a Maďarskom a poskytuje humanitárnu, psychologickú a materiálnu pomoc. Nemecko však ponúklo pomoc aj v podobe poskytovania potravín a zbraní. Od začiatku konfliktu prijalo Nemecko 30000 utečencov a vyhlásilo, že bude v tomto úsilí pokračovať bez ohľadu na štátnu príslušnosť utečencov.
- **Taliansko: Delegáti vyhlasujú, že Taliansko je pripravené otvoriť dvere ukrajinským utečencom a postarať sa o nich.** Taliansko podporuje sankcie voči Rusku a zabavuje majetok ruských oligarchov v Taliansku. Delegáti vyhlasujú, že pomôžu pri hľadaní mierového riešenia konfliktu a tiež podporujú Turecko v jeho sprostredkovateľských činnostiach.
- **Maďarsko: Delegáti sľubujú bezpečnosť, ubytovanie a otvorený trh práce pre ukrajinských utečencov Maďarsko je pripravené otvoriť svoje hranice pre všetkých ľudí, ktorí sa nachádzajú na Ukrajine.** Maďarsko doteraz privítalo 100 000 utečencov a vytvorilo humanitárny program Most pre Zakarpatsko s rozpočtom 570 000EUR. Maďarská vláda zabezpečí zdravotnú starostlivosť, bezplatné dopravné a

vzdelávacie možnosti, ako aj humanitárnu pomoc pre Ukrajinu. Delegáti však zdôraznili, že Maďarsko nepodporí riešenie konfliktu vyslaním svojich ozbrojených síl alebo zbraní na Ukrajinu. Sú však plne za nasadenie sankcií voči Ruskej federácii.

- **Portugalsko: Delegáti vyhlasujú, že Portugalsko už privítalo značný počet utečencov a je otvorené zvyšovaniu svojich kapacít na pomoc vojnovým utečencom.** Bolo zavedených niekoľko programov zameraných na ubytovanie, zdravotnú starostlivosť a administratívnu pomoc. Podľa uznesenia vlády sa žiadateľom o dočasnú ochranu poskytuje ročný pobyt, ktorý sa môže dvakrát predĺžiť o 6 mesiacov. Portugalská rada ministrov schválila nové uznesenie, ktorým sa zjednodušujú požiadavky na ukrajinských utečencov utekajúcich pred vojnou. Nemocničné lôžka sú vyhradené pre utečencov, ktorí potrebujú paliatívnu starostlivosť. Portugalsko zároveň podporuje obsadzovanie pracovných miest utečencami, najmä tých, ktoré nie sú obsadené portugalskými občanmi.
- **Česká republika: Delegáti definovali pomoc ukrajinským utečencom ako potrebnú, aj keď by to mohlo znamenať dočasné nepohodlie pre českých občanov.** Delegáti informovali svojich partnerov o už poskytnutej humanitárnej pomoci a prijatí viac ako 100 000 utečencov. Delegáti zdôraznili, že Česká republika je schopná zvýšiť svoje kapacity. Česká armáda už bola vyslaná na Slovensko, aby pomohla na ukrajinskej hranici a plne podporila vysoké sankcie voči Rusku, ktoré by mali byť zachované, kým nezastaví svoju inváziu.
- **Spoločné vyhlásenie: Všetci delegáti odsudzujú ruskú agresiu a neprijímajú ruské dezinformácie o denazikačných a mierových operáciách.** Členské štáty EÚ jednotne zavádzajú sankcie voči Ruskej federácii s cieľom vyvíjať tlak na zastavenie jej agresie. Delegáti tiež deklarovali plnú podporu Ukrajine a nepretržité poskytovanie humanitárnej, materiálnej a psychologickej pomoci. Všetky krajiny otvárajú svoje hranice pre ukrajinských vojnových utečencov, ale nechcú priamo zasahovať do konfliktu kvôli obavám z jeho ďalšej eskalácie.

Final Communiqué

For the Political Section of the 15th Model Conference

Adopted by Respected Representatives of the Member States of the European Union
in Bratislava

Common Migration and Asylum Policy

Bratislava, 5 April 2022

Introduction

From 22th of September 2020 until the 5th of April 2022 the regular sessions of Representatives of the Member States of the European Union of the Political Section were held. The Chairman of the Political Section of the 15th year of the Model Conference of the Faculty of International Relations at the University of Economics in Bratislava year was Mr Juraj Sýkora. The following Representatives of the Member States of the European Union attended the sessions:

The Honourable **Betina Kollárová, Júlia Kromková** and **Viktória Mačová**, High Representatives of the Czech Republic, European Union,

The Honourable **Jakub Kužel, Olívia Obedová** and **Jakub Sidorják**, High Representatives of the Federal Republic of Germany, European Union,

The Honourable **Jana Sekeráková** and **Katarína Slovjaková**, High Representatives of the Kingdom of Spain, European Union,

The Honourable **Andrej Havetta, Samuel Legutky** and **Juraj Stolárik**, High Representatives of the Republic of Poland, European Union,

The Honourable **Alžbeta Belanská, Marcela Gocmanová** and **Sofia Orlovská**, High Representatives of the Hellenic Republic, European Union,

The Honourable **Katarína Horňáková, Nguyen Duc Huy** and **Jana Tomaškovičová**, High Representatives of the Italy, European Union,

The Honourable **Daniela Godová, Dávid Rejdovian** and **Samuel Serdel**, High Representatives of Hungary, European Union,

The Honourable **Juraj Cigáň, Boris Cvacho** and **Daniel Vodička**, High Representatives of the Portuguese Republic, European Union.

Following is the Communiqué adopted by the Respected Representatives of the Member States of the European Union at the final plenary meeting end of the session for the purpose of the Model conference of the Faculty of International Relations at the University of Economics in Bratislava held by the Political Section on topic Migration 16 March 2022 in Bratislava:

We, the representatives of the Member States of the European Union have negotiated our joint effort on the topic of Migration. We have adopted a general agreement on various issues such as mandatory quotas, readmission agreements, population ageing or the current situation in Ukraine.

Chapter 1: Mandatory quotas

In recent years, we have encountered the phenomenon of migration more and more often. Whether we are talking about the Great Migration Crisis of 2014 or the recent war in Ukraine, which has deeply affected all European countries. Migration has become a regular part of our daily lives. Aware of the seriousness of the situation, European countries agreed on the need for comprehensive solutions. One of the possible solutions was the proposal for mandatory quotas, and it was the mandatory quotas that were the first negotiating point of the political section. Mandatory quotas in practice mean the redistribution of migrants to all countries of the European Union on the basis of various indicators such as country size but also economic performance.

Delegates from all participating countries agreed on the need to address migration. However, not all delegates agreed with the idea of mandatory quotas. Representatives of the Czech Republic, Germany, Spain, Greece, Italy and Portugal had a positive attitude to the issue. Many of these countries have been directly affected by the migration crisis. Their opponents were delegates from Poland and Hungary, who explicitly did not agree with the redistribution of migrants on the basis of quotas. They

insisted that the crisis should be resolved at the point of origin. Delegates from Poland and Hungary objected to the proposal with the help of national surveys, which showed that more than half of the population did not want migrants on their territory. Delegates of the Republic of Poland doubted the possibility of smooth realisation of cross-culture merging, primarily due to possible threats to state culture, religion and difficulty of the immigrants' adaptation to their new surroundings. There was also a concern of profound economic migration, that would further destabilise the situation. Delegates of Poland believe, that the principal purpose of the state is to defend its own citizens and their right and that forcing other states to accept quotas of migrants violates this purpose on political, cultural and economic levels. At the same time, they stated that the admission of migrants should be based on the concept of "flexible solidarity", which later became "effective solidarity". The idea was promoted during the Slovak Presidency of the Council of the EU in the second half of 2016. However, this proposal has not been met with understanding in the European Parliament.

The section voting process:

The first voting session of the Political Section was on the following questions as part of the topic Migration and mandatory quotas. The following statements were accepted:

Do your countries agree to redistribute migrants on the basis of mandatory quotas?

Delegates from Germany, Greece and Italy were in favour of the mandatory quotas. At the same time, the representatives of these countries emphasized that it was their states that were directly affected by the migration crisis. They stated that the Member States of the European Union should not only enjoy the common benefits but also contribute to solving problems such as migrants' attacks on the European Union's border states. Delegates from Hungary and Poland voted against it. As the principle of voting was a simple majority, the proposal was adopted.

Do you agree that countries should try to address migration issues in their country of origin?

The result of this vote was unanimous. All participating delegates voted in favour. They stated that resolving the migration crisis in the countries of origin

is the only possible long-term solution. At the same time, they undertook to devise and support any solutions that could help to improve the situation in the countries of origin.

Chapter 2: Readmission agreements

The next negotiating point of the Political Section was the readmission agreements, which are agreements between the European Union and/or an EU Member State with a third country, on the basis of reciprocity, establishing rapid and effective procedures for the identification and safe and orderly return of persons to their country of origin, if these persons no longer, fulfil the conditions for entry to, presence in, or residence in the territories of the third country or one of the EU Member States.

The need to strengthen the EU's return and readmission policy and make it more effective is often emphasized through the full implementation of existing readmission and return and conclusion agreements. The EU has so far concluded 18 readmission agreements.

The delegates agreed on the importance of these agreements and international cooperation. At the same time, they undertook to proactively address current situations related to the issue. When asked by the section president with whom the states wanted to conclude readmission agreements, all delegates expressed an interest in focusing on the Middle East, North and West Africa regions. At the same time, they stated the need for closer cooperation between the countries of the European Union.

The section voting process:

In this session, the voting was on the following question as part of the topic Migration and readmission agreements. The following statement was accepted:

Is your country in favour of transferring competencies in the context of return policy to the European Union?

The vote on this issue was clear. All delegates present unanimously agreed to the proposal to transfer competencies to the European Union. At the same time, they expressed an interest in working more closely on this topic.

Chapter 3: Migration and population ageing

Europe is sometimes called the Old Continent, which is even more accurate when examining the demographic indicators of European countries. Europe, alongside Asia, are home to the world's oldest population, meaning those 65 years old and above. Countries of the European Union with such a problem, as Greece, Portugal, Spain and etc., were represented also at the Model Conference by their honourable delegates who have the opportunity to communicate their issues and find unified solutions with their counterparts. All delegates defined the ageing of the population as an issue for their countries. From an economical view, all delegates acknowledge the importance of the silver economy and the positive effects of the silver market, designed to meet the needs of the elderly and thus increase the supply and demand in the economy. Furthermore, the economic activities of the elderly in European countries are still remarkable and their output contributes to maintaining the economical prosperity of the EU. However, delegates came to compliance with the fact that the elderly above 65 years old are not as economically effective nor are expected to indicate the same level of consumption as their younger fellow citizens. Thus the significant share of countries' populations represents the decline in the demand as well as the inability to create economic values. With shrinking population come also the threat of collapse of the pension system, since the population share of elderly will be higher than the population share of people under 50 years old. Thus there are just a few options for how to solve such a situation. To pay the pensions governments can increase their revenues by imposing higher social security contributions on their citizens, which will leave people with less money that could have been invested or spent in the economy.

One of the further solutions is to open the market and countries for the migrants from abroad. All delegates agreed, that migration can be the effective solution to the population ageing problem. Delegates from Germany and Italy declared that an increase in the migration level would increase demand in the economy, employment and also level of contribution to the governmental budgets, which will ease the economic pressure on the citizens. According to the Portuguese delegate, alongside a well-educated workforce will come also the migrants with a medium level of education, who can occupy the jobs unwanted by locals as well as to take care of the elderly who needs help. This combination of increasing governmental revenues in pension funds with unwanted job occupation is perceived as the significant advantage of the migrant influx.

However, delegates from Poland and Hungary points out also the disadvantages of such a solution. Both of them agree that good managed and limited migration influx can help their economies and pension security funds to stabilize and rise, as well as to help the elderly in

social services houses. However, they strictly oppose the uncontrolled, high-level opening of the countries and their markets to the migrants from all countries. Delegates acknowledge the cultural differences between their countries and countries of the origin of migrants, as well as the investments which governments need to outlay on their inclusion. Delegates also point out, that migrants who will come now will stay in their countries, get old and receive the securities and will have offspring, which will study in state schools and will be support recipients. Thus they can not agree with the total opening of the EU countries, however, they are open to discussing the issue to reach an effective and consensual solution, which will include all advantages of the migration with preservation of national culture, stability and economic and general security.

The section voting process:

As in the previous part of our document, the last voting session was on the following question as part of the topic Migration and population aging. The following statement was accepted:

- **Are you in favour of the further opening of the individual EU Member States markets for the migrants?**

Delegates from Germany, Spain and Portugal were in favour of the market opening and perceive it as crucial for the pension stability in the EU Member States. Delegates from Poland and Hungary were opposed and argued, that such a proposal can not be passed without further discussion and detailed provisions. Greece abstained from voting. Delegates agreed, that discussion about migration as the solution to the ageing population problem will continue on further negotiations after a detailed proposal will be elaborated and proposed.

Chapter 4: Ukrainian conflict and Migration

Ukraine has become the target of the Russian attack, which causes deaths and injuries of thousands of people, both combatants and non-combatants. Since Ukraine is the neighbouring country of 4 EU Member states, the primary migration destination is the European Union territory. It's not the fault of the Ukrainian people, that their country is under the fire of another country, but they are the main victims of war terrors. Thus all delegates agree to find the most effective ways, how to help the war refugees from Ukraine:

- **Spain:** Delegates expressed determination to support Ukraine and help the refugees using the war guideline from March 2001 – War refugees can be allocated to the state facilities when they have a lack of finances. Spain has 3 centres where the refugees can be received and taken care of: Madrid, Alicante and Barcelona. Spain also cooperates with consular services of Romania, Poland, Hungary and Moldavia to streamline the processes and help as many people and children as they can.
- **Greece:** Delegates expressed willingness to receive war refugees from Ukraine with the financial participation of the EU. After long experiences with migration management, Greece is able to offer 50 000 job vacancies in the hospitality sector, 140 000 in the agriculture sector and 50 000 in the sector of tourism. With acknowledgement of power imbalance and catastrophic consequences of Russian fire attacks, Greece sends material and humanitarian help to Ukraine and is dedicated to helping more under coordination with the other EU Member States and the Ukrainian government. However, delegates are concerned about the sanctions imposed against Russia, since they can affect Greece's agricultural imports and also decrease the revenues from tourism. It was expressed, that sanctions should be adequately compensated by the EU to help the Member States to continue with stable support of Ukraine.
- **Poland:** Delegates feel that Poland is the most Ukrainian war-affected EU country since it has the longest border with Ukraine. Poland is showing its high solidarity and since the beginning of the conflict, it welcomed 1,2 million people, with or without documents, which is a majority of Ukrainian war refugees. Poland is trying to help innocent refugees and provide free healthcare as well as free public and train transport. Even the vaccinated pets are permitted to cross the border with the acknowledgement that it can help the mental health of refugees. Poland refuse the allegation about racism on the borders and recently announced, that it will open the whole labour market for the refugees and create an aid fund.
- **Germany:** Delegates express full support and solidarity to Ukrainian refugees. Germany closely cooperates with Slovakia, Poland and Hungary and provides humanitarian, psychological and material aid. However, Germany also offered help in form of providing food and weapons. Since the start of the conflict, Germany received 30 000 refugees and declared, it will continue in this effort no matter the nationality of the refugees.

- **Italy:** Delegates declare that Italy is ready to open its doors for Ukrainian refugees and take care of them. Italy supports sanctions imposed against Russia and confiscates the assets of Russian oligarchs in Italy. Delegates declare that they will help to seek a peaceful ceasefire and solution of the conflict and also supports Turkey in their mediation activities.
- **Hungary:** Delegates promise security, accommodation and an open labour market for Ukrainian refugees Hungary is ready to open its borders for all people, which are located in Ukraine. Till now, Hungary welcomed 100 000 refugees and established a humanitarian program: Bridge for Zakarpatia, with a budget of 570 000€. The government of Hungary will secure also healthcare, free transport and education possibilities, and will send humanitarian aid to Ukraine. However, delegates stressed that Hungary will not send its military or arms to Ukraine to support a peaceful solution to the conflict. However, they are full in favour of imposing sanctions on the Russian Federation.
- **Portugal:** Delegates declare, that Portugal already welcomed a significant amount of refugees and is open to increasing its capacities to help those fleeing the war. There were established several programmes dedicated to accommodation, healthcare and administrative help. According to a cabinet resolution, applicants for temporary protection are granted a one-year stay, which can be extended twice by 6 months. The Portuguese Council of Ministers has approved a new resolution simplifying requirements for Ukrainian refugees fleeing the war. Hospital beds are reserved for refugees in need of palliative care. At the same time, Portugal supports the filling of jobs by refugees, especially those that are not occupied by Portuguese citizens.
- **Czech Republic:** Delegates defined help to Ukrainian refugees as necessary even if it could mean temporary discomfort for Czech citizens. Delegates informed their counterparts about already provided humanitarian aid and admission of more than 100 000 refugees. Delegates stressed that the Czech Republic is able to increase its capacities. The Czech military was already sent to Slovakia to help on the Ukrainian border and it fully support high sanctions on Russia which should be preserved until they stop their invasion.
- **Common Statement:** All delegates condemn Russian aggression and don't accept Russian misinformation about denazification and peace operations. EU member states

are unified in imposing sanctions on Russian Federation to make pressure to stop their aggression. Delegates also declared full support to Ukraine and continuous providing of humanitarian, material, and psychological help. All countries open their borders for Ukrainian war refugees but don't want to directly interfere in the conflict due to concern of its further escalation.

Déclaration finale

de la section politique de la 15ème Assemblée modèle

Adoptée par les représentants des Etats membres de l'Union européenne
à Bratislava

Politique générale en matière de migration et d'asile

Fait à Bratislava, le 5 avril 2022

Introduction

Les réunions des représentants politiques des Etats membres de l'Union européenne se sont tenues du 22 septembre 2020 au 5 avril 2022. M. La section politique de la 15e conférence modèle de la faculté des relations internationales de l'université d'économie de Bratislava a été présidée par M. Juraj Sýkora. Les représentants suivants des États membres de l'Union européenne ont participé aux réunions :

Représentantes de la République tchèque et de l'Union européenne **Betina Kollárová, Júlia Kromková et Viktória Mačová,**

Représentants de la République fédérale d'Allemagne et de l'Union européenne **Jakub Kužel, Olívia Obedová et Jakub Sidorják,**

Jana Sekeráková et Katarína Slovjaková, Représentantes du Royaume d'Espagne et de l'Union européenne,

Représentants de la République de Pologne et de l'Union européenne, **Andrej Havetta, Samuel Legutky et Juraj Stolárik,**

Représentantes de la République hellénique et de l'Union européenne, **Alžbeta Belanská, Marcela Gocmanová et Sofia Orlovská,**

Représentants de l'Italie et de l'Union européenne **Katarína Horňáková, Nguyen Duc Huy et Jana Tomaškovičová,**

Représentants de la Hongrie et de l'Union européenne **Daniela Godová, Dávid Rejdovian et Samuel Serdel,**

Représentants de la République portugaise et de l'Union européenne, **Juraj Cigáň, Boris Cvacho et Daniel Vodička.**

Le texte qui suit est le communiqué adopté par les représentants des Etats membres de l'Union européenne lors de la séance plénière de clôture à l'issue de la réunion pour la conférence modèle de la faculté des relations internationales de l'université d'économie de Bratislava, organisée par la section politique en matière de migration le 16 mars 2022 à Bratislava :

Nous, les représentants des Etats membres de l'Union européenne, avons discuté de nos efforts communs sur le thème de la migration. Nous avons adopté un accord général sur diverses questions telles que les quotas obligatoires, les accords de réadmission, le vieillissement de la population ou la situation actuelle en Ukraine.

Chapitre 1 : Les quotas obligatoires

Depuis quelques années nous sommes de plus en plus confrontés au phénomène de la migration. Si l'on parle de la grande crise migratoire de 2014 ou de la récente guerre en Ukraine, qui a profondément affecté tous les pays européens. La migration fait désormais partie intégrante de notre vie quotidienne. Les pays européens sont conscients de la gravité de la situation et ont convenu de la nécessité de trouver des solutions globales. L'une des solutions possibles était la proposition de quotas obligatoire et le premier point à l'ordre du jour de la section politique était les quotas obligatoires. En pratique, les quotas obligatoires consistent à redistribuer les migrants à tous les pays de l'Union européenne sur la base de divers indicateurs, tels que la taille d'un pays ou même sa performance économique.

Les délégués de tous les pays participants ont convenu de la nécessité de résoudre la problématique de la migration. Cependant, tous les délégués ne sont pas d'accord avec l'idée de quotas obligatoires. Les représentants de la République tchèque, de l'Allemagne, de l'Espagne, de la Grèce, de l'Italie et du Portugal ont exprimé un avis positif sur cette question. Nombre de ces pays ont été directement touchés par la crise migratoire. Ils ont été contrés par les délégués de la Pologne et de la Hongrie qui se sont explicitement opposés à la redistribution des migrants sur la base de quotas. Ils ont insisté sur le fait que la crise devait être traitée à son point d'origine. Les délégués de la Pologne et de la Hongrie ont étayé leurs objections par des enquêtes nationales qui ont montré que plus de la moitié de la population ne voulait pas de migrants sur leur territoire.

Les délégués de la République de Pologne doutent de la possibilité d'une mise en œuvre harmonieuse de la réunification interculturelle, principalement en raison des menaces possibles pour la culture et la religion des Etats européens et des problèmes d'intégration des migrants dans leur nouvel environnement. Ils ont également exprimé leur crainte d'une migration économique massive qui déstabiliserait encore davantage la situation. Les délégués polonais estiment que le principal devoir de l'Etat est de défendre ses propres citoyens et leurs droits. Forcer d'autres Etats à accepter des quotas de migrants contredit ce devoir sur le plan politique,

culturel et économique. Dans le même temps, ils ont déclaré que l'admission des migrants devait être fondée sur le concept de "solidarité flexible", qui deviendrait ensuite une "solidarité effective". Cette idée a été proposée pendant la présidence slovaque du Conseil de l'UE au second semestre 2016. Toutefois, cette proposition n'a pas été adoptée par le Parlement européen.

Le processus de vote :

Le premier vote de la section politique portait sur les questions suivantes : Migration et quotas obligatoires. Les déclarations suivantes ont été adoptées :

Votre pays est-il d'accord avec la redistribution des migrants sur la base de quotas obligatoires ?

Les délégués de l'Allemagne, de la Grèce et de l'Italie se sont prononcés en faveur de quotas obligatoires. Dans le même temps, les représentants de ces pays ont souligné que leurs pays étaient directement touchés par la crise migratoire. Ils ont déclaré que les Etats membres de l'UE devaient non seulement bénéficier des avantages communs, mais aussi contribuer à résoudre des problèmes tels que les attaques de migrants contre les Etats frontaliers de l'UE. Les délégués de la Hongrie et de la Pologne ont voté contre. Le principe du vote étant la majorité simple, la proposition est adoptée.

Etes-vous d'accord avec l'idée que les pays devraient essayer de régler les problèmes de migration dans le pays d'origine ?

Le résultat de ce vote est unanime. Tous les délégués présents ont voté en faveur. Ils ont déclaré que la résolution de la crise migratoire dans les pays d'origine est la seule solution possible à long terme. En même temps, ils se sont engagés à proposer et à soutenir toutes les solutions qui pourraient contribuer à améliorer la situation dans les pays d'origine.

Chapitre 2 : Les accords de réadmission

Le point suivant à l'ordre du jour de la section politique était les accords de réadmission, c'est-à-dire les accords entre l'Union européenne et/ou un Etat membre de l'UE et un pays tiers. Sur la base de la réciprocité, ces accords prévoient des procédures rapides et efficaces pour l'identification et le retour sûr et régulier des personnes dans leur pays d'origine si ces personnes ne remplissent plus les conditions d'entrée, de séjour ou de résidence sur le territoire du pays tiers ou de l'un des Etats membres de l'UE.

La nécessité de renforcer la politique de retour et de réadmission de l'UE et d'accroître son efficacité est souvent soulignée par la mise en œuvre intégrale des accords de réadmission existants et des accords de retour conclus. Jusqu'à présent, l'UE a conclu 18 accords de réadmission.

Les délégués ont convenu de l'importance de ces accords et de la coopération internationale. Dans le même temps, ils se sont engagés à traiter de manière proactive les situations actuelles liées à cette question. À la demande du président de la section spécialisée

adressée aux États souhaitant conclure des accords de réadmission, tous les délégués ont exprimé leur intérêt à se concentrer sur les régions du Moyen-Orient et de l'Afrique du Nord et de l'Ouest. En même temps, ils ont déclaré qu'une coopération plus étroite entre les pays de l'Union européenne était nécessaire.

Procédure de vote :

Cette assemblée a voté la question suivante sur les accords de migration et de réadmission. La déclaration suivante a été adoptée :

Votre pays est-il favorable au transfert de compétences en matière de politique de retour à l'Union européenne ?

Le vote sur cette question a été unanime. Tous les délégués présents ont approuvé à l'unanimité la proposition de transfert de compétences à l'Union européenne. Ils ont également exprimé leur intérêt pour une coopération plus étroite dans ce domaine.

Chapitre 3 : Migration et vieillissement de la population

L'Europe est souvent appelée le vieux continent, ce qui est encore plus vrai lorsqu'on examine les données démographiques des pays européens. L'Europe, avec l'Asie, abrite la population la plus âgée du monde, c'est-à-dire celle de 65 ans et plus. Les pays de l'Union européenne confrontés à un tel problème, comme la Grèce, l'Italie, l'Italie, etc., étaient également représentés à la conférence modèle par leurs délégués honoraires, qui ont eu l'occasion de poser leurs questions et de trouver des solutions communes avec leurs homologues. Tous les délégués ont défini le vieillissement de la population comme un problème pour leur pays. D'un point de vue économique, tous les délégués ont reconnu l'importance de l'économie des seniors et les effets positifs d'un marché relatif à l'économie des seniors conçu pour répondre aux besoins des personnes âgées, augmentant ainsi l'offre et la demande dans toute l'économie. En outre, les activités économiques des personnes âgées dans les pays européens sont toujours remarquables et contribuent à soutenir la prospérité économique de l'UE. Cependant, les délégués ont convenu que les seniors de plus de 65 ans ne sont pas aussi efficaces économiquement, et qu'ils n'ont pas le même niveau de consommation que les citoyens plus jeunes. Ainsi, une proportion importante de la population des pays de l'UE contribue à une baisse à la fois de la demande et de la capacité à créer de la valeur économique. Le déclin de la population s'accompagne de la menace d'un effondrement du système de retraite, car la proportion de personnes âgées dans la population sera plus élevée que la proportion de personnes de moins de 50 ans. Il n'y a donc que quelques options pour faire face à cette situation. Pour payer les retraites, les gouvernements peuvent augmenter leurs recettes en imposant des cotisations de sécurité sociale plus élevées à leurs citoyens, ce qui laissera à ces derniers moins d'argent à investir ou à utiliser sur le marché.

Une autre solution consiste à ouvrir les marchés et les pays aux migrants étrangers. Tous les délégués ont convenu que la migration peut être une solution efficace au problème du vieillissement des populations. Les délégués de l'Italie et de l'Italie ont déclaré que l'augmentation du niveau de migration augmentera la demande dans l'économie, l'emploi et

aussi le niveau des contributions aux budgets gouvernementaux, ce qui allégera la pression économique sur les citoyens. Selon le délégué portugais, outre la main-d'œuvre bien formée, des migrants ayant suivi un enseignement secondaire arriveront également, qui pourront occuper des emplois dont les locaux ne veulent pas, comme par exemple la prise en charge des personnes âgées qui ont besoin d'aide. Cette combinaison d'une meilleure affectation des emplois impopulaires et d'une croissance des recettes des pensions de l'État est considérée comme un avantage important de l'afflux de migrants.

Toutefois, les délégués de la Pologne et de la Hongrie ont également souligné les inconvénients d'une telle solution. Tous deux s'accordent à dire qu'un afflux limité et bien géré de migrants peut contribuer à la stabilisation et à la croissance de leurs économies et de leurs fonds de pension, ainsi à l'aide aux personnes âgées dans les établissements de soins. En revanche, ils se sont strictement opposés à l'ouverture incontrôlée des pays et de leurs marchés aux migrants du monde entier. Les délégués reconnaissent les différences culturelles entre leurs pays et les pays d'origine des migrants, ainsi que l'investissement que les gouvernements doivent faire pour les intégrer. Les délégués soulignent également que les migrants qui arrivent maintenant resteront dans leur pays, vieilliront et bénéficieront d'une aide sociale, et auront des enfants qui étudieront dans des écoles publiques et bénéficieront d'une aide publique. Par conséquent, ils ne peuvent accepter l'ouverture complète des pays de l'UE, mais ils sont ouverts à la discussion sur la question sur une solution efficace et réciproque qui inclut tous les avantages de la migration, tout en préservant la culture nationale, la stabilité et la sécurité économique et générale.

Procédure de vote :

Comme indiqué dans la section précédente de notre document, le dernier vote a porté sur la question sous le thème de la migration et du vieillissement. La déclaration suivante a été adoptée :

Êtes-vous favorable à une plus grande ouverture des marchés des différents États membres de l'UE aux migrants ?

Les délégués de l'Allemagne, de l'Espagne et du Portugal étaient favorables à l'ouverture du marché et la considéraient comme la clé de la stabilité des retraites dans les États membres de l'UE. Les délégués de la Pologne et de la Hongrie s'y sont opposés, arguant qu'une telle proposition ne pouvait être adoptée sans une discussion plus approfondie et des dispositions détaillées. La Grèce s'est abstenue. Les délégués ont convenu que la discussion sur la migration comme solution au problème du vieillissement des populations se poursuivrait par de nouvelles négociations une fois qu'une proposition détaillée aurait été élaborée et présentée.

Chapitre 4 : Conflit en Ukraine et migration

L'Ukraine est devenue la cible de l'attaque russe qui a fait des milliers de morts et de blessés, combattants et non-combattants. L'Ukraine étant un pays voisin de quatre États membres de l'UE, la principale destination du flux migratoire est le territoire de l'Union européenne. Ce n'est pas la faute du peuple ukrainien si son pays est sous le feu d'un autre pays, mais il est la

principale victime des horreurs de la guerre. Tous les délégués ont donc convenu de trouver les moyens les plus efficaces d'aider les réfugiés de guerre d'Ukraine :

Espagne : les délégués ont exprimé leur engagement à soutenir l'Ukraine et à aider les réfugiés par le biais des orientations militaires de mars 2001 - les réfugiés de guerre peuvent être affectés à des établissements d'État s'ils n'ont pas de financement propre. L'Espagne dispose de 3 centres situés à Madrid, Alicante et Barcelone où les réfugiés peuvent être accueillis et pris en charge. L'Espagne travaille également avec les services consulaires de la Roumanie, de la Pologne, de la Hongrie et de la Moldavie afin de rationaliser les procédures et d'aider le plus grand nombre de personnes et d'enfants possible.

La Grèce : Les délégués ont exprimé leur volonté d'accueillir les réfugiés de guerre d'Ukraine avec le soutien financier de l'UE. Après des années d'expérience dans la gestion des migrations, la Grèce est en mesure d'offrir 50 000 postes vacants dans le secteur de l'hôtellerie, 140 000 dans le secteur agricole et 50 000 dans le secteur du tourisme. Compte tenu du déséquilibre des forces et des conséquences catastrophiques des attaques russes, la Grèce envoie une aide matérielle et humanitaire à l'Ukraine et entreprend d'accroître son assistance en coordination avec les autres États membres de l'UE et le gouvernement ukrainien. Cependant, les délégués ont exprimé leurs préoccupations relatives aux sanctions contre la Russie, car elles pourraient affecter les importations agricoles grecques et réduire les revenus du tourisme. La Grèce a déclaré que les sanctions devraient être compensées de manière adéquate par l'UE afin d'aider les États membres à poursuivre un soutien stable à l'Ukraine.

Pologne : les délégués ont estimé que la Pologne est le pays de l'UE le plus touché car elle a la plus longue frontière avec l'Ukraine. La Pologne a fait preuve d'une grande solidarité et a accueilli 1,2 million de personnes avec ou sans papiers depuis le début du conflit, ce qui représente la majorité des réfugiés de guerre ukrainiens. La Pologne fait tout son possible pour aider les réfugiés innocents et leur fournir des soins médicaux gratuits ainsi que des transports publics et ferroviaires gratuits. Même les animaux domestiques vaccinés peuvent traverser la frontière car ils peuvent contribuer à la santé mentale des réfugiés. La Pologne a rejeté les accusations de racisme à la frontière et a récemment annoncé qu'elle ouvrirait l'ensemble de son marché du travail aux réfugiés et créerait un fonds d'aide.

Allemagne : Les délégués expriment leur soutien total et leur solidarité envers les réfugiés ukrainiens. L'Allemagne travaille en étroite collaboration avec la Slovaquie, la Pologne et la Hongrie, fournissant une aide humanitaire, psychologique et matérielle. Toutefois, l'Allemagne a également proposé son aide sous forme de nourriture et d'armes. Depuis le début du conflit, l'Allemagne a accueilli 30 000 réfugiés et a déclaré qu'elle poursuivrait ces efforts, quelle que soit la nationalité des réfugiés.

Italie : Les délégués déclarent que l'Italie est prête à ouvrir ses portes aux réfugiés ukrainiens et à les prendre en charge. L'Italie soutient les sanctions contre la Russie et la saisie des actifs des oligarques russes en Italie. Les délégués déclarent qu'ils

contribueront à la recherche d'une solution pacifique au conflit et soutiennent également la Turquie dans ses activités de médiation.

Hongrie : les délégués promettent la sécurité, l'hébergement et un marché du travail ouvert pour les réfugiés ukrainiens. La Hongrie est prête à ouvrir ses frontières à toutes les personnes qui se trouvent en Ukraine. La Hongrie a jusqu'à présent accueilli 100 000 réfugiés et créé le programme humanitaire "Bridge for Transcarpathia" doté d'un budget de 570 000 EUR. Le gouvernement hongrois fournira des soins de santé, des transports gratuits et une opportunité d'éducation, ainsi qu'une aide humanitaire à l'Ukraine. Les délégués ont toutefois souligné que la Hongrie ne soutiendra pas la résolution du conflit en envoyant ses forces armées ou des armes en Ukraine. Cependant, ils sont tout à fait favorables au déploiement de sanctions contre la Fédération de Russie.

Portugal : Les délégués déclarent que le Portugal a déjà accueilli un nombre important de réfugiés et qu'il est disposé à accroître sa capacité d'assistance aux réfugiés de guerre. Plusieurs programmes ont été mis en place, axés sur le logement, les soins de santé et l'assistance administrative. Selon une résolution du gouvernement, les demandeurs de protection temporaire se voient accorder un séjour d'un an qui peut être prolongé deux fois pour six mois. Le Conseil des ministres portugais a approuvé une nouvelle résolution simplifiant les conditions d'accueil des réfugiés ukrainiens fuyant la guerre. Des lits d'hôpitaux sont réservés aux réfugiés ayant besoin de soins palliatifs. Dans le même temps, le Portugal encourage les réfugiés à occuper des emplois, en particulier ceux qui ne sont pas occupés par des citoyens portugais.

République tchèque : Les délégués ont défini l'aide aux réfugiés ukrainiens comme nécessaire, même si elle peut signifier un inconfort temporaire pour les citoyens tchèques. Les délégués ont informé leurs homologues de l'aide humanitaire déjà fournie et de l'accueil de plus de 100 000 réfugiés. Les délégués ont souligné que la République tchèque est en mesure d'accroître ses capacités. L'armée tchèque a déjà été envoyée en Slovaquie pour aider à la frontière ukrainienne et a pleinement soutenu les lourdes sanctions contre la Russie, qui doivent être maintenues jusqu'à ce qu'elle cesse son invasion.

Déclaration commune : Tous les délégués condamnent l'agression russe et n'acceptent pas la désinformation russe concernant la dénazification et les opérations de maintien de la paix. Les États membres de l'UE sont unis pour imposer des sanctions à la Fédération de Russie afin de faire pression sur elle pour qu'elle cesse son agression. Les délégués ont également déclaré leur soutien total à l'Ukraine et la poursuite de la fourniture d'une assistance humanitaire, matérielle et psychologique. Tous les pays ouvrent leurs frontières aux réfugiés de guerre ukrainiens, mais ne veulent pas intervenir directement dans le conflit par crainte d'une nouvelle escalade.

Abschlusskommuniqué

für politische Fachgruppe der 15. Modellkonferenz

Von geehrten Vertreter der Mitgliedstaaten der Europäischen Union in Bratislava
aufgenommen

Gemeinsame Migrations- und Asylpolitik

In Bratislava, den 5. April 2022

Einleitung

Von 22. September 2020 bis 5. April 2022 fanden regelmäßige Tagungen politischer Vertreter der Mitgliedstaaten der Europäischen Union statt. Der Vorsitzende der politischen Fachgruppe der 15. Modellkonferenz an der Fakultät der internationalen Beziehungen der Wirtschaftsuniversität Bratislava war Herr Juraj Sýkora. An den Tagungen nahmen folgende Vertreter der Mitgliedstaaten der Europäischen Union teil:

Geehrte Vertreter der Tschechischen Republik und der Europäischen Union **Betina Kollárová, Júlia Kromková a Viktória Mačová,**

Geehrte Vertreter der Bundesrepublik Deutschland und der Europäischen Union **Jakub Kužel, Olívia Obedová a Jakub Sidorják,**

Geehrte Vertreter des Königreichs Spanien und der Europäischen Union **Jana Sekeráková a Katarína Slovjaková,**

Geehrte Vertreter der Republik Polen und der Europäischen Union **Andrej Havetta, Samuel Legutky a Juraj Stolárik,**

Geehrte Vertreter der Hellenischen Republik und der Europäischen Union **Alžbeta**

Belanská, Marcela Gocmanová a Sofia Orlovská,

Geehrte Vertreter Italiens und der Europäischen Union **Katarína Horňáková,**
Nguyen Duc Huy a Jana Tomaškovičová,

Geehrte Vertreter Ungarns und der Europäischen Union **Daniela Godová, Dávid**
Rejdovian a Samuel Serdel,

Geehrte Vertreter der Portugiesischen Republik und der Europäischen Union **Juraj**
Cigáň, Boris Cvacho a Daniel Vodička.

Es erfolgt das Kommuniqué, das von den geehrten Vertretern der Mitgliedstaaten der Europäischen Union an der Abschlussvollversammlung zum Ende der Versammlung für Zwecke der Modellkonferenz an der Fakultät der internationalen Beziehungen der Wirtschaftsuniversität Bratislava aufgenommen wurde, welche von der politischen Fachgruppe den 16. März 2022 zur Migration veranstaltet wurde.

Wir, Vertreter der Mitgliedstaaten der Europäischen Union, besprachen unsere gemeinsamen Anstrengungen zur Migration. Wir nahmen ein allgemeines Übereinkommen von verschiedenen Fragen auf, wie zum Beispiel von den Pflichtquoten, dem Rückübernahmeabkommen, der Alterung der Bevölkerung und der aktuellen Situation an der Ukraine.

Kapitel 1: Pflichtquoten

In den letzten Jahren werden wir immer häufiger von dem Phänomen der Migration betroffen. Egal ob es von der großen Flüchtlingskrise von 2014 die Rede ist oder von dem kürzlich angefangenen Krieg an der Ukraine, die alle europäischen Länder tief betroffen hat. Migration ist zu einem permanenten Bestandteil unseres Alltagslebens geworden. Den europäischen Ländern ist die Schwere dieser Situation bewusst und sie einigten sich darauf, dass sie komplexe Lösungen bedarf. Als eine von möglichen Lösungen wurden der Pflichtquoten vorgeschlagen und der erste Punkt der Verhandlung der politischen Fachgruppe waren gerade die Pflichtquoten. Die Pflichtquoten bedeuten in der Praxis das Verteilen der Flüchtlinge in alle Länder der Europäischen Union anhand verschiedenen Indikatoren, wie zum Beispiel der Größe des Landes oder seiner Wirtschaftsleistung.

Die Delegierten von allen beteiligten Ländern einigten sich darauf, dass die Migration bedarf, gelöst zu werden. Nicht alle Delegierten stimmten jedoch der Idee der Pflichtquoten zu. Vertreter aus Deutschland, Spanien, Griechenland, Italien, Portugal und der Tschechischen Republik nahmen positive Stellungnahme zu dieser Frage ein. Viele von diesen Ländern waren von der Migrationskrise betroffen. Ihre Opponenten waren die Delegierten aus Polen und Ungarn, die Pflichtquoten ausdrücklich missbilligten. Sie bestanden darauf, dass die Krise auf der Stelle ihrer Entstehung gelöst werden soll. Die Delegierten aus Polen und Ungarn belegten ihre Einwände durch landesweite Befragungen, die zeigten, dass mehr als die Hälfte der Bevölkerung will die Flüchtlinge auf ihrem Gebiet nicht. Die Delegierten aus Polen bezweifelten die Möglichkeit einer problemlosen Realisation kultureller Verflechtung, vor allem wegen der möglichen Gefahr für ihre eigene nationale Kultur, Religion und der Probleme mit der Integration der Flüchtlinge in die neue Umgebung. Sie äußerten auch Sorge vor Massenwirtschaftsmigration, die noch weiter die Situation destabilisieren würde. Die polnischen Delegierten sind überzeugt, dass die Hauptpflicht des Staates ist, eigene Bürger und ihre Rechte zu schützen. Die anderen Länder dazu zwingen, die Migrationsquoten aufzunehmen, liegt im Widerspruch mit dieser Pflicht im politischen, kulturellen und ökonomischen Sinne. Zugleich führen sie an, dass die Einnahme der Flüchtlinge aus dem Konzept der „flexibler Solidarität“ ausgehen sollte, die später zu „effektiver Solidarität“ würde. Diese Idee wurde unter dem slowakischen Vorsitz im Rat der EU in der zweiten Hälfte des Jahres 2016 präsentiert. Dieser Vorschlag stieß allerdings im Europäischen Parlament auf Unverständnis.

Abstimmungsverfahren:

Die erste Abstimmung der politischen Fachgruppe behandelte folgende Fragen aus dem Thema Migration und die Pflichtquoten. Es wurden folgende Erklärungen verabschiedet:

Stimmen ihre Länder der Verteilung der Flüchtlinge aufgrund der Pflichtquoten zu?

Die Delegierten aus Deutschland, Griechenland und Italien stimmten den Pflichtquoten zu. Die Vertreter dieser Länder betonten gleichzeitig, dass ihre Länder von der Migrationskrise direkt betroffen waren. Sie gaben an, dass die Mitgliedstaaten der Europäischen Union nicht nur die gemeinsamen Vorteile

ausnutzen sollen, sondern auch beitragen zu Lösungen der Probleme, wie zum Beispiel der Angriffe der Flüchtlinge auf die Grenzländer der Europäischen Union. Die Delegierten aus Ungarn und Polen stimmten nicht zu. Da die einfache Mehrheit als Abstimmungsprinzip galt, wurde der Vorschlag angenommen.

Stimmen sie zu, dass die Länder sollten versuchen, die Migration in ihren Ursprungsländern zu lösen?

Das Ergebnis dieser Abstimmung war einhellig. Alle beteiligten Delegierten stimmten zu. Sie gaben an, dass das Auflösen der Flüchtlingskrise in den Ursprungsländern die einzige mögliche langfristige Lösung ist. Gleichzeitig verpflichteten sie sich, solche Lösungen vorzuschlagen und zu unterstützen, die die Situation in den Ursprungsländern verbessern könnten.

Kapitel 2: Rückübernahmeabkommen

Der nächste Punkt der Verhandlung der politischen Fachgruppe war das Rückübernahmeabkommen, was Abkommen zwischen der Europäischen Union und/oder dem Mitgliedstaat der EU mit dem dritten Land aufgrund der Reziprozität ist, das ein schnelles und effektives Verfahren zur Identifikation und sichere und ordentliche Rückkehr der Personen in ihr Heimatland feststellen, wenn diese Personen die Bedingungen zum Eintritt, zum kurzfristigen oder langfristigen Aufenthalt in das dritte Land oder in einem der Mitgliedstaaten der EU nicht erfüllen.

Den Bedarf, die europäische Politik der Rückübernahme wieder zu stärken und ihre Wirkungskraft zu steigern, wird oft durch vollständige Umsetzung des existierenden Rückübernahmeabkommens und abgeschlossenen Rückkehrabkommen betont. Die EU schloss bereits 18 Rückübernahmeabkommen ab.

Die Delegierten einigten sich auf der Bedeutung dieses Abkommens und der internationalen Zusammenarbeit. Zugleich verpflichteten sie sich, die gegenwärtige Situation, die mit dieser Frage zusammenhängt, proaktiv zu lösen. Auf den Antrag des Vorsitzenden der Fachgruppe, mit dem die Staaten die Rückübernahmeabkommen abschließen möchten, bekundeten alle Delegierten das Interesse, sich auf die Gebiete des Nahen Ostens, Nord- und Westafrika zu fokussieren. Gleichzeitig gaben sie an, dass engere Zusammenarbeit unter den Ländern der Europäischen Union nötig ist.

Abstimmungsverfahren:

In dieser Sitzung wurde folgende Frage zur Migration und zum Rückübernahmeabkommen abgestimmt. Folgende Erklärung wurde verabschiedet:

Unterstützt ihr Land Verschiebung der Kompetenzen auf die Europäische Union im Zusammenhang mit der Rückkehrpolitik?

Die Abstimmung zu dieser Frage war klar. Alle anwesenden Delegierten stimmten einhellig dem Antrag, die Kompetenzen auf die Europäische Union zu verschieben, zu. Außerdem zeigten sie Interesse, enger in dieser Sphäre zusammenzuarbeiten.

Kapitel 3: Migration und Bevölkerungsalterung

Europa wird manchmal auch der alte Kontinent genannt, was sich noch genauer bei der Untersuchung demografischer Indikatoren der europäischen Länder zeigen lässt. Nebenbei Asien ist Europa das Zuhause der ältesten Bevölkerung auf der Welt, was 65 Jahre und mehr bedeutet. Die Länder der Europäischen Union, die von diesem Problem betroffen sind, wie zum Beispiel Griechenland, Portugal, Spanien usw., wurden an der Modellkonferenz von ihren geehrten Delegierten vertreten, die ihre Fragen stellen könnten und die Einheitslösungen zusammen mit ihren Partnern finden könnten. Alle Delegierten stellten fest, dass die Bevölkerungsalterung ein Problem für ihre Länder darstellt. Ökonomisch erkennen alle Delegierten die Bedeutung der Seniorenwirtschaft und ihre positiven Auswirkungen an, welche so entworfen wurde, dass sie den Bedürfnissen der älteren Menschen entspricht und damit das Angebot und die Nachfrage in der Wirtschaft erhöht. Außerdem sind die wirtschaftlichen Aktivitäten der älteren Menschen in den europäischen Ländern immer noch bemerkenswert und tragen zum Behalten der ökonomischen Prosperität der EU bei. Die Delegierten einigten sich allerdings, dass ältere Menschen über 65 Jahre nicht wirtschaftlich so effektiv sind, und es wird auch nicht erwartet, dass sie gleichmäßiger Verbrauch wie ihre jüngere Mitbürger haben würden. Erheblicher Anteil der Bewohner aus EU-Länder trägt also zum Rückgang der Nachfrage bei, als auch der Fähigkeit, Wirtschaftswerte zu ergeben. Mit der sinkenden Anzahl der Bewohner droht die Gefahr des Zusammenbruchs des Altersversorgungssystems, weil die Anzahl der älteren Menschen höher wird als die Anzahl der jüngeren unter 50 Jahre. Es bestehen also nur einige Möglichkeiten zur Lösung dieser Situation. Die Regierungen

können ihr Einkommen, welches sie zur Zahlung der Renten benötigen, so erhöhen, dass sie den Bürgern höhere Sozialversicherungsbeiträge zahlen, wodurch die Menschen weniger Geld haben würden, die sie innerhalb des Markts investieren könnten.

Eine weitere Möglichkeit ist Öffnung des Marktes und der Länder für Flüchtlinge aus Ausland. Alle Delegierten stimmten damit überein, dass Migration eine effektive Lösung der Bevölkerungsalterung sein könnte. Die Delegierten aus Deutschland und Italien erklärten, dass durch das Steigern der Migration wird die Nachfrage in der Wirtschaft erhöht, die Arbeitslosigkeit verringert und die Beiträge in den Staatshaushalt werden wieder erhöht, was wirtschaftlich den Druck auf Bürger verringert. Laut den portugiesischen Delegierten werden nebenbei ausgebildeten Arbeitskräften auch Flüchtlinge mit Sekundarbildung kommen, die solche Arbeiten ausüben können, die die Einheimischen nicht ausüben wollen, wie zum Beispiel Altenpflege. Solche Kombination von Besetzung unpopulärer Arbeitsplätzen und Wachstum des staatlichen Umsatzes in den Pensionsfonds wird als bedeutsamer Vorteil vom Zustrom der Flüchtlinge wahrgenommen.

Die Delegierten aus Polen und Ungarn wiesen dennoch auch auf Nachteile solcher Lösung hin. Beiden sind sich darüber einig, dass ein richtig gesteuerter und begrenzter Zustrom von Flüchtlingen zur Stabilisation und zum Wachstum der Wirtschaften und den Pensionsfonds ihrer Länder beitragen kann und auch den älteren Menschen in den Pflegezentren helfen kann. Sie sind aber strikt gegen eine ungesteuerte Öffnung der Länder und ihren Märkten den Flüchtlingen aus der ganzen Welt. Die Delegierten erkennen die kulturellen Unterschiede zwischen ihren Ländern und den Ursprungsländern von Flüchtlingen an, als auch die Investitionen, die die Regierungen gebrauchen werden, den Flüchtlingen in die Gesellschaft einzugliedern. Sie weisen auch darauf hin, dass die gekommenen Flüchtlinge in den Ländern bleiben werden, alt werden und Sozialhilfe empfangen werden, Nachkommen haben werden, die an den Universitäten studieren werden und die Empfänger sozialer Beihilfe werden. Deshalb können sie nicht der absoluten Öffnung der EU-Länder zustimmen, sind aber der Diskussion über effektive und einvernehmliche Lösung offen, die alle Vorteile der Migration erhält und die die nationale Kultur, Stabilität und wirtschaftliche und allgemeine Sicherheit bewahrt.

Abstimmungsverfahren:

Genau wie in dem vorigen Teil dieses Dokuments, das letzte Abstimmung betraf folgende Fragen zum Thema Migration und Bevölkerungsalterung. Es wurde diese Erklärung verabschiedet:

- **Stimmen sie der weiteren Öffnung von Märkten der einzelnen Mitgliedstaaten der EU für Flüchtlinge zu?**

Die Delegierten aus Deutschland, Spanien und Portugal stimmten der Öffnung des Marktes zu und fanden es wesentlich für die Stabilität des Altersversorgungssystems in den Mitgliedstaaten der EU. Die Delegierten aus Polen und Ungarn stimmten nicht zu und behaupteten, dass solcher Vorschlag ohne weitere Diskussion und detaillierten Regelungen nicht angenommen werden kann. Griechenland enthielt sich der Stimme. Die Delegierten einigten sich darauf, dass die Diskussion zur Migration als Lösung für Bevölkerungsalterung mit weiteren Verhandlungen nach Ausarbeitung und Vorlegen des detaillierten Vorschlags fortgesetzt wird.

Kapitel 4: Konflikt an der Ukraine und Migration

Die Ukraine wurde zur Zielscheibe des russischen Angriffs, der den Tod und Verletzungen von Tausenden von Menschen verursachte, den Kämpfenden als auch den Nicht-kämpfenden. Da die Ukraine das Nachbarland von vier EU-Mitgliedstaaten ist, das Hauptziel der Migration sind EU-Gebiete. Es ist nicht die Schuld des ukrainischen Volkes, dass ihr Land sich unter dem Beschuss eines anderen Landes befindet, sondern sie sind die Hauptopfer von den Gräueln des Krieges. Alle Delegierten einigten sich deshalb darauf, dass sie die meist-effektiven Wege finden, um den Kriegsflüchtlingen aus der Ukraine zu helfen.

- **Spanien: Die Delegierten äußerten ihr Entschluss, die Ukraine zu unterstützen und den Flüchtlingen durch Kriegsregelungen von März 2001 zu helfen – die Kriegsflüchtlinge können in den staatlichen Einrichtungen untergebracht werden, falls sie keine eigenen Finanzen haben.** Spanien hat drei Zentren in Madrid, Alicante und Barcelona, wo die Flüchtlinge aufgenommen werden können und wo sie besorgt werden. Spanien arbeitet auch mit konsularischen Diensten aus Rumänien, Polen, Ungarn und Moldawien an Verbesserung der Effektivität von Vorgängen und Hilfsbereitschaft für die möglichst größte Anzahl der Menschen und Kindern mit.
- **Griechenland: Die Delegierten äußerten die Bereitschaft, den Kriegsflüchtlingen aus der Ukraine mit der finanziellen Unterstützung von der EU aufzunehmen.** Nach langjährigen Erfahrungen von Steuerung der Migration ist Griechenland fähig, 50 000 Arbeitsplätze im Gastgewerbe, 140 000 Arbeitsplätze in der Landwirtschaft und

50 000 Arbeitsplätze im Tourismus zu leisten. Im Hinblick auf das Machtmissverhältnis und katastrophalen Folgen der russischen Angriffe schickt Griechenland Hilfsgüter und humanitäre Hilfe in die Ukraine und widmet sich der umfangreicheren Hilfe in Zusammenarbeit mit anderen EU-Mitgliedstaaten und der ukrainischen Regierung. Die Delegierten fürchten allerdings die Sanktionen gegen Russland, da diese den landwirtschaftlichen Export von Griechenland beeinflussen können und das Einkommen von Tourismus sinken lassen können. Es wurde aufgeklärt, dass die EU die Sanktionen auch entsprechend kompensieren sollte, damit die Mitgliedstaaten weiterhin die Ukraine stabil unterstützen können.

- **Polen: Die Delegierten vermittelten den Eindruck, dass Polen das meistbetroffene Land der EU ist, da es mit der Ukraine die längste Grenze hat.** Polen drückt umfassende Solidarität aus und vom Beginn des Konflikts nahm schon 1,2 Millionen Flüchtlingen mit oder ohne Dokumente an, was die Mehrheit der ukrainischen Kriegsflüchtlinge beträgt. Polen bemüht sich, den unschuldigen Flüchtlingen zu helfen und kostenlose Gesundheitsversorgung als auch kostenlosen öffentlichen und Zugverkehr zu leisten. Sogar geimpfte Haustiere können die Grenze überqueren, da sie zu der mentalen Gesundheit der Flüchtlinge positiv beitragen können. Polen lehnte den Rassismus an der Grenze ab und teilte vor Kurzem mit, dass es den ganzen Arbeitsmarkt für die Flüchtlinge öffnen und einen Hilfsfonds einrichten wird.
- **Deutschland: Die Delegierten drücken den ukrainischen Flüchtlingen volle Unterstützung und Solidarität aus.** Deutschland arbeitet eng mit Polen, Ungarn und der Slowakei zusammen und leistet humanitäre, psychologische und materielle Hilfe. Deutschland bot allerdings Hilfe auch bei der Lieferung der Lebensmittel und den Waffen. Vom Beginn des Konflikts nahm Deutschland 30 000 Flüchtlinge an und erklärte, dass solche Anstrengungen wird es ohne Rücksicht auf die Staatsbürgerschaft der Flüchtlinge fortsetzen.
- **Italien: Die Delegierten erklären, dass Italien bereit ist, die Tür für die ukrainischen Flüchtlinge zu öffnen und sie zu versorgen.** Italien unterstützt die Sanktionen gegen Russland und zieht das Vermögen russischer Oligarchen in Italien ein. Die Delegierten behaupten, dass sie bei der Suche nach neuer Lösung des Konflikts helfen werden und unterstützen Türkei in seiner Vermittlerrolle.
- **Ungarn: Die Delegierten versprechen Sicherheit, Unterkunft und einen offenen**

Arbeitsmarkt für ukrainische Flüchtlinge. Ungarn ist bereit, seine Grenze für alle Menschen zu öffnen, die sich in der Ukraine befinden. Ungarn nahm bisher 100 000 Flüchtlinge an und errichtete ein humanitäres Programm „Brücke für Transkarpatien“ mit dem Haushalt 570 000 EUR. Die ungarische Regierung stellt die Gesundheitsversorgung, kostenlose Reise- und Ausbildungsmöglichkeiten sicher, wie auch humanitäre Hilfe für die Ukraine. Die Delegierten betonten allerdings, dass Ungarn das Lösen des Konflikts nicht durch Einsatz seiner Streitkräfte oder Lieferung von Waffen unterstützen wird. Sie stimmen doch der Verhängung der Sanktionen gegen Russischen Föderation völlig zu.

- **Portugal: Die Delegierten erklären, dass Portugal schon eine erhebliche Anzahl der Flüchtlinge annahm und dass es der Erhöhung seiner Hilfskapazitäten für Kriegsflüchtlinge offen ist.** Es wurden einige Programme errichtet, die auf Unterkunft, Gesundheitsversorgung und administrative Hilfe gezielt sind. Laut der Entschließung der Regierung wurde den Antragstellern für kurzfristigen Schutz ein einjähriger Aufenthalt gewährt, der zweimal um 6 Monate verlängert werden kann. Der portugiesische Ministerrat bewilligte die Entschließung, die die Anforderungen an die vor dem Krieg fliehenden ukrainischen Flüchtlinge mildert. Die Krankenhausbetten sind für die Flüchtlinge reserviert, die Palliativbehandlung gebrauchen. Portugal unterstützt gleichzeitig Einnahme der Arbeitsplätze von Flüchtlingen, vor allem von derjenigen, die nicht von portugiesischen Bürgern eingenommen sind.
- **Tschechische Republik: Die Delegierten finden es erforderlich, der Ukraine zu helfen, auch wenn es einstweilige Unbequemlichkeiten für die tschechischen Bürger bedeuten könnte.** Die Delegierten informierten schon seine Partner von der gelieferten humanitären Hilfe und von der Annahme von mehr als 100 000 Flüchtlinge. Die Delegierten betonten, dass die Tschechische Republik fähig ist, ihre Kapazitäten zu erhöhen. Die tschechische Armee wurde in die Slowakei geschickt, damit sie an der ukrainischen Grenze hilft. Die Sanktionen gegen Russland werden völlig unterstützt und sie sollten weiter erhalten werden, bis Russland seine Invasion nicht stoppt.
- **Gemeinsame Erklärung: Alle Delegierten verurteilen russische Aggression und nehmen die russischen Desinformationen über die Denazifizierung und einen Friedenseinsatz nicht auf.** Die EU-Mitgliedstaaten verhängen Sanktionen gegen die Russische Föderation, damit sie die Aggression stoppt. Die Delegierten erklärten der

Ukraine volle Unterstützung und fortgehendes Leisten der humanitären, materiellen und psychologischen Hilfe. Alle Staaten öffnen ihre Grenze den ukrainischen Kriegsflüchtlingen, aber wollen nicht weiter in den Konflikt eingreifen, da sie weiteren Eskalationen fürchten.

Итоговое сообщение

От имени политической секции 15-й модельной ассамблеи

Принята представителями государств-членов Европейского Союза

в Братиславе

Общая политика в области миграции и предоставления убежища

Братислава, 5 апреля 2022 года

Введение

С 22 сентября 2020 года по 5 апреля 2022 года встречи политических представителей государств-членов Европейского Союза проводились на регулярной основе. Г-н Юрай Сикора был председателем политической секции 15-й модельной конференции факультета международных отношений Экономического университета в Братиславе. В заседаниях приняли участие следующие представители государств-членов Европейского Союза:

Представители Чешской Республики и Европейского Союза **Бетина Колларова, Юлия Кромкова и Виктория Мачова,**

Представители Федеративной Республики Германия и Европейского Союза **Якуб Кужель, Оливия Обедова и Якуб Сидоряк,**

Представители Королевства Испании и Европейского Союза **Яна Секеракова и Катарина Словьякова,**

Представители Республики Польша и Европейского Союза **Андрей Хаветта, Самуэль Легутки и Юрай Столарик,**

Представители Греческой Республики и Европейского Союза **Альжбета Беланска, Марсела Гоцманова и София Орловска,**

Представители Италии и Европейского Союза **Катарина Хорнякова, Нгуен Дук Хуэй и Яна Томашковичова,**

Представители Венгрии и Европейского Союза **Даниэла Годова, Давид Рейдовян и Самуэль Сердель,**

Представители Португальской Республики и Европейского Союза **Юрай Чиган, Борис Квачо и Даниэль Водичка.**

Ниже приводится сообщение, принятое представителями государств-членов Европейского Союза на заключительном пленарном заседании по окончании встречи для Модельной конференции факультета международных отношений Экономического университета в Братиславе, организованной Секцией политики в области миграции 16 марта 2022 года в Братиславе:

Мы, представители государств-членов Европейского союза, обсудили наши общие усилия по теме миграции. Мы приняли общее соглашение по различным вопросам, таким как обязательные квоты, соглашения о реадмиссии, старение населения или текущая ситуация в Украине.

Глава 1: Обязательные квоты

В последние годы мы все чаще сталкиваемся с таким явлением, как миграция. Идет ли речь о масштабном миграционном кризисе 2014 года или о недавней войне в Украине, которая глубоко затронула все европейские страны. Миграция стала привычной частью нашей повседневной жизни. Европейские страны осознают серьезность ситуации и согласились с необходимостью комплексных решений. Одним из возможных решений было предложение об обязательных квотах, и первым пунктом повестки дня политической секции были обязательные квоты. На практике обязательные квоты означают перераспределение мигрантов между всеми странами Европейского Союза на основе различных показателей, таких как размер страны или даже ее экономические показатели. Делегаты из всех стран-участниц согласились с необходимостью решения проблемы миграции. Однако не все делегаты согласились с идеей обязательных квот. Представители Чешской Республики,

Германии, Испании, Греции, Италии и Португалии положительно высказались по этому вопросу. Многие из этих стран непосредственно пострадали от миграционного кризиса. Против них выступили делегаты из Польши и Венгрии, которые выразили явное несогласие с перераспределением мигрантов на основе квот. Они настаивали на том, что кризис должен быть преодолен в точке его возникновения. Делегаты из Польши и Венгрии подкрепили свои возражения национальными опросами, которые показали, что более половины населения не хотят видеть мигрантов на своей территории. Делегаты из Республики Польша сомневались в возможности беспрепятственного осуществления межкультурного воссоединения, в основном из-за возможных угроз для государственной культуры, религии и проблем с интеграцией мигрантов в новую среду. Они также выразили опасения по поводу массовой экономической миграции, которая еще больше дестабилизирует ситуацию. Польские делегаты считают, что главная обязанность государства - защищать своих граждан и их права. Принуждение других государств к принятию квот на мигрантов противоречит этой обязанности на политическом, культурном и экономическом уровне. В то же время они заявили, что прием мигрантов должен основываться на концепции "гибкой солидарности", которая впоследствии станет "эффективной солидарностью". Эта идея продвигалась во время председательства Словакии в Совете ЕС во второй половине 2016 года. Однако это предложение не встретило понимания в Европарламенте.

Процесс голосования:

Первое голосование политической секции проходило по следующим вопросам: "Миграция и обязательные квоты". Были приняты следующие заявления:

Согласны ли ваши страны с перераспределением мигрантов на основе обязательных квот?

Делегаты из Германии, Греции и Италии высказались за обязательные квоты. В то же время представители этих стран подчеркнули, что их страны непосредственно затронул миграционный кризис. Они заявили, что государства-члены ЕС должны не только пользоваться общими благами, но и вносить свой вклад в решение таких проблем, как нападения мигрантов на приграничные государства ЕС. Делегаты из Венгрии и Польши проголосовали против. Поскольку принцип голосования - простое большинство, предложение было принято.

Согласны ли вы с тем, что страны должны пытаться решать проблемы миграции в стране происхождения?

Результат этого голосования был единогласным. Все присутствующие делегаты проголосовали "за". Они заявили, что решение миграционного кризиса в странах происхождения является единственным возможным долгосрочным решением. В то же время они обязались предлагать и поддерживать все решения, которые могут помочь улучшить ситуацию в странах происхождения.

Глава 2: Соглашения о реадмиссии

Следующим пунктом повестки дня политической секции были соглашения о реадмиссии, которые представляют собой соглашения между Европейским Союзом и/или государством-членом ЕС и третьей страной на основе взаимности, предусматривающие быстрые и эффективные процедуры идентификации и безопасного и упорядоченного возвращения лиц в страну происхождения, когда они больше не соответствуют условиям въезда, присутствия или проживания на территории третьей страны или одного из государств-членов ЕС.

Необходимость укрепления политики ЕС в области возвращения и реадмиссии и повышения ее эффективности часто подчеркивается путем полного выполнения существующих соглашений о реадмиссии и заключенных соглашений о возвращении. На сегодняшний день ЕС заключил 18 соглашений о реадмиссии.

Делегаты согласились с важностью этих соглашений и международного сотрудничества. В то же время они обязались активно решать текущие ситуации, связанные с этим вопросом. По просьбе председателя секции, с которой государства хотят заключить соглашения о реадмиссии, все делегаты выразили заинтересованность в том, чтобы сосредоточиться на регионах Ближнего Востока, Северной и Западной Африки. В то же время они заявили о необходимости более тесного сотрудничества между странами Европейского Союза.

Процесс голосования:

На данной сессии голосование проходило по вопросу о соглашениях о миграции и реадмиссии. Была принята следующая декларация:

Поддерживает ли ваша страна передачу компетенции по политике возвращения в Европейский Союз?

Голосование по этому вопросу было однозначным. Все присутствующие делегаты единогласно согласились с предложением о передаче компетенций Европейскому Союзу. Они также выразили заинтересованность в более тесном сотрудничестве в этой области.

Глава 3: Миграция и старение

Европу иногда называют старым континентом, что становится еще более точным, если изучить демографические показатели европейских стран. В Европе, наряду с Азией, проживает самое старое население в мире, то есть 65 лет и старше. Страны Европейского Союза с подобной проблемой, такие как Греция, Португалия, Испания и т.д., также были представлены на модельной конференции своими почетными делегатами, которые имели возможность задать свои вопросы и найти общие решения со своими коллегами. Все делегаты определили старение как проблему для своих стран. С экономической точки зрения, все делегаты признали важность серебряной экономики и положительное влияние рынка серебра, который предназначен для удовлетворения потребностей пожилых людей, тем самым увеличивая спрос и предложение во всей экономике. Кроме того, экономическая активность пожилых людей в европейских странах по-прежнему значительна и способствует поддержанию экономического процветания ЕС. Однако делегаты согласились с тем, что пожилые люди в возрасте 65+ не столь экономически эффективны, и не ожидается, что они будут иметь такой же уровень потребления, как их более молодые сверстники. Таким образом, значительная часть населения стран ЕС способствует снижению как спроса, так и способности создавать экономическую стоимость. С уменьшением численности населения возникает угроза краха пенсионной системы, поскольку доля пожилых людей в населении будет превышать долю людей моложе 50 лет. Поэтому существует лишь несколько вариантов выхода из такой ситуации. Для выплаты пенсий правительства могут увеличить свои доходы, навязав своим гражданам более высокие взносы на социальное обеспечение, в результате чего у людей останется меньше денег для инвестирования или использования на рынке. Еще одно решение - открыть рынки и страны для мигрантов из-за рубежа. Все делегаты согласились с тем, что миграция может стать эффективным решением проблемы старения населения. Делегаты из Германии и Италии заявили, что повышение уровня миграции увеличит спрос в экономике, занятость, а также уровень отчислений в государственные бюджеты, что ослабит экономическое давление на граждан. По словам

португальского делегата, в дополнение к высокообразованной рабочей силе будут прибывать мигранты со средним образованием, которые смогут выполнять работу, не привлекательную для местного населения, например уход за пожилыми людьми, нуждающимися в помощи. Такое сочетание более интенсивного заполнения непопулярных рабочих мест и роста государственных пенсионных доходов рассматривается как значительное преимущество притока мигрантов.

Однако делегаты из Польши и Венгрии также указали на недостатки такого решения. Обе страны согласны с тем, что хорошо управляемый и ограниченный приток мигрантов может помочь их экономике и пенсионным фондам стабилизироваться и расти, а также помочь пожилым людям в домах престарелых. Однако они выступают категорически против бесконтрольного открытия стран и их рынков для мигрантов со всего мира. Делегаты признают культурные различия между своими странами и странами происхождения мигрантов, а также инвестиции, которые правительства должны сделать для их интеграции. Делегаты также отмечают, что мигранты, прибывшие сейчас, останутся в своих странах, состарятся и получают социальную поддержку, а также будут иметь потомство, которое будет учиться в государственных школах и получать государственную поддержку. Поэтому они не могут согласиться на полную открытость стран ЕС, но они открыты для обсуждения вопроса о достижении эффективного и взаимного решения, включающего все преимущества миграции, при сохранении национальной культуры, стабильности, экономической и общей безопасности.

Процесс голосования:

Как и в предыдущем разделе нашего документа последнее голосование было проведено по следующему вопросу в рамках темы миграции и старения населения. Принята была следующая декларация:

- **Вы выступаете за дальнейшее открытие рынков отдельных стран-членов ЕС для мигрантов?**

Делегаты Германии, Испании и Португалии выступили за открытие рынка, однако они его считали ключевым для пенсионной стабильности в странах-членах ЕС. Делегаты Польши и Венгрии выступили против, утверждая, что такое предложение не может быть принято без дальнейшей дискуссии и детальных установлении. Греция воздержалась от голосования. Делегаты согласились, что обсуждение миграции как решение проблемы старения населения будет продолжено на дальнейших переговорах после разработки и представления подробного положения.

Глава 4: Конфликт в Украине и миграция

Украина стала объектом российского нападения, в результате которого погибают и получают ранения тысячи людей, в том числе комбатанты и гражданское население. Поскольку Украина является соседней страной с 4 государствами-членами ЕС, основным направлением миграции является территория Европейского союза. Украинский народ не виноват в том, что его страна находится под огнем другой страны – Украинцы являются главными жертвами военного кошмара. Поэтому все делегаты договорились найти эффективнейшее способы, чтобы помочь беженцам из Украины:

- **Испания:** Делегаты выразили свою приверженность поддерживать Украину и оказать помощь беженцам в соответствии с военной регулировкой от марта 2001 года – военные беженцы могут быть распределены в государственные учреждения, если у них нет собственных финансов.

В Испании есть 3 центра в Мадриде, Аликанте и Барселоне, где беженцев принимают и заботятся о них. Испания также сотрудничает с консульскими службами Румынии, Польши, Венгрии и Молдовы, чтобы упростить процессы оказания помощи как можно большему количеству людей.

- **Греция:** Делегаты выразили свою готовность принять беженцев из Украины с финансовой поддержкой ЕС. Благодаря многолетнему опыту управления миграцией Греция может предложить 50 000 вакансий в гостиничном секторе, 140 000 в сельскохозяйственном секторе и 50 000 в секторе туризма. Учитывая дисбаланс сил и катастрофические последствия российских огневых атак, Греция направляет материальную и гуманитарную помощь Украине и предпринимает дополнительные меры помощи в координации с другими государствами-членами ЕС и украинским правительством. Однако делегаты обеспокоены санкциями против России, поскольку они могут повлиять на импорт греческой сельскохозяйственной продукции, а также снизить доходы от туризма. Было высказано мнение, что санкции должны быть адекватно компенсированы ЕС, чтобы помочь странам-членам продолжать стабильную поддержку Украины.

- **Польша:** Делегаты высказали свою мысль, что Польша является наиболее затронутой страной ЕС, поскольку ее граница с Украиной самая протяжена. Польша проявила большую солидарность и с начала конфликта приняла 1,2 миллиона человек с документами или без них, что составляет большинство украинских военных беженцев. Польша делает все возможное, чтобы помочь беженцам и предоставить им бесплатную медицинскую помощь, а также бесплатный

общественный и железнодорожный транспорт. Даже привитые домашние животные могут пересекать границу, так как они могут помочь психическому здоровью беженцев. Польша отказалась от утверждения о расизме на границе и недавно объявила, что откроет весь рынок труда для беженцев и создаст фонд помощи.

- **Германия: Делегаты выразили полную поддержку и солидарность украинским беженцам.** Германия тесно сотрудничает со Словакией, Польшей и Венгрией, а оказывает гуманитарную, психологическую и материальную помощь. Однако Германия предложила помощь в виде поставок продовольствия и оружия. С начала конфликта Германия приняла 30 000 беженцев и объявила, что будет продолжать эту политику, независимо от национальности беженцев.
- **Италия: Делегаты заявляют, что Италия готова открыть двери для украинских беженцев и позаботится о них.** Италия поддерживает санкции против России и продолжает арест имущества российских олигархов. Делегаты заявляют, что они будут способствовать поиску мирного решения конфликта, а также поддерживать Турцию в ее посреднической деятельности.
- **Венгрия: Делегаты обещают безопасность, жилье и открытый рынок труда для украинских беженцев.** Венгрия готова открыть свои границы для всех, кто находится в Украине. До сих пор Венгрия приняла 100 000 беженцев и создала гуманитарную программу *Мост для Закарпатья* с бюджетом 570 000 евро. Правительство Венгрии предоставит Украине медицинское обслуживание, бесплатный транспорт и возможности для получения образования, а также гуманитарную помощь. Однако делегаты подчеркнули, что Венгрия не будет поддерживать разрешение конфликта, направляя свои вооруженные силы или оружие в Украину. Однако они полностью поддерживают введение санкций против Российской Федерации.
- **Португалия: Делегаты заявили, что Португалия уже приняла значительное количество беженцев и страна готова расширить свои возможности по оказанию помощи военным беженцам.** Было разработано несколько программ, направленных на обеспечение жильем, медицинское обслуживание и административную помощь. Согласно постановлению правительства, заявителям на временную защиту предоставляется годичный срок пребывания, который может быть дважды продлен на шесть месяцев. Совет министров Португалии одобрил новое постановление, упрощающее требования к украинским беженцам, спасающимся от войны. Больничные койки зарезервированы для беженцев, нуждающихся в паллиативном уходе. В то же время Португалия поддерживает заполнение рабочих мест беженцами, особенно тех вакансий, которые не заняты португальскими гражданами.

- **Чешская Республика:** делегаты определили помощь украинским беженцам как необходимую, даже если это может означать временные неудобства для чешских граждан. Делегаты проинформировали своих коллег об уже оказанной гуманитарной помощи и приеме более 100 000 беженцев. Делегаты подчеркнули, что Чешская Республика в состоянии увеличить свой объем по приёму беженцев. Чешская армия была уже направлена в Словакию, чтобы оказать помощь на украинской границе и полностью поддержать жесткие санкции против России, которые должны сохраняться до тех пор, пока она не прекратит свое вторжение.
- **Совместное заявление:** Все делегаты осуждают российскую агрессию и не поддерживают российскую дезинформацию о денацификации и миротворческих операциях. Государства-члены ЕС едины во мнении о введении санкций против Российской Федерации, чтобы оказать давление на нее с целью прекратить агрессию. Делегаты также заявили о своей полной поддержке Украины и продолжении предоставления гуманитарной, материальной и психологической помощи. Все страны открывают свои границы для украинских военных беженцев, но не хотят напрямую вмешиваться в конфликт, опасаясь его дальнейшей эскалации.

ENVIRONMENTÁLNA SEKCIA
ENVIRONMENTAL SECTION
LA SECTION POLITIQUE
POLITISCHE SEKTION
ЭКОЛОГИЧЕСКАЯ
СЕКЦИЯ

Závěrečné vyhlášení

Pre Sekciu životného prostredia 15. modelovej konferencie

Prijaté rešpektovanými zástupcami členských štátov Európskej únie
v Bratislave.

STAV KLÍMY A STRATÉGIA PRE EURÓPU 2022

Bratislava, 5 apríla 2022

Úvod

Pravidelné zasadnutia zástupcov členských štátov Európskej únie sekcie životného prostredia sa konali v Bratislave od 22 septembra 2021 do 30 marca 2022 pod vedením pani **Andreay Polovčíkovovej, súčasnej predsedníčky sekcie životného prostredia 15 ročníka Modelovej konferencie Fakulty medzinárodných vzťahov Ekonomickej univerzity v Bratislave.** Z 27 krajín Európskej únie sa na rokovaníach zúčastnilo 24, zástupcovia Bulharska, Cypru a Rumunska sa nezúčastnili. Na zasadnutiach sa zúčastnili títo zástupcovia členských štátov Európskej únie:

Vážená pani Ivana Eliášová, vysoká predstaviteľka Rakúskej republiky a Európskej únie,

Vážená pani Petra Korbíniová, vysoká predstaviteľka Belgického kráľovstva a Európskej únie,

Vážený pán Ján Lačný, vysoký predstaviteľ Chorvátskej republiky a Európskej únie,

Vážená pani Nikola Ölvecká, vysoká predstaviteľka Českej republiky a Európskej únie,

Vážená Barbara Kissová, vysoká predstaviteľka Dánskeho kráľovstva a Európskej únie,

Vážený pán Roland Zigo, vysoký predstaviteľ Estónskej republiky a Európskej únie,

Vážená Karin Sádecká, vysoká predstaviteľka Fínskej republiky a Európskej únie,

Vážená pani Diana Andrásyová, vysoká predstaviteľka Francúzskej republiky a Európskej únie,

Vážená pani Martina Kašiarová, vysoká predstaviteľka Spolkovej republiky Nemecko a Európskej únie,

Vážená noemi Tóthová, vysoká predstaviteľka Helénskej republiky a Európskej únie,

Vážená pani Diana Miškechová, vysoká predstaviteľka Maďarskej republiky a Európskej únie,

Vážený pán Dávid Hrežik, vysoký predstaviteľ Írskej republiky a Európskej únie,

Vážená slávka Žovicová, vysoká predstaviteľka Talianskej republiky a Európskej únie,

Vážená Lenka Kotruchová, vysoká predstaviteľka Lotyšskej republiky a Európskej únie,

ctihodná Otília Vargová, vysoká predstaviteľka Litovskej republiky a Európskej únie, vážená

Zuzana Uhlárová, vysoká predstaviteľka Luxemburského veľkovoľvodstva a Európskej únie,

Viktória Valachová, vysoká predstaviteľka Maltskej republiky a Európskej únie,

Vážená Henrieta Plekancová, vysoká predstaviteľka Holandského kráľovstva a Európskej únie,

Vážená pani Alžbeta Gavalcová, vysoká predstaviteľka Poľskej republiky a Európskej únie,

Vážená tatiana Komorná, vysoká predstaviteľka Portugalskej republiky a Európskej únie,

Vážený pán Barnabás Szabó, vysoký predstaviteľ Slovenskej republiky a Európskej únie,

Vážená ivana Müllnerová, vysoká predstaviteľka Slovinskej a Európskej únie,

Vážená Monika Jakábová, vysoká predstaviteľka Španielskeho kráľovstva a Európskej únie,

Ctihodná Dominika Švédová, vysoká predstaviteľka Švédskeho kráľovstva a Európskej únie,

Nasleduje vyhlásenie, ktoré prijali vážení zástupcovia členských štátov Európskej únie na záverečnom plenárnom zasadnutí na záver zasadnutia na účely Vzorovej konferencie Fakulty medzinárodných vzťahov Ekonomickej univerzity v Bratislave, ktorú 5. apríla 2022 v Bratislave usporiadala sekcia životného prostredia na tému Stav klímy a stratégia pre Európu 2022 5. apríla 2022 v Bratislave:

My, zástupcovia členských štátov Európskej únie, sme rokovali o našom spoločnom úsilí v oblasti klímy a stratégie pre Európu 2022. Prijali sme všeobecnú dohodu o rôznych otázkach, ako je európska zelená dohoda, energetika v Európskej únii, postavenie dopravného sektoru v

členských štátoch Európskej únie a zmene smerovania poľnohospodárskeho priemyslu v rámci Európskej únie.

Kapitola 1: Energetika v Európskej únii

So zhoršujúcou sa situáciou v oblasti klímy je potrebné znížiť našu závislosť od fosílnych palív a neobnoviteľných zdrojov energie. Tieto problémy sú súčasťou európskej zelenej dohody, ktorej cieľom je pomôcť Európskej únii stať sa uhlíkovo neutrálnou. Na zlepšenie súčasného stavu klímy je potrebné prijať určité kroky v energetickom sektore. Ďalej zdôrazňujeme pozície zastúpených členských štátov v rámci našej sekcie o životnom prostredí:

- **Rakúska republika: Ako súčasť EÚ sa krajina stotožňuje s cieľom klimatickej neutrality do roku 2050, ktorý bol stanovený v rámci Európskej zelenej dohody.** Podľa najnovších štatistík je podiel obnoviteľných zdrojov na výrobe elektrickej energie už na úrovni 80 %. Rakúsko chce do roku 2030 dosiahnuť 100% podiel zelenej energie na celkovej výrobe. Domáca produkcia pokrýva približne 35% spotreby. Cieľom Rakúska je dosiahnuť energetickú sebestačnosť najneskôr do roku 2050.
- **Belgické kráľovstvo: Belgicko znížilo používanie fosílnych palív a zvýšilo podiel energie z obnoviteľných zdrojov.** V belgickom národnom energetickom a klimatickom pláne sa stanovuje cieľ znížiť emisie skleníkových plynov z energetického sektora o 35 % do roku 2030 v porovnaní s úrovňami z roku 2005 a dotiahnuť úroveň obnoviteľných zdrojov energie v hrubej konečnej energetickej spotrebe energie na 17,5 %. Belgicko prerušilo ťažbu uhlia v roku 2016 a stalo sa svetovým lídrom v oblasti veternej energie z mora. Belgicko je však naďalej závislé od fosílnych palív a čelí problémom v oblasti energetickej bezpečnosti. Jadrová energia pokrýva viac ako polovicu dopytu po elektrickej energii, pričom vláda plánuje postupne ukončiť jadrovú energiu v rokoch 2022 až 2025, ale to by vážne ohrozilo úsilie Belgicka o zabezpečenie elektrickej bezpečnosti a poskytovanie cenovo dostupnej nízkouhlíkovej elektrickej energie.
- **Chorvátska republika: Bude ťažké dosiahnuť klimatickú neutralitu do roku 2050 (scenár čistých nulových emisií) so súčasnými poznatkami a úrovňou technológie v súlade so stratégiou, ktorú prijal chorvátsky parlament.** Ako súčasť EÚ krajina zdieľa cieľ klimatickej neutrality do roku 2050, ktorý bol stanovený v rámci Európskej zelenej dohody. Keď sa predstavia všetky dôsledky spoločného cieľa EÚ znížiť emisie skleníkových plynov o 55 % do roku 2030 a cieľa klimatickej neutrality do roku 2050

na sektorové politiky, až vtedy bude pre Chorvátsko podľa prijatej stratégie možné realizovať scenár nulových emisií. Podľa stratégie sa teplota v Chorvátsku do roku 2040 zvýši o 1,3 až 1,5 stupňa Celzia a do roku 2070 o 2,2 až 2,5 stupňa. Hoci Chorvátsko dosiahlo určitý pokrok vo využívaní potenciálu veternej energie, solárna energia je nedostatočne využívaná v porovnaní so zrejším potenciálom v tejto veľmi slnečnej krajine.

- **Česká republika:** Česká republika bude patriť medzi krajiny EÚ, ktoré budú najviac postihnuté Zelenou dohodou a cieľom klimatickej neutrality. Podľa minuloročnej štúdie je dosiahnutie klimatickej neutrality do roku 2050 pre Českú republiku realistické, ale vyžadovalo by si investície vo výške 150 miliárd EUR. Krajina bude musieť zatvoriť uhoľné elektrárne a uviesť do prevádzky nové bloky jadrových elektrární. Česká vláda sa spolieha na finančné prostriedky EÚ vrátane kohéznych fondov EÚ, Fondu na spravodlivú transformáciu alebo novovytvoreného fondu na modernizáciu. Česká republika by mala v nasledujúcom programovom období dostať približne 37 miliárd EUR vrátane 21 miliárd EUR z kohéznych fondov, z čoho 30 % výdavkov EÚ by sa malo vyčleniť na ochranu klímy.
- **Dánsko je jednou z najambicióznejších krajín v boji proti klimatickým zmenám na svete.** Už mnoho rokov je svetovým lídrom v získavaní energie z veterných turbín na mori a na súši. Krajina chce v roku 2030 znížiť emisie skleníkových plynov o 70 % v porovnaní s úrovňou z roku 1990. Do roku 2030 plánuje pokryť najmenej polovicu celkovej spotreby energie v krajine zelenými energiami. Dánsko ako jeden z najväčších európskych producentov ropy a zemného plynu v roku 2020 zakázalo nový prieskum ropy a zemného plynu v Severnom mori a zaviazalo sa ukončiť svoju existujúcu produkciu do roku 2050. Dánsko tiež schválilo plán na vybudovanie umelého ostrova v Severnom mori, ktorý bude centrom pre stovky veterných turbín na mori, ktoré budú produkovať dostatok energie pre 10 miliónov domácností. Produkcia veternej energie na obyvateľa je vyššia ako v ktorejkoľvek inej krajine OECD. 50% elektrickej energie v Dánsku je generovaná veternou a solárnou energiou. Dánsko už teraz pokrýva približne dve tretiny dopytu po elektrickej energii z obnoviteľných zdrojov energie.
- **Estónska republika: Začiatkom roka 2021 nová estónska vláda oznámila plány na dosiahnutie uhlíkovej neutrality do roku 2050 a ukončenie ťažby bridlicovej ropy v roku 2035.** Estónsko je na pokraji veľkej energetickej transformácie, ktorá bude zahŕňať výrazné zníženie úlohy domácej bridlice v budúcom energetickom mixe krajiny. Prechod si bude vyžadovať, aby Estónsko starostlivo vyvážilo sociálne,

environmentálne, hospodárske a energetické aspekty. Dodávkam energie dominuje domáca ropná bridlica, energeticky bohatá sedimentárna hornina. Tá dáva krajine vysoký stupeň energetickej nezávislosti, ale aj najvyššiu intenzitu uhlíkovej stopy. Estónsko úspešne dosiahlo vytýčené ciele v oblastiach znížovania úrovne emisií a podielu energie z obnoviteľných zdrojov do roku 2020. Pokiaľ ide o rok 2030, Estónsko bude po prvýkrát vyžadovať zníženie emisií.

- **Fínska republika: Fínsko sa usiluje o dosiahnutie uhlíkovej neutrality do roku 2035 a smeruje k úplnej dekarbonizácii svojho hospodárstva.** Krajina dosiahla významný pokrok pri plnení svojich cieľov, najmä vo výrobe elektrickej energie, najmä kvôli vysokému podielu jadrovej, vodnej a bioenergie v ich energetickom mixe. Fínsko je jednou z krajín EÚ s najvyšším využitím obnoviteľných zdrojov energie a tiež sa snaží znížiť počet jadrových elektrární v krajine. Pričom spotreba fosilných palív je pozorovateľne na ústupe.
- **Francúzska republika: Národná nízkouhlíková stratégia bola vydaná v roku 2020 a cieľom tejto stratégie je dosiahnuť uhlíkovú neutralitu v celom Francúzsku do roku 2050.** Na dosiahnutie uhlíkovej neutrality sa francúzska stratégia zameriava na to, aby bola výroba energie do roku 2050 úplne bezuhlíková: znížiť spotrebu energie o polovicu prostredníctvom energetickejšieho zariadenia, zvýšiť a chrániť uhlíkové filtre, ako sú lesy, a podporovať technológie zachytávania a ukladania uhlíka. V zákone o transformácii energie pre ekologický rast v roku 2015 sa stanovujú tieto ciele pre odvetvie výroby energie: do roku 2020 by mali dosiahnuť 23 % podiel energie z obnoviteľných zdrojov z hrubej konečnej energetickej spotreby. Do roku 2030 dosiahnuť podiel "najmenej 33 %" obnoviteľných zdrojov energie z hrubej konečnej energetickej spotreby. Do roku 2035 by sa malo až 50 % energie pochádzať z jadrovej energie. Energetický mix v roku 2050 bude pozostávať z tepelných obnoviteľných zdrojov, biomasy a bezuhlíkovej elektrickej energie.
- **Nemecká spolková republika: Nemecko sa chce do roku 2045 stať neutrálnym voči skleníkovým plynom a tiež si stanovilo predbežné ciele znížiť emisie do roku 2030 najmenej o 65 percent v porovnaní s úrovňami z roku 1990 a o 88 percent do roku 2040.** V roku 2020 pochádzalo 50,5 % z celkového množstva energie vyrobenej v Nemecku z obnoviteľných zdrojov energie. Nemecko je nazývané "prvou najväčšou ekonomikou obnoviteľnej energie na svete", pretože je to krajina, ktorá produkuje najviac solárnej energie na svete a je treťou najväčšou vo výrobe veternej energie. V Nemecku sa majú všetky jadrové elektrárne postupne vyradiť do konca roka 2022, čo

znamená, že je potrebné zvýšiť využívanie obnoviteľných zdrojov energie, aby sa vyplnila medzera. Obzvlášť dôležitou súčasťou energetickej politiky Nemecka je tzv. Energiawende, ktorej hlavným cieľom je transformácia energetického systému, ktorý bude napájaný predovšetkým z obnoviteľných zdrojov energie.

- **Grécka vláda sa zameriava na spravodlivú a cenovo dostupnú energetickú transformáciu, z ktorej majú prospech všetci občania.** Zavádza tiež reformy na standardizáciu a zjednodušenie licenčných postupov pre projekty v oblasti obnoviteľných zdrojov energie a skúma možnosti pre veternú energiu na mori. Grécko si stanovilo ciele znížiť emisie skleníkových plynov do roku 2030 o viac ako 56 % v porovnaní s rokom 2005 a mať do roku 2050 klimaticky neutrálne hospodárstvo. Krajina postupne vyradí svoje elektrárne spaľujúce hnedé uhlie do roku 2023 a zameria sa na rozvoj obnoviteľnej energie. Zemný plyn vidí ako riešením na nasledujúcich 10-15 rokoch.
- **Maďarská republika: Maďarsko má obmedzené zdroje fosílnych palív a jeho domáca produkcia klesá.** Maďarsko prijalo v júni 2020 nový zákon, na základe ktorého sa cieľ nulových emisií do roku 2050 stal záväzným. Je to súčasť širšej zmeny v energetickej a klimatickej politike krajiny. Maďarská národná energetická stratégia do roku 2030 bola tiež aktualizovaná tak, aby zahŕňala výhľad do roku 2040 zameraný na čistú, inteligentnú a cenovo dostupnú energiu, pričom sa posilní energetická nezávislosť a bezpečnosť a dekarbonizuje výroba energie. Hlavným cieľom stratégie je zabezpečiť optimálnu rovnováhu medzi bezpečnosťou dodávok, konkurencieschopnosťou a udržateľnosťou.
- **Írska republika: Výroba elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov predstavovala v roku 2020 43 % celkovej spotreby elektrickej energie v Írsku, cieľ bol 40 %, takže tento cieľ bol splnený.** Obnoviteľná energia zabránila v roku 2019 5,8 milióna ton emisií CO₂ a ušetrila 500 miliónov EUR na dovoze fosílnych palív. Podľa zelenej dohody sa Írsko zaviazalo, že do roku 2050 bude mať nulové emisie uhlíka, takže v nasledujúcich desiatich rokoch zníži emisie skleníkových plynov v priemere najmenej o 7 % ročne.
- **Najväčším zdrojom energie v Taliansku je zemný plyn, ktorý predstavuje až 39,9% z celkovej energie.** Ďalším zdrojom energie je ropa, ktorá pokrýva 39% a 4,67% pokrýva uhlie. Takže okolo 83% energie pochádza z fosílnych palív. Nízkouhlíkových zdroje energie pokrývajú len 17.8% spotreby, z čoho vodná energia

predstavuje 6.8%, veterná energia 2.8%, slnečná energia 5.2% a iné obnoviteľné zdroje viac ako 3%. Taliansko sa tiež radí medzi desať najlepších krajín v Európe, ktoré vyrábajú elektrickú energiu z obnoviteľných zdrojov energie. Taliansko si vo svojom klimatickom pláne stanovilo ambiciózny plán do roku 2030 zvýšiť tento podiel obnoviteľnej energie až na 30 %. Najrýchlejšie rastúcim zdrojom obnoviteľnej energie v Taliansku predstavujú solárne panely. Pokiaľ ide o jadrovú energiu, jadrová energia sa v Taliansku nevyužíva.

- **Lotyšská republika: Lotyšsko je jedným z lídrov EÚ čo sa týka podielu obnoviteľných zdrojov energie na celkovej spotrebe energie.** Dva najdôležitejšie obnoviteľné zdroje energie v Lotyšsku sú biomasa a vodná energia. Viac ako polovicu územia Lotyšska pokrývajú lesy a je tiež jedným z najviac zalesnených členských štátov EÚ, takže drevná biomasa predstavuje vynikajúci prostriedok pre ďalší vývoj. Lotyšsko už má jeden z "najzelenších" zdrojov energie na svete, pričom zelené zdroje energie pokrývajú približne 40 % celkovej spotreby energie. Podľa akčného plánu EÚ pre energetiku a klímu plánuje Lotyšsko do roku 2030 pokryť 50 % celkovej spotreby energie z obnoviteľných zdrojov energie.
- **Litovská republika: Za posledných desať rokov prešiel litovský energetický sektor radikálnou reštrukturalizáciou s cieľom znížiť a odstrániť svoju energetickú závislosť od Ruska.** Litva v súčasnosti dováža viac ako 70 % svojej elektrickej energie. Litva prijala v roku 2018 novú národnú stratégiu energetickej nezávislosti, ktorá predpokladá radikálnu transformáciu energetického sektora znížením úrovne energetickej závislosti, ktorá je jednou z najvyšších v EÚ. Keďže sa upustilo od plánov na výstavbu novej jadrovej elektrárne, došlo k radikálnemu obratu na podporu obnoviteľných zdrojov energie. V roku 2030 by mala výroba elektrickej energie v Litve predstavovať 70 % celkovej konečnej spotreby a v roku 2050 by mala byť pokrytá na 100 %. Litva je jednou z vedúcich krajín, pokiaľ ide o podiel obnoviteľných zdrojov energie na konečnej spotrebe.
- **Luxemburské veľkovoľvodstvo: Luxemburský energetický systém je veľmi závislý od dovozu a fosílnych palív.** V roku 2018 sa doviezlo 95 % jej dodávok energie (100 % ropy, zemného plynu a biopalív a 86 % elektrickej energie). Obnoviteľná energia v súčasnosti zohráva dôležitú, ale relatívne obmedzenú úlohu pri výrobe energie v Luxembursku. Pochádza z vodnej, veternej, slnečnej energie a biomasy.

Luxembursko chce v roku 2030 pokryť viac ako tretinu dopytu po elektrickej energii obnoviteľnými zdrojmi energie, najmä prostredníctvom variabilnej obnoviteľnej

energie (VRE) z fotovoltaickej a veternej výroby. Spotreba energie na obyvateľa v krajine je vysoká v dôsledku výroby ocele a palivovej turistiky a od roku 2016 neustále rastie, avšak ceny elektriny a plynu sú výrazne pod priemerom EÚ v dôsledku nízkeho zdanenia. Luxembursko je členským štátom EÚ s najvyššími emisiami na obyvateľa a najvyššími emisiami skleníkových plynov na obyvateľa, ale tiež dosiahlo jedno z najprudších znížení tohto ukazovateľa v Únii: 34 % v rokoch 2005 až 2019. Vláda prijala ambiciózne ciele v energetickom sektore vrátane zníženia emisií skleníkových plynov o 50 až 55 % do roku 2030.

- **Malta je malý ostrov bez domácich zdrojov fosílnych palív alebo distribučnej siete plynu a vo veľkej miere sa spolieha na dovoz fosílnych palív a elektrickej energie, aby uspokojil svoje energetické potreby.** Podiel Malty na konečnej spotrebe energie v sektore služieb je vyšší ako priemer EÚ. Malta sa snaží šetriť energiu v týchto odvetviach vytvorením systému na podporu a riešenie investícií do energetickej efektívnosti. Očakáva sa, že tento systém dosiahne úspory energie. Malta spustila svoj prvý národný energetický a klimatický plán do roku 2030, ktorého cieľom je dekarbonizovať, inovovať, vyrábať energiu zo solárnych panelov a znížiť závislosť od dovozu energie. Stratégiou Malty v oblasti dekarbonizácie je zabezpečiť prechod na nízkouhlíkové hospodárstvo znížením emisií skleníkových plynov a zvýšením obnoviteľných zdrojov energie.
- **Holandské kráľovstvo: Holandsko pracuje na rýchлом prechode na nízkouhlíkové hospodárstvo a do centra energetickej a klimatickej politiky zaradilo ambiciózne ciele znižovania emisií skleníkových plynov.** V zákone o klíme z roku 2019 sa stanovujú ciele na zníženie emisií skleníkových plynov o 49 % do roku 2030 a o 95 % do roku 2050 (v porovnaní s úrovňami z roku 1990).
- **Poľská republika: Poľsko prestane do roku 2049 využívať uhlie, ktoré v súčasnosti dominuje energetickému sektoru, ako zdroj energie, ale zároveň využíva obnoviteľné zdroje.** Avšak dosiahnúť 55 je nezlučiteľné so záujmami krajiny a rozšírenie systému EU ETS na dopravu a výstavbu je problematické.
- **Portugalská republika: Cieľom portugalskej politiky v oblasti energetiky a klímy je dosiahnuť uhlíkovú neutralitu predovšetkým prostredníctvom širokej elektrifikácie dopytu po energii a rýchleho rozšírenia výroby elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov spolu so efektívnou výrobou energie.** Portugalsko chce do roku 2030 odstaviť uhoľné elektrárne a dosiahnuť úplnú dekarbonizáciu systému

výroby elektrickej energie do roku 2050. S hrdosťou môžeme povedať, že Portugalsko bolo medzi prvými krajinami na svete, ktoré si stanovili cieľ uhlíkovej neutrality do roku 2050, a jeho plán uhlíkovej neutrality ukazuje silný záväzok elektrifikovať svoje hospodárstvo a zabezpečiť bezpečnú a cenovo dostupnú energetickú transformáciu.

- **Slovenská republika: Z hľadiska prírodných podmienok je Slovenská republika chudobná na primárne palivá a energetické zdroje a až 90 % všetkých zdrojov sa dováža.** Krajina stále zvyšuje svoju kapacitu na výrobu zelenej energie, ale na druhej strane má stále veľký potenciál vo využívaní biomasy z domácich zdrojov a tzv. CHP (kombinované teplo a energia). Slovenská republika má dve jadrové elektrárne, ktoré poskytujú polovicu elektriny vyrobenej v krajine (53,7 %). Na Slovensku prebieha výstavba dvoch nových jadrových blokov v Mochovciach a po dokončení by mala byť krajina elektricky sebestačnou.
- **Slovenská republika: Hlavným cieľom slovenskej vlády v energetickom sektore je zabezpečiť udržateľné, ale konkurencieschopné dodávky energie pre celú krajinu.** Prechod na uhlíkovú neutralitu v Slovensku do roku 2050 bol vytýčený v národnom energetickom a klimatickom pláne, ktorý bol prijatý začiatkom roka 2020. Medzi jeho hlavné ciele nepochybne patrí zníženie celkových emisií skleníkových plynov o 36 %, zvýšenie podielu obnoviteľných zdrojov energie na celkových zdrojoch energie najmenej o 27 % a vynakladanie 3 % svojho HDP na výskum a vývoj, a to všetko do roku 2030. Cieľom Slovenska je do roku 2033 úplne odstaviť uhlie ako zdroja energie. I keď v tomto ohľade trochu zaostáva za ostatnými krajinami, slovenská vláda plánuje podniknúť viaceré ambiciózne kroky na skoré naplnenie tohto cieľa.
- **Španielsky parlament schválil návrh zákona o čistej energii, ktorého cieľom je dosiahnuť uhlíkovú neutralitu do roku 2050 v súlade s cieľmi Európskej únie a zároveň zakázať predaj vozidiel na fosilne palivá do roku 2040.** V roku 2020 vyrobili obnoviteľné technológie v Španielsku 43,6 % všetkej elektrickej energie. Cieľom je, aby podiel obnoviteľných zdrojov energie na výrobe elektrickej energie dosiahol do roku 2030 74 %. Tieto údaje predstavujú výsledky úsilia o energetickú transformáciu, na ktorom španielska vláda pracuje prostredníctvom svojho národného energetického a klimatického plánu na roky 2021 - 2030. Transformácia bude zahŕňať investície do udržateľných energií a elektrických vozidiel, inováciu výrobných procesov, zníženie množstva odpadu, podporu ekologického poľnohospodárstva a

"zelenú" daňovú reformu.

- **Švédsko plánuje do roku 2040 fungovať vo všetkých odvetviach so 100 % obnoviteľnou energiou a do roku 2045 znížiť emisie skleníkových plynov na nulu.** Podiel obnoviteľnej energie používanej vo Švédsku stále rastie. Už v roku 2012 krajina dosiahla cieľ vlády do roku 2020 vo výške 50%. Švédsko má bohaté zásoby pohyblivej vody a biomasy, čo prispieva k vysokému podielu obnoviteľnej energie v krajine.

S ohľadom na súčasný stav a možnosti členských štátov, boli prijaté nasledovné vyhlásenia:

Energia v Európskej únii je mix energetických zdrojov v rámci EÚ, čo zahŕňa zdroje energie dostupných v rámci Európskej únie, jej členských štátov, energie vyrobenej v Európskej únii a dovážanej z tretích krajín. So zhoršujúcou sa situáciou v oblasti klímy sa potreba prechodu z neobnoviteľných zdrojov energie na obnoviteľné zdroje energie v členských štátoch stáva naliehavejšou. Analýzou súčasného energetického mixu jednotlivých členských štátov sme posúdili možnosť, že by sa Európska únia stala uhlíkovo neutrálnejšou.

1. Európske krajiny naďalej usilovať o naplnenie uhlíkovej neutrality do roku **2050**, ktorá je teraz jednoznačne kriticky dôležitá, pre ochranu životného prostredia cez transformáciu ich energetických odvetví na zelenšie výrobné metódy. (**Z 24** krajín vyjadrilo tomuto vyhláseniu 24 svoju podporu)
2. Obnoviteľné zdroje energie budú do roku 2030 predstavovať najmenej **50 % výroby energie v členských štátoch**. (**Z 24** krajín vyjadrilo tomuto vyhláseniu 16 silnú podporu)
3. **Jadrová energia je naďalej kľúčová pre energetický sektor a bude považovaná za čistú energiu**. Ak by bol technologický pokrok schopný poskytnúť energetickému odvetviu lepšie alternatívy, jadrová energia by sa mala v budúcnosti nahradiť udržateľnejšou a bezpečnejšou formou energie. (**Z 17** krajín vyjadrilo tomuto vyhláseniu 17 svoju podporu)
4. Výstavba nových elektrární na fosílnu palivá by sa mala uskutočňovať len v krízových situáciách, v ktorých nie sú dostupné žiadne iné alternatívy. (**Z 23** krajín vyjadrilo tomuto vyhláseniu 23 svoju podporu)
5. Každá krajina bude postupne zavádzať nariadenia podľa vlastného uváženia, aby

zabezpečila, že všetky nové budovy budú čo najviac energeticky účinné, čím zabráni potenciálnemu masovému rastu spotreby energie. (**Z 23** krajín vyjadrilo tomuto vyhláseniu 23 svoju podporu)

6. Členské štáty teraz vynaložia všetko úsilie na odstránenie závislosti od dovozu fosílnych palív z Ruskej federácie, ktorá sa ukázala ako nespoľahlivý zdroj fosílnych palív. (**Z 21** krajín vyjadrilo tomuto vyhláseniu 21 svoju podporu)

Kapitola 2: Postavenie dopravného odvetvia v rámci Európskej únie

Sme odhodlaní zlepšiť súčasnú klimatickú situáciu nielen v Európskej únii, ale aj vo svete. Sme presvedčení o možnosti zvrátiť zmenu klímy a jej priamych účinkoch a uvedomujeme si dôležitosť okamžitých opatrení zo strany členských štátov. Zatiaľ čo emisie z dopravy stále produkujú najvyššie množstvo skleníkových plynov, väčšina plánovaných politík a opatrení v odvetví dopravy sa zameriava na podporu nízkouhlíkových palív alebo elektrických automobilov, ako aj na podporu prechodu na verejnú dopravu. Ďalej zdôrazňujeme pozície zastúpených členských štátov v rámci našej sekcie o životnom prostredí:

- **Rakúska republika: Dopravný sektor v roku 2019 vyprodukoval 30 % celkového objemu Rakúskych emisií .** Rakúšania sú najväčšími užívateľmi verejnej dopravy na obyvateľa v Európe. Rakúsko vypracovalo "Primárny plán mobility pre Rakúsko 2030", v ktorom vytýčili rôzne stratégie na zníženie emisií súvisiacich s dopravou. Medzi hlavné ciele uvedené v pláne patria: a) udržiavanie konštantného objemu osobnej a nákladnej dopravy, b) zvýšenie podielu ekologickej mobility na celkovom objeme dopravy približne o polovicu, c) existujúce dopravné prostriedky by sa mali doplniť pohonnými systémami s nulovými emisiami; a iné.
- **Belgické kráľovstvo: Emisie skleníkových plynov z cestnej dopravy sa v rokoch 2013 – 2018 zvýšili v dôsledku rastúceho počtu vozidiel.** Až 23 % celkových emisií CO₂ v Belgicku pochádza z dopravy. Belgicko dosiahlo určitý pokrok v cenovom vývoji a zdaňovania dopravy s cieľom pomôcť internalizovať environmentálne náklady, ako sa odporúča v EPR. Veľkým problémom je, že od roku 2010 sa investície do dopravy pohybovali okolo 0,45 % HDP , čo je podľa medzinárodných noriem nízke , a preto sa presunuli zo železničnej na cestnú dopravu. Valónsko a BCR prijali dlhodobé plány mobility a investičné plány pre verejnú dopravu a tzv. "mäkkú" mobilitu (najmä v oblasti BCR). Brusel plánuje do roku 2028 investovať 6 miliárd EUR do verejnej dopravy. Valónsko plánuje investovať 2 miliardy EUR do plánu mobility a

infraštruktúry na roky 2020 – 2026 (z toho 20 % do verejnej dopravy a mäkkej mobility). Zlepšenie riadenia dopytu po doprave si v budúcnosti bude vyžadovať odstránenie stimulov na používanie automobilov súbežne s úpravou výberu mýta.

- **Chorvátska republika: Legislatívne opatrenia uľahčia zavádzanie elektrických vozidiel.** Stavebným zákonom sa napríklad podporí inštalácia nabíjajúcich staníc v budovách a na parkoviskách. Daňové opatrenia zahŕňajú oslobodenie elektrických vozidiel od osobitnej dane z motorových vozidiel a zväzovanie zvýšenia daní pre znečisťujúce vozidlá. Existujú plány na zabezpečenie infraštruktúry a skladovacích zariadení pre alternatívne palivá. Na základe modelovania sa očakáva, že pokročilé biopalivá budú hlavným zdrojom obnoviteľnej energie v odvetví dopravy. Od vstupu Chorvátska do Európskej únie v roku 2013 boli priemerné emisie nových osobných automobilov pod celoeurópskym cieľom 130 gCO₂/km do roku 2015. Chorvátsko sa vo väčšine prípadov hlási k európskym trendom. Keďže priemerné počty emisií od roku 2016 stúpajú, Chorvátsko zostáva značnou vzdialenosťou od celounijného cieľa 95 gCO₂/km.
- **Česká republika: Vláda schválila koncepciu dopravnej politiky do roku 2027.** Cieľom je znížiť environmentálnu a energetickú intenzitu vnútroštátnej dopravy, udržateľné plánovanie a využívanie moderných technológií. Doprava je jedným z energeticky najnáročnejších odvetví v českom priemysle. Doprava v súčasnosti predstavuje približne 25 % spotreby energie, čo z nej robí jedného z najväčších spotrebiteľov energie. Chce to dosiahnuť napríklad použitím ekologickejších zdrojov, t. j. postupným prechodom zo spaľovacích motorov na elektrické alebo plynové motory, ktoré chce presadiť u dopravcov napríklad vyhodnejším mýtom alebo zdanením. Ďalším krokom by bol väčší stimul pre cestujúcich, aby používali napríklad železnice v porovnaní s cestnou dopravou.
- **Dánske kráľovstvo: Zelená transformácia dopravného systému je ústrednou ambíciou dánskej vlády.** Odvetvie dopravy predstavuje viac ako 20 % celkových regionálnych emisií produkujúcich viac emisií na jednotku regionálneho HDP v odvetví dopravy ako iné krajiny; o 80 % viac ako vo všetkých krajinách OECD. Kombinácia bicyklov a verejnej dopravy zohrávajú v Dánsku čoraz dôležitejšiu úlohu. Jedným z prvkov vládneho plánu týkajúceho sa znižovania emisií uhlíka je ambícia mať do roku 2030 na cestách 1 milión elektrických vozidiel. Hlavné mesto Kodaň plánuje mať všetky verejné autobusy a trajekty poháňané elektrinou a k tomu viac cyklistických pruhov v meste. Dánsko má najviac mestských autobusov s nulovými

emisiami na cestách v Európe, pričom elektrické autobusy tvoria 78% nových vozidiel. Novo prioritizované registračnej dane, zníženie intenzity emisií skleníkových plynov palív, značné investície, dotácie na zelenú infraštruktúru a nové technológie, ktoré ďalej stimulujú zelenú mobilitu, budú v budúcnosti zohrávať kľúčovú úlohu pri ekologickej transformácii cestnej dopravy.

- **Estónska republika: Hlavnou výzvou Estónska je dekarbonizácia odvetvia dopravy, ktoré v súčasnosti nie je na ceste k splneniu svojich krátkodobých cieľov v oblasti emisií a energetickej efektívnosti.** Hlavným cieľom je znížiť environmentálnu stopu vozidiel s cieľom prispieť k dosiahnutiu cieľov v oblasti klímy do roku 2050. V pláne sa tiež požaduje zavedenie nízkouhlíkových palív vo všetkých druhoch dopravy. Vzhľadom na ciele v oblasti klímy stanovené Európskou úniou plánuje do roku 2035 znížiť emisie skleníkových plynov v estónskom odvetví dopravy o 23 až 38 percent v porovnaní s rokom 2018.
- **Fínska vláda podniká kroky na zníženie emisií skleníkových plynov z dopravy zavedením národného plánu, ktorého cieľom je znížiť tieto emisie o 50 % do roku 2030.** Podľa tohto plánu by Fínsko malo dosiahnuť uhlíkovú neutralitu v doprave do roku 2045, najmä prostredníctvom podpory elektromobility a zavádzania nových technológií a palív s nulovými emisiami.
- **Francúzska republika: Približne 31 % celkových emisií skleníkových plynov vo Francúzsku pochádza z odvetvia dopravy.** Sektorové emisie pochádzajú z automobilov s 52 %, 19 % z ťažkých vozidiel a 19 % z úžitkových vozidiel. Zvyšných 10 % pochádza z verejnej a vodnej dopravy a vnútroštátnych letov. Francúzska vláda predstavila plán obnovy, v ktorom je kľúčová zelená transformácia. Dekarbonizácia dopravy predstavuje kľúčový bod plánu za 11,5 miliardy EUR. Táto suma umožní ekologickú každodennú mobilitu podporou aktívnej mobility, ako je cyklistika, ale aj vývojom multimodálnych dopravných riešení, ktoré umožnia rozvoj železničnej siete. Francúzsko má tri opatrenia na ekologickú každodennú mobilitu: podporu rastu používania bicyklov v mestských aj vidieckych oblastiach, podporu nízkouhlíkovej každodennej mobility (ako je železničná doprava) a investície do zlepšenia a rozvoja verejnej dopravy s cieľom zvýšiť jej využívanie.
- **Spolková republika Nemecko: Odvetvie dopravy je jedným z hlavných producentov emisií v Nemecku a jeho celkové ročné emisie predstavovali v roku 2019 až 23 % celkových emisií skleníkových plynov.** Cestná doprava predstavuje 80

% všetkých emisií z dopravy, z ktorých približne 28 % je spôsobených ťažkými nákladnými vozidlami. Okrem čisto nulových skleníkových plynov do roku 2050 sa v nemeckom akčnom pláne v oblasti klímy stanovuje cieľ elektrifikovať 30 % automobilových kilometrov do roku 2030.

- **Helénska republika: Grécko oznámilo svoj nový národný plán e-mobility v júni 2020.** Cieľom je, aby 1 z 3 vozidiel bolo do roku 2030 elektrické. Každá nová budova by mala mať infraštruktúru na nabíjanie elektrických vozidiel. Elektromobily budú oslobodené od poplatkov za parkovanie na dva roky. Opatrenia v oblasti e-mobility sú súčasťou desaťročného plánu na ochranu klímy. Konkrétne program Zelená doprava zabezpečuje nahradenie starých taxíkov novými batériovými vozidlami v celej krajine; výmena starých autobusov za elektrické; a inštaláciu verejných nabíjačiek do konca roka 2025. Iniciatíva Charge Everywhere bude mať podobu dotačného systému, ktorý pokryje časť nákladov na počiatočnú inštaláciu a pripojenie nabíjačiek.
- **Maďarská republika: Maďarsko musí do roku 2030 znížiť svoje emisie skleníkových plynov o 7 % a doprava je jedným z najväčších producentov emisií v týchto odvetviach.** Maďarská vláda spustila program zelených autobusov v roku 2019 ako základný kameň svojho akčného plánu v oblasti klímy a životného prostredia, pričom prerozdělila 100 miliónov EUR zo svojich príjmov z emisií CO₂ na dotovanie modernej, udržateľnej a ekologickej verejnej dopravy pre viac ako 25 000 obyvateľov vidieckych osád. Program demonštruje záväzok bojovať proti globálnemu otepľovaniu a zároveň posilňuje možnosti výroby autobusov v Maďarsku a podporuje inovácie. V súčasnosti je v prevádzke 2 900 autobusov po celom Maďarsku, ktoré dúfajú, že do konca programu Green Bus v roku 2029 ich nahradí 1300 až 1400 e-autobusov.
- **Írska republika: Doprava je zďaleka najväčším zdrojom emisií CO₂ v Írsku, v roku 2018 bola zodpovedná za 40 % emisií CO₂.** Vláda chce mať do roku 2030 na írskych cestách 936 000 elektrických vozidiel. Írsko si tiež stanovilo cieľ ukončiť predaj automobilov určených len na fosílna palivá do roku 2030.
- **Talianska republika: V roku 2019 najväčší podiel na celkových emisiách predstavoval sektor dopravy, až 24 %, a tiež "iný" sektor, ktorý zahŕňa budovy a služby.** V rokoch 2005 až 2019 však odvetvie dopravy znížilo svoje emisie o 19 %. V odvetví dopravy sú iniciatívy na zvýšenie prepravy tovaru po vodných a železničných komunikáciách a na zvýšenie využívania alternatívnych palív a systémov spoplatňovania. Verejná doprava a cyklistika sú kľúčovými modálnymi zmenami v

iniciatívach. Do roku 2030 musí byť 85 % nových nákupov mestských služieb vo verejnom sektore elektrických alebo hybridných. Taliansko očakáva, že do roku 2030 dosiahne 4 milióny elektrických vozidiel a 2 milióny hybridných vozidiel. Pokročilé biopalivá, najmä biometán, tiež prispievajú k dosiahnutiu talianskeho cieľa a že do roku 2030 bude až 22 % paliva spotrebovaného v odvetví dopravy pochádzať z OZE. Vozidlá na alternatívne palivá predstavujú 21 % talianskeho automobilového trhu, najmä vďaka stimulom na nákup neznečisťujúcich alebo menej znečisťujúcich modelov. Existujú národné bonusy, ako aj niektoré miestne, "regionálne" stimuly. Taliansko zostáva silným trhom pre vozidlá so stlačeným zemným plynom LPG aj CNG.

- **Lotyšská republika: V rokoch 2008 až 2018 bola doprava zodpovedná za približne 27 % emisií skleníkových plynov v Lotyšsku.** Tento podiel je vyšší ako priemer EÚ. V roku 2019 bola doprava hlavným zdrojom znečisťujúcich látok v ovzduší v Lotyšsku. Podobne ako iné krajiny, aj Lotyšsko má spotrebnú daň z fosílnych palív, hoci niektoré druhy činností majú znížené daňové sadzby alebo oslobodenia. Napriek nedávnomu zvýšeniu zostávajú účinné daňové sadzby emisií CO₂ z cestnej dopravy jednou z najnižších v Európe.
- **Litovská republika: V odvetví dopravy sú opatrenia zamerané na rozvoj cestnej infraštruktúry, modernizáciu vozového parku verejnej dopravy a vzdelávanie.** Najväčšiu časť litovského dopravného vozového parku tvorí takmer 1,5 milióna automobilov, z ktorých 69% sú dieselové automobily s priemerným vekom 15 rokov a priemernými emisiami CO₂ 160-170 g / km. V rámci EÚ má Litva najnižšie dane a nezohľadňuje environmentálne vlastnosti vozidiel. V súčasnosti je snaha preorientovať verejnosť a vozový park verejnej dopravy na ekologickejšie vozidlá. Cieľom je vytvoriť trh s pokročilými biopalivami a elektrifikáciou železníc. Koncepcia využívania biometánového plynu v odvetví dopravy a jeho implementácie je stále v štádiu vývoja.
- **Luxemburské veľkovožvodstvo: Doprava v Luxembursku je zabezpečená hlavne cestnou, železničnou a leteckou dopravou.** Krajina je križovatkou pre nákladnú dopravu a každý deň priťahuje tisíce ľudí, aby pracovali v zahraničí. Bohužiaľ to prispieva k horším emisiám skleníkových plynov, znečisteniu ovzdušia a dopravným zápcham. Takmer dve tretiny emisií CO₂ v Luxembursku pochádzajú práve z dieselových alebo benzínových vozidiel, čo sú faktory, ktoré urýchľujú zmenu klímy. Cieľom je znížiť nápor na automobily a podporiť udržateľnú mobilitu v rámci krajiny. Výrazne sa investuje do verejnej dopravy, najmä do nových technológií inteligentnej a

čistej dopravy. Luxembursko sa snažilo vyriešiť problém vysokého zaťaženia dopravy, aspoň čiastočne, tým, že od 1. marca 2020 zmenilo vlakovú, električkovú a autobusovú dopravu na bezplatnú. Luxemburská vláda rovnako finančne podporuje alternatívne formy dopravy pre občanov. Vláda poskytuje finančnú pomoc alebo dotácie na nákup elektromobilov a plug-in hybridov.

- **Maltská republika: Malta má vysoký podiel benzínových a naftových automobilov a obmedzený počet vozidiel na alternatívne palivá.** Výzvy, ktoré predstavuje doprava, sú na Malte veľmi významné, keďže Malta má druhý najvyšší počet automobilov na obyvateľa v Európe. Znečistenie ovzdušia je pre krajinu veľkým problémom, pretože výletné lode spôsobujú na Malte väčšie znečistenie ako vozidlá. V roku 2021 sa v dôsledku investícií podiel elektromobilov výrazne zvýšil. Malta je naďalej zapojená do mnohých projektov financovaných EÚ, ktoré jej umožňujú stanoviť základné politiky na zníženie uhlíkovej stopy dopravy. Prvým projektom je revízia a aktualizácia národného dopravného plánu. Tento plán bol dokončený v roku 2017 a určoval investície do odvetvia dopravy na obdobie do roku 2025.
- **Holandské kráľovstvo: Holandská vláda sa zaviazala poskytnúť dopravný systém, ktorý pomôže občanom cestovať rýchlo, bezpečne a pohodlne.** Jednou z výziev, ktorým čelia, je to, ako to urobiť udržateľným spôsobom. Súčasný holandský kabinet chce, aby sa emisie CO₂ v Holandsku do roku 2030 znížili o 49 % v porovnaní s úrovňami z roku 1990. Ide o väčšie zníženie, než sa dohodlo na úrovni EÚ. Aby to Holandsko dosiahlo a zároveň zostalo prístupné, musí zmeniť svoj systém dopravy. Vízia udržateľnej mobility je jedným z cieľov, ku ktorým sa vláda zaviazala. Na dosiahnutie tohto cieľa zameriava svoje úsilie na rôzne dopravné tepny a opatrenia v rámci určitých odvetví, konkrétne na: cyklistickú, osobnú a nákladnú dopravu, verejnú dopravu, nabíjanie a nabíjaciu infraštruktúru pre cestnú dopravu, dopravu, palivá budúcnosti, ekologické dodávky, rozvoj a rozšírenie udržateľných iniciatív.
- **Poľská republika: V rokoch 2018 - 2020 krajina strojnásobila počet registrácií elektrických vozidiel (batériové elektrické vozidlá alebo BEV a plug-in hybridné elektrické vozidlá alebo PHEV) na 6 000.** Hoci krajina zaostáva v porovnaní s inými krajinami, vládne programy a regulačné stimuly, rastúca ponuka cenovo dostupných elektrických vozidiel, rastúce príjmy spotrebiteľov, zlepšenie infraštruktúry nabíjania elektrických vozidiel a rastúce povedomie o environmentálnych otázkach by mali v budúcnosti podnietiť boom predaja elektrických vozidiel v Poľsku.

- Portugalská republika:** Keďže odvetvie dopravy je stále najväčším producentom skleníkových plynov v Portugalsku, našim cieľom je do roku 2030 znížiť emisie skleníkových plynov z dopravy o 40 % v porovnaní s rokom 2005. To možno dosiahnuť zdaňovaním cestných vozidiel, podporou nákupu vozidiel s nižšími emisiami a veľkým dôrazom na prechod na elektrické vozidlá. Portugalsko tiež presadzuje dekarbonizáciu dopravy s investíciami vo výške viac ako 10 miliárd EUR do elektrifikovanej osobnej a nákladnej železničnej dopravy a elektrifikovanej verejnej dopravy. Vláda vypracovala Národnú stratégiu pre bicyklovanie a aktívnu mobilitu, ktorej cieľom je zvýšiť celkovú dĺžku cyklotrás v Portugalsku z 2 000 km v roku 2018 na 10 000 km v roku 2030. Z dlhodobého hľadiska sa Portugalsko usiluje o to, aby vodík zohrával významnú úlohu pri dosahovaní uhlíkovej neutrality.
- Slovenská republika:** Dlhodobý nárast spotreby energie v doprave Slovenskej republiky je spôsobený rastúcim počtom motorových vozidiel a rastúcim počtom osôb prepravovaných individuálnou cestnou dopravou. Ďalším dôležitým faktorom pri zvyšovaní emisií je, že nákladná doprava sa presunula zo železníc na cesty. Preto jedným z cieľov v oblasti dopravy je zvýšiť využitie verejnej dopravy v rámci krajiny. Dôležitým faktorom je zlepšenie efektívnosti železničnej dopravy. V pláne obnovy sa stanovujú rôzne ciele, ako napríklad: presunúť do roku 2030 30% cestnej dopravy nad 300 km na železničné alebo vodné komunikácie a do roku 2050 viac ako 50% (v porovnaní s rokom 2005). Podporovať záujem dopravcov o presun cestnej nákladnej dopravy na železnice alebo intermodálnu dopravu, ako aj zabrániť ďalšiemu opúšťaniu železničnej dopravy alebo vybudovať vnútroštátnu sieť ultrarýchlych nabíjajúcich staníc pre elektromobily.
- Slovinská republika:** Keďže emisie skleníkových plynov zo slovinskej dopravy stále predstavujú približne tretinu všetkých emisií skleníkových plynov v krajine, bolo potrebné prijať koherentný plán na riešenie prechodu na udržateľnejší spôsob cestovania. Slovinská vláda preto v rokoch 2015 a 2016 prijala dva dôležité dokumenty – stratégiu rozvoja dopravy Slovinskej republiky a uznesenie o národnom programe rozvoja dopravy Slovinskej republiky do roku 2030. Pretože najväčší podiel na emisiách z dopravy majú práve osobné automobily. Vláda sa preto snaží lákať ľudí na cestovanie verejnou dopravou, diaľkovými autobusmi a vlakmi, pre ktoré ponúka veľké zľavy, najmä cez víkendy. Podporuje tiež prechod na elektromobilitu a do roku 2030 plánuje mať na slovinských cestách najmenej 130 000 elektrických vozidiel a najmenej 70 000 hybridných vozidiel.

- **Španielske kráľovstvo: Dopravný sektor v Španielsku predstavuje približne 37,8 % celkovej konečnej spotreby energie v krajine.** Odvetvie dopravy v Španielsku zároveň v súčasnosti produkuje približne 27 % celkových emisií skleníkových plynov v krajine. V rámci odvetvia dopravy je cestná doprava najväčším zdrojom emisií. Aj preto je cieľom Španielska v doprave zaviesť viac elektrických vozidiel. Prechod na železničnú nákladnú dopravu je jedným z ďalších cieľov zlepšenia environmentálnej šetrnosti dopravy.
- **Švédske kráľovstvo: Emisie skleníkových plynov zo švédskej ekonomiky v prvom štvrtroku 2021 klesli o 5% v porovnaní s rovnakým štvrtrokom minulého roka.** Najväčší pokles bol zaznamenaný v odvetví dopravy, kde boli emisie v prvom štvrtroku 2021 o 38 % nižšie ako v príslušnom štvrtroku 2020. V rámci odvetvia dopravy bol pokles obzvlášť výrazný v leteckej doprave. Emisie zo súkromných domácností klesli o 3 % v dôsledku zníženej automobilovej dopravy.

S ohľadom na súčasný stav a možnosti členských štátov, boli prijaté nasledovné vyhlásenia:

1. Všetky novovyrobené vozidlá po roku **2030** by mali byť šetrné k životnému prostrediu, čo znamená, že by mali používať iné pohonné prostriedky ako spaľovací motor. Na súčasnej technologickej úrovni sa elektrické vozidlá a vodíkové vozidlá budú považovať za spoľahlivé náhrady. (**Z 24** krajín vyjadrilo tomuto vyhláseniu 24 svoju podporu)
2. **Emisné predpisy sa zlepšia aj v prípade v súčasnosti vyrábaných vozidiel tým, že sa vytvorí tlak na výrobcov a zvýšia sa investície do výskumu ekologickejších spaľovacích motorov.** (**Z 23** krajín vyjadrilo tomuto vyhláseniu 23 svoju podporu)
3. Všetky vozidlá vyrobené pred rokom **2000** s oveľa miernejšími emisnými predpismi by nemali byť úplne vyradené z prevádzky do roku **2030**, ale bude tu možnosť ich recyklácie, ak budú odstavené. (**Z 24** krajín 18 vyjadrilo silný nesúhlas s týmto vyhlásením)
4. Členské štáty budú dohliadať, spolupracovať a podporovať výstavbu širokej siete nabíjajúcich staníc na celom európskom kontinente v záujme očakávaného nárastu počtu elektrických vozidiel v doprave. (**Z 22** krajín vyjadrilo tomuto vyhláseniu 22 svoju podporu)

5. Je nevyhnutné podporovať sektor verejnej dopravy v husto obývaných mestách a zároveň zabezpečiť postupné preorientovanie verejnej dopravy na ekologickejšie alternatívy. Členské štáty si uvedomujú, že proces ekologizácie verejnej dopravy ako budúceho kľúčového dopravného prostriedku v husto obývaných mestách by sa mal uskutočniť v priebehu nasledujúcich ôsmich rokov. (**Z 23** krajín vyjadrilo tomuto vyhláseniu 23 svoju podporu)

Kapitola 3: Zmena smerovania odvetvia poľnohospodárstva v rámci Európskej únie

Aby sme riešili súčasné výzvy, ktorým čelíme v súvislosti so zmenou klímy, zaväzujeme sa postaviť sa čelom k rôznym environmentálnym otázkach. Keďže svetová populácia rýchlo rastie, je potrebné výrazne zvýšiť produkciu potravín, aby sa zabezpečil dostatok potravín pre všetkých a aby sa zabránilo ďalšej potravinovej neistote. Keďže poľnohospodárstvo vyvíja tlak na prírodné zdroje, každý štát prijme vhodné legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na zaručenie udržateľnejšieho poľnohospodárskeho a potravinárskeho sektora:

- **Rakúska republika: Emisie skleníkových plynov z poľnohospodárstva predstavovali v roku 2017 približne 10 % celkových rakúskych emisií.** Na zníženie emisií z poľnohospodárstva, najmä skleníkových plynov ako metán a oxid dusný, sa musí obmedziť chov hospodárskych zvierat a pestovanie krmiva. Inovácie šetrné ku klíme vo výrobe živočíšnych produktov a krmív v kombinácii s väčším zameraním na vysokokvalitné potraviny, ako aj na sezónne a regionálne výrobky podstatne znížia uhlíkovú stopu potravín. V Rakúsku zohráva dôležitú úlohu ekologické poľnohospodárstvo, ktoré predstavuje približne 20 % celkovej poľnohospodárskej plochy. Cieľom rakúskej adaptačnej stratégie je zabrániť nepriaznivým účinkom zmeny klímy na životné prostredie. Pri vypracúvaní adaptačných opatrení pre poľnohospodárstvo by sa mala podporovať hlavná zásada úspory zdrojov a udržateľného využívania zdrojov a základov prírodnej výroby.
- **Belgické kráľovstvo: Poľnohospodárstvo spolu s lesníctvom a rybolovom je jedným z najväčších prispievateľov k HDP Belgicka.** Belgicko je svetová špička v poľnohospodárskej výrobe, pretože produkuje veľké množstvo ryže, pšenice, bavlny, mäsa, hydiny, vajec a produktov rybolovu. Napriek rýchlemu rozvoju belgického poľnohospodárskeho sektora sú problémami orná pôda, zhoršujúci sa ekologický stav životného prostredia v dôsledku intenzívneho používania hnojív a pesticídov a otázok

potravinovej bezpečnosti. Vysoké náklady a nízke zisky poľnohospodárskej výroby sú hlavnými vnútornými prekážkami belgického poľnohospodárskeho odvetvia. Reforma musí ísť oveľa hlbšie, najmä vzhľadom na skutočnosť, že do roku 2050 sa očakáva, že poľnohospodárstvo poskytne živobytie približne polovici vidieckeho obyvateľstva, a to aj napriek pokračujúcej urbanizácii v krajine.

- **Chorvátska republika: Odvetvie poľnohospodárstva je obzvlášť citlivé na zmenu klímy, pretože vo všeobecnosti veľmi závisí od počasia.** Všetky priame charakteristiky klímy – teploty, zrážky a extrémny počasia – ovplyvňujú výrobu. Vzhľadom na svoju celkovú hodnotu, vplyv na potravinovú bezpečnosť a zamestnanosť, ktorú vytvára, je poľnohospodárstvo dôležitým odvetvím chorvátskeho hospodárstva, ktoré až v posledných rokoch výrazne ovplyvnila klimatická variabilita. Skoršie kvitnutie a vývoj iných odrôd hrozna, olív a ovocia v dôsledku teplejšej zimnej a jarnej sezóny však majú trochu pozitívny vplyv na poľnohospodársku výrobu, čo prispieva k väčším výnosom. Existujúce vinohradnícke regióny by sa preto mohli rozšíriť na širší sortiment hrozna, čo by viedlo k strate regionálneho charakteru vín a zníženiu ich konkurencieschopnosti na trhu.
- **Česká republika: V období rokov 2021 – 2040 sa očakáva výrazné zvýšenie celkového rizika sucha, čo povedie k rozšíreniu zraniteľných oblastí.** V stratégii Českej republiky v oblasti adaptácie na zmenu klímy sa identifikujú prioritné odvetvia, v ktorých sa očakáva, že budú najviac postihnuté zmenou klímy. Adaptačná stratégia Českej republiky: - komplexne prezentuje pozorované zmeny klímy - identifikuje prioritné oblasti hospodárstva a životného prostredia vo vzťahu k očakávaným vplyvom zmeny klímy - definuje vhodné adaptačné opatrenia - identifikuje prekážky, ktoré bránia vykonávaniu adaptačných opatrení - identifikuje možné zdroje financovania.
- **Dánske kráľovstvo: Po odvetviach dopravy a energetiky je odvetvie poľnohospodárstva zodpovedné za najviac emisií skleníkových plynov v Dánsku.** Ročne vyprodukuje 17,4 milióna ton skleníkových plynov, čo predstavuje jednu pätinu celkových emisií v Dánsku, pričom najväčší podiel pochádza z chovu hovädzieho dobytku a ošípaných. Väčšina obrábanej pôdy v Dánsku sa používa na pestovanie krmiva pre zvieratá. Dánsko je globálnym vzorom pre udržateľné poľnohospodárstvo a výrobu potravín a inovácie. Dánsko sa dohodlo na záväzných cieľoch v oblasti emisií uhlíka pre svoj poľnohospodársky priemysel v roku 2021. Do roku 2030 sa musia emisie znížiť o 55 až 65 %. Približne 3,8 miliardy dánskych korún (593 miliónov

dolárov) zo štátnych fondov by sa v rámci dohody vyčlenilo na zelenú transformáciu sektora. Dánska vláda tiež vyčleňuje viac ako 150 miliónov EUR na podporu rastlinných potravín, ktoré predstavujú najväčšie investície do rastlinného výskumu a vývoja v ktorejkoľvek krajine EÚ. Dohoda zahŕňa aj cieľ znížiť emisie dusíka o 10 800 ton do roku 2027.

- **Estónska republika: Poľnohospodárstvo je jednou z najtradičnejších hospodárskych činností v Estónsku.** Celkové emisie skleníkových plynov z poľnohospodárstva sa medzi rokmi 1995 a 2016 zvýšili o 13 %. Trend zvyšovania emisií z poľnohospodárstva je však potrebný pri zotavovaní sa z hospodárskeho prechodu z plánovaného na trhové hospodárstvo. V Estónsku sú emisie CH₄ a N₂O na hektár tiež tretím najnižším v EÚ od roku 2015. Poľnohospodárstvo je však ohrozené eróziou pôdy. Odhadovaná miera erózie súvisí s poľnohospodárskymi postupmi, a preto ukazovateľ odráža a zachytáva účinky politických opatrení na zabránenie erózii v poľnohospodárstve.
- **Fínska republika: Fínsko podporuje ekologické poľnohospodárstvo a snaží sa zvýšiť podiel celkovej poľnohospodárskej plochy v rámci krajiny.** Lesné hospodárstvo je pre Fínsko rovnako dôležité. Oba sektory sa odrážajú vo fínskej národnej stratégii pre ekologické a udržateľné poľnohospodárstvo a lesné hospodárstvo. Realizácia tejto stratégie by malo viesť k zníženiu emisií z poľnohospodárstva a lesného hospodárstva o viac ako 75 % do roku 2050.
- **Francúzska republika: Od založenia EÚ si Francúzsko udržalo dominantné postavenie v poľnohospodárskej výrobe v Európe.** V roku 2017 predstavovali emisie súvisiace s odvetvím poľnohospodárstva 18,5 % celkových emisií skleníkových plynov vo Francúzsku. Cieľom stratégie Francúzska je znížiť emisie v tomto odvetví o 18 % do roku 2030 a o 46% do roku 2050. Ministerstvo poľnohospodárstva a potravinárstva môže ako páky na boj proti zmene klímy použiť týchto päť piliérov. Nakladanie s dusíkom (používanie organických hnojív, úprava množstva bielkovín v krmive pre zvieratá, zlepšenie kvality pôdy a semien), hospodárske zvieratá (proces používania mechanizácie, zníženie nevýrobných zvierat, nakladanie stáda), pôda a voda (využívanie agroekológie, ochrana pôdy), lesné hospodárstvo a biohospodárstvo (využívanie biomasy, obehové hospodárstvo, kaskádové poľnohospodárstvo) a potravinová bezpečnosť (zníženie potravinového odpadu, informačných kampaní).
- **Spolková republika Nemecko: Nemecké poľnohospodárstvo napreduje v oblasti**

ekologického poľnohospodárstva, ktoré sa stáva čoraz dôležitejším v kontexte globálnej zmeny klímy a pretrvávajúcich environmentálnych problémov. V roku 2020 bolo v krajine 35 413 ekologických fariem v porovnaní s 21 950 v roku 2010. V tom istom roku sa 10,2 % poľnohospodárskej pôdy v Nemecku využívalo na ekologické poľnohospodárstvo. Úsilie o riešenie zmeny klímy v poľnohospodárstve sa zameriava na jednej strane na zníženie emisií - a na druhej strane efektívnejšie využívanie zdrojov, a teda udržateľnosť výroby.

- **Helénska republika: Agroekologická sieť Grécka sa začala budovať začiatkom roka 2017 prostredníctvom prepojenia agronómov a výskumníkov.** Je to iniciatíva na podporu agroekológie ako vedy a praxe. Snaží sa oboznámiť vedecký a vidiecky sektor s agroekologickým prístupom a pomáha zabezpečiť, aby boli systémy výroby potravín skutočne udržateľné. Podľa najnovších údajov Eurostatu v roku 2019 percento ekologických plodín v Grécku prvýkrát prekročilo 10 %. V skutočnosti došlo v posledných rokoch k silnému vzostupnému trendu, pretože plocha ekologických plodín v krajine sa zvýšila.
- **Maďarská republika: Maďarsko je tradičným vývozcom poľnohospodárskej výroby.** Vývoz zeleniny, tráv, krmiva a najmä slnečnicových a kukuričných semien z USA je na tomto trhu tradične silný. Krajina je aktívnym odporcom poľnohospodárskej biotechnológie v Európskej únii. Kvalita pôdy a zdravie sú kľúčovými otázkami udržateľnosti v Maďarsku. V Maďarsku je poľnohospodárstvo odvetvím, ktoré je najviac ohrozené zmenou klímy.
- **Írska republika: Poľnohospodárstvo je jedným z najväčších zdrojov tlaku na írsku prírodu, vodu, ovzdušie a emisie skleníkových plynov.** Predpokladá sa, že pri stave súčasných opatrení sa celkové poľnohospodárske emisie sa v rokoch 2021 až 2030 zvýšia o 3,0 % na 21,9 milióna ton ekvivalentu CO₂.
- **Poľnohospodárstvo je jedným z kľúčových hospodárskych odvetví Talianska, ktorý predstavuje približne dve percentá HDP.** Taliansko je jedným z najväčších poľnohospodárskych výrobcov EÚ. Taliansko bolo vždy v popredí, čo sa týka environmentálnych postupov. Krajina je veľmi veľkorysá, pokiaľ ide o dotovanie plodín a poskytovanie stimulov poľnohospodárom pracujúcim v tejto oblasti. Taliansko má najväčšiu plochu ekologickej ornej pôdy v rámci EÚ a je hlavným vývozcom ekologických výrobkov v Európe. Pokiaľ ide o udržateľné poľnohospodárske metódy, mnohé poľnohospodárske činnosti čiastočne alebo úplne súvisia s udržateľnosťou. To

zahŕňa environmentálne faktory vo všetkých fázach výroby. Taliani sa preto snažia odstrániť pesticídy a zaviesť zelené zdroje energie pre polia. Je tiež dôležité používať poľnohospodárske metódy, ktoré sa menej spoliehajú na spotrebu vody a opätovné využívanie vody. Vo fáze balenia sa používa menej plastov a viac recyklovateľných výrobkov.

- **Lotyšská republika:** Lotyšsko je jednou z krajín OECD s najvyšším podielom emisií z poľnohospodárstva (25 %), kde sa najviac zvýšili emisie z poľnohospodárstva (o 4 % v rokoch 2005 – 2016). Je to spôsobené rozšírením obrábanej plochy, spotreby hospodárskych zvierat a hnojív. Očakáva sa, že emisie z poľnohospodárstva sa budú naďalej zvyšovať. Očakáva sa, že poľnohospodárstvo bude do roku 2030 predstavovať 30 % emisií skleníkových plynov. V roku 2018 vláda vypracovala plán na prispôsobenie sa zmene klímy do roku 2030.
- **Litovská republika:** Okrem toho, že odvetvie poľnohospodárstva je tretím najväčším zdrojom emisií skleníkových plynov v krajine, prispelo k rastúcej koncentrácii organického uhlíka v pôde, vysokej úrovni kyslosti a všeobecnému zhoršeniu biologickej kvality zemin. Podľa národnej environmentálnej stratégie je takmer 20 % poľnohospodárskych plôch kyslých. Ekologické poľnohospodárstvo v posledných rokoch rastie a v roku 2019 pokrývalo približne 7 % poľnohospodárskej plochy. Zlepšuje sa ekologicky udržateľná výroba, znižuje sa používanie minerálnych hnojív a využíva sa pokročilejšia technológia.
- **Luxemburské veľkovoľvodstvo:** Luxembursko v súčasnosti čelí mnohým environmentálnym problémom: znečisteniu zdrojov pitnej vody, vstupom živín a pesticídov z poľnohospodárskych činností, strate biodiverzity, erózií a degradácii pôdy a zmenám klímy. Jednou zo série hlavných sociálnych, environmentálnych, technických, hospodárskych a spoločenských výziev je aj výzva na riadenie výroby kvalitných, udržateľných a inkluzívnych potravín. Luxemburské veľkovoľvodstvo si to uvedomilo už v roku 2015, keď opätovne potvrdilo svoju ochotu diverzifikovať a presmerovať svoju ekonomiku prostredníctvom procesu tretej priemyselnej revolúcie. Poľnohospodárstvo má v tomto procese osobitné miesto, pretože je súčasťou inovatívnych modelov výroby potravín a potravinovej bezpečnosti, ale aj preto, že je prirodzenou súčasťou ekonomického kolobehu. Udržateľnosť potravinárskych a poľnohospodárskych odvetví ovplyvňuje aj spotrebitelia a ich dopyt po určitých potravinových skupinách alebo výrobných procesoch, čo vedie k vzniku mnohých nekonvenčných foriem poľnohospodárstva a rôznych projektov v Luxembursku, ktoré

majú oveľa ambicióznejšie ciele ako tie, ktoré prijala EÚ.

- **Maltská republika: Malta pracuje na podpore udržateľných poľnohospodárskych postupov, ktoré zohľadňujú širšie ciele politiky rozvoja vidieka.** Integráciou politiky poľnohospodárstva a rozvoja vidieka tak pomôže riešiť hrozby, ako je opustenie pôdy, kontaminácia pôdy, nezákonné skládky a navrhovanie vidieckych budov. Malta prechádza na obehové hospodárstvo založené na recyklácii a opätovnom použití materiálov s cieľom zvýšiť efektívnosť, znížiť odpad a zabrániť zhoršovaniu životného prostredia. Obehové hospodárstvo prispieva k trvalo udržateľnému rozvoju tým, že poskytuje pozitívny sociálny, hospodársky a environmentálny tlak prostredníctvom rastu pracovných miest a investícií do ekologických odvetví.
- **Holandské kráľovstvo: Holandsko predložilo akčný plán prechodu na obehové poľnohospodárstvo.** Vízia holandskej vlády v oblasti obehové poľnohospodárstva stanovuje ambíciu Holandska stať sa globálnym lídrom v oblasti obehového poľnohospodárstva v roku 2030. Vízia zahŕňa posun paradigmy od zvyšovania objemu výroby a znižovania nákladov k optimalizácii využívania zdrojov a výroby potravín v súlade s prírodou.
- **Poľská republika: Poľský poľnohospodársky vývoz zahŕňa rôzne potravinové výrobky vrátane obilnín a zemiakov. Poľsko je dôležitým regionálnym vývozcom ovocia, niektorých druhov zeleniny a húb.** V dôsledku zmeny klímy je však ohrozené pestovanie zemiakov a obilných plodín, avšak poľská rozvinutá národná adaptačná stratégia, ktorá sa zaoberá aj poľnohospodárskou oblasťou.
- **Portugalská republika: Emisie skleníkových plynov z poľnohospodárstva predstavujú približne 10 % národných emisií v celkovej výške 6,8 Mt CO₂ a zahŕňajú najmä metán (CH₄), ktorý zodpovedá 40 % národných emisií tohto plynu, a oxid dusný (N₂O), ktorý v tomto prípade predstavuje 73 % celkových národných emisií tohto plynu.** Keďže Portugalsko je jednou z krajín, ktoré sú najviac potenciálne postihnuté zmenou klímy, zabezpečenie udržateľného a odolného poľnohospodárstva a lesov a boj proti dezertifikácii sú najväčšími výzvami, ktorým čelí. Emisie z poľnohospodárstva, najmä zo živočišnej výroby, majú nižší potenciál na zníženie a toto odvetvie zníži svoje emisie o 9 % až 30 % do roku 2050. Možné možnosti zahŕňajú zlepšenie systémov nakladania s krmivom pre zvieratá a hnojom a zníženie potrieb hnojenia a vody podporených biologickým a precíznim

poľnohospodárstvom.

- **Slovenská republika: V roku 2020 predstavovalo poľnohospodárstvo 2,18 % z celkového HDP Slovenskej republiky a v roku 2019 zamestnávalo 2,79 % obyvateľstva.** Plán vlády prispôbiť Slovensko klimatickým zmenám obsahuje 5 úloh pre poľnohospodárstvo a predpokladá, že ako poľnohospodárska krajina bude odolná voči účinkom zmeny klímy len vtedy, ak bude rozmanitejšia v zadržiavaní vody, kontrole erózie, ochrane pôdy, adaptácií plodín, podpore včelárstva a ochrane. V máji 2020 bola zavedená stratégia "z farmy na stôl" ako jedno z kľúčových opatrení európskej zelenej dohody. Cieľom stratégie, ktorá prispieva k dosiahnutiu klimatickej neutrality do roku 2050, je posunúť súčasný potravinový systém EÚ smerom k udržateľnému modelu.
- **Slovenská republika: Ambíciou Slovenska v odvetví poľnohospodárstva je dosiahnuť potravinovú bezpečnosť, ako aj bojovať proti zmene klímy, keďže je najzraniteľnejším odvetvím v krajine. V rokoch 2005 až 2018 sa emisie skleníkových plynov vyprodukované v poľnohospodárskom sektore znížili len o 0,6 %, ale slovenská vláda prisľúbila väčšiu angažovanosť a prísnejšie opatrenia v tejto oblasti.** Najväčšou výzvou pre slovenské odvetvie poľnohospodárstva bude zavedenie nových a inovatívnych postupov. Tie by mali pomôcť zvýšiť produktivitu a lepšie sa prispôbiť klimatickým zmenám v krajine, ktoré už ovplyvňujú slovenské poľnohospodárstvo.
- **Španielske kráľovstvo: Španielsko je obzvlášť citlivé na zmenu klímy kvôli svojej geografickej polohe a podnebiu.** Tieto sa odrážajú na krajine v dvoch základných aspektoch: zvýšenie priemerných teplôt a dlhodobý nedostatok zrážok. Medzi priority Španielska v odvetví poľnohospodárstva teda patrí najmä zlepšenie efektívnosti a udržateľnosti zavlažovania a prijatie stratégie na podporu digitalizácie agropotravinárskeho sektora. V rámci európskej stratégie "z farmy na stôl" Španielsko vyvíja úsilie, ako je zníženie používania pesticídov a hnojív alebo zvýšenie podielu oblastí ekologického poľnohospodárstva. Španielsko však už pozitívne prispieva k podielu poľnohospodárskej pôdy venovanej ekologickému poľnohospodárstvu. V tomto prípade Španielsko s 13,2 % plochy už presahuje cieľ EÚ vo výške 10 %.
- **Švédске kráľovstvo: Zmena klímy predstavuje hrozbu pre švédске poľnohospodárstvo.** Aj keď sa očakáva, že zrážky sa zvýšia, Švédsko by stále mohlo čeliť rastúcej potrebe zavlažovania, ako to dokazujú obdobia sucha, najmä počas

letných mesiacov. Švédsko v roku 2017 vyprodukovalo 7,19 milióna ton ekvivalentu CO₂. Švédski poľnohospodári sa podieľajú na zlepšovaní poľnohospodárskeho sektora. Snažia sa využiť plný potenciál poľnohospodárstva a lesného hospodárstva na zmiernenie zmeny klímy. Švédsko je schopné vyrábať navyše energiu z obnoviteľných zdrojov, čo tiež prispieva k zvýšeniu počtu pracovných príležitostí, najmä vo vidieckych oblastiach. Odvetvie poľnohospodárstva sa musí stať efektívnejším pri využívaní zdrojov a zároveň si zachovať svoju konkurencieschopnosť. Spotrebiteľom by sa mali ponúknuť informácie o vplyve na klímu a výrobkoch šetrných ku klíme. Je tiež potrebné využiť plný potenciál poľnohospodárstva a lesného hospodárstva ako zásobníkov oxidu uhličitého a zvýšiť podporu výskumu nových technológií.

S ohľadom na súčasný stav a možnosti členských štátov, boli prijaté nasledovné vyhlásenia:

1. Členské štáty zabezpečia potravinovú bezpečnosť v rámci priestoru Európskej únie pri zachovaní prirodzených, nevyhnutných emisií z rastlinnej výroby a chovu hospodárskych zvierat. (**Z 24** krajín vyjadrilo tomuto vyhláseniu 24 svoju podporu)
2. **Emisie skleníkových plynov z poľnohospodárstva sa do roku 2030 znížia aspoň o predpokladané množstvo 2 %.** (**Z 24** krajín vyjadrilo 19 silnú podporu tomuto vyhláseniu, **1** krajina súhlasí len s dodatočnými opatreniami)
3. Navrhuje sa zníženie živočíšnej výroby s cieľom priamo znížiť zbytočné emisie. Zároveň je dôležité zabrániť "úniku" emisií do krajín mimo Európskej únie, ku ktorému by mohlo dôjsť s nahradením zníženej výroby zvýšením dovozu poľnohospodárskych výrobkov s vysokou mierou emisií z krajín s "nízkou reguláciou". (**Z 24** krajín vyjadrilo tomuto vyhláseniu 24 svoju podporu)
4. Zabezpečiť náležité informácie na nižších úrovniach a malých poľnohospodárskych podnikoch v oblasti znižovania emisií počas výrobných procesov a odmeňovania poľnohospodárov, ktorí dodržiavajú navrhované postupy. (**Z 24** krajín vyjadrilo tomuto vyhláseniu 24 svoju podporu)

Konečné ustanovenia záväzkov:

My, zástupcovia členských štátov Európskej únie, sme prijali vzájomný konsenzus o záväzkoch, ktoré je potrebné prijať, aby sme boli schopní riadne bojovať proti zmene klímy a zhoršujúcej sa environmentálnej situácii. Tu sú posledné ustanovenia členských štátov:

1. Vzhľadom na súčasnú situáciu členských štátov a ich záväzkov bojovať proti zmene klímy sa členské štáty zaväzujú dodržiavať opatrenia dohodnuté hlasovaním.
2. S dôrazom na ustanovenie č. 1 a súčasné trendy by Európska únia mala byť schopná dosiahnuť uhlíkovú neutralitu do roku 2050.

Ďakujeme platforme "Stav klímy a stratégie pre Európu do roku 2022" za usporiadanie úspešného záverečného zasadnutia sekcie životného prostredia.

Final Communiqué

For the Environmental Section of the 15th Model Conference

Adopted by Respected Representatives of Member States of the European Union
in Bratislava

CLIMATE STATUS AND STRATEGY FOR EUROPE 2022

Bratislava, 5 April 2022

Introduction

The regular sessions of Representatives of Member States of the European Union of the Environmental Section were held in Bratislava, Slovak Republic, from 22nd of September 2021 until 30th March 2022 under the chairmanship of Ms. **Andrea Polovčíková**, current Chairman of the Environmental Section of 15th year of the Model Conference of the Faculty of International Relation at the University of Economics in Bratislava. Out of 27 European Union countries, 24 participated in negotiations, while representatives of Bulgaria, Cyprus and Romania were absent. The following Representatives of Member States of the European Union attended the sessions:

The Honourable **Ivana Eliášová**, High Representative of the Republic of Austria,
European Union,

The Honourable **Petra Korbíniová**, High Representative of the Kingdom of Belgium,
European Union,

The Honourable **Ján Lačný**, High Representative of the Republic of Croatia, European
Union,

The Honourable **Nikola Ůlvecká**, High Representative of the Czech Republic, European
Union,

The Honourable **Barbara Kissová**, High Representative of Kingdom of Denmark, European Union,

The Honourable **Roland Zigo**, High Representative of the Republic of Estonia, European Union,

The Honourable **Karin Sádecká**, High Representative of the Republic of Finland, European Union,

The Honourable **Diana Andrásyová**, High Representative of the French Republic, European Union,

The Honourable **Martina Kašiarová**, High Representative of the Federal Republic of Germany, European Union,

The Honourable **Noemi Tóthová**, High Representative of the Hellenic Republic, European Union,

The Honourable **Diana Miškechová**, High Representative of the Republic of Hungary, European Union,

The Honourable **Dávid Hrežik**, High Representative of the Republic of Ireland, European Union,

The Honourable **Slávka Žovicová**, High Representative of the Italian Republic, European Union,

The Honourable **Lenka Kotruchová**, High Representative of the Republic of Latvia, European Union,

The Honourable **Otília Vargová**, High Representative of the Republic of Lithuania, European Union,

The Honourable **Zuzana Uhlárová**, High Representative of the Grand Duchy of Luxembourg, European Union,

The Honourable **Viktória Valachová**, High Representative of the Republic of Malta, European Union,

The Honourable **Henrieta Plekancová**, High Representative of the Kingdom of the Netherlands, European Union,

The Honourable **Alžbeta Gavalcová**, High Representative of the Republic of Poland, European Union,

The Honourable **Tatiana Komorná**, High Representative of the Portuguese Republic, European Union,

The Honourable **Barnabás Szabó**, High Representative of the Slovak Republic, European Union,

The Honourable **Ivana Müllnerová**, High Representative of the Republic of Slovenia, European Union,

The Honourable **Monika Jakábová**, High Representative of the Kingdom of Spain, European Union,

The Honourable **Dominika Švédová**, High Representative of the Kingdom of Sweden, European Union,

Following is the Communiqué adopted by the Respected Representatives of Member States of the European Union at the final plenary meeting end of the session for the purpose of the Model conference of the Faculty of International Relations at the University of Economics in Bratislava held by the Environmental Section on topic Climate Status and Strategy for Europe 2022 on 05 April 2022 in Bratislava:

We, the Representatives of Member States of the European Union have negotiated our joint effort on *Climate Status and Strategy for Europe 2022*. We have adopted general agreement on various issues such as European Green Deal, Energy in the European Union, Status of transportation sector in the member states of the European Union and Changing the direction of the Agricultural sector within the European Union.

Chapter 1: Energy in the European Union

With the worsening climate situation, it is necessary to reduce our dependence on fossil fuels and non-renewable energy sources. These problems are part of the European Green Deal, which aims to help the European Union become carbon neutral. To improve current climate status, certain steps need to be taken in the energetical sector. Following, we are highlighting the positions of represented Member States within our Environmental Section:

- **Republic of Austria:** As a part of the EU, the country shares the goal of climate neutrality by 2050 that was determined within the European Green Deal. According to the latest statistics, the share of renewable sources in electricity production is already at the level of 80%. By 2030, Austria wants to achieve a 100% share of green energy in total production. Domestic production covers about 35% of consumption. Austria's goal is to achieve energy self-sufficiency by 2050 at the latest.
- **Kingdom of Belgium:** Belgium has reduced the use of fossil fuels and increased the share of renewable energy. The Belgian National Energy and Climate Plan sets a target

of reducing greenhouse gas emissions from the energy sector by 35% by 2030 compared to 2005 levels, reaching 17.5% of renewables in gross final consumption of energy. Coal production was phased out in 2016 and Belgium is a global leader in offshore wind energy. Belgium remains dependent on fossil fuels and faces energy security challenges. Nuclear power covers more than half of electricity demand, with the government planning to phase out nuclear energy between 2022 and 2025, but this would seriously jeopardize Belgium's efforts to ensure electrical safety and provide affordable low-carbon electricity.

- **Republic of Croatia:** Climate neutrality by 2050 (the Net Zero Emissions Scenario) is difficult to achieve according to the currently available knowledge and technologies, according to the strategy, which was adopted by the Croatian parliament. As a part of the EU, the country shares the goal of climate neutrality by 2050 that was determined within the European Green Deal. When all the implications of the EU's common goal of reducing greenhouse gas emissions by 55% by 2030 and the goal of climate neutrality by 2050 on sectoral policies are presented, it will be possible to complete the zero-emission scenario for Croatia, the strategy underlines. According to the strategy, the temperature in Croatia will rise 1.3 – 1.5 degrees Celsius by 2040, and 2.2 – 2.5 degrees by 2070. Although Croatia has made some progress in exploiting the potential of wind energy, solar energy is underutilised compared to the obvious potential in this very sunny country.
- **Czech Republic:** Czech Republic will be among the EU countries that will be most affected by the Green Agreement and the goal of climate neutrality of the bloc. According to last year's study, achieving climate neutrality by 2050 is realistic for the Czech Republic, but it would require investments of EUR 150 billion. The country would have to close coal-fired power plants and put new nuclear power plant units into operation. The Czech government relies on EU funding, including EU cohesion funds, the Just Transition Fund or the newly established modernization fund. The Czech Republic should receive approximately EUR 37 billion in the next programming period, including EUR 21 billion from the cohesion funds, while 30% of EU spending should be dedicated to climate protection.
- **Kingdom of Denmark:** Denmark is one of the most ambitious countries in the fight against climate change in the world. For many years it has been a world leader in obtaining energy from wind turbines at sea and on land. The country aims to reduce its greenhouse gas emissions in 2030 by 70% compared to the 1990 level. It also plans for

renewables to cover at least half of the country's total energy consumption by 2030. As one of the largest European oil and gas producers, Denmark in 2020 banned new North Sea oil and gas exploration and committed to ending its existing production by 2050. Denmark has also approved a plan to build an artificial island in the North Sea that will be a hub to hundreds of offshore wind turbines that will generate enough energy for 10 million households. The wind production per capita exceeds that of any other OECD country. 50% of electricity in Denmark is supplied by wind and solar power. Denmark is already supplying about two thirds of the electricity demand by renewable energy.

- **Republic of Estonia:** In early 2021, the new Estonian government announced plans to achieve carbon neutrality by 2050 and end shale oil production in 2035. Estonia is on the verge of a major energy transformation that will include a significant reduction in the role of domestic shale in the country's future energy mix. The transition will require Estonia to carefully balance social, environmental, economic and energy aspects. The energy supply is dominated by domestic oil shale, an energy-rich sedimentary rock. This gives the country a high degree of energy independence, but also the highest carbon intensity. Estonia has met its mandatory emission reduction and renewable energy targets for 2020. Looking ahead to 2030, Estonia for the first time will require reducing emissions.
- **Republic of Finland:** Finland aims to achieve carbon neutrality by 2035 and is moving towards full decarbonisation of their economy. The country has made a significant progress towards meeting its goals, especially in electricity production, mainly because of high share of nuclear, hydro and bioenergy in their energy mix. Finland is one of the EU countries with the highest use of renewable energy sources and is also trying to lower the number of nuclear power plants in the country. As far as fossil fuel consumption is concerned, a declining trend is observable.
- **French Republic:** The National Low Carbon Strategy was issued in 2020 and the aim of this strategy is to achieve carbon neutrality throughout France by 2050. To achieve carbon neutrality, the French strategy aims to make energy production completely carbon-free by 2050: halve energy consumption through the energy efficiency of installations, increase and protect carbon sinks, such as forests, and promote carbon capture and storage technologies. The Energy Transformation Act for Green Growth in 2015, set the following objectives for the energy production sector: By 2020 achieve 23% share of renewable energies in gross final energy consumption. In 2030 achieve a share of "at least 33%" of renewable energies in gross final energy consumption. By

2035 achieve 50% of nuclear power generation. The energy mix in 2050 will consist of renewable heat, biomass and carbon-free electricity.

- **Federal Republic of Germany:** Germany aims to become greenhouse gas neutral by 2045 and it has also set the preliminary targets of cutting emissions by at least 65 percent by 2030 compared to 1990 levels, and 88 percent by 2040. In 2020, 50.5% of the total amount of energy produced in Germany came from renewable energy sources. Germany is called "the world's first largest renewable energy economy", because it is a country that produces the most solar energy in the world and is the third largest in producing wind electricity. In Germany, all nuclear power plants are to be phased out by the end of 2022, which means that the use of renewables needs to be increased to fill the gap. An especially important part of Germany's energy policy is the Energiewende, whose main goal is to transform the energy system, which will be supplied primarily from renewable energy sources.
- **Hellenic Republic:** The Greek government is focusing on a fair and affordable energy transition that benefits all citizens. It is also implementing reforms to standardize and simplify licensing procedures for renewables projects and exploring options for offshore wind energy. Greece has set targets to reduce greenhouse gas emissions by more than 56% by 2030 compared to 2005 and to have a climate-neutral economy by 2050. The country will gradually phase out its lignite-fired power plants by 2023 and focus on developing renewable energy. Meanwhile, natural gas will be the solution for the next 10-15 years.
- **Republic of Hungary:** Hungary has limited fossil fuel resources and its domestic production is declining. In June 2020, Hungary adopted a new law making the net zero emissions target by 2050 binding. It is part of a wider change in the country's energy and climate policy. The Hungarian National Energy Strategy to 2030 has also been updated to include a 2040 outlook focusing on clean, smart and affordable energy, while strengthening energy independence and security and decarbonising energy production. The main goal of the strategy is to ensure an optimal balance of security of supply, competitiveness and sustainability.
- **Republic of Ireland:** Electricity generation from renewable sources accounted for 43% of total electricity consumed in Ireland in 2020, the target was 40%, so this target was met. Renewable energy prevented 5.8 million tonnes of CO₂ emissions in 2019 and saved € 500 million in fossil fuel imports. Under the Green Deal, Ireland is committed

to zero carbon emissions by 2050, so it will reduce greenhouse gas emissions by an average of at least 7% a year over the next ten years.

- **Italian Republic:** The largest source of energy in Italy is natural gas, which accounts for up to 39.9% of total energy. Another source of energy is oil, which accounts for only slightly less total consumption, and that is exactly 39% and 4.67% is coal. Thus, a total of about 83% of energy comes from fossil fuels. The share of primary energy from low-carbon sources is 17.8%, of which hydropower represents 6.8%, wind energy 2.8%, solar 5.2% and other renewable sources more than 3%. Italy is also ranked among the top ten countries in Europe that produce electricity from renewable energy sources. The ambitious target of 2030 set by Italy's national energy and climate plan is that up to 30% of consumption will come from renewable energy sources. The fastest growing source of renewable energy in Italy is photovoltaic solar energy. As far as nuclear energy is concerned, nuclear energy is not used in Italy.
- **Republic of Latvia:** Latvia is one of the EU's leaders in the share of renewables in total energy consumption. The two most important renewable energy sources in Latvia are biomass and hydropower. More than half of Latvia's territory is covered by forests, and it is also one of the most forested EU Member States, so wood biomass represents an excellent potential for further development. Latvia already has one of the "greenest" energy sources in the world, with green energy sources accounting for about 40% of total energy consumption. According to the EU Energy and Climate Action Plan, Latvia plans to reach 50% of total energy consumption from renewables by 2030.
- **Republic of Lithuania:** Over the last ten years, the Lithuanian energy sector has undergone a radical restructuring with the aim of reducing and eliminating its energy dependence on Russia. Today, Lithuania imports more than 70% of its electricity consumption. In 2018, Lithuania adopted a new national strategy for energy independence, which envisages a radical transformation of the energy sector by reducing the level of energy dependence, which is one of the highest in the EU. As plans to build a new nuclear power plant were abandoned, there was a radical turn to support renewable energy sources. In 2030, electricity production in Lithuania should account for 70% of total final consumption, and in 2050 it should be 100%. Lithuania is one of the leading countries in terms of the share of renewable energy sources in final consumption.
- **Grand Duchy of Luxembourg:** The Luxembourg energy system is highly dependent on imports and dependent on fossil fuels. In 2018, 95% of its energy supply was imported (100% oil, natural gas, and biofuels and 86% electricity).

Renewable energy currently plays an important but relatively limited role in energy production in Luxembourg. It comes from hydro, wind, solar energy and biomass. Luxembourg aims to cover more than a third of electricity demand in 2030 with renewable energy sources, mostly through variable renewable energy (VRE) from photovoltaic and wind generation. Energy consumption per capita in the country is high due to steel production and fuel tourism and has been growing steadily since 2016, however, electricity and gas prices are well below the EU average due to low taxation. Luxembourg is the EU Member State with the highest per capita emissions and the highest per capita greenhouse gas emissions but also achieved one of the sharpest reductions in this indicator in the Union: 34% between 2005 and 2019. The government has adopted ambitious targets in the energy sector, including a 50-55% reduction in greenhouse gas emissions by 2030.

- **Republic of Malta:** Malta is a small island with no domestic fossil fuel resources or gas distribution network, and relies heavily on fossil fuel and electricity imports to meet its energy needs. Malta's share of final energy consumption in the services sector is higher than the EU average. Malta is trying to save energy in these sectors by creating a scheme to support and address energy efficiency investments. This scheme is expected to achieve energy savings. Malta has launched its first national energy and climate plan by 2030, which aims to decarbonize, innovate, produce energy from solar panels and reduce dependence on energy imports. Malta's strategy in the decarbonization dimension is to ensure the transition to a low-carbon economy by reducing greenhouse gas emissions and increasing renewable energy sources.
- **Kingdom of the Netherlands:** The Netherlands is working for a rapid transition to a low-carbon economy and has placed ambitious greenhouse gas reduction targets at the heart of energy and climate policy. The Climate Act of 2019 sets targets to reduce greenhouse gas emissions by 49% by 2030 and by 95% by 2050 (compared to 1990 levels).
- **Republic of Poland:** Poland will stop using coal as an energy source by 2049 as it dominates the energy sector, but at the same time deploys renewable sources. Fit for 55 is however incompatible with country's interests and the extension of EU ETS to transport and construction is problematic.
- **Portuguese Republic:** Portugal's energy and climate policies aim to reach carbon neutrality primarily through broad electrification of energy demand and a rapid

expansion of renewable electricity generation, along with increased energy efficiency. Portugal aims to eliminate coal-based power generation by 2030 and achieving full decarbonization of the power generation system by 2050. We are proud to say that Portugal was among the first countries in the world to set a target for carbon neutrality by 2050, and its Roadmap for Carbon Neutrality shows a strong commitment to electrifying its economy and ensuring a secure and affordable energy transition.

- **Slovak Republic:** In terms of natural conditions, the Slovak Republic is poor in primary fuel and energy resources and up to 90% of all resources are imported. The country is still increasing its capacity to produce green energy, but on the other hand it still has great potential in the use of biomass from domestic sources and the so-called CHP (combined heat and power). The Slovak Republic has 2 nuclear power plants, which are responsible for half of the electricity produced in the country (53.7%). In Slovakia, the construction of two new nuclear power units in Mochovce is underway, and after completion the country will become self-sufficient in the electricity supply.
- **Republic of Slovenia:** The Slovenian government's main goal in the energy sector is to ensure a sustainable yet competitive energy supply for the whole country. The transition to carbon neutrality in Slovenia by 2050 is to be achieved by the National Energy and Climate Plan, which was adopted at the beginning of 2020. Its main objectives undoubtedly include reducing total greenhouse gas emissions by 36%, increasing the share of renewable energy sources in total energy sources by at least 27% and spending 3% of its GDP on research and development, all by 2030. Slovenia's 2033 target for the complete elimination of coal as an energy source is a little behind other countries, but the government plans to take more ambitious steps to meet the target sooner.
- **Kingdom of Spain:** Spanish parliament has approved a clean energy bill aimed at achieving carbon neutrality by 2050 in line with European Union targets, while also banning the sale of fossil fuel vehicles by 2040. In 2020, renewable technologies produced 43.6% of all electricity in Spain. The goal is for the share of renewables in electricity production to reach 74% in 2030. These figures represent the results of the energy transition efforts that the Spanish government is working on through its National Energy and Climate Plan 2021-2030. The transformation will involve investing in sustainable energies and electric vehicles, reinventing production processes, reducing

waste, encouraging ecological farming, and “green” tax reform.

- **Kingdom of Sweden:** Sweden plans to operate in all sectors with 100% renewable energy by 2040 and reduce greenhouse emissions to zero by 2045. The share of renewable energy used in Sweden keeps growing. Already in 2012, the country reached the government’s 2020 target of 50%. Sweden has a rich supply of moving water and biomass, which contributes to the country’s high share of renewable energy.

With regard to present status and possibilities of Member states, the following was agreed upon:

The Energy in the European Union is the energy mix in the EU, meaning the range of energy sources available within the European Union, its Member States, energy produced in the European Union and imported from third countries. With the deteriorating climate situation, the need to shift from the non-renewable energy sources to the renewable sources in the Member States becomes more urgent. By analysing the current energy mix of the individual Member States we assessed the possibility of the European Union becoming more carbon neutral.

1. The European countries are going to keep the **strong pursue** of the **2050 carbon neutrality target**, which is now clearly critical, in order to prevent further and irreversible degradation of the environment by transforming their energetic sector to more sustainable means of production. (24 countries expressed strong support for this definition out of 24)
2. The **renewable sources** of energy will make for at least **50%** of energy production within Member States by **2030**. (16 countries expressed strong support for this definition out of 24)
3. **Nuclear energy** remains crucial for the energy sector and will be considered as clean energy. Shall the technological advance be able to provide the **energy sector** with better alternatives, nuclear energy should be replaced in the future by more sustainable and safe energy production. (17 countries expressed strong support for this definition out of 24)
4. Construction of new **fossil fuel power plants** should be undertaken only in the **critical situation** and clear **unavailability** of any other means of production. (23 countries expressed strong support for this definition out of 24)

5. Each country will gradually implement regulations at its own discretion, to ensure that all new buildings are as **energy efficient** as possible, by which they will prevent potential strong growth in **energy consumption**. (23 countries expressed strong support for this definition out of 24)
6. Member states will now put all the effort into removing the **dependence** on fossil fuels import from **Russian Federation**, which proved to be an **unreliable source** of fossil fuels. (21 countries expressed strong support for this definition out of 24)

Chapter 2: Status of transportation sector in the European Union

We are determined to improve the current climate situation, not only in the European Union, but also in the world. Convinced of the possibility to reverse climate change and its direct effects, we recognize the importance of the immediate action of the Member States. While the emissions from transportation are still generating the highest amount of greenhouse gas, most planned policies and measures in the transport sector focus on promoting low-carbon fuels or electric cars, as well as encouraging a modal shift to public transport. Following, we are highlighting the positions of represented Member States within our Environmental Section:

- **Republic of Austria:** The transport sector accounted for 30% of Austria's total emissions in 2019. According to the EU Commission, Austrians are Europe's largest per capita public transport user. Austria has developed the *Austria 2030 Mobility Master Plan*, which sets out various strategies to reduce transport-related emissions. The main objectives mentioned in the plan include: (a) maintaining a constant volume of passenger and freight traffic, (b) increasing the share of ecological mobility in the total traffic volume by about half, (c) existing means of transport should be complemented by zero-emission propulsion systems; and others.
- **Kingdom of Belgium:** Greenhouse gas emissions from road transport increased in 2013-18 due to the growing number of vehicles. As much as 23% of total CO₂ emissions in Belgium come from transport. Belgium has made some progress in developing transport pricing and taxation to help internalize environmental costs as recommended in the EPR. The big problem is that since 2010, investment in transport has been around 0.45% of GDP - which is low by international standards - and that is why it has moved from rail to road. Wallonia and BCR have adopted long-term mobility plans and investment plans for public transport and soft mobility (especially in BCR). Brussels plans to invest 6 billion EUR in public transport by 2028. Wallonia

plans to invest EUR 2 billion in a mobility and infrastructure plan for 2020-2026 (of which 20% for public transport and soft mobility). In the future, improving transport demand management will require cooperation on tolls and the removal of incentives for car use.

- **Republic of Croatia:** Legislative measures will facilitate the uptake of electric vehicles. A building act will, for instance, promote the installation of charging points in buildings and parking areas. Taxation measures include the exemption of electric vehicles from the special tax on motor vehicles and consideration of tax increases on polluting vehicles. There are plans to provide infrastructure and storing facilities for alternative fuels. Based on modelling, advanced biofuels are expected to be the primary source of renewable energy in the transport sector. Since Croatia's accession to the European Union in 2013, average emissions of new passenger cars have been below the EU-wide target of 130 gCO₂/km by 2015. Croatia has mostly followed the EU trend. With average emission numbers rising since 2016, Croatia remains a considerable distance from the EU-wide target of 95 gCO₂/km.
- **Czech Republic:** The government approved the concept of transport policy until 2027. The aim is to reduce the environmental and energy intensity of domestic transport, sustainable planning and the use of modern technologies. Transport is one of the most energy-intensive industries in Czech industry. Transport currently accounts for around 25% of energy use and is one of the largest consumers. It wants to achieve this, for example, by using more environmentally friendly resources, ie, for example, a gradual transition from internal combustion engines to electric or gas engines, which it wants to motivate the carrier to, for example, tolls or taxes. The next step would be a greater incentive for passengers to use, for example, railways compared to road transport.
- **Kingdom of Denmark:** A green transformation of the transport system is a central ambition of the Danish Government. The transport sector accounts for more than 20% of total regional emissions producing more emissions per unit of regional GDP in the transport sector than other countries; 80 % more than all OECD countries. Combinations of bicycle and public transport play a more and more crucial role in Denmark. One element in the government's plan regarding carbon emissions reduction includes an ambition to have 1 million electric vehicles on the roads by 2030. The capital city, Copenhagen, plans to have all public buses and ferries to be powered by electricity and introduce more bike lanes in the city. Denmark has the most zero-emission urban buses on the roads in Europe, with electric buses making up 78% of its

new vehicles. Re-prioritisation of the registration tax, reducing GHG intensity of fuels, significant investments, subsidies for green infrastructure and new technologies further incentivising green mobility will play a crucial role in the green transition of road transport in the future.

- **Republic of Estonia:** Estonia's main challenge is to decarbonise the transport sector, which is currently not on track to meet its short-term emissions and energy efficiency targets. The main focus is to reduce the environmental footprint of vehicles in order to contribute to the achievement of the 2050 climate targets. The plan also calls for the introduction of low-carbon fuels in all modes of transport. Given the climate targets set by the European Union, it plans to reduce greenhouse gas emissions in the Estonian transport sector by 23-38 percent by 2035 compared to 2018.
- **Republic of Finland:** The Finnish government is taking steps to reduce greenhouse gas emissions from transport by implementing a national plan, which aims to reduce these emissions by 50% by 2030. According to this plan, Finland should achieve carbon neutrality in transport by 2045, particularly through the promotion of electromobility and implementation of new technologies and zero-emission fuels.
- **French Republic:** Approximately 31% of total greenhouse gas emissions in France come from the transport sector. Sectoral emissions come from cars with 52%, 19% from heavy vehicles and 19% from commercial vehicles. The remaining 10% comes from public and water transport and domestic flights. The French government has presented a recovery plan in which green transformation is key. The decarbonisation of transport is a key measure of the 11.5 billion euro plan. This amount will make it possible to green daily mobility by promoting active mobility, such as cycling, but also by developing multimodal transport solutions that allow the rail network to grow. France has three measures to green daily mobility: supporting the growth of bicycle use in both urban and rural areas, promoting low-carbon daily mobility (such as rail transport), and investments in the improvement and development of public transport in order to increase its use.
- **Federal Republic of Germany:** Transport sector is one of the main emitters in Germany and its total annual emissions accounted for up to 23% of total greenhouse gas emissions in 2019. Road transport accounts for 80% of all transport emissions, of which around 28% are caused by heavy goods vehicles. In addition to purely zero greenhouse gases by 2050, the German Climate Action Plan sets a target of electrifying

30% of car kilometers (in km) by 2030.

- **Hellenic Republic:** Greece announced its new national e-mobility plan in June 2020. The goal is for 1 in 3 vehicles to be electric by 2030. Every new building should have an infrastructure for charging electric vehicles. Electric cars will be exempt from parking fees for two years. E-mobility measures are part of the ten-year climate protection plan. Specifically, the Green Transport program provides for the replacement of old taxis with new battery electric vehicles across the country; replacement of old buses with electric ones; and the installation of public chargers by the end of 2025. The Charge Everywhere initiative will take the form of a subsidy system that will cover part of the cost of the initial installation and connection of the chargers.
- **Republic of Hungary:** Hungary needs to reduce its greenhouse gas emissions by 7% by 2030 and transport is one of the largest emitters in these sectors. The Hungarian government launched the Green Bus Program in 2019 as a cornerstone of its Climate and Environmental Action Plan, redistributing € 100 millions of its CO₂ revenue to subsidize modern, sustainable and green public transport to more than 25,000 rural settlements population. The program demonstrates a commitment to combating global warming, while strengthening bus production opportunities in Hungary and encouraging innovation. There are currently 2,900 buses in operation throughout Hungary, hoping to be replaced by 1300-1400 e-buses by the end of the Green Bus program in 2029.
- **Republic of Ireland:** Transport is by far the largest source of CO₂ emissions in Ireland, in 2018, it was responsible for 40% of CO₂ emissions. The government currently aims to have 936,000 electric vehicles on Irish roads by 2030. Ireland has also set itself the goal of ending sales of fossil fuel-only cars by 2030.
- **Italian Republic:** In 2019, the largest share of total emissions was represented by the transport sector, up to 24%, and also the "other" sector, which includes buildings and services. However, between 2005 and 2019, the transport sector reduced its emissions by 19%. In the transport sector, there are initiatives to increase the transport of goods by waterways and rail and to increase the use of alternative fuels and charging systems. Public transport and cycling are key modal shifts in initiatives. By 2030, 85% of new public sector purchases for urban services must be electric or hybrid. Italy expects to reach 4 million electric vehicles and 2 million hybrid vehicles by 2030. Advanced

biofuels, especially biomethane, will also contribute to achieving the Italian target, and that by 2030, up to 22% of the fuel consumed by the transport sector will be from RES. Alternative fuel vehicles account for 21% of the Italian car market, mainly due to incentives to purchase non-polluting or less polluting models. There are national bonuses as well as some local, "regional" incentives. Italy remains a strong market for both LPG and CNG compressed natural gas vehicles.

- **Republic of Latvia:** Between 2008 and 2018, transport was responsible for approximately 27% of Latvia's greenhouse gas emissions. This share is higher than the EU average. In 2019, transport was the main source of air pollutants in Latvia. Like other countries, Latvia applies a general excise duty on fossil fuels, although some types of activities benefit from reduced tax rates or exemptions. Despite the recent increase, effective tax rates on CO₂ emissions from road transport remain one of the lowest in Europe.
- **Republic of Lithuania:** In the transport sector, measures are aimed at the development of road infrastructure, the modernization of the public transport fleet and education. The largest part of Lithuania's transport fleet consists of almost 1.5 million cars, 69% of which are diesel cars, with an average age of 15 years and average CO₂ emissions of 160-170 g / km. Taxes are the lowest in the EU and do not consider the environmental performance of vehicles. There is a reorientation of the public transport fleet and the support of public to choose clean vehicles. The aim is to develop a market for advanced biofuels and railway electrification. The concept of the use of biomethane gas in the transport sector and its implementing measures are under development.
- **Grand Duchy of Luxembourg:** Transport in Luxembourg is provided mainly by road, rail, and air. The country is a crossroads for freight and attracts thousands of people every day to work abroad. This exacerbates greenhouse gas emissions, air pollution, and road congestion. Almost two-thirds of Luxembourg's CO₂ emissions come exactly from diesel or petrol vehicles, a factor that accelerates climate change. To reduce pressure on cars and promote sustainable mobility, the country is investing heavily in public transport, especially in new technologies that enable smarter and cleaner transport. Luxembourg has tried to solve the problem of high traffic utilization, at least in part, by making public transport - trains, trams, and buses - free in the country from 1 March 2020. The Luxembourg government equally strongly supports alternative forms of transport for citizens financially. The government provides financial assistance or subsidies for the purchase of electric cars and plug-in hybrids.

- **Republic of Malta:** Malta has a high proportion of petrol and diesel cars and a limited number of alternative fuel vehicles. The challenges posed by transport are very significant in Malta, as Malta has the second highest number of cars per capita in Europe. Air pollution is a major problem for the country, as cruise ships cause more pollution in Malta than vehicles. By 2021, the share of electric cars had increased significantly due to investments. Malta continues to be involved in a number of EU-funded projects that allow it to set basic policies to reduce the carbon footprint of transport. The first project is the revision and updating of the national transport plan. This plan was completed in 2017 and formulated an implementation plan for investment in the transport sector for the period up to 2025.
- **Kingdom of the Netherlands:** The Dutch government is committed to providing a transport system that will help citizens travel quickly, safely and comfortably. One of the challenges they face is how to do it in a sustainable way. The current Dutch cabinet wants CO2 emissions in the Netherlands to be reduced by 49% by 2030 compared to 1990 levels. This is a larger reduction than agreed at EU level. To achieve this while remaining accessible, the Netherlands needs to change its mobility system. A vision for sustainable mobility is one of the goals to which the directorate is committed. To achieve this, they focus their efforts on different mobility flows and measures within certain sectors, namely: cycling, passenger and freight transport, public transport, charging and charging infrastructure for road traffic, transport, fuel vision, green supply, development and extension of sustainable initiatives.
- **Republic of Poland:** In 2018-2020, the country tripled the number of electric vehicle registrations (battery electric vehicles or BEVs and plug-in hybrid electric vehicles or PHEVs) to 6,000. Although the country is lagging behind compared to other countries, government policies and regulatory incentives, a growing supply of affordable electric vehicles, rising consumer incomes, improving electric vehicle charging infrastructure, and growing awareness of environmental issues should spur a boom in electric vehicle sales in Poland in the future.
- **Portuguese Republic:** Since the transport sector is still the largest greenhouse gas producer in Portugal, we aim to reduce greenhouse gas emissions from transport by 40% by 2030 compared to 2005. This can be achieved by taxing road vehicles, encouraging the purchase of lower-emission vehicles, and placing great emphasis on the switch to electric vehicles. Portugal is also pushing for transport decarbonisation,

with over EUR 10 billion of investments in electrified passenger and freight rail, and electrified public transportation. The government has developed a National Strategy for Bicycling and Active Mobility, which aims to increase bike lanes in Portugal from 2 000 km in 2018 to 10 000 km in 2030. In the long-term, Portugal is aiming for hydrogen to play a major role in achieving carbon neutrality.

- **Slovak Republic:** The long-term increase in energy consumption in the transport of the Slovak Republic is due to: a growing number of motor vehicles and an increasing number of persons transported by individual road transport. Another important factor in increasing emissions is that freight transport has shifted from rail to road. One of the goals in the field of transport is to increase the share of public transport in this country. Improving the efficiency of rail transport is an important factor. The Recovery Plan sets various targets, such as: to shift 30% of road transport over 300 km to rail or to water transport by 2030 and more than 50% by 2050 (compared to 2005). To support the interest of carriers in the transfer of road freight transport to railways, or intermodal transport, as well as preventing further shifting of rail transport, or to build a national network of ultra-fast charging stations for EVs.
- **Republic of Slovenia:** As greenhouse gas emissions from Slovenian transport still account for roughly a third of all greenhouse gas emissions in the country, it was necessary to adopt a coherent plan to address the transition to a more sustainable way of travelling. Therefore, in 2015 and 2016, two important documents were adopted by the Slovenian government – the Transport Development Strategy of the Republic of Slovenia and the Resolution on the National Programme for the Development of Transport of the Republic of Slovenia until 2030. Passenger cars account for the largest share of transport emissions. The government is therefore trying to entice people to travel by public transport, long-distance buses and trains, for which it offers large discounts, especially at weekends. It is also promoting the transition to electromobility and plans to have at least 130 000 electric cars and at least 70 000 hybrid vehicles on Slovenian roads by 2030.
- **Kingdom of Spain:** The transport sector in Spain accounts for approximately 37.8% of the country's total final energy consumption. At the same time, the transport sector in Spain currently produces around 27% of the country's total greenhouse gas emissions. Within the transport sector, road transport is the largest source of emissions. That is also why Spain's goal in the transport sector is to introduce more electric vehicles. The shift to rail freight is one of the other goals in improving the

environmental performance of the transport sector.

- **Kingdom of Sweden:** Greenhouse gas emissions from the Swedish economy fell by 5% in the first quarter of 2021 compared to the same quarter last year. The largest decrease was recorded in the transport sector, where emissions in the first quarter of 2021 were 38% lower than in the corresponding quarter of 2020. Within the transport sector, the decline was particularly pronounced in aviation. Emissions from private households fell by 3% due to reduced car transport.

With regard to present status and possibilities of Member states, the following was agreed upon:

1. All newly manufactured vehicles after **2030** should be **environmentally friendly**, meaning they should be using means of power other than combustion engine. At the current technological level, **electric vehicles** and **hydrogen vehicles** will be considered reliable substitutes. (24 countries expressed strong support for this definition out of 24)
2. **Emission regulations** shall be improved even for **currently produced vehicles**, by putting pressure on manufacturers and increasing investments into research of more ecological combustion engines. (23 countries expressed strong support for this definition out of 24)
3. All **vehicles** manufactured before **2000**, with much lower emission regulations, shouldn't be taken completely **out of service** by **2030**, however there will be the possibility of their **recycling** if they are discarded. (18 countries expressed strong disagreement for this definition out of 24)
4. Member states will oversee, cooperate and support the **construction** of wide network of **charging stations** throughout the European continent, for expected increase of electric vehicles in transportation. (22 countries expressed strong support for this definition out of 24)
5. It is essential to support the **public transport** sector in densely populated cities, while ensuring a gradual reorientation of public transport towards **greener alternatives**. Member states are aware, that the process of greening of public transport, as future key means of transportation in densely populated cities, should be conducted within next **8 years**. (23 countries expressed strong support for this definition out of 24)

Chapter 3: Changing the direction of the Agricultural sector within the European Union

To address immediate challenges, we are facing with the climate change, we commit to hold a strong position within various environmental questions. With the world population rising rapidly, there is a need to significantly increase the food production to ensure enough food for everyone and avoid further food insecurity. As agriculture puts compelling pressure on natural resources, each State shall adopt appropriate legislative and other measures as may be necessary to guarantee more sustainable agricultural and food sectors:

- **Republic of Austria:** Greenhouse gas emissions from agriculture accounted for around 10% of total Austrian emissions in 2017. To reduce emissions from agriculture, especially the greenhouse gases methane and nitrous oxide resulting from livestock farming and fodder cultivation must decline. Climate-friendly innovations in the production of animal products and feed combined with a greater focus on high quality food as well as on seasonal and regional products will reduce the carbon footprint of food substantially. In Austria, organic farming plays an important role, accounting for around 20% of the total agricultural area. The aim of the Austrian adaptation strategy is to avoid the adverse effects of climate change on the environment. The main principle of saving resources and sustainable use of resources and natural production bases should be promoted in the development of adaptation measures for agriculture.
- **Kingdom of Belgium:** Agriculture, together with forestry and fisheries, is one of the largest contributors to Belgium's GDP. Belgium holds the number one position in the world in terms of agricultural production because it produces large quantities of rice, wheat, cotton, meat, poultry, eggs and fishery products. Despite the rapid development of the Belgian agricultural sector, problems are arable land, the deteriorating ecological status of the environment due to the intensive use of fertilizers and pesticides and food security issues. High costs and low profits of agricultural production are the main internal obstacles of the Belgian agricultural sector. The reform needs to go much deeper, especially given the fact that, by 2050, agriculture is expected to provide a livelihood for about half of the rural population, despite ongoing urbanization in the country.
- **Republic of Croatia:** The agriculture sector is particularly vulnerable to climate change as it is in general very weather dependent. All direct characteristics of climate – temperature, precipitation, and weather extremes – impact the production. Due to its

overall value, its impact on food security and the employment it generates, agriculture is an important sector of the Croatian economy which already in the past years has strongly been impacted by climate variability. However earlier flowering and the development of other varieties of grapes, olives and fruits due to warmer winter and spring seasons have a somewhat positive impact on agricultural production, enabling a bigger production yield. However, the existing vineyard regions might therefore expand to a wider grape assortment which would result in a loss of regional character of wines and reduce their market competitiveness.

- **Czech Republic:** A significant increase in the overall risk of drought is expected for the period 2021-2040, which will lead to the expansion of vulnerable areas. The Czech Republic's climate change adaptation strategy identifies priority sectors in which they are expected to be most affected by climate change. Adaptation strategy of the Czech Republic: - comprehensively presents the observed climate changes - identifies priority areas of the economy and the environment in relation to the expected impacts of climate change - defines appropriate adaptation measures - identifies barriers that prevent the implementation of adaptation measures - identifies possible sources of funding.
- **Kingdom of Denmark:** After the transport and energy sectors, the agricultural sector is responsible for the most greenhouse gas emissions in Denmark. It generates 17.4 million tonnes of greenhouse gases each year, representing one-fifth of total emissions in Denmark, with the largest share coming from cattle and pig farming. Most of the cultivated land in Denmark is used to produce animal feed. Denmark is a global role model for sustainable agriculture and food production and innovation. Denmark agreed on binding carbon emission targets for its agricultural industry in 2021. By 2030, emissions must reduce by 55-65 %. Roughly 3.8 billion Danish crowns (\$593 million) of state funds would be funnelled towards the sector's green transformation as part of the agreement. The Danish Government also earmarks more than €150 million to advance plant-based foods which accounts for the largest investment in plant-based research and development by any EU country. The agreement also includes a target to reduce nitrogen emissions by 10,800 tonnes in 2027.
- **Republic of Estonia:** Agriculture is one of the most traditional economic activities in Estonia. Total greenhouse gas emissions from agriculture increased by 13% between 1995 and 2016. However, the trend of increasing emissions from agriculture is needed in the recovery from the economic transition from the planned to the market economy.

In Estonia, CH₄ and N₂O emissions per hectare are also the third lowest in the EU since 2015. The agricultural area is threatened by soil erosion. The estimated erosion rate is related to agricultural practices, and therefore the indicator reflects and captures the effects of policy measures to prevent erosion in agriculture.

- **Republic of Finland:** Finland supports organic agriculture and is trying to increase its share on overall agricultural area of the country. Forestry is equally important for Finland. Both sectors are reflected in Finnish national strategy for organic and sustainable agriculture and forestry. The implementation of this strategy should result in a reduction of emissions from agriculture and forestry by more than 75% by 2050.
- **French Republic:** Since the founding of the EU, France has maintained a dominant position in agricultural production in Europe. In 2017, emissions related to the agricultural sector accounted for 18.5% of total greenhouse gas emissions in France. France's strategy aims to reduce emissions in this sector by 18% in 2030 and a 46% reduction by 2050. The following five approaches can be used by the Ministry of Agriculture and Food as leverage to combat climate change. Nitrogen management (use of organic fertilisers, adjusting the amount of protein in animal feed, improving the quality of soil and seeds), Livestock (use process of mechanisation, reduction of non-productive animals, herd management), Soil and water (use of agroecology, soil protection), Forestry and bioeconomy (use of biomass, circular economy, cascade farming) and Food security (reduction of food waste, awareness campaigns).
- **Federal Republic of Germany:** German agriculture is advancing in the field of organic farming, which is becoming increasingly important in the context of global climate change and persistent environmental problems. In 2020, there were 35,413 organic farms in the country, compared to 21,950 in 2010. In the same year, 10.2% of agricultural land in Germany was used for organic farming. The focus of efforts to tackle climate change in agriculture is, on the one hand, reducing emissions - and, on the other hand, more efficient use of resources and, therefore, the sustainability of production.
- **Hellenic Republic:** The agroecological network of Greece started to be built at the beginning of 2017 through the connection of agronomists and researchers. It is an initiative to support agroecology as a science and practice. It seeks to familiarize the scientific and rural sectors with an agroecological approach and helps to make food production systems truly sustainable. According to the latest Eurostat data, in 2019, the

percentage of organic crops in Greece exceeded 10% for the first time. In fact, there has been a strong upward trend in recent years as the area of organic crops in the country has increased.

- **Republic of Hungary:** Hungary is a traditional exporter of agriculture. Exports of vegetables, grasses, fodder and especially sunflower and corn seeds from the USA are traditionally strong in this market. The country is an active opponent of agricultural biotechnology in the European Union. Soil quality and health are key issues for sustainability in Hungary. In Hungary, agriculture is the sector most at risk from climate change.
- **Republic of Ireland:** Agriculture is one of the biggest sources of pressure on Irish nature, water, air and greenhouse gas emissions. Total agricultural emissions are projected to increase by 3.0% to 21.9 million tonnes of CO₂ equivalent between 2021 and 2030, according to the scenario with existing measures.
- **Italian Republic:** Agriculture is one of Italy's key economic sectors, accounting for around two percent of GDP. Italy is one of the largest agricultural producers in the EU. Italy has always been at the forefront of environmental practices. The country is very generous when it comes to subsidizing crops and providing incentives for farmers working in the area. Italy has the largest area of organic arable land in the EU and is a major exporter of organic products in Europe. As far as sustainable farming methods are concerned, many agricultural activities are partly or completely related to sustainability. This includes environmental factors at all stages of product production. The Italians are therefore trying to eliminate pesticides, introducing green energy sources to supply energy to the fields. It is also important to use farming methods that rely less on water consumption and water reuse. In the packaging phase, less plastics and more recyclable products are used.
- **Republic of Latvia:** Latvia is one of the OECD countries with the highest share of emissions from agriculture (25%), where emissions from agriculture increased the most (by 4% in 2005-2016). This is due to an increase in cultivated area, livestock and fertilizer consumption. It is expected that emissions from agriculture will continue to increase. Agriculture is expected to account for 30% of greenhouse gas emissions by 2030. In 2018, the government drafted a plan to adapt to climate change by 2030.
- **Republic of Lithuania:** In addition to being the third source of greenhouse gas emissions in the country, the agricultural sector has contributed to the growing concentration of organic carbon in the soil, high levels of acidity and the general deterioration of their biological quality.

According to the national environmental strategy, almost 20% of agricultural areas are acidic. Organic farming has been growing in recent years and in 2019 it covered about 7% of agricultural area. Improvements are being made in environmentally sustainable production, reducing the use of mineral fertilizers and using more advanced technology.

- **Grand Duchy of Luxembourg:** Luxembourg is currently facing many environmental problems: pollution of drinking water sources, nutrient and pesticide inputs from agricultural activities, loss of biodiversity, erosion and soil degradation and climate change. One of a series of major social, environmental, technical, economic and societal challenges is also the challenge of managing to produce quality, sustainable and inclusive food. The Grand Duchy of Luxembourg became aware of this as early as 2015, when it reaffirmed its willingness to diversify and redirect its economy through the process of the Third Industrial Revolution. Agriculture has a special place in this process, as it is part of innovative models of food production and food security, but also because it is part of the common sense of the circular economy. The sustainability of the food and agricultural sectors is also affected by consumers and their demand for certain food groups or production processes, which give rise to many unconventional forms of farming and various projects in Luxembourg that have much more ambitious goals than those adopted by the EU.
- **Republic of Malta:** Malta is working to promote sustainable agricultural practices, which consider the wider objectives of rural development policy. In this way, the integration of agricultural and rural development policy will help to address threats such as land abandonment, soil contamination, illegal landfills, and the design of rural buildings. Malta is moving to a circular economy based on the recycling and reuse of materials to increase efficiency, reduce waste, and prevent environmental degradation. The circular economy contributes to sustainable development by providing a positive social, economic, and environmental impact through job growth and investment in the green sectors.
- **Kingdom of the Netherlands:** The Netherlands has presented an action plan for the transition to circular agriculture. The Dutch government's vision for circular agriculture sets the Netherlands' ambition to become a global leader in circular agriculture in 2030. The vision includes a paradigm shift from increasing production volumes and reducing costs to optimizing resource use and food production in harmony with nature.
- **Republic of Poland:** Polish agricultural exports include a variety of food products, including cereals and potatoes, and Poland is an important regional exporter of fruit,

some vegetables and mushrooms. Due to climate change potato cultivation and cereal crops are threatened, however, Polish developed National Adaptation Strategy which also addresses agriculture area.

- **Portuguese Republic:** GHG emissions from agriculture represent about 10% of national emissions, totalling 6.8 Mt CO₂, and mainly involve methane (CH₄), corresponding to 40% of national emissions of this gas, and nitrous oxide (N₂O) which in this case represents 73 % of the total national emissions of this gas. As Portugal is one of the countries that is most potentially affected by climate change, ensuring a sustainable and resilient agriculture and forest, and fighting desertification, are the biggest challenges we face. Emissions from agriculture, particularly those from animal production, have a lower potential for reduction, and this sector will reduce its emissions by 9% to 30% by 2050. Possible options include improvements in animal feed and manure management systems, and reduced fertilisation and water needs boosted by biological and precision agriculture, respectively.
- **Slovak Republic:** In 2020, agriculture represented 2.18% of the total GDP of the Slovak Republic and in 2019 it employed 2.79% of the population. The government's plan to adapt Slovakia to climate change contains 5 tasks for agriculture and the assumption that the agricultural country will be resilient to the effects of climate change only if it is more diverse: water retention, erosion control, soil protection, crop adaptation, beekeeping support and protection. In May 2020, a farm-to-table strategy was introduced as one of the key measures of the Europe Green Deal. The strategy, which contributes to achieving climate neutrality by 2050, aims to move the current EU food system towards a sustainable model.
- **Republic of Slovenia:** Slovenia's ambition in the agricultural sector is to achieve food security as well as to combat climate change, as it is the most vulnerable sector in the country. Between 2005 and 2018, the country's greenhouse gas emissions produced in the agriculture sector were reduced by just 0.6%, according to European Union data, but the Slovenian government has promised more engagement and stricter measures in this area. The biggest challenge for the Slovenian agricultural sector will be the introduction of new and innovative practices. These should help to increase productivity and better adaptation to the climate changes in the country, which are already affecting Slovenian agriculture.
- **Kingdom of Spain:** Spain is particularly vulnerable to climate change due to its

geographical location and climate. These are reflected in the country in two basic aspects: the increase in average temperatures and the long-term lack of precipitation. Spain's priorities in the agricultural sector thus include, in particular, improving the efficiency and sustainability of irrigation and adopting a strategy to support the digitalization of the agri-food sector. As part of the European "Farm to Fork" strategy, Spain is making efforts such as reducing the use of pesticides and fertilizers or increasing the share of organic farming areas. However, Spain is already making a positive contribution to the share of agricultural land devoted to organic farming. In this case, Spain, with 13.2% of the area, already exceeds the EU target of 10%.

- **Kingdom of Sweden:** Climate change poses a threat for Swedish agriculture. Even though rainfall is expected to increase, Sweden could still face an increasing need for watering, as shown by the dry periods, especially during the summer months. Sweden in 2017 produced 7,19 million tons of CO₂ equivalent. Swedish farmers are involved in improving the agricultural sector. They are trying to use the full potential of agriculture and forestry to mitigate climate change. Sweden is able to produce extra energy from renewable sources, which also contributes to an increase in the number of job opportunities, especially in rural areas. The agricultural sector needs to become more efficient in its use of resources and at the same time maintain its competitiveness. Consumers should be offered information on climate impact, climate-friendly products. There is also a need to exploit the full potential of agriculture and forestry as carbon dioxide storage and to increase support for research of new technologies.

With regard to present status and possibilities of Member states, the following was agreed upon:

1. The member states will **ensure the food security** within the European union area, while maintaining the natural, unavoidable emissions from crop production and livestock farming. (24 countries expressed strong support for this definition out of 24)
2. **Emissions** of GHG from **agriculture** shall decline by at least projected amount of **2%** by **2030**. (19 countries expressed strong support for this definition out of 24, 1 country agrees only with additional measures are to be taken)
3. The reduction of livestock production is proposed to directly reduce the unnecessary emissions. At the same time, it is critical to prevent "**leakage**" of

emissions to outside the European Union, which could occur with substituting the reduced production, by increasing import for agricultural products with high emissions rate, from “low-regulation” countries. (24 countries expressed strong support for this definition out of 24)

4. Ensure **proper information** at lower levels and small farms in the area of **reducing emissions** during production processes and rewarding of the farmers that undertake the suggested practices. (24 countries expressed strong support for this definition out of 24)

Final provisions of commitments:

We, the Representatives of Member States of the European Union, have adopted mutual consensus on commitments necessary to be taken, to be able to properly fight against climate change and worsening environmental situation. Following are the last provisions of the Member States:

1. Given the current situation of the Member States and their commitment to combat climate change, the Member States undertake to comply with the measures agreed by the vote.
2. With emphasis on provision no. 1 and current trends, the European Union should be able to achieve carbon neutrality by 2050.

We thank the platform *Climate Status and Strategy for Europe 2022* for hosting the successful Final Session of the Environmental Section.

Déclaration finale

Pour la section Environnement de la 15ème Conférence modèle

Adopté par les représentants respectés des États membres de l'Union européenne à Bratislava.

L'ÉTAT DU CLIMAT ET UNE STRATÉGIE POUR L'EUROPE 2022

Bratislava, 5 avril 2022

Introduction

Les réunions régulières des représentants des États membres de l'Union européenne de la section Environnement se sont tenues à Bratislava du 22 septembre 2021 au 30 mars 2022 sous la présidence de Mme **Andrea Polovčíková, l'actuelle présidente de la section Environnement de la 15e conférence annuelle modèle de la Faculté des relations internationales de l'Université d'Économie de Bratislava.** Sur les 27 pays de l'Union européenne, 24 ont participé aux négociations, tandis que les représentants de la Bulgarie, de Chypre et de la Roumanie n'étaient pas présents.

Les représentants suivants des États membres de l'Union européenne ont participé aux réunions:

Mme Ivana Eliášová, Haute Représentante de la République d'Autriche et de l'Union européenne,

Mme Petra Korbíniová, Haute Représentante du Royaume de Belgique et de l'Union européenne,

M. Ján Lačný, Haut Représentant de la République de Croatie et de l'Union européenne,

Mme Nikola Ölvecká, Haute Représentante de la République tchèque et de l'Union européenne,

Mme Barbara Kissová, Haute Représentante du Royaume du Danemark et de l'Union européenne,

M. Roland Zigo, Haut Représentant de la République d'Estonie et de l'Union européenne,

Mme Karin Sádecká, Haute Représentante de la République de Finlande et de l'Union européenne,

Mme Diana Andrásyová, Haute Représentante de la République française et de l'Union européenne,

Mme Martina Kašiarová, Haute Représentante de la République fédérale d'Allemagne et de l'Union européenne,

Mme Noémi Tóthová, Haute Représentante de la République hellénique et de l'Union européenne,

Mme Diana Miškechová, Haute Représentante de la République de Hongrie et de l'Union européenne,

M. Dávid Hrežik, Haut Représentant de la République d'Irlande et de l'Union européenne,

Mme Slávka Žovicová, Haute Représentante de la République italienne et de l'Union européenne,

Mme Lenka Kotruchová, Haute Représentante de la République de Lettonie et de l'Union européenne,

Mme Otília Vargová, Haute Représentante de la République de Lituanie et de l'Union européenne,

Mme Zuzana Uhlarová, Haute Représentante du Grand-Duché de Luxembourg et de l'Union européenne,

Mme Viktória Valachová, Haute Représentante de la République de Malte et de l'Union européenne,

Mme Henrieta Plekancová, Haute Représentante du Royaume des Pays-Bas et de l'Union européenne,

Mme Alžbeta Gavalcová, Haute Représentante de la République de Pologne et de l'Union européenne,

Mme Tatiana Komorná, Haute Représentante de la République portugaise et de l'Union européenne,

M. Barnabás Szabó, Haute Représentante de la République slovaque et de l'Union européenne,

Mme Ivana Müllnerová, Haute Représentante de la République de Slovénie et de l'Union européenne,

Mme Monika Jakábová, Haute Représentante du Royaume d'Espagne et de l'Union européenne,

L'Honorable Dominika Švédová, Haute Représentante du Royaume de Suède et de l'Union européenne.

Le texte qui suit est la déclaration adoptée par les éminents représentants des États membres de l'Union européenne lors de la séance plénière de clôture à l'issue de la réunion pour la Conférence modèle de la Faculté des relations internationales de l'Université d'Économie de Bratislava, accueillie par la section de l'environnement sur l'état du climat et la stratégie pour l'Europe 2022, le 5 avril 2022 à Bratislava :

Nous, les représentants des États membres de l'Union européenne, avons discuté de nos efforts communs dans le domaine du climat et de la stratégie pour l'Europe 2022. Nous avons adopté un accord général sur diverses questions, telles que le Green Deal européen, l'énergie dans l'Union européenne, la position du secteur des transports dans les États membres de l'Union européenne et le changement de direction de l'industrie agricole au sein de l'Union européenne.

Chapitre 1 : L'énergie dans l'Union européenne

Alors que la situation climatique s'aggrave, nous devons réduire notre dépendance à l'égard des combustibles fossiles et des sources d'énergie non renouvelables. Ces questions s'inscrivent dans le cadre du Pacte vert pour l'Europe, qui vise à aider l'Union européenne à devenir neutre en carbone. Afin d'améliorer l'état actuel du climat, certaines mesures doivent être prises dans le secteur de l'énergie. En outre, nous mettons en évidence les positions des États membres représentés dans notre section sur l'environnement :

- **République d'Autriche : en tant que membre de l'UE, le pays partage l'objectif de neutralité climatique fixé pour 2050 par le Pacte vert pour l'Europe.** Selon les statistiques récentes, la part des énergies renouvelables dans la production d'électricité représente 80%. L'Autriche veut atteindre 100% d'énergie verte dans la production totale d'ici 2030. La production nationale couvre environ 35% de la consommation. L'Autriche vise à atteindre l'autosuffisance énergétique au plus tard en 2050.
- **Le Royaume de Belgique : la Belgique a réduit son utilisation des combustibles fossiles et augmenté la part des énergies renouvelables.** Le plan national belge pour l'énergie et le climat fixe comme objectif la réduction des émissions de gaz à effet de serre du secteur de l'énergie de 35% d'ici 2030 par rapport aux niveaux de 2005 et de porter à 17,5% la part des énergies renouvelables dans la consommation finale brute d'énergie. La Belgique a cessé l'exploitation du charbon en 2016 et est devenue un leader mondial de l'éolien offshore. Cependant, la Belgique reste dépendante des combustibles fossiles et doit faire face à des problèmes de sécurité énergétique. L'énergie nucléaire couvre plus de la moitié de la demande d'électricité et le gouvernement prévoit de l'abandonner progressivement entre 2022 et 2025, mais cela compromettrait gravement les efforts déployés par la Belgique pour assurer la sécurité de l'électricité et fournir une électricité abordable et à faible teneur en carbone.
- **République de Croatie : il sera difficile d'atteindre la neutralité climatique d'ici 2050 (scénario zéro d'émissions nettes) avec les connaissances et le niveau de technologie actuels, conformément à la stratégie adoptée par le Parlement croate.** En tant que membre de l'UE, le pays partage l'objectif de neutralité climatique fixé pour 2050 dans le Pacte vert pour l'Europe. Lorsque toutes les implications de l'objectif commun de l'UE d'une réduction de 55% des émissions de gaz à effet de serre d'ici 2030 et de l'objectif de neutralité climatique de 2050 sur les politiques sectorielles seront présentées, ce n'est qu'alors qu'il sera possible de mettre en œuvre un scénario d'émissions zéro pour la Croatie conformément à la stratégie adoptée. Selon cette stratégie, la température en Croatie augmentera de 1,3 à 1,5 degré Celsius d'ici 2040 et de 2,2 à 2,5 degrés d'ici 2070. Bien que la Croatie ait fait quelques progrès dans l'exploitation du potentiel de l'énergie éolienne, l'énergie solaire est sous-utilisée par rapport au potentiel évident de ce pays très ensoleillé.

- **République tchèque** : La République tchèque sera l'un des pays de l'UE les plus touchés par le Pacte vert pour l'Europe et par l'objectif de neutralité climatique. Selon une étude réalisée l'année dernière, atteindre la neutralité climatique d'ici 2050 est réaliste pour la République tchèque, mais nécessiterait un investissement de 150 milliards d'euros. Le pays devra fermer des centrales au charbon et mettre en service de nouvelles unités de centrales nucléaires. Le gouvernement tchèque s'appuie sur les financements de l'UE, notamment les fonds de cohésion de l'UE, le Fonds de transition juste ou le Fonds de modernisation nouvellement créé. La République tchèque devrait recevoir environ 37 milliards d'euros au cours de la prochaine période de programmation, dont 21 milliards d'euros au titre des fonds de cohésion ; de ce chiffre, 30% des dépenses de l'UE devraient être affectées à la protection du climat.
- **Le Danemark est l'un des pays les plus ambitieux au monde en matière de lutte contre le changement climatique.** Depuis de nombreuses années, il est un leader mondial de la production d'énergie éolienne en mer et à terre. Le pays veut réduire ses émissions de gaz à effet de serre de 70% d'ici 2030 par rapport aux niveaux de 1990. Il prévoit de couvrir au moins la moitié de la consommation totale d'énergie du pays par des énergies vertes d'ici à 2030. Le Danemark, qui est l'un des plus grands producteurs de pétrole et de gaz d'Europe, a interdit toute nouvelle exploration pétrolière et gazière en mer du Nord en 2020 et s'est engagé à mettre fin à sa production existante d'ici 2050. Le Danemark a également approuvé un plan de construction d'une île artificielle en mer du Nord, qui sera le centre de centaines de turbines éoliennes en mer qui produiront suffisamment d'énergie pour 10 millions de foyers. La production d'énergie éolienne par habitant est plus élevée que dans n'importe quel autre pays de l'OCDE. 50% de l'électricité du Danemark est produite par l'énergie éolienne et solaire. Le Danemark satisfait déjà environ deux tiers de sa demande d'électricité à partir de sources d'énergie renouvelables.
- **République d'Estonie : début 2021, le nouveau gouvernement estonien a annoncé son intention d'atteindre la neutralité carbone d'ici 2050 et de mettre fin à la production de pétrole de schiste en 2035.** L'Estonie est à la veille d'une transition énergétique majeure qui impliquera une réduction significative du rôle du schiste domestique dans le futur mix énergétique du pays. La transition exigera de l'Estonie qu'elle équilibre soigneusement les considérations sociales, environnementales,

économiques et énergétiques. L'approvisionnement en énergie est dominé par le schiste bitumineux national, une roche sédimentaire riche en énergie. Cela confère au pays un degré élevé d'indépendance énergétique, mais aussi la plus forte intensité d'empreinte carbone. L'Estonie a atteint avec succès ses objectifs dans les domaines de la réduction des émissions et de la part des énergies renouvelables d'ici 2020. Quant à l'année 2030, l'Estonie exigera pour la première fois des réductions d'émissions.

- **République de Finlande : la Finlande vise à atteindre la neutralité carbone d'ici 2035 et s'oriente vers une décarbonisation complète de son économie.** Le pays a réalisé d'importants progrès vers ses objectifs, notamment en matière de production d'électricité, en raison de la part élevée du nucléaire, de l'hydroélectricité et de la bioénergie dans son bouquet énergétique. La Finlande est l'un des pays de l'UE qui utilise le plus d'énergies renouvelables et s'efforce également de réduire le nombre de centrales nucléaires dans le pays. La consommation de combustibles fossiles est en baisse sensible.
- **France : la Stratégie nationale bas carbone a été publiée en 2020 et vise à atteindre la neutralité carbone sur l'ensemble du territoire français d'ici 2050.** Pour atteindre la neutralité carbone, la stratégie française vise à rendre la production d'énergie totalement décarbonée d'ici à 2050 : réduction de moitié de la consommation d'énergie grâce à des équipements à haut rendement énergétique, augmentation et protection des puits à carbone tels que les forêts, et promotion des technologies de captage et de stockage du carbone. La loi de transition énergétique pour la croissance verte de 2015 fixe les objectifs suivants pour le secteur de la production d'électricité : d'ici 2020, la part des énergies renouvelables dans la consommation finale brute d'énergie doit atteindre 23%. D'ici 2030, atteindre une part « d'au moins 33% » d'énergies renouvelables dans la consommation finale brute d'énergie. D'ici 2035, jusqu'à 50% de l'énergie devrait provenir de l'énergie nucléaire. En 2050, le bouquet énergétique sera composé d'énergies renouvelables thermiques, de biomasse et d'électricité sans carbone.
- **République fédérale d'Allemagne : l'Allemagne veut devenir neutre en termes de GES d'ici 2045 et a également fixé des objectifs intermédiaires pour réduire les émissions d'au moins 65% par rapport aux niveaux de 1990 d'ici 2030 et de 88% d'ici 2040.** En 2020, 50,5% de la quantité totale d'énergie produite en Allemagne

provenait de sources d'énergie renouvelables. L'Allemagne a été qualifiée de « première économie mondiale en matière d'énergies renouvelables », car c'est le pays qui produit le plus d'énergie solaire au monde et qui occupe la troisième place en matière de production d'énergie éolienne. En Allemagne, toutes les centrales nucléaires doivent être progressivement arrêtées d'ici à la fin de 2022, ce qui signifie que l'utilisation des énergies renouvelables doit être accrue pour combler le vide. Un volet particulièrement important de la politique énergétique allemande

est l'*Energiawende*, dont l'objectif principal est de transformer le système énergétique pour qu'il soit alimenté principalement par des sources d'énergie renouvelables.

- **Le gouvernement grec se concentre sur une transition énergétique équitable et abordable qui profite à tous les citoyens.** Il introduit également des réformes visant à normaliser et à simplifier les procédures d'octroi de licences pour les projets d'énergie renouvelable et étudie les possibilités d'énergie éolienne en mer. La Grèce s'est fixée pour objectif de réduire les émissions de gaz à effet de serre de plus de 56 % par rapport à 2005 et à avoir une économie neutre sur le plan climatique d'ici à 2050. Le pays va supprimer progressivement ses centrales de combustion de lignite d'ici 2023 et se concentrer sur le développement des énergies renouvelables. La Grèce considère le gaz naturel comme la solution pour les 10 à 15 prochaines années.
- **République de Hongrie : la Hongrie dispose de ressources limitées en combustibles fossiles et sa production nationale est en déclin.** En juin 2020, la Hongrie a adopté une nouvelle loi rendant obligatoire l'objectif de zéro émission pour 2050. Cette mesure s'inscrit dans le cadre d'un changement plus large de la politique énergétique et climatique du pays. La stratégie énergétique nationale 2030 de la Hongrie a également été mise à jour pour inclure une perspective de 2040 axée sur une énergie propre, intelligente et abordable, tout en renforçant l'indépendance et la sécurité énergétiques et en décarbonisant la production d'énergie. L'objectif principal de la stratégie est de garantir un équilibre optimal entre la sécurité d'approvisionnement, la compétitivité et la durabilité.
- **République d'Irlande : la production d'électricité renouvelable représentait 43 % de la consommation totale d'électricité de l'Irlande en 2020,** l'objectif était de 40%, cet objectif a donc été atteint. Les énergies renouvelables ont permis d'éviter 5,8 millions de tonnes d'émissions de CO2 en 2019 et d'économiser 500 millions d'euros en importations de combustibles fossiles. Dans le cadre du Green Deal, l'Irlande s'est

engagée à atteindre l'objectif de zéro émission de carbone d'ici 2050, en réduisant les émissions de gaz à effet de serre d'au moins 7 % par an en moyenne au cours des dix prochaines années.

- **Le gaz naturel est la principale source d'énergie en Italie, représentant jusqu'à 39,9 % de l'énergie totale.** La source d'énergie suivante est le pétrole, qui couvre 39% et 4,67% est couvert par le charbon. Ainsi, environ 83 % de l'énergie provient des combustibles fossiles. Les sources d'énergie à faible teneur en carbone ne couvrent que 17,8 % de la consommation, dont 6,8 % pour l'hydroélectricité, 2,8 % pour l'énergie éolienne, 5,2 % pour l'énergie solaire et plus de 3 % pour les autres sources renouvelables. L'Italie figure également parmi les dix premiers pays d'Europe à produire de l'électricité à partir de sources d'énergie renouvelables. Dans son plan climatique, l'Italie a fixé un objectif ambitieux : porter cette part d'énergie renouvelable à 30 % d'ici à 2030. Les panneaux solaires sont la source d'énergie renouvelable qui connaît la plus forte croissance en Italie.

En ce qui concerne l'énergie nucléaire, elle n'est pas utilisée en Italie.

- **République de Lettonie : la Lettonie est l'un des leaders de l'UE en termes de part des sources d'énergie renouvelables dans la consommation totale d'énergie.** Les deux sources d'énergie renouvelables les plus importantes en Lettonie sont la biomasse et l'hydroélectricité. Plus de la moitié du territoire letton est couverte de forêts et la Lettonie est également l'un des États membres de l'UE les plus boisés, ce qui fait de la biomasse ligneuse un excellent vecteur de développement. La Lettonie possède déjà l'une des sources d'énergie les plus "vertes" du monde, les sources d'énergie vertes couvrant environ 40 % de la consommation totale d'énergie. Selon le plan d'action européen pour l'énergie et le climat, la Lettonie prévoit de couvrir 50 % de ses besoins énergétiques d'ici à 2030.

% de la consommation totale d'énergie provenant de sources d'énergie renouvelables.

- **République de Lituanie : Au cours des dix dernières années, le secteur énergétique de la Lituanie a fait l'objet d'une restructuration radicale visant à réduire et à éliminer sa dépendance énergétique vis-à-vis de la Russie.** La Lituanie importe actuellement plus de 70 % de son électricité. En 2018, la Lituanie a adopté une nouvelle stratégie nationale d'indépendance énergétique qui prévoit une transformation radicale du secteur de l'énergie en réduisant le niveau de dépendance énergétique, qui est l'un des plus élevés de l'UE. L'abandon des projets de construction d'une nouvelle centrale nucléaire a entraîné un changement radical en faveur des sources d'énergie renouvelables. En 2030, la

production d'électricité en Lituanie devrait représenter 70 % de la consommation finale totale et en 2050, elle devrait être couverte à 100 %.

La Lituanie est l'un des premiers pays en termes de part d'énergie renouvelable dans la consommation finale.

- **Grand-Duché de Luxembourg : Le système énergétique du Luxembourg est fortement dépendant des importations et des combustibles fossiles.** En 2018, 95 % de son approvisionnement énergétique a été importé (100 % du pétrole, du gaz naturel et des biocarburants et 86 % de l'électricité). Les énergies renouvelables jouent actuellement un rôle important mais relativement limité dans la production énergétique du Luxembourg. Elle provient de l'énergie hydraulique, éolienne, solaire et de la biomasse.

Le Luxembourg a pour objectif de satisfaire plus d'un tiers de sa demande d'électricité à l'aide de sources d'énergie renouvelables en 2030, principalement grâce à l'énergie renouvelable variable (ERV) issue de la production photovoltaïque et éolienne. La consommation d'énergie par habitant du pays est élevée en raison de la production d'acier et du tourisme à la pompe et augmente régulièrement depuis 2016, mais les prix de l'électricité et du gaz sont bien inférieurs à la moyenne de l'UE en raison d'une faible taxation. Le Luxembourg est l'État membre de l'UE dont les émissions par habitant et les émissions de gaz à effet de serre par habitant sont les plus élevées, mais il a également réalisé l'une des plus fortes réductions de cet indicateur dans l'Union : 34 % entre 2005 et 2019. Le gouvernement a adopté des objectifs ambitieux dans le secteur de l'énergie, notamment la réduction des émissions de gaz à effet de serre de 50 % à 55 % d'ici 2030.

- **Malte est une petite île qui ne dispose pas de ressources nationales en combustibles fossiles ni de réseau de distribution de gaz et dépend fortement des importations de combustibles fossiles et d'électricité pour satisfaire ses besoins énergétiques.** La part de la consommation finale d'énergie dans le secteur des services à Malte est supérieure à la moyenne de l'UE. Malte cherche à économiser l'énergie dans ces secteurs en mettant en place un système pour encourager et traiter les investissements dans l'efficacité énergétique. Ce système devrait permettre de réaliser des économies d'énergie. Malte a lancé son premier plan national pour l'énergie et le climat à l'horizon 2030, qui vise à décarboniser, innover, produire de l'énergie à partir de panneaux solaires et réduire la dépendance à l'égard des importations d'énergie. La stratégie de décarbonisation de Malte consiste à assurer la transition vers une économie à faible

émission de carbone en réduisant les émissions de gaz à effet de serre et en augmentant les sources d'énergie renouvelables.

- **Le Royaume des Pays-Bas : les Pays-Bas travaillent à une transition rapide vers une économie à faible émission de carbone et ont placé des objectifs ambitieux de réduction des émissions de gaz à effet de serre au cœur de leur politique énergétique et climatique. La loi sur le climat de 2019 fixe des objectifs de réduction des émissions de GES de 49 % d'ici 2030 et de 95 % d'ici 2050 (par rapport aux niveaux de 1990).**
- **République de Pologne : d'ici 2049, la Pologne cessera d'utiliser le charbon, qui domine actuellement le secteur de l'énergie, comme source d'énergie, tout en utilisant des sources renouvelables.** Cependant, atteindre 55 est incompatible avec les intérêts du pays et l'extension du EU ETS aux transports et à la construction est problématique.
- **Portugal : la politique énergétique et climatique du Portugal vise à atteindre la neutralité carbone, notamment par l'électrification généralisée de la demande énergétique et l'expansion rapide de la production d'électricité à partir de sources renouvelables, ainsi que par l'efficacité de la production énergétique.** Le Portugal souhaite éliminer progressivement les centrales électriques au charbon d'ici à 2030 et parvenir à une décarbonisation totale du système de production d'électricité d'ici à 2050. Nous sommes fiers que le Portugal a été l'un des premiers pays au monde à fixer un objectif de neutralité carbone pour 2050. Son plan de neutralité carbone témoigne d'un engagement fort en faveur de l'électrification de son économie et d'une transition énergétique sûre et abordable.
- **République slovaque : en termes de conditions naturelles, la République slovaque est pauvre en combustibles primaires et en ressources énergétiques et jusqu'à 90% de toutes les ressources sont importées.** Le pays continue d'augmenter sa capacité à produire de l'énergie verte, mais d'un autre côté, il dispose encore d'un grand potentiel dans l'utilisation de la biomasse d'origine domestique et de la PCCE (production combinée de chaleur et d'électricité). La République slovaque possède deux centrales nucléaires qui fournissent la moitié de l'électricité produite dans le pays (53,7%). Deux nouvelles unités nucléaires sont en cours de construction en Slovaquie à Mochovce et, une fois achevées, le pays devrait être autosuffisant sur le plan électrique.

- **République de Slovénie : Le principal objectif du gouvernement slovène dans le secteur de l'énergie est de garantir un approvisionnement énergétique durable mais compétitif pour l'ensemble du pays.** La transition vers la neutralité carbone en Slovénie d'ici 2050 a été définie dans le plan national pour l'énergie et le climat qui a été adopté début 2020. Parmi ses principaux objectifs figurent sans aucun doute la réduction de 36 % des émissions totales de gaz à effet de serre, l'augmentation d'au moins 27 % de la part des sources d'énergie renouvelables dans les ressources énergétiques totales et l'affectation de 3 % de son PIB à la recherche et au développement, le tout d'ici à 2030. La Slovénie vise à éliminer complètement le charbon comme source d'énergie d'ici 2033. Bien qu'il soit quelque peu en retard sur les autres pays à cet égard, le gouvernement slovène prévoit de prendre un certain nombre de mesures ambitieuses pour atteindre cet objectif prochainement.
- **Le Parlement espagnol a approuvé un projet de loi sur l'énergie propre qui vise à atteindre la neutralité carbone d'ici 2050, conformément aux objectifs de l'Union européenne, tout en interdisant la vente de véhicules à carburant fossile d'ici 2040.** En 2020, les technologies renouvelables ont généré 43,6 % de toute l'électricité en Espagne. L'Espagne s'est fixé un objectif ambitieux : la part des énergies renouvelables dans la production d'électricité atteindra 74 % d'ici à 2030. Ces chiffres représentent les résultats des efforts de transformation énergétique que le gouvernement espagnol déploie dans le cadre de son plan national pour l'énergie et le climat 2021-2030. Cette transformation comprendra des investissements dans les énergies durables et les véhicules électriques, l'innovation dans les processus de production, la réduction des déchets, la promotion de l'agriculture biologique et la réforme de la fiscalité verte.
- **La Suède prévoit d'utiliser 100 % d'énergie renouvelable dans tous les secteurs d'ici 2040 et de réduire les émissions de gaz à effet de serre à zéro d'ici 2045.** La part d'énergie renouvelable utilisée en Suède continue de croître. En 2012 déjà, le pays a atteint l'objectif de 50 % fixé par le gouvernement pour 2020. La Suède dispose d'abondantes réserves d'eau motrice et de biomasse, ce qui contribue à la part élevée d'énergie renouvelable dans le pays.

Compte tenu de l'état actuel des choses et des capacités des États membres, les déclarations suivantes ont été adoptées :

L'énergie dans l'Union européenne est le mélange de ressources énergétiques au sein de l'UE, qui comprend les ressources énergétiques disponibles dans l'Union européenne, ses États membres, l'énergie produite dans l'Union européenne et l'énergie importée de pays tiers. Avec l'aggravation de la situation climatique, la nécessité de transition des sources d'énergie non renouvelables aux sources renouvelables dans les États membres devient plus urgente. En analysant le bouquet énergétique actuel de chaque État membre, nous avons évalué la possibilité de rendre l'Union européenne plus neutre en carbone.

1. Les pays européens continuent de s'efforcer d'atteindre la neutralité carbone d'ici à **2050**, ce qui est désormais clairement d'une importance capitale pour protéger l'environnement par la transformation de leurs secteurs énergétiques en appliquant les procédés de production plus écologiques. (**Sur les 24** pays, 24 ont exprimé leur soutien à cette déclaration)
2. Les sources d'énergie renouvelables représenteront au moins **50 % de la production d'énergie** d'ici 2030. (Sur les 24 pays, 16 ont exprimé un fort soutien pour cette déclaration.)
3. **L'énergie nucléaire gardera une place essentielle dans le secteur énergétique et sera considérée comme une énergie propre.** Si les avancées technologiques sont capables de fournir de meilleures alternatives énergétiques pour le secteur, l'énergie nucléaire devra être remplacée dans le futur par une forme d'énergie plus durable et plus sûre. (17 pays sur 17 ont exprimé leur soutien pour cette déclaration).
4. Construction de nouvelles centrales électriques à combustibles fossiles ne devrait être entreprise qu'en cas de crise où aucune autre alternative n'est disponible. (23 pays sur 23 pays ont exprimé le soutien pour cette déclaration.)
5. Au fur et à mesure, chaque pays introduira à sa discrétion des réglementations pour assurer que tous les nouveaux bâtiments soient aussi efficaces que possible sur le plan énergétique, ce qui permet d'éviter le potentiel d'une croissance massive de la consommation d'énergie (24 pays sur 24 ont exprimé leur soutien pour cette déclaration.)
6. Les États membres mettront désormais tout en œuvre pour éliminer la dépendance à l'égard des importations des combustibles fossiles de la Fédération de Russie, qui s'est avérée être une source peu fiable de combustibles fossiles. (21 pays sur 21 ont exprimé leur soutien pour cette déclaration.)

Chapitre 2: La position du secteur du transport au sein de l'Union européenne

Nous sommes déterminés à améliorer la situation climatique actuelle non seulement dans l'Union européenne mais aussi dans le monde. Nous sommes convaincus qu'il est possible de

renverser le changement climatique et ses effets directs et nous nous rendons compte de l'importance des mesures immédiates de la part des États membres. Alors que les émissions liées au transport produisent la plus grande quantité de gaz à effet de serre, la plupart des politiques et des mesures prévues dans le secteur des transports se concentre sur la promotion des carburants à faible teneur en carbone ou des véhicules électriques ainsi que sur le soutien du passage aux transports publics. Nous soulignons ensuite les positions des États membres représentés dans notre section environnement.

- **République d'Autriche : Le secteur des transports représentait en 2019 30% du volume totale des émissions autrichiennes.** Les Autrichiens sont les plus grands utilisateurs des transports publics de l'UE. L'Autriche a élaboré un „Plan primaire de mobilité pour l'Autriche 2030“ qui énonce diverses stratégies visant à réduire les émissions liées aux transports. Les principaux objectifs fixés dans le plan sont les suivants : a) maintenir un volume constant du transport de passagers et de marchandises, b) augmenter d'environ la moitié la part de la mobilité verte dans le total du trafic, c) les moyens du transport existants devraient être complétés par des systèmes de propulsion à émission zéro, et autres.
- **Royaume de Belgique : Les émissions de gaz à effet de serre du transport routier ont dans les années 2013 – 2018 augmenté en raison du nombre croissant de véhicules.** Jusqu'à 23% des émissions totales CO₂ en Belgique proviennent des transports. La Belgique a fait quelques progrès en matière de l'évolution de tarification et de la taxation des transports pour contribuer à l'internalisation des coûts environnementaux. Le problème majeur est que les investissements dans les transports ont été de l'ordre de 0,45 % du PIB, ce qui est faible par rapport aux normes internationales, et ils ont donc délaissé le transport ferroviaire au profit du transport routier. La Wallonie et la BCR ont adopté des plans de mobilité à long terme et des plans d'investissement pour les transports publics, ainsi que pour ce que l'on appelle la mobilité douce (notamment dans la zone BCR). Bruxelles prévoit d'investir 6 milliards d'euros dans les transports publics d'ici 2025. La Wallonie prévoit d'investir 2 milliards d'euros dans le plan de mobilité et d'infrastructure pour les années 2020-2026 (dont 20% dans les transports publics et la mobilité douce). Pour améliorer la gestion de la demande de transport à l'avenir, il faudra exiger la suppression des subventions à l'utilisation de la voiture parallèlement à la réglementation des péages.
- **République de Croatie : des mesures législatives faciliteront l'introduction des véhicules électriques.** Par exemple, une loi sur la construction encouragera l'installation de bornes de recharge dans les bâtiments et les parkings. Les mesures fiscales comprennent l'exemption de la taxe spéciale sur les véhicules à moteur et l'examen de l'augmentation des taxes pour les véhicules à moteur polluants. Il est prévu de fournir l'infrastructure et le stockage pour les carburants de substitution. Sur la base de la modélisation, on s'attend à ce que les biocarburants avancés seront une source majeure d'énergie renouvelable dans le secteur des transports. Depuis l'adhésion de la Croatie à l'Union européenne en 2013, les émissions moyennes des véhicules neufs destinés au transport de passagers ont été inférieures à l'objectif européen de 130 gCO₂/km d'ici 2015. La Croatie suit dans la plupart des cas les tendances européennes.

Comme les chiffres moyens des émissions ont augmenté à partir de 2016, la Croatie reste très éloignée de l'objectif fixé pour l'ensemble de l'UE qui est de 95 gCO₂/km.

- **République tchèque : le gouvernement approuve le concept de la politique des transports jusqu'à 2027.** L'objectif est de réduire l'intensité environnementale et énergétique des transports nationaux, la planification durable et l'utilisation des technologies modernes. Le transport est l'un des secteurs les plus énergivores de l'industrie tchèque. Les transports aujourd'hui représentent environ 25 % de la consommation d'énergie, ce qui en fait l'un des plus grands consommateurs d'énergie. La Tchéquie veut atteindre ses objectifs, par exemple, en utilisant des sources plus écologiques, c'est-à-dire en passant progressivement des moteurs à combustion interne aux moteurs électriques ou à gaz qu'elle souhaite promouvoir auprès des transporteurs, par exemple en rendant les péages ou la taxation plus avantageux. Une étape supplémentaire consisterait à inciter davantage les passagers à utiliser le transport ferroviaire au lieu du transport routier.
- **Royaume du Danemark : la transformation verte du système de transport est une ambition essentielle du gouvernement danois.** Le secteur des transports représente plus de 20 % des émissions régionales, produisant davantage d'émissions par unité de PIB régional par rapport aux autres pays ; 80 % de plus que dans l'ensemble des pays de l'OCDE. La combinaison de l'utilisation des vélos et des transports publics joue un rôle de plus en plus important au Danemark. L'un des éléments du plan de gouvernement concernant la réduction des émissions de carbone est l'ambition d'avoir un million de véhicules électriques en circulation d'ici 2030. La capitale Copenhague prévoit de faire fonctionner tous les bus et ferries publics à l'électricité et d'avoir plus de pistes cyclables dans la ville. Le Danemark est le pays qui compte le plus de bus urbains à émissions nulles sur les routes d'Europe, les autobus électriques représentant 78% de l'ensemble des véhicules neufs. Nouvelle taxe d'immatriculation prioritaire, réduction de l'intensité des émissions de gaz à effet de serre provenant des carburants, investissements importants, subventions pour les infrastructures vertes et nouvelles technologies de l'information qui stimulent davantage la mobilité verte, joueront un rôle clé dans la transition écologique du transport routier.
- **République d'Estonie : le principal défi de l'Estonie est de décarboniser le secteur des transports qui n'est actuellement pas en mesure d'atteindre ses objectifs à court terme dans le domaine des émissions et d'efficacité énergétique.** L'objectif principal est de réduire l'empreinte environnementale des véhicules afin de contribuer à atteindre les objectifs en ce qui concerne le climat d'ici 2050. Le plan préconise également l'introduction de carburants à faible teneur en carbone dans tous les modes de transport. Vu des objectifs climatiques fixés par l'Union européenne, elle prévoit de réduire les émissions de gaz à effet de serre dans le secteur du transport estonien d'ici 2035 t de 23 à 38 % par rapport à 2018.
- **Le gouvernement finlandais prend des mesures pour réduire les émissions de gaz à effet de serre provenant des transports en introduisant un plan national qui vise à réduire ces émissions de 50 % d'ici à 2030.** Selon ce plan, la Finlande devrait atteindre la neutralité carbone dans le transport d'ici 2045, notamment en favorisant

l'électromobilité et en introduisant les nouvelles technologies et les carburants à émissions nulles.

- **France : environ 31 % des émissions totales de gaz à effet de serre en France proviennent du secteur des transports.** Les émissions sectorielles proviennent des voitures avec 52 %, les poids lourds avec 19 % et les véhicules utilitaires avec 19 %. Les 10% restants proviennent des transports publics et fluviaux et des vols intérieurs. Le gouvernement français a présenté un plan de relance dans lequel la transition verte est essentielle. La décarbonisation des transports est un élément clé du plan de 11,5 milliards d'euros. Ce montant permettra une mobilité verte au quotidien en promouvant la mobilité active, telle que le vélo, mais aussi par le développement de solutions de transport multimodales qui permettront de développer le réseau ferroviaire. La France dispose de trois mesures pour la mobilité verte quotidienne : encourager la croissance de l'utilisation du vélo dans les zones urbaines et rurales, soutenir la mobilité quotidienne à faible émission de carbone (comme le transport ferroviaire) et investir dans l'amélioration et le développement des transports publics pour en accroître l'utilisation.
- **République fédérale d'Allemagne : Le secteur des transports est l'un des principaux producteurs d'émissions d'Allemagne et ses émissions annuelles totales représentaient en 2019 jusqu'à 23% des émissions totales de gaz à effet de serre.** Le transport routier représente 80 % de l'ensemble des émissions liées aux transports, dont environ 28 % sont dues aux poids lourds. En plus de l'objectif de zéro émission de gaz à effet de serre d'ici 2050, le plan d'action allemand pour le climat fixe l'objectif d'électrifier 30 % de kilomètres parcourus en voiture d'ici 2030.
- **République hellénique : la Grèce a annoncé son nouveau plan national d'e-mobilité en juin 2020.** L'objectif est qu'un véhicule sur trois soit électrique d'ici 2030. Chaque nouveau bâtiment devrait disposer d'une infrastructure permettant de recharger les véhicules électriques. Les voitures électriques seront exemptées de frais de stationnement pendant deux ans. Les mesures relatives à l'e-mobilité sont dans le cadre du plan décennal de protection du climat. Plus précisément, le programme de transport vert prévoit le remplacement des anciens taxis par de nouveaux véhicules à pile sur l'ensemble du territoire, le remplacement des vieux bus par des bus électriques et en installant des chargeurs publics jusqu'à 2025. L'initiative Charge Everywhere prendra la forme d'une subvention qui couvrira une partie des coûts initiaux d'installation et de raccordement des chargeurs.
- **République de Hongrie : la Hongrie doit réduire ses émissions de gaz à effet de serre d'ici 2030 de 7% et le transport est l'un des principaux émetteurs des émissions dans ces secteurs.** Le gouvernement hongrois a lancé un programme de bus verts en 2019 comme la base de son plan d'action pour le climat et l'environnement, en réaffectant 100 millions d'euros de ses recettes des émissions de CO2 pour subventionner des transports publics modernes, durables et respectueux de l'environnement pour plus de 25 000 habitants des zones rurales. Le programme témoigne d'un engagement à lutter contre le réchauffement climatique tout en renforçant les capacités de fabrication des bus en Hongrie et favoriser l'innovation. Il y a actuellement 2900 bus en service dans toute la Hongrie ; ces bus devraient être

remplacés d'ici la fin du programme Green Bus en 2029 par 1300 à 1400 bus électriques.

- **République d'Irlande : le transport est de loin la principale source d'émissions de CO2 en Irlande, en 2018 il était responsable de 40 % des émissions de CO2.** D'ici 2030, le gouvernement veut avoir 936 000 véhicules électriques sur les routes irlandaises. L'Irlande s'est également fixée pour objectif de mettre fin à la vente de voitures fonctionnant uniquement aux combustibles fossiles d'ici 2030.
- **Italie : la majorité des émissions totales en 2019 a été due au secteur des transports (24%), ainsi qu'aux autres secteurs, qui comprennent les bâtiments et les services.** Toutefois, entre 2005 et 2019, le secteur des transports a réduit ses émissions de 19 %. Dans le secteur des transports, il y a les initiatives visant à accroître le transport de marchandises par voie fluviale, maritime et ferroviaire et à accroître l'utilisation de carburants de substitution et des systèmes de charge. Les transports publics et le vélo sont les changements modaux clés dans les initiatives. D'ici 2030, 85 % des nouveaux achats des services urbains du secteur public devront être électriques ou hybrides. L'Italie prévoit d'atteindre le numéro de 4 millions de véhicules électriques et 2 millions de véhicules hybrides d'ici à 2030. Les biocarburants avancés, en particulier le biométhane, contribueront également à l'objectif de l'Italie que d'ici 2030, jusqu'à 22% des carburants consommés dans le secteur des transports proviendraient du RES. Les véhicules à carburant alternatif représentent 21 % du marché automobile italien, grâce notamment à des incitations à l'achat de modèles non polluants ou moins polluants. Il existe des primes nationales ainsi que des incitations locales et régionales. L'Italie reste un marché fort pour les véhicules avec le gaz de pétrole liquéfié GPL, ainsi qu'avec GNC.
- **République de Lettonie : entre 2008 et 2018, les transports ont été responsables d'environ 27 % des émissions de gaz à effet de serre en Lettonie.** Cette part est plus élevée que la moyenne de l'UE. En 2019, les transports ont été la principale source de la pollution atmosphérique en Lettonie. Comme d'autres pays, la Lettonie applique un droit d'accise sur les combustibles fossiles, bien que certains types d'activités bénéficient de taux réduits ou des exemptions. Malgré des augmentations récentes, les taux d'imposition efficaces sur les émissions de CO2 dues au transport routier demeurent parmi les plus faibles d'Europe.
- **La République de Lituanie : dans le secteur du transport, les mesures sont concentrées sur le développement des infrastructures routières, la modernisation de la flotte de transport public et l'éducation.** La majeure partie du parc de transport lituanien se compose de près de 1,5 million de voitures dont 69 % sont des voitures diesel ayant en moyenne l'âge de 15 ans et des émissions de CO2 de 160-170 g/km. Au sein de l'UE, la Lituanie a les taxes les plus basses et ne tient pas compte des performances environnementales des véhicules. Actuellement, un effort est fait pour réorienter le public et la flotte de transport public vers des véhicules plus écologiques. L'objectif est de créer un marché avec les biocarburants avancés et l'électrification des chemins de fer. Le concept d'utilisation du gaz biométhane dans le secteur des transports et sa mise en œuvre sont encore en cours de développement.

- **Le Grand-Duché de Luxembourg : Le transport au Luxembourg se fait principalement par route, rail et air.** Le pays représente un carrefour pour le transport de marchandises et attire chaque jour des milliers de personnes qui travaillent à l'étranger. Malheureusement, cela contribue à l'augmentation des émissions de gaz à effet de serre, la pollution atmosphérique et les embouteillages. Près de deux tiers des émissions de CO₂ au Luxembourg proviennent justement des véhicules diesel ou des véhicules à essence, ce qui représente des facteurs accélérant le changement climatique. L'objectif est de réduire la pression sur les voitures et de promouvoir la mobilité durable dans le pays. Des investissements importants sont réalisés dans le transport public, en particulier dans les nouvelles technologies du transport intelligent et non polluant. Le Luxembourg a cherché à s'attaquer au problème de la charge élevée du transport, du moins en partie, en faisant les trains, les tramways et les bus gratuits. Le gouvernement luxembourgeois soutient également financièrement des formes alternatives de transport pour les citoyens. Le gouvernement fournit une aide financière ou des subventions pour l'achat de voitures électriques et hybrides rechargeables.
- **La République de Malte : Malte a une forte proportion des voitures à essence et des voitures diesel et un nombre limité de véhicules à carburant alternatif.** Les défis posés par le transport sont très importants à Malte, parce que la Malte est le deuxième pays en Europe qui compte le plus grand nombre de voitures par habitant en Europe. La pollution atmosphérique est une grande inquiétude pour le pays, car les navires de croisière sont plus polluants que les véhicules à Malte. En 2021, la proportion de voitures électriques a augmenté considérablement grâce aux investissements. Malte continue de participer à un grand nombre de projets financés par l'UE, ce qui lui permet de définir des politiques de base pour réduire l'empreinte carbone des transports. Le premier projet est la révision et la mise à jour du plan national de transport. Ce plan a été achevé en 2017 et a identifié les investissements dans le secteur du transport pour la période allant jusqu'à 2025.
- **Le Royaume des Pays-Bas : le gouvernement néerlandais s'est engagé à fournir un système de transport qui aide les citoyens à se déplacer rapidement, en toute sécurité et de manière confortable.** L'un des défis auxquels ils sont confrontés est de savoir comment le faire de manière durable. Le gouvernement néerlandais actuel souhaite que les émissions de CO₂ des Pays-Bas soient réduites de 49 % d'ici à 2030 par rapport aux niveaux de 1990, ce qui représente une réduction plus grande que celle convenue au niveau européen. Pour y parvenir tout en restant accessibles, les Pays-Bas doivent modifier leur système de transport. La vision de la mobilité durable est l'un des objectifs sur lesquels le gouvernement s'est engagé. Pour y parvenir, elle concentre ses efforts sur différentes artères et mesures de transport dans des secteurs spécifiques, à savoir : le vélo, le transport de passagers et de marchandises, les transports publics, la charge et l'infrastructure de recharge pour le transport routier, le transport, les carburants du futur, la livraison verte, et le développement et l'expansion des initiatives durables.
- **La République de Pologne : en 2018-2020, le pays a triplé le nombre d'immatriculations de véhicules électriques (véhicules électriques à pile ou VEB et véhicules électriques hybrides rechargeables ou VHR) pour atteindre le chiffre de 6 000.** Bien que le pays soit à la traîne par rapport à d'autres pays, les programmes

gouvernementaux et les incitations réglementaires, l'offre croissante de véhicules électriques abordables, l'augmentation des revenus des consommateurs, l'amélioration des infrastructures de recharge des véhicules électriques et la sensibilisation croissante aux questions environnementales devraient stimuler un boom des ventes de véhicules électriques en Pologne à l'avenir.

- **Le Portugal : le secteur du transport étant toujours le plus grand émetteur de gaz à effet de serre au Portugal, notre objectif est de réduire les émissions de gaz à effet de serre provenant du transport de 40 % d'ici à 2030 par rapport à 2005.** Cela peut se faire en taxant les véhicules routiers, en encourageant l'achat de véhicules à émissions réduites et en mettant l'accent sur la transition vers les véhicules électriques. Le Portugal encourage également la décarbonisation des transports avec des investissements de plus de 10 milliards d'euros dans le transport ferroviaire électrifié de passagers et de marchandises et dans les transports publics électrifiés. Le gouvernement a élaboré La stratégie nationale pour le vélo et la mobilité active, qui vise à faire augmenter la longueur totale des pistes cyclables au Portugal de 2 000 km en 2018 à 10 000 km en 2030. À long terme, le Portugal souhaite que l'hydrogène joue un rôle important dans la réalisation de la neutralité carbone.
- **La République slovaque : L'augmentation à long terme de la consommation d'énergie dans les transports en République slovaque est due à l'augmentation du nombre de véhicules à moteur et du nombre de personnes transportées par le transport routier individuel.** Un autre facteur important de l'augmentation des émissions est le fait que le transport de marchandises s'est déplacé du rail vers la route. Par conséquent, l'un des objectifs en matière de transport est de renforcer l'utilisation des transports publics dans le pays. Un facteur important est d'améliorer l'efficacité du transport ferroviaire. Le plan de relance fixe divers objectifs, tels que : transférer 30 % du trafic routier de plus de 300 km vers le rail ou les voies navigables d'ici à 2030 et plus de 50 % d'ici à 2050 (par rapport à 2005). Ensuite, encourager les transporteurs à s'intéresser au transfert du fret routier vers le rail ou le transport intermodal, ainsi qu'à prévenir tout nouvel abandon du rail ou à construire un réseau national de stations de recharge ultrarapide pour les véhicules électriques.
- **La République de Slovénie : puisque les émissions de gaz à effet de serre provenant des transports slovènes représentent encore environ un tiers des émissions totales de gaz à effet de serre du pays, un plan cohérent était nécessaire pour aborder la transition vers des déplacements plus durables.** Le gouvernement slovène a donc adopté deux documents importants en 2015 et 2016 – la stratégie pour le développement du transport en République de Slovénie et la résolution sur le programme national de développement des transports de la République de Slovénie jusqu'à 2030. Parce que la plus grande part des émissions liées aux transports est imputable aux voitures particulières. Le gouvernement donc essaie d'inciter les citoyens à utiliser les transports publics, les bus longue distance et les trains, pour lesquels il offre de grandes réductions, notamment pendant les week-ends. Il encourage également le passage à l'électromobilité et prévoit d'avoir d'ici à 2030 au moins 130 000 véhicules électriques sur les routes slovènes et au moins 70 000 véhicules hybrides.

- **Le Royaume d'Espagne : Le secteur du transport en Espagne représente environ 37,8 % de la consommation totale d'énergie du pays.** En même temps, le secteur du transport en Espagne représente actuellement environ 27 % des émissions totales de gaz à effet de serre du pays. Dans le secteur du transport, le transport routier est la plus grande source d'émissions. L'objectif de l'Espagne est donc d'introduire davantage de véhicules électriques dans le secteur du transport. Le passage au transport ferroviaire de marchandises est l'un des autres objectifs visant à améliorer l'environnement. Le passage au transport ferroviaire de marchandises est l'un des autres objectifs visant à améliorer le respect de l'environnement.
- **Le Royaume de Suède : Les émissions de gaz à effet de serre de l'économie suédoise ont diminué de 5 % au premier trimestre 2021 par rapport au même trimestre de l'année précédente.** La plus forte baisse a été enregistrée dans le secteur du transport où les émissions du premier trimestre de 2021 étaient inférieures de 38 % à celles du trimestre correspondant de 2020. Dans le secteur du transport, la baisse a été particulièrement marquée dans l'aviation. Les émissions des ménages ont diminué de 3 % en raison de la réduction du trafic automobile.

Compte tenu de l'état actuel des choses et des capacités des États membres, les déclarations suivantes ont été adoptées :

1. Tous les nouveaux véhicules produits après **2030** devront être respectueux de l'environnement, ce qui signifie qu'ils devront utiliser des autres technologies que le moteur à combustion interne. Au niveau actuel de la technologie, les véhicules électriques et les véhicules à hydrogène seront considérés comme des substituts fiables. (Sur les **24** pays, 24 ont exprimé leur soutien à cette déclaration.)
2. **Les réglementations en matière d'émissions seront également améliorées pour les véhicules produits actuellement, en faisant pression sur les fabricants et en augmentant les investissements dans la recherche de moteurs à combustion plus propres.** (Sur les **23** pays, 23 ont exprimé leur soutien à cette déclaration.)
3. Tous les véhicules construits avant **2000** et soumis à des réglementations beaucoup plus légères en matière d'émissions ne devraient pas être complètement éliminés d'ici à **2030**, mais il sera possible de les recycler s'ils sont mis hors service. (Sur les **24** pays, 18 ont exprimé une forte opposition à cette déclaration.)
4. Les États membres superviseront, coopéreront et soutiendront la construction d'un vaste réseau de stations de recharge sur le continent européen afin de répondre à l'augmentation prévue du nombre de véhicules électriques dans les transports. (Sur les **22** pays, 22 ont exprimé leur soutien à cette déclaration.)
5. Il est essentiel de soutenir le secteur du transport public dans les villes à forte densité de population, tout en assurant une transition progressive vers des alternatives plus respectueuses de l'environnement. Les États membres sont conscients que le processus d'écologisation du transport public en tant que futur moyen de transport clé dans les villes à forte densité de population devrait se dérouler au cours des huit prochaines années. (Sur les **23** pays, 23 ont exprimé leur soutien à cette déclaration.)

Chapitre 3 : Changer l'orientation du secteur agricole au sein de l'Union européenne

Pour relever les défis actuels en matière de changement climatique, nous nous sommes engagés à affronter toute une série de problèmes environnementaux. Comme la population mondiale augmente rapidement, la production alimentaire doit être augmentée de manière considérable afin de garantir une alimentation suffisante pour tous et de prévenir une nouvelle insécurité alimentaire. L'agriculture exerçant une pression sur les ressources naturelles, chaque pays prendra les mesures appropriées, législatives et autres, qui peuvent s'avérer nécessaires pour garantir un secteur agricole et alimentaire plus durable.

- **La République d'Autriche : les émissions de gaz à effet de serre provenant de l'agriculture représentaient environ 10 % des émissions totales de l'Autriche en 2017.** Pour réduire les émissions de l'agriculture, notamment les gaz à effet de serre tels que le méthane et le protoxyde d'azote, il faut réduire l'élevage du bétail et la culture du fourrage. Les innovations respectueuses du climat dans la production de produits d'élevage et d'aliments pour animaux, combinées à une plus grande attention portée aux aliments de haute qualité ainsi qu'aux produits saisonniers et régionaux, permettront de réduire considérablement l'empreinte carbone des aliments. L'agriculture biologique joue un rôle important en Autriche où elle représente environ 20 % de la surface agricole totale. La stratégie d'adaptation autrichienne vise à prévenir les effets négatifs du changement climatique sur l'environnement. Le principe directeur de la conservation des ressources et de l'utilisation durable des ressources et de la base de la production naturelle devrait être promu dans le développement des mesures d'adaptation pour l'agriculture.
- **Le Royaume de Belgique : L'agriculture est l'un des principaux contributeurs au PIB de la Belgique, avec la sylviculture et la pêche.** La Belgique est un leader mondial de la production agricole, produisant de grandes quantités de riz, de blé, de coton, de viande, de volaille, d'œufs et de produits de la pêche. Malgré le développement rapide du secteur agricole belge, les problèmes concernent les terres arables, la détérioration de l'état écologique de l'environnement en raison de l'utilisation intensive d'engrais et de pesticides, et les questions de sécurité alimentaire. Les coûts élevés et les faibles bénéfices de la production agricole sont les principales contraintes internes du secteur agricole belge. La réforme doit aller beaucoup plus loin, d'autant plus que d'ici à 2050, l'agriculture devrait assurer la subsistance d'environ la moitié de la population rurale, malgré l'urbanisation continue du pays.
- **République de Croatie : le secteur agricole est particulièrement vulnérable au changement climatique, car il est généralement très dépendant des conditions météorologiques.** Toutes les caractéristiques directes du climat – température, précipitations et phénomènes météorologiques extrêmes – ont une incidence sur la production. En raison de sa valeur globale, de son impact sur la sécurité alimentaire et sur l'emploi qu'elle génère, l'agriculture est un secteur important de l'économie croate qui a été affecté de manière significative par la variabilité climatique ces dernières années. Toutefois, la floraison plus précoce et le développement d'autres variétés de raisins, d'olives et de fruits grâce à l'hiver et au printemps plus chauds ont eu un effet quelque peu positif sur la production agricole, contribuant à des rendements plus élevés. Les régions viticoles existantes seraient donc s'étendre à un plus grand nombre

de raisins, ce qui entraînerait une perte de caractère régional des vins et une réduction de leur compétitivité sur le marché.

- **République tchèque : une augmentation significative du risque global de sécheresse est prévue entre 2021 et 2040 ; ce risque peut entraîner une expansion des zones vulnérables.** La stratégie d'adaptation au changement climatique de la République tchèque identifie les secteurs prioritaires qui devraient être les plus touchés par le changement climatique. La stratégie d'adaptation de la République tchèque présente de manière exhaustive les changements climatiques observés, identifie les domaines prioritaires de l'économie et de l'environnement par rapport aux impacts attendus du changement climatique, définit les mesures d'adaptation appropriées, identifie les obstacles à la mise en œuvre des mesures d'adaptation et identifie les sources de financement possibles.
- **Le Royaume du Danemark : après les secteurs du transport et de l'énergie, le secteur agricole est responsable de la plupart des émissions de gaz à effet de serre du Danemark.** Il produit 17,4 millions de tonnes de gaz à effet de serre par an, ce qui représente un cinquième des émissions totales du Danemark ; leur majorité provient de l'élevage bovin et porcin. La plupart des terres cultivées au Danemark sont utilisées pour la production d'aliments pour animaux. Le Danemark est un modèle mondial en matière d'agriculture durable, de production alimentaire et d'innovation. Le Danemark a adopté des objectifs contraignants en matière d'émissions de carbone pour son secteur agricole en 2021. D'ici 2030, les émissions devront être réduites à 65 %. Dans le cadre de cet accord, quelque 3,8 milliards de couronnes danoises (593 millions de dollars) de fonds publics seront affectés à la transformation écologique du secteur. Le gouvernement danois consacre également plus de 150 millions d'euros au soutien de l'alimentation végétale, ce qui représente le plus gros investissement dans la recherche et le développement dans ce domaine parmi tous les pays de l'UE. L'accord prévoit également un objectif de réduction des émissions d'azote de 10 800 tonnes d'ici 2027.
- **République d'Estonie : L'agriculture est l'une des activités économiques les plus traditionnelles en Estonie.** Les émissions totales de gaz à effet de serre dues à l'agriculture ont augmenté de 13 % entre 1995 et 2016. Cependant, la tendance à l'augmentation des émissions de l'agriculture est nécessaire dans le cadre de la reprise de la transition économique d'une économie planifiée à une économie de marché. En Estonie, les émissions de CH₄ et de N₂O par hectare sont également les troisièmes plus faibles de l'UE depuis 2015. Cependant, l'agriculture est menacée par l'érosion des sols. Les taux d'érosion estimés sont liés aux pratiques agricoles, et donc l'indicateur reflète et capture les effets des mesures politiques visant à prévenir l'érosion dans l'agriculture.
- **République de Finlande : La Finlande encourage l'agriculture biologique et cherche à augmenter la part de la surface agricole totale dans le pays.** La sylviculture est tout aussi importante pour la Finlande. Ces deux secteurs sont pris en compte dans la stratégie nationale finlandaise pour l'agriculture et la sylviculture biologiques et durables. La mise en œuvre de cette stratégie devrait conduire à une réduction des émissions de l'agriculture et de la sylviculture de plus de 75 % d'ici à 2050.

- **France : depuis la création de l'UE, la France a maintenu sa position dominante dans la production agricole en Europe.** En 2017, les émissions liées au secteur agricole représentaient 18,5 % des émissions totales de gaz à effet de serre de la France. La stratégie de la France vise à réduire les émissions de ce secteur de 18 % d'ici à 2030 et de 46 % d'ici à 2050. Le ministère de l'agriculture et de l'alimentation peut utiliser les cinq piliers suivants comme leviers pour lutter contre le changement climatique. Gestion de l'azote (utilisation d'engrais organiques, ajustement de la quantité de protéines dans l'alimentation animale, amélioration de la qualité des sols et des semences), élevage (processus d'utilisation de la mécanisation, réduction des animaux non productifs, gestion des troupeaux), sol et eau (pratique de l'agroécologie, conservation des sols), sylviculture et bioéconomie (utilisation de la biomasse, économie circulaire, agriculture en cascade), et sécurité alimentaire (réduction du gaspillage alimentaire, campagnes de sensibilisation).
- **République fédérale d'Allemagne : L'agriculture allemande progresse dans le domaine de l'agriculture biologique, qui prend de plus en plus d'importance dans le contexte du changement climatique mondial et des problèmes environnementaux persistants.** En 2020, le pays comptait 35 413 exploitations biologiques, contre 21 950 en 2010. La même année, 10,2 % des terres agricoles allemandes étaient utilisées pour l'agriculture biologique. Les efforts déployés pour lutter contre le changement climatique dans l'agriculture visent, d'une part, à réduire les émissions et, d'autre part, à utiliser les ressources de manière plus efficace et donc à rendre la production plus durable.
- **République hellénique : le réseau d'agroécologie de Grèce a été lancé début 2017 en mettant en relation des agronomes et des chercheurs.** Il s'agit d'une initiative visant à promouvoir l'agroécologie en tant que science et pratique. Il vise à sensibiliser les secteurs scientifique et rural à l'approche agroécologique et contribue à faire en sorte que les systèmes de production alimentaire soient réellement durables. Selon les dernières données d'Eurostat, en 2019, le pourcentage de cultures biologiques en Grèce a dépassé les 10 % pour la première fois. En fait, une forte tendance à la hausse a été observée ces dernières années, la superficie des cultures biologiques ayant augmenté dans le pays.
- **République de Hongrie : La Hongrie est un exportateur traditionnel de production agricole.** Les exportations de légumes, de céréales, d'aliments pour animaux et surtout de graines de tournesol et de maïs en provenance des États-Unis sont traditionnellement fortes sur ce marché. Le pays est un opposant actif à la biotechnologie agricole dans l'Union européenne. La qualité des sols et la santé sont des questions essentielles de durabilité en Hongrie. En Hongrie, l'agriculture est le secteur le plus vulnérable au changement climatique.
- **République d'Irlande : l'agriculture est l'une des principales sources de pression sur la nature, l'eau, l'air et les émissions de gaz à effet de serre en Irlande.** Dans le cadre du statu quo, les émissions agricoles totales devraient augmenter de 3,0 % pour atteindre 21,9 millions de tonnes d'équivalent CO₂ entre 2021 et 2030.
- **L'agriculture est l'un des principaux secteurs économiques de l'Italie, représentant environ deux pour cent du PIB.** L'Italie est l'un des plus grands

producteurs agricoles de l'UE. L'Italie a toujours été à l'avant-garde en matière de pratiques environnementales. Le pays est très généreux lorsqu'il s'agit des subventions des cultures et des allocations aux agriculteurs travaillant dans ce domaine. L'Italie possède la plus grande superficie de terres arables biologiques de l'UE et est un exportateur majeur de produits biologiques en Europe. En ce qui concerne les pratiques agricoles durables, de nombreuses activités agricoles sont partiellement ou totalement liées à la durabilité. Cela inclut les facteurs environnementaux à tous les stades de la production. Les Italiens tentent donc d'éliminer les pesticides et d'introduire des sources d'énergie verte dans les champs. Il est également important d'utiliser des méthodes agricoles moins gourmandes en eau et de réutiliser l'eau. Dans la phase d'emballage, on utilise moins de plastique et plus de produits recyclables.

- **République de Lettonie : la Lettonie est l'un des pays de l'OCDE où la part des émissions provenant de l'agriculture est la plus élevée (25 %), où les émissions provenant de l'agriculture ont le plus augmenté (de 4 % entre 2005 et 2016).** Cela est dû à l'expansion des surfaces cultivées, du bétail et de la consommation d'engrais. Les émissions provenant de l'agriculture devraient continuer à augmenter. L'agriculture devrait être à l'origine de 30 % des émissions de GES d'ici à 2030. En 2018, le gouvernement a élaboré un plan d'adaptation au changement climatique pour 2030.
- **République de Lituanie : le secteur agricole représente la troisième source d'émissions de gaz à effet de serre du pays, il a contribué à l'augmentation des concentrations de carbone organique dans le sol, à des niveaux élevés d'acidité et à une détérioration générale de la qualité biologique du sol.** Selon la stratégie nationale pour l'environnement, près de 20 % des terres agricoles sont acides. L'agriculture biologique s'est développée ces dernières années et couvrait en 2019 environ 7% de la surface agricole. La production durable sur le plan environnemental s'améliore, l'utilisation d'engrais minéraux est réduite et des technologies plus avancées sont utilisées.
- **Grand-Duché de Luxembourg : Le Luxembourg est actuellement confronté à de nombreux défis environnementaux : pollution des sources d'eau potable, apports de nutriments et de pesticides par les activités agricoles, perte de biodiversité, érosion et dégradation des sols, et changement climatique.** Parmi une série de grands défis sociaux, environnementaux, techniques, économiques et sociétaux, figure celui de la gestion de la production d'une alimentation de qualité, durable et inclusive. Le Grand-Duché de Luxembourg l'a reconnu dès 2015 en réaffirmant sa volonté de diversifier et de réorienter son économie à travers le processus de la troisième révolution industrielle. L'agriculture occupe une place particulière dans ce processus parce qu'elle fait partie des modèles innovants de production et de sécurité alimentaire, mais aussi parce qu'elle est un élément naturel du cycle économique. La durabilité des secteurs de l'alimentation et de l'agriculture est également influencée par les consommateurs et leur demande de certains groupes d'aliments ou de processus de production, ce qui a conduit à l'émergence de nombreuses formes d'agriculture non conventionnelles et de divers projets au Luxembourg qui ont des objectifs beaucoup plus ambitieux que ceux adoptés par l'UE.

- **République de Malte : Malte s'efforce de promouvoir des pratiques agricoles durables qui tiennent compte des objectifs plus larges de la politique de développement rural.** L'intégration de la politique agricole et de développement rural permettra de faire face à des menaces telles que l'abandon des terres, la contamination des sols, les décharges illégales et la conception des bâtiments ruraux. Malte s'oriente vers une économie circulaire fondée sur le recyclage et la réutilisation des matériaux pour accroître l'efficacité, réduire les déchets et prévenir la dégradation de l'environnement. L'économie circulaire contribue au développement durable en donnant une impulsion sociale, économique et environnementale positive par la croissance de l'emploi et l'investissement dans les industries vertes.
- **Royaume des Pays-Bas : Les Pays-Bas ont présenté un plan d'action pour la transition vers l'agriculture circulaire.** La vision du gouvernement néerlandais pour l'agriculture circulaire présente l'ambition des Pays-Bas de devenir le leader mondial de l'agriculture circulaire en 2030. La vision comprend un changement de paradigme, passant de l'augmentation des volumes de production et de la réduction des coûts à l'optimisation de l'utilisation des ressources et de la production alimentaire en harmonie avec la nature.
- **République de Pologne : Les exportations agricoles de la Pologne comprennent une variété de produits alimentaires, notamment des céréales et des pommes de terre. La Pologne est un important exportateur régional de fruits, de certains légumes et de champignons.** La culture de pommes de terre et de céréales est menacée par le changement climatique. Toutefois, la Pologne a élaboré une stratégie nationale d'adaptation qui concerne également le secteur agricole.
- **Portugal : Les émissions de gaz à effet de serre provenant de l'agriculture représentent environ 10 % des émissions nationales, soit un total de 6,8 Mt de CO₂, et comprennent principalement le méthane (CH₄), qui représente 40 % des émissions nationales de ce gaz, et le protoxyde d'azote (N₂O), qui représente dans ce cas 73 % des émissions nationales totales de ce gaz.** Le Portugal étant l'un des pays les plus potentiellement touchés par le changement climatique, assurer une agriculture et des forêts durables et résilientes et lutter contre la désertification sont les plus grands défis auxquels il est confronté. Les émissions de l'agriculture, en particulier de l'élevage, ont un potentiel de réduction plus faible et le secteur réduira ses émissions de 9 à 30 % d'ici 2050. Les options possibles comprennent l'amélioration des systèmes de gestion des aliments pour animaux et du fumier et la réduction des besoins en engrais et en eau, soutenues par l'agriculture biologique et de précision.
- **République slovaque : en 2020, l'agriculture représentait 2,18 % du PIB total de la République slovaque et en 2019, elle employait 2,79 % de la population.** Le plan gouvernemental d'adaptation de la Slovaquie au changement climatique comprend 5 défis pour l'agriculture et part du principe qu'en tant que pays agricole, elle ne pourra résister aux effets du changement climatique sans une diversification en matière de rétention d'eau, de contrôle de l'érosion, de conservation des sols, d'adaptation des cultures, de soutien à l'apiculture et de conservation. En mai 2020, la stratégie « De la ferme à la table » a été introduite comme l'une des mesures clés du Pacte vert pour

l'Europe. Cette stratégie, qui contribue à la neutralité climatique d'ici à 2050, vise à faire évoluer le système alimentaire actuel de l'UE vers un modèle durable.

- **République de Slovénie : L'ambition de la Slovénie dans le secteur agricole est d'atteindre la sécurité alimentaire ainsi que la lutte contre le changement climatique, car il s'agit du secteur le plus vulnérable du pays. Entre 2005 et 2018, les émissions de gaz à effet de serre produites par le secteur agricole n'ont diminué que de 0,6 %, mais le gouvernement slovène a promis un plus grand engagement et des mesures plus strictes dans ce domaine.** Le plus grand défi pour le secteur agricole slovène sera l'introduction de pratiques nouvelles et innovantes. Elles devraient permettre d'accroître la productivité et de mieux s'adapter au changement climatique dans le pays qui affecte déjà l'agriculture slovène.
- **Royaume d'Espagne : L'Espagne est particulièrement vulnérable au changement climatique en raison de sa situation géographique et de son climat.** Ceci affecte le pays de deux manières principales : une augmentation des températures moyennes et un manque de précipitations à long terme. Les priorités de l'Espagne dans le secteur agricole consistent donc notamment à améliorer l'efficacité et la durabilité de l'irrigation et à adopter une stratégie visant à promouvoir la numérisation du secteur agroalimentaire. Dans le cadre de la stratégie européenne "de la ferme à la table", l'Espagne fait des efforts tels que la réduction de l'utilisation de pesticides et d'engrais ou l'augmentation de la part des zones d'agriculture biologique. Toutefois, l'Espagne apporte déjà une contribution positive à la proportion de terres agricoles consacrées à l'agriculture biologique. Dans ce cas, avec 13,2 % de la superficie, l'Espagne dépasse déjà l'objectif communautaire de 10 %.
- **Royaume de Suède : Le changement climatique est une menace pour l'agriculture suédoise.** Bien que l'on s'attende à une augmentation des précipitations, la Suède pourrait encore être confrontée à un besoin croissant d'irrigation, comme le montrent les périodes de sécheresse, en particulier pendant les mois d'été. La Suède a produit 7,19 millions de tonnes d'équivalent CO₂ en 2017. Les agriculteurs suédois font leur part pour améliorer le secteur agricole. Ils tentent d'utiliser tout le potentiel de l'agriculture et de la sylviculture pour atténuer le changement climatique. En outre, la Suède est en mesure de produire de l'énergie à partir de sources renouvelables, ce qui contribue également à augmenter les possibilités d'emploi, notamment dans les zones rurales. Le secteur agricole doit devenir plus efficace dans son utilisation des ressources tout en maintenant sa compétitivité. Les consommateurs devraient se voir proposer des informations sur l'impact climatique et les produits respectueux du climat. Il est également nécessaire d'exploiter pleinement le potentiel de l'agriculture et de la

sylviculture en tant que puits de carbone et d'accroître le soutien à la recherche de nouvelles technologies.

Compte tenu de l'état actuel des choses et des capacités des États membres, les déclarations suivantes ont été adoptées :

1. Les États membres assurent la sécurité alimentaire dans l'espace de l'Union européenne tout en maintenant les émissions naturelles et nécessaires de la production végétale et de l'agriculture. (24 pays sur 24 ont exprimé leur soutien)
2. **Les émissions de gaz à effet de serre provenant de l'agriculture sont réduites d'ici** jusqu'à 2030 d'au moins le montant projeté de 2 %. (Sur les 24 pays, 19 ont exprimé un fort soutien à cette déclaration, 1 pays est d'accord uniquement avec des mesures supplémentaires)
3. Une réduction de la production animale est proposée pour réduire directement les émissions inutiles. Dans le même temps, il est important d'éviter les "fuites" d'émissions vers des pays extérieurs à l'Union européenne, qui pourraient se produire avec la substitution d'une production réduite par une augmentation des importations de produits agricoles à fortes émissions en provenance de pays "à faible réglementation". (24 pays sur 24 ont exprimé leurs soutien)
4. Assurer une information adéquate aux niveaux inférieurs et aux petits exploitations agricoles sur la réduction des émissions au cours des processus de production et la récompense des agriculteurs qui suivent les pratiques proposées. (24 pays sur 24 ont exprimé leur soutien)

Dispositions relatives à l'engagement final :

Nous, les représentants des États membres de l'Union européenne, avons adopté un consensus mutuel sur les engagements à prendre afin de pouvoir lutter correctement contre le changement climatique et la dégradation de la situation environnementale. Voici les derniers engagements des États membres :

1. Compte tenu de la situation actuelle des États membres et de leur engagement à lutter contre le changement climatique, les États membres s'engagent à respecter les mesures convenues par vote.

2. En mettant l'accent sur la clause 1 et les tendances actuelles, l'Union européenne devrait être en mesure d'atteindre la neutralité carbone d'ici 2050.

Nous remercions la plateforme "État du climat et stratégie pour l'Europe 2022" d'avoir accueilli la réunion finale de la section Environnement.

Abschlussklärung

Für die Umweltsektion der 15. Modellkonferenz

Angenommen von den angesehenen Vertretern der Mitgliedstaaten der Europäischen Union in Bratislava.

KLIMAZUSTAND UND STRATEGIE FÜR EUROPA 2022

Bratislava, 5. April 2022

Einleitung

Vom 22. September 2021 bis 30. März 2022 fanden in Bratislava unter dem Vorsitz von **Andrea Polovčiková, der derzeitigen Vorsitzenden der Sektion Umwelt der 15. Modellkonferenz der Fakultät für Internationale Beziehungen der Wirtschaftsuniversität in Bratislava.** Von den 27 Ländern der Europäischen Union nahmen 24 an den Verhandlungen teil, Vertreter von Bulgarien, Zypern und Rumänien nicht teilnahmen.

An den Sitzungen nahmen folgende Vertreter der Mitgliedstaaten der Europäischen Union teil:

Sehr geehrte Frau Ivana Eliášová, Hohe Vertreterin der Republik Österreich und der Europäischen Union,

Sehr geehrte Frau Petra Korbíniová, Hohe Vertreterin des Königreichs Belgien und der Europäischen Union,

Sehr geehrter Herr Ján Lačný, Hoher Vertreter der Republik Kroatien und der Europäischen Union,

Sehr geehrte Frau Nikola Ölvecká, Hohe Vertreterin der Tschechischen Republik und der Europäischen Union,

Sehr geehrte Barbora Kissová, Hohe Vertreterin des Königreichs Dänemark und der

Europäischen Union,

Sehr geehrter Herr Roland Zigo, Hoher Vertreter der Republik Estland und der Europäischen Union,

Sehr geehrte Karin Sádecká, Hohe Vertreterin der Republik Finnland und der Europäischen Union,

Sehr geehrte Frau Diana Andrásyová, Hohe Vertreterin der Französischen Republik und der Europäischen Union,

Sehr geehrte Frau Martina Kašiarová, Hohe Vertreterin der Bundesrepublik Deutschland und der Europäischen Union,

Sehr geehrte Noemi Tóthová, Hohe Vertreterin der Hellenischen Republik und der Europäischen Union,

Sehr geehrte Frau Diana Miškechová, Hohe Vertreterin der Republik Ungarn und der Europäischen Union,

Sehr geehrter Herr Dávid Hrežik, Hoher Vertreter der Republik Irland und der Europäischen Union,

Sehr geehrte Slávka Žovicová, Hohe Vertreterin der Republik Italien und der Europäischen Union,

Sehr geehrte Lenka Kotruchová, Hohe Vertreterin der Republik Lettland und der Europäischen Union

Ehrenwerte Otilia Vargová, Hohe Vertreterin der Republik Litauen und der Europäischen Union

Sehr geehrte Zuzana Uhlárová, Hohe Vertreterin des Großherzogtums Luxemburg und der Europäischen Union,

Sehr geehrte Viktória Valachová, Hohe Vertreterin der Republik Malta und der Europäischen Union,

Sehr geehrte Henrieta Plekancová, Hohe Vertreterin des Königreichs der Niederlande und der Europäischen Union,

Sehr geehrte Frau Alžbeta Gavalcová, Hohe Vertreterin der Republik Polen und der Europäischen Union,

Sehr geehrte Tatiana Komorná, Hohe Vertreterin der Portugiesischen Republik und der Europäischen Union,

Sehr geehrter Herr Barnabás Szabó, Hoher Vertreter der Slowakischen Republik und der Europäischen Union,

Sehr geehrte Ivana Müllnerová, Hohe Vertreterin der Republik Slowenien und der

Europäischen Union,

Sehr geehrte Monika Jakábová, Hohe Vertreterin des Königreichs Spanien und der Europäischen Union,

Ehrenwerte Dominika Švédová, Hohe Vertreterin des Königreichs Schweden und der Europäischen Union,

Es folgt die Erklärung, die von den geehrten Vertretern der Mitgliedstaaten der Europäischen Union auf der Abschlussplenarsitzung am Ende der Sitzung für die Modellkonferenz der Fakultät für Internationale Beziehungen der Wirtschaftsuniversität in Bratislava angenommen wurde, die von der Sektion Umwelt über den Zustand des Klimas und die Strategie für Europa 2022 am 5. April 2022 in Bratislava ausgerichtet wurde:

Wir, die Vertreter der Mitgliedstaaten der Europäischen Union, haben unsere gemeinsamen Anstrengungen im Bereich des Klimas und der Strategie für Europa 2022 verhandelt. Wir haben eine allgemeine Vereinbarung zu verschiedenen Themen wie dem europäischen Green Deal, der Energie in der Europäischen Union, der Stellung des Verkehrssektors in den Mitgliedstaaten der Europäischen Union und der Neuausrichtung der Agrarindustrie in der Europäischen Union angenommen.

Kapitel 1: Energie in der Europäischen Union

Angesichts der sich verschlechternden Klimasituation müssen wir unsere Abhängigkeit von fossilen Brennstoffen und nicht erneuerbaren Energiequellen reduzieren. Diese Probleme sind Teil des Europäischen Green Deals, der der Europäischen Union helfen soll, kohlenstoffneutral zu werden. Im Energiesektor müssen einige Schritte unternommen werden, um das derzeitige Klima zu verbessern. Weiter betonen wir die Positionen der Mitgliedstaaten, die in unserem Umweltteil vertreten sind:

- **Republik Österreich: Als Teil der EU bekennt sich das Land mit dem im Europäischen Green Deal festgeschriebenen Ziel der Klimaneutralität bis 2050.** Nach den neuesten Statistiken liegt der Anteil der erneuerbaren Energien an der Stromerzeugung bereits bei 80 %. Österreich will bis 2030 einen Anteil von 100 % grüner Energie an der Gesamterzeugung erreichen. Die heimische Produktion deckt etwa 35% des Verbrauchs. Österreich hat sich zum Ziel gesetzt, bis spätestens 2050 die Energieautarkie zu erreichen.

- **Königreich Belgien: Belgien hat den Einsatz fossiler Brennstoffe reduziert und den Anteil von Energie aus erneuerbaren Quellen erhöht.** Der belgische nationale Energie- und Klimaplan setzt sich zum Ziel, die Treibhausgasemissionen des Energiesektors bis 2030 um 35 % gegenüber dem Niveau von 2005 zu senken und den Anteil erneuerbarer Energiequellen am Bruttoendenergieverbrauch auf 17,5 % zu erhöhen. Belgien hat im Jahr 2016 den Kohleabbau gestoppt und wurde weltweit führend in der Offshore-Windenergie. Belgien bleibt jedoch von fossilen Brennstoffen abhängig und steht vor Problemen der Energiesicherheit. Die Kernenergie deckt mehr als die Hälfte des Strombedarfs, wobei die Regierung plant, zwischen 2022 und 2025 aus der Kernenergie auszusteigen. Dies würde jedoch Belgiens Bemühungen ernsthaft gefährden, die Stromversorgungssicherheit zu gewährleisten und erschwinglichen kohlenstoffarmen Strom bereitzustellen.
- **Republik Kroatien: Die Klimaneutralität bis 2050 (Szenario Netto-Null-Emissionen) wird mit dem derzeitigen Wissens- und Technologiestand im Einklang mit der vom kroatischen Parlament verabschiedeten Strategie nur schwer zu erreichen sein.** Als Teil der EU teilt das Land das Ziel der Klimaneutralität bis 2050, das im Rahmen des Europäischen Green Deal festgelegt wurde. Wenn alle Auswirkungen des gemeinsamen Ziels der EU, die Treibhausgasemissionen bis 2030 um 55 % zu reduzieren, und des Klimaneutralitätsziels bis 2050 auf die sektoralen Politiken dargestellt werden, wird es möglich sein, im Rahmen der angenommenen Strategie ein Null-Emissions-Szenario für Kroatien zu verwirklichen. Der Strategie zufolge wird die Temperatur in Kroatien bis 2040 um 1,3 bis 1,5 Grad Celsius und bis 2070 um 2,2 bis 2,5 Grad steigen. Obwohl Kroatien einige Fortschritte bei der Nutzung des Windenergiepotenzials gemacht hat, wird die Solarenergie im Vergleich zu dem offensichtlichen Potenzial in diesem sehr sonnigen Land nicht ausreichend genutzt.
- **Tschechische Republik:** Die Tschechische Republik wird zu den EU-Ländern gehören, die am stärksten vom Grünen Abkommen und dem Ziel der Klimaneutralität betroffen sein werden. Laut der letztjährigen Studie ist das Erreichen der Klimaneutralität bis 2050 für die Tschechische Republik realistisch, aber es würde Investitionen in Höhe von 150 Milliarden Euro erfordern. Das Land muss Kohlekraftwerke schließen und neue Kernkraftwerksblöcke in Betrieb nehmen. Die tschechische Regierung ist auf EU-Mittel einschließlich des EU-Kohäsionsfonds, des Fonds für einen gerechten Übergang oder des neu geschaffenen Modernisierungsfonds angewiesen. Die Tschechische Republik wird im nächsten Programmplanungszeitraum

voraussichtlich rund 37 Milliarden Euro erhalten, darunter 21 Milliarden Euro aus dem Kohäsionsfonds, von denen 30 % der EU-Ausgaben in den Klimaschutz fließen sollen.

- **Dänemark ist eines der ehrgeizigsten Länder im Kampf gegen den Klimawandel weltweit.** Es ist seit vielen Jahren der Weltmarktführer in der Energiegewinnung aus Offshore- und Onshore-Windkraftanlagen. Das Land will die Treibhausgasemissionen bis 2030 um 70 % im Vergleich zu 1990 reduzieren. Bis 2030 soll mindestens die Hälfte des gesamten Energieverbrauchs des Landes mit grüner Energie gedeckt werden. Als einer der größten Öl- und Gasproduzenten Europas hat Dänemark im Jahr 2020 eine neue Öl- und Gasexploration in der Nordsee verboten und sich verpflichtet, die bestehende Produktion bis 2050 einzustellen. Dänemark hat auch einen Plan zum Bau einer künstlichen Insel in der Nordsee genehmigt, die das Zentrum für Hunderte von Offshore-Windturbinen sein wird, die genug Energie für 10 Millionen Haushalte produzieren werden. Die Pro-Kopf-Produktion von Windenergie ist höher als in jedem anderen OECD-Land. 50% des Stroms in Dänemark wird durch Wind- und Sonnenenergie erzeugt. Dänemark deckt bereits rund zwei Drittel des Strombedarfs aus erneuerbaren Energiequellen.
- **Republik Estland: Anfang 2021 kündigte die neue estnische Regierung Pläne an, bis 2050 CO₂-Neutralität zu erreichen und die Schieferölproduktion 2035 einzustellen.** Estland steht kurz vor einer großen Energiewende, die die Rolle der einheimischen Schieferölproduktion im zukünftigen Energiemix des Landes erheblich verringern wird. Der Übergang wird von Estland erfordern, die sozialen, ökologischen, wirtschaftlichen und energetischen Aspekte sorgfältig abzuwägen. In der Energieversorgung dominiert der heimische Ölschiefer, ein energiereiches Sedimentgestein. Dies verschafft dem Land ein hohes Maß an Energieunabhängigkeit, aber auch den höchsten CO₂-Fußabdruck. Estland hat seine Ziele zur Reduzierung der Emissionen und des Anteils von Energie aus erneuerbaren Quellen bis 2020 erfolgreich erreicht. Im Jahr 2030 wird Estland zum ersten Mal Emissionsminderungen fordern.
- **Republik Finnland: Finnland strebt die CO₂-Neutralität bis 2035 an und bewegt sich auf eine vollständige Dekarbonisierung seiner Wirtschaft zu.** Das Land hat erhebliche Fortschritte bei der Erreichung seiner Ziele gemacht, insbesondere bei der Stromerzeugung, hauptsächlich aufgrund des hohen Anteils an Kern-, Wasser- und Bioenergie in seinem Energiemix. Finnland ist eines der EU-Länder mit der höchsten Nutzung erneuerbarer Energiequellen und versucht auch, die Zahl der Kernkraftwerke im Land zu reduzieren. Der Verbrauch fossiler Brennstoffe ist dabei im sichtbaren

Rückzug.

- **Französische Republik: Die National Low Carbon Strategy wurde 2020 herausgegeben und zielt darauf ab, bis 2050 in ganz Frankreich CO₂-Neutralität zu erreichen.** Um CO₂-Neutralität zu erreichen, zielt die französische Strategie darauf ab, die Energieerzeugung bis 2050 vollständig CO₂-frei zu machen: das betrifft Reduzierung des Energieverbrauchs um die Hälfte durch energieeffiziente Geräte, Erhöhung und Schutz von Kohlenstofffiltern wie Wäldern und Förderung von Technologien zur Kohlenstoffabscheidung und -speicherung. Das Gesetz zur Energiewende für grünes Wachstum 2015 setzt folgende Ziele für den Energieerzeugungssektor: Bis 2020 soll ein Energieanteil von 23 % aus erneuerbaren Quellen am Bruttoendenergieverbrauch erreicht werden. Bis 2030 soll ein Anteil von „mindestens 33 %“ erneuerbarer Energieträger am Bruttoendverbrauch erreicht werden. Bis 2035 sollen bis zu 50 % der Energie aus Kernenergie stammen. Der Energiemix im Jahr 2050 wird aus erneuerbaren thermischen Quellen, Biomasse und CO₂-freiem Strom bestehen.
- **Bundesrepublik Deutschland: Deutschland will bis 2045 treibhausgasneutral werden und hat sich zudem Zwischenziele gesetzt, die Emissionen bis 2030 um mindestens 65 % gegenüber 1990 und um 88 % bis 2040 zu reduzieren.** Im Jahr 2020 haben 50,5 % aus der Gesamtmenge der in Deutschland aus erneuerbaren Energiequellen erzeugten Energie gestammt. Deutschland wird als „erste größte erneuerbare Energiewirtschaft der Welt“ bezeichnet, weil es das Land ist, das weltweit die meiste Sonnenenergie produziert und im Bereich der Windenergieerzeugung das drittgrößte Land ist. Bis Ende 2022 sollen in Deutschland alle Kernkraftwerke abgeschaltet werden, was eine verstärkte Nutzung erneuerbarer Energiequellen zur Schließung der Lücke bedeutet. Ein besonders wichtiger Bestandteil der deutschen Energiepolitik ist die sog. Energiewende, deren Hauptziel die Transformation des Energiesystems ist, das hauptsächlich aus erneuerbaren Energiequellen gespeist wird.
- **Die griechische Regierung setzt auf eine faire und bezahlbare Energiewende, von der alle Bürger profitieren.** Sie führt auch Reformen zur Standardisierung und Vereinfachung von Genehmigungsverfahren für Projekte im Bereich erneuerbarer Energiequellen ein und untersucht Optionen für Offshore-Windenergie. Griechenland hat sich zum Ziel gesetzt, die Treibhausgasemissionen bis 2030 um mehr als 56 % gegenüber 2005 zu reduzieren und bis 2050 eine klimaneutrale Wirtschaft zu haben. Das Land wird seine Braunkohlekraftwerke bis 2023 schrittweise stilllegen und sich

auf den Ausbau erneuerbarer Energien konzentrieren. Sie sieht Erdgas als Lösung für die nächsten 10-15 Jahre.

- **Republik Ungarn: Ungarn verfügt über begrenzte Ressourcen an fossilen Brennstoffen und seine heimische Produktion ist rückläufig.** Ungarn hat im Juni 2020 ein neues Gesetz verabschiedet, das das Null-Emissions-Ziel bis 2050 verbindlich macht. Es ist Teil eines umfassenderen Wandels in der Energie- und Klimapolitik des Landes. Die nationale Energiestrategie Ungarns für 2030 wurde ebenfalls aktualisiert, um einen Ausblick für 2040 aufzunehmen, der sich auf saubere, intelligente und erschwingliche Energie konzentriert, wobei die Energieunabhängigkeit und -sicherheit sowie die Dekarbonisierung der Energieerzeugung gestärkt wird. Das Hauptziel der Strategie ist es, ein optimales Gleichgewicht zwischen Versorgungssicherheit, Wettbewerbsfähigkeit und Nachhaltigkeit zu gewährleisten.
- **Republik Irland: Stromerzeugung aus erneuerbaren Quellen hat 2020 43 % des gesamten Stromverbrauchs in Irland ausgemacht. Das Ziel war 40 %, was die Erreichung des Zieles bedeutet.** Erneuerbare Energien haben 2019 5,8 Millionen Tonnen CO₂-Emissionen vermieden und 500 Millionen Euro beim Import fossiler Brennstoffe eingespart. Im Rahmen des Grünen Abkommens hat sich Irland verpflichtet, bis 2050 CO₂-Emissionen auf null herunterzufahren, weshalb es die Treibhausgasemissionen in den nächsten zehn Jahren um durchschnittlich mindestens 7 % pro Jahr reduzieren wird.
- **Die größte Energiequelle in Italien ist Erdgas, das bis zu 39,9 % der Gesamtenergie ausmacht.** Eine weitere Energiequelle ist Erdöl, das 39 % und Kohle, die 4,67 % ausmacht. Etwa 83 % der Energie stammen also aus fossilen Brennstoffen. CO₂-arme Energiequellen decken nur 17,8 % des Verbrauchs, davon Wasserkraft 6,8 %, Windenergie 2,8 %, Solarenergie 5,2 % und andere erneuerbare Energien mehr als 3 %. Italien gehört auch zu den Top-Ten-Ländern in Europa, die Strom aus erneuerbaren Energiequellen produzieren. Italien hat sich in seinem Klimaplan einen ehrgeizigen Plan gesetzt, diesen Anteil erneuerbarer Energien bis 2030 auf 30 % zu steigern. Sonnenkollektoren sind die am schnellsten wachsende Quelle erneuerbarer Energie in Italien. Was die Kernenergie betrifft, so wird in Italien keine Kernenergie genutzt.
- **Republik Lettland: Lettland ist einer der Spitzenreiter in der EU beim Anteil erneuerbarer Energiequellen am Gesamtenergieverbrauch.** Die beiden wichtigsten

erneuerbaren Energiequellen in Lettland sind Biomasse und Wasserkraft. Mehr als die Hälfte des Territoriums Lettlands ist von Wäldern bedeckt und ist auch einer der am stärksten bewaldeten EU-Mitgliedstaaten, daher ist Holzbiomasse ein hervorragendes Instrument für die weitere Entwicklung. Lettland verfügt bereits über eine der „grünsten“ Energiequellen der Welt, wobei grüne Energiequellen etwa 40 % des gesamten Energieverbrauchs decken. Gemäß dem Energie- und Klimaschutzplan der EU plant Lettland, bis 2030 50 % des gesamten Verbrauchs erneuerbarer Energien zu decken.

- **Republik Litauen: In den letzten zehn Jahren wurde der litauische Energiesektor einer radikalen Umstrukturierung unterzogen, um seine Energieabhängigkeit von Russland zu verringern und zu beseitigen.** Litauen importiert derzeit mehr als 70 % seiner elektrischen Energie. Litauen nahm im Jahr 2018 eine neue nationale Strategie für Energieunabhängigkeit an, die eine radikale Umgestaltung des Energiesektors durch Verringerung der Energieabhängigkeit vorsieht, die eine der höchsten in der EU ist. Als die Pläne zum Bau eines neuen Kernkraftwerks aufgegeben wurden, gab es eine radikale Wende hin zu erneuerbaren Energiequellen. Im Jahr 2030 soll die Stromerzeugung in Litauen 70 % des gesamten Endverbrauchs ausmachen und im Jahr 2050 zu 100 % gedeckt sein. Litauen ist eines der führenden Länder in Bezug auf den Anteil erneuerbarer Energien am Endverbrauch.
- **Großherzogtum Luxemburg: Das luxemburgische Energiesystem ist stark von Importen und fossilen Brennstoffen abhängig.** Im Jahr 2018 wurden 95 % der Energieversorgung importiert (100 % Öl, Erdgas und Biokraftstoffe und 86 % Strom). Erneuerbare Energie spielt derzeit eine wichtige, aber relativ begrenzte Rolle bei der Energieerzeugung in Luxemburg. Die erneuerbare Energie stammt aus Wasserkraft, Wind, Sonne und Biomasse. Im Jahr 2030 will Luxemburg mehr als ein Drittel seines Strombedarfs aus erneuerbaren Energiequellen decken, hauptsächlich durch variable erneuerbare Energien (VRE) aus Photovoltaik und Windenergie. Der Pro-Kopf-Energieverbrauch im Land ist aufgrund der Stahlproduktion und des Kraftstofftourismus hoch und steigt seit 2016 stetig an, aber die Strom- und Gaspreise liegen aufgrund der niedrigen Besteuerung deutlich unter dem EU-Durchschnitt. Luxemburg ist der EU-Mitgliedstaat mit den höchsten Pro-Kopf-Emissionen und den höchsten Pro-Kopf-Treibhausgasemissionen, hat aber auch eine der stärksten Reduzierungen dieses Indikators in der Union erreicht: 34 % zwischen 2005 und 2019. Die Regierung hat

ehrgeizige Ziele im Energiesektor angenommen, darunter die Reduzierung der Treibhausgasemissionen um 50 bis 55 % bis 2030.

- **Malta ist eine kleine Insel ohne heimische fossile Brennstoffressourcen oder ein Gasverteilungsnetz und ist stark auf fossile Brennstoffe und Stromimporte angewiesen, um seinen Energiebedarf zu decken.** Der Anteil Maltas am Endenergieverbrauch im Dienstleistungssektor liegt über dem EU-Durchschnitt. Malta versucht, in diesen Sektoren Energie zu sparen, indem es ein System zur Unterstützung und Förderung von Investitionen in Energieeffizienz einrichtet. Es ist erwartet, dass dieses System Energieeinsparungen erzielen soll. Malta hat seinen ersten nationalen Energie- und Klimaplan bis Jahr 2030, auf den Weg gebracht, der auf Dekarbonisierung, Innovation, Energieerzeugung aus Sonnenkollektoren und Verringerung der Abhängigkeit von Energieimporten abzielt. Maltas Dekarbonisierungsstrategie soll den Übergang zu einer kohlenstoffarmen Wirtschaft sicherstellen, indem die Treibhausgasemissionen reduziert und erneuerbare Energiequellen ausgebaut werden.
- **Königreich der Niederlande: Die Niederlande arbeiten an einem raschen Übergang zu einer kohlenstoffarmen Wirtschaft und haben ehrgeizige Ziele zur Reduzierung der Treibhausgasemissionen in den Mittelpunkt der Energie- und Klimapolitik gestellt.** Das Klimagesetz von 2019 setzt Ziele zur Reduzierung der Treibhausgasemissionen um 49 % bis 2030 und um 95 % bis 2050 (im Vergleich zu 1990).
- **Republik Polen: Bis Jahr 2049 wird Polen die Nutzung, der derzeit im Energiesektor dominierenden Kohle als Energieträger einstellen, sondern auch erneuerbare Ressourcen nutzen.** Das Erreichen von 55 Jahren ist jedoch mit den Interessen des Landes nicht vereinbar, und die Ausweitung des EU-EHS System auf Verkehr und Bauwesen ist problematisch.
- **Die Portugiesische Republik: Ziel der portugiesischen Energie- und Klimapolitik ist die CO₂-Neutralität, insbesondere durch die breite Elektrifizierung der Energienachfrage und den raschen Ausbau der erneuerbaren Stromerzeugung, verbunden mit Energieeffizienz.** Portugal will Kohlekraftwerke bis 2030 abschalten und bis 2050 eine vollständige Dekarbonisierung des Stromerzeugungssystems erreichen. Wir können mit Stolz sagen, dass Portugal zu den ersten Ländern der Welt gehörte, die sich ein CO₂-Neutralitätsziel bis 2050 gesetzt haben, und sein CO₂-

Neutralitätsplan zeigt ein starkes Engagement für die Elektrifizierung seiner Wirtschaft und die Gewährleistung einer sicheren und erschwinglichen Energieumwandlung.

- **Slowakische Republik: In Bezug auf die natürlichen Bedingungen ist die Slowakische Republik arm an Primärbrennstoffen und Energieressourcen, und bis zu 90 % aller Ressourcen werden importiert.** Das Land baut seine Kapazität zur Erzeugung grüner Energie immer noch aus, hat aber andererseits noch ein großes Potenzial in der Nutzung von Biomasse aus heimischen Quellen und der sogenannten Biomasse BHKW (Kraft-Wärme-Kopplung). Die Slowakische Republik verfügt über zwei Kernkraftwerke, die die Hälfte des im Land produzierten Stroms liefern (53,7 %). In der Slowakei entstehen in Mochovce zwei neue Kernkraftwerke, nach Fertigstellung soll das Land stromautark sein.
- **Republik Slowenien: Das Hauptziel der slowenischen Regierung im Energiesektor ist die Sicherstellung einer nachhaltigen, aber wettbewerbsfähigen Energieversorgung für das ganze Land.** Der Übergang Sloweniens zur CO₂-Neutralität bis 2020. wurde im Nationalen Energie- und Klimaplan festgelegt, der Anfang 2020 angenommen wurde. Die Hauptziele sind zweifellos die Reduzierung der gesamten Treibhausgasemissionen um 36 %, die Erhöhung des Anteils erneuerbarer Energiequellen an den Gesamtenergiequellen um mindestens 27 % und die Ausgabe von 3 % seines BIP für Forschung und Entwicklung, alles bis 2030. Sloweniens Ziel ist der Ausstieg aus Kohle als Energieträger bis 2033. Obwohl sie in dieser Hinsicht anderen Ländern etwas hinterherhinkt, plant die slowenische Regierung, mehrere ehrgeizige Schritte zu unternehmen, um dieses Ziel bald zu erreichen.
- **Das spanische Parlament hat einen Gesetzesentwurf zu sauberer Energie gebilligt, der darauf abzielt, bis 2050 CO₂-Neutralität im Einklang mit den Zielen der Europäischen Union zu erreichen und gleichzeitig den Verkauf von Fahrzeugen mit fossilen Brennstoffen bis 2040 zu verbieten.** Im Jahr 2019 produzierten erneuerbare Technologien 43,6 % des gesamten Stroms in Spanien Energie. Bis 2030 soll der Anteil erneuerbarer Energiequellen an der Stromerzeugung 74 % erreichen. Diese Zahlen stellen die Ergebnisse der Energieumwandlungsbemühungen dar, an denen die spanische Regierung im Rahmen ihres nationalen Energie- und Klimaplanes für 2021 arbeitet. Die Transformation wird Investitionen in nachhaltige Energie und Elektrofahrzeuge, Innovationen bei Produktionsprozessen, Abfallreduzierung,

Unterstützung des ökologischen Landbaus und eine „grüne“ Steuerreform umfassen.

- **Schweden plant, bis 2040 in allen Sektoren mit 100 % erneuerbarer Energie zu arbeiten und die Treibhausgasemissionen bis 2045 auf null zu reduzieren.** Der Anteil der in Schweden genutzten erneuerbaren Energien wächst weiter. Bereits im Jahre 2012 hat das Land das Ziel der Regierung 2020 schon bis 50% erreicht. Schweden verfügt über reiche Reserven an bewegtem Wasser und Biomasse, was zum hohen Anteil erneuerbarer Energien im Land beiträgt.

Angesichts der aktuellen Lage und der Möglichkeiten der Mitgliedstaaten werden folgende Stellungnahmen angenommen:

Energie in der Europäischen Union ist ein Mix aus Energiequellen innerhalb der EU, der Energiequellen umfasst, die in der Europäischen Union und ihren Mitgliedstaaten verfügbar sind, in der Europäischen Union erzeugte und aus Drittländern importierte Energie. Mit der sich verschlechternden Klimasituation wird die Notwendigkeit, in den Mitgliedstaaten von nicht erneuerbaren auf erneuerbare Energiequellen umzusteigen, immer dringender. Durch die Analyse des aktuellen Energiemix der einzelnen Mitgliedstaaten haben wir die Möglichkeit in Betracht gezogen, die Europäische Union klimaneutraler zu machen.

1. Die europäischen Länder streben weiterhin die CO₂ 2050 Neutralität bis **2050** an, die jetzt eindeutig von entscheidender Bedeutung ist, für den Umweltschutz durch die Umstellung ihrer Energiesektoren auf grünere Produktionsmethoden. (**Von den 24** Ländern bekundeten 24 ihre Unterstützung für diese Erklärung)
2. Erneuerbare Energiequellen werden bis 2030 mindestens **50 % der Energieerzeugung der Mitgliedstaaten ausmachen.** (Von den 24 Ländern unterstützten 16 diese Aussage nachdrücklich)
3. **Die Kernenergie bleibt für den Energiesektor von entscheidender Bedeutung und wird als saubere Energie betrachtet.** Sollte der technologische Fortschritt dem Energiesektor bessere Alternativen bieten können, sollte die Kernenergie in Zukunft durch eine nachhaltigere und sicherere Energieform ersetzt werden. (**Von den 17** Ländern bekundeten 17 ihre Unterstützung für diese Erklärung)
4. Der Bau neuer fossiler Kraftwerke sollte nur in Krisensituationen erfolgen, in denen keine anderen Alternativen zur Verfügung stehen. (**Von den 23** Ländern bekundeten 23

ihre Unterstützung für diese Erklärung)

5. Jedes Land wird nach eigenem Ermessen schrittweise Vorschriften einführen, um sicherzustellen, dass alle neuen Gebäude so energieeffizient wie möglich sind, und so einen möglichen Massenanstieg des Energieverbrauchs verhindern. (**Von den 23** Ländern bekundeten 23 ihre Unterstützung für diese Erklärung)
6. Die Mitgliedstaaten unternehmen nun alle Anstrengungen, um die Abhängigkeit von Importen fossiler Brennstoffe aus der Russischen Föderation zu beseitigen, die sich als unzuverlässige Quelle fossiler Brennstoffe erwiesen hat. (**Von den 21** Ländern bekundeten 21 ihre Unterstützung für diese Erklärung)

Kapitel 2: Die Stellung des Verkehrssektors innerhalb der Europäischen Union

Wir sind entschlossen, die aktuelle Klimasituation nicht nur in der Europäischen Union, sondern weltweit zu verbessern. Wir sind von der Möglichkeit überzeugt, den Klimawandel und seine direkten Auswirkungen umzukehren, und wir sind uns der Wichtigkeit des sofortigen Handelns der Mitgliedstaaten bewusst. Während Verkehrsemissionen immer noch die meisten Treibhausgase verursachen, konzentrieren sich die meisten geplanten Politiken und Maßnahmen im Verkehrssektor auf die Förderung von kohlenstoffarmen Kraftstoffen oder Elektroautos sowie die Unterstützung des Übergangs zu öffentlichen Verkehrsmitteln. Wir betonen die Positionen der in unserem Abschnitt über die Umwelt vertretenen Mitgliedstaaten:

- **Republik Österreich: Im Jahr 2019 verursachte der Verkehrssektor 30 % der gesamten österreichischen Emissionen.** Die Österreicher sind die größten Nutzer öffentlicher Verkehrsmittel pro Kopf in Europa. Österreich hat einen „Primären Mobilitätsplan für Österreich 2030“ entwickelt, der verschiedene Strategien zur Reduzierung der verkehrsbedingten Emissionen aufzeigt. Zu den im Plan festgelegten Hauptzielen gehören: a) Konstanthaltung des Personen- und Güterverkehrsaufkommens, b) Erhöhung des Anteils der ökologischen Mobilität am Gesamtverkehrsaufkommen um etwa die Hälfte, c) Ergänzung bestehender Verkehrsmittel durch Null-Emissionsantriebssysteme; und andere.
- **Königreich Belgien: Die Treibhausgasemissionen des Straßenverkehrs sind zwischen 2013 und 2018 aufgrund der wachsenden Zahl von Fahrzeugen gestiegen.** 23 % der gesamten CO₂-Emissionen in Belgien stammen aus dem Verkehr. Belgien hat einige Fortschritte bei der Preisentwicklung und der Verkehrsbesteuerung

erzielt, um die Internalisierung der Umweltkosten zu unterstützen, wie im EBR empfohlen. Das große Problem ist, dass die Verkehrsinvestitionen seit 2010 mit rund 0,45 % des BIP im internationalen Vergleich gering sind und sich daher aus dem Schienenverkehr auf den Straßenverkehr verlagert haben. Die Wallonie und die BCR haben langfristige Mobilitätspläne und Investitionspläne für den öffentlichen Verkehr und die sogenannte „sanfte“ Mobilität (insbesondere im BCR-Bereich). Brüssel will bis 2028 6 Milliarden Euro in den öffentlichen Nahverkehr investieren. Die Wallonie plant, 2 Milliarden Euro in einen Mobilitäts- und Infrastrukturplan für den Zeitraum 2020 - 2026 zu investieren (davon 20% in öffentliche Verkehrsmittel und sanfte Mobilität). Die künftige Verbesserung der Steuerung der Verkehrsnachfrage erfordert die Abschaffung von Anreizen zur Nutzung von Autos parallel zur Mauterhebung.

- **Republik Kroatien: Gesetzliche Maßnahmen werden die Einführung von Elektrofahrzeugen erleichtern.** Beispielsweise wird das Baugesetz die Installation von Ladestationen in Gebäuden und Parkplätzen unterstützen. Zu den steuerlichen Maßnahmen gehören die Befreiung von Elektrofahrzeugen von der besonderen Kfz-Steuer und die Berücksichtigung von Steuererhöhungen für umweltbelastende Fahrzeuge. Geplant ist die Bereitstellung von Infrastruktur und Lagermöglichkeiten für alternative Kraftstoffe. Basierend auf der Modellierung wird erwartet, dass fortschrittliche Biokraftstoffe die Hauptquelle erneuerbarer Energie im Verkehrssektor sein werden. Seit dem Beitritt Kroatiens zur Europäischen Union im Jahr 2013 liegen die durchschnittlichen Emissionen neuer Personenkraftwagen unter dem europäischen Ziel von 130 g CO₂ / km bis 2015. In den meisten Fällen folgt Kroatien europäischen Trends. Da die durchschnittlichen Emissionen seit 2016 steigen, ist Kroatien noch weit vom EU-weiten Ziel von 95 gCO₂/km entfernt.
- **Tschechische Republik: Die Regierung hat ein verkehrspolitisches Konzept bis 2027.** Ziel ist die Verringerung der Umwelt- und Energieintensität des inländischen Verkehrs, eine nachhaltige Planung und der Einsatz moderner Technologien. Der Transport gehört zu den energieintensivsten Branchen der tschechischen Industrie. Der Verkehr macht derzeit rund 25 % des Energieverbrauchs aus und ist damit einer der größten Energieverbraucher. Erreicht werden soll dies beispielsweise durch den Einsatz grünerer Ressourcen, also eine schrittweise Umstellung von Verbrennungsmotoren auf Elektro- oder Gasantriebe, die sie bei den Spediteuren beispielsweise durch eine günstigere Maut oder Besteuerung durchsetzen will. Der nächste Schritt wäre ein größerer Anreiz für Fahrgäste, beispielsweise die Bahn im

Vergleich zum Straßenverkehr zu nutzen.

- **Das Königreich Dänemark: Die grüne Transformation des Verkehrssystems ist das zentrale Ziel der dänischen Regierung.** Der Verkehrssektor ist für mehr als 20 % der gesamten regionalen Emissionen verantwortlich und verursacht mehr Emissionen pro Einheit des regionalen BIP im Verkehrssektor als andere Länder; 80 % mehr als in allen OECD-Ländern. Die Kombination von Fahrrad und öffentlichen Verkehrsmitteln spielt in Dänemark eine immer wichtigere Rolle. Ein Element des Plans der Regierung zur Reduzierung der CO₂ 2030 Emissionen ist das Ziel, bis 2030 1 Million Elektrofahrzeuge auf den Straßen zu haben. Die Hauptstadt Kopenhagen plant, alle öffentlichen Busse und Fähren mit Strom zu betreiben, sowie mehr Fahrradwege in der Stadt. Dänemark hat die meisten emissionsfreien Stadtbusse auf den Straßen Europas, wobei Elektrobusse 78% der Neufahrzeuge ausmachen. Neu priorisierte Zulassungssteuern, Reduzierung der Treibhausgasemissionen von Kraftstoffen, erhebliche Investitionen, Subventionen für grüne Infrastruktur und neue Technologien, die grüne Mobilität weiter fördern, werden in Zukunft eine Schlüsselrolle bei der ökologischen Transformation des Straßenverkehrs spielen.
- **Republik Estland: Estlands größte Herausforderung ist die Dekarbonisierung seines Verkehrssektors, der derzeit nicht auf dem Weg ist, seine kurzfristigen Emissions- und Energieeffizienzziele zu erreichen.** Hauptziel ist es, die Verringerung des ökologischen Fußabdrucks von Fahrzeugen um einen Beitrag zu den Klimazielen für 2050 zu leisten. Der Plan fordert auch die Einführung von kohlenstoffarmen Kraftstoffen bei allen Verkehrsträgern. Im Hinblick auf die Klimaziele der Europäischen Union plant sie, die Treibhausgasemissionen im estnischen Verkehrssektor bis 2035 um 23 bis 38 Prozent gegenüber 2018 zu senken.
- **Die finnische Regierung ergreift Maßnahmen zur Verringerung der verkehrsbedingten Treibhausgasemissionen, indem sie einen nationalen Plan einführt, mit dem diese Emissionen bis 2030 um 50 % reduziert werden sollen.** Diesem Plan zufolge soll Finnland bis 2045 einen kohlenstoffneutralen Verkehr erreichen, vor allem durch die Förderung der Elektromobilität und die Einführung neuer Technologien und emissionsfreier Kraftstoffe.
- **Frankreich: Etwa 31 % der gesamten Treibhausgasemissionen Frankreichs stammen aus dem Verkehrssektor.** Die sektoralen Emissionen stammen zu 52 % von Pkw, zu 19 % von Lkw und zu 19 % von Nutzfahrzeugen. Die restlichen 10 % entfallen

auf den öffentlichen Verkehr, die Schifffahrt und Inlandsflüge. Die französische Regierung hat ein Konjunkturprogramm vorgelegt, in dem die grüne Transformation eine zentrale Rolle spielt. Die Dekarbonisierung des Verkehrs ist ein zentraler Bestandteil des 11,5 Milliarden Euro schweren Plans. Diese Summe wird eine umweltfreundliche Alltagsmobilität ermöglichen, indem aktive Mobilität, wie z. B. das Radfahren, gefördert wird, aber auch durch die Entwicklung multimodaler Verkehrslösungen, um den Ausbau des Schienennetzes zu ermöglichen. Frankreich hat drei Maßnahmen für eine umweltfreundliche Alltagsmobilität ergriffen: Förderung der Fahrradnutzung in städtischen und ländlichen Gebieten, Förderung der kohlenstoffarmen Alltagsmobilität (z. B. Bahn) und Investitionen in die Verbesserung und den Ausbau des öffentlichen Verkehrs, um dessen Nutzung zu steigern.

- **Bundesrepublik Deutschland: Der Verkehrssektor ist einer der Hauptemittenten in Deutschland, und seine jährlichen Gesamtemissionen machten im Jahr 2019 bis zu 23 % der gesamten Treibhausgasemissionen aus.** Auf den Straßenverkehr entfallen 80 % aller verkehrsbedingten Emissionen, von denen etwa 28 % durch schwere Nutzfahrzeuge verursacht werden. Neben dem Ziel, die Treibhausgasemissionen bis 2050 auf null zu reduzieren, sieht der deutsche Klimaaktionsplan vor, bis 2030 30 % der Autokilometer zu elektrifizieren.
- **Hellenische Republik: Griechenland kündigte seinen neuen nationalen Plan für Elektromobilität im Juni 2020 an.** Bis zum Jahr 2030 soll jedes dritte Fahrzeug ein Elektrofahrzeug sein. Jedes neue Gebäude sollte über eine Infrastruktur zum Aufladen von Elektrofahrzeugen verfügen. Elektroautos werden zwei Jahre lang von den Parkgebühren befreit. Die E-Mobilitätsmaßnahmen sind Teil eines Zehn-Jahres-Klimaschutzplans. Konkret sieht das Programm für umweltfreundlichen Verkehr vor, alte Taxis landesweit durch neue batteriebetriebene Fahrzeuge zu ersetzen, alte Busse durch Elektrobusse zu ersetzen und bis Ende 2025 öffentliche Ladestationen einzurichten. Die Initiative "Charge Everywhere" wird in Form einer Subventionsregelung durchgeführt, die einen Teil der Kosten für die Erstinstallation und den Anschluss der Ladestationen abdeckt.
- **Republik Ungarn: Ungarn muss seine Treibhausgasemissionen bis 2030 um 7 % senken, und der Verkehr ist einer der größten Emittenten in diesen Sektoren.** Die ungarische Regierung hat 2019 ein grünes Busprogramm als Eckpfeiler ihres Klima- und Umweltaktionsplans gestartet und 100 Millionen Euro ihrer CO₂-Einnahmen umgewidmet, um moderne, nachhaltige und umweltfreundliche öffentliche

Verkehrsmittel für mehr als 25.000 Bewohner ländlicher Siedlungen zu subventionieren. Das Programm ist Ausdruck des Engagements für die Bekämpfung der globalen Erwärmung und stärkt gleichzeitig die ungarischen Kapazitäten im Busbau und fördert die Innovation. Derzeit sind in ganz Ungarn 2.900 Busse im Einsatz, die im Rahmen des Programms für grüne Busse bis zum Ende der Laufzeit des Programms im Jahr 2029 durch 1.300 bis 1.400 E-Busse ersetzt werden sollen.

- **Republik Irland: Der Verkehr ist mit 40 % der CO₂-Emissionen im Jahr 2018 die bei weitem größte Quelle für CO₂-Emissionen in Irland.** Die Regierung möchte, dass bis 2030 936.000 Elektrofahrzeuge auf irischen Straßen unterwegs sind. Irland hat sich außerdem das Ziel gesetzt, den Verkauf von Autos, die ausschließlich mit fossilen Brennstoffen betrieben werden, bis 2030 einzustellen.
- **Italien: Im Jahr 2019 entfiel der größte Anteil der Gesamtemissionen auf den Verkehrssektor (+24 %) sowie auf den Sektor "Sonstige", der Gebäude und Dienstleistungen umfasst.** Zwischen 2005 und 2019 hat der Verkehrssektor seine Emissionen jedoch um 19 % reduziert. Im Verkehrssektor gibt es Initiativen zur Steigerung des Gütertransports auf dem Wasser und auf der Schiene sowie zur verstärkten Nutzung alternativer Kraftstoffe und von Gebührensystemen. Öffentliche Verkehrsmittel und das Fahrrad sind wichtige Initiativen zur Verkehrsverlagerung. Bis 2030 müssen 85 % der Neuanschaffungen des öffentlichen Dienstes im städtischen Bereich elektrisch oder mit Hybridantrieb erfolgen. Italien geht davon aus, dass bis 2030 4 Millionen Elektrofahrzeuge und 2 Millionen Hybridfahrzeuge zur Verfügung stehen werden. Fortgeschrittene Biokraftstoffe, insbesondere Biomethan, werden ebenfalls zur Erreichung des italienischen Ziels beitragen, sodass bis 2030 bis zu 22 % des im Verkehrssektor verbrauchten Kraftstoffs aus erneuerbaren Energien stammen werden. Fahrzeuge mit alternativen Kraftstoffen machen 21 % des italienischen Automobilmarktes aus, vor allem dank der Anreize zum Kauf von umweltfreundlichen oder weniger umweltbelastenden Modellen. Es gibt nationale Prämien sowie einige lokale, "regionale" Anreize. Italien bleibt ein starker Markt sowohl für LPG- als auch für CNG-Fahrzeuge.
- **Republik Lettland: Zwischen 2008 und 2018 war der Verkehr für rund 27 % der Treibhausgasemissionen in Lettland verantwortlich.** Dieser Anteil ist höher als im EU-Durchschnitt. 2019 war der Verkehr die Hauptquelle für Luftschadstoffe in Lettland. Wie andere Länder auch, erhebt Lettland eine Verbrauchssteuer auf fossile Brennstoffe, obwohl für einige Arten von Aktivitäten ermäßigte Steuersätze oder

Steuerbefreiungen gelten. Trotz der jüngsten Erhöhungen gehören die effektiven Steuersätze auf CO₂-Emissionen des Straßenverkehrs weiterhin zu den niedrigsten in Europa.

- **Republik Litauen: Im Verkehrssektor konzentrieren sich die Maßnahmen auf den Ausbau der Straßeninfrastruktur, die Modernisierung des öffentlichen Fuhrparks und die Bildung.** Der größte Teil des litauischen Fuhrparks besteht aus fast 1,5 Millionen Pkw, von denen 69 % Dieselfahrzeuge mit einem Durchschnittsalter von 15 Jahren und durchschnittlichen CO₂-Emissionen von 160-170 g/km sind. Innerhalb der EU hat Litauen die niedrigsten Steuern und berücksichtigt nicht die Umweltfreundlichkeit von Fahrzeugen. Derzeit gibt es Bemühungen, die Öffentlichkeit und den Fuhrpark des öffentlichen Verkehrs auf umweltfreundlichere Fahrzeuge umzustellen. Ziel ist es, einen Markt für fortschrittliche Biokraftstoffe und die Elektrifizierung von Eisenbahnen zu schaffen. Das Konzept der Nutzung von Biomethangas im Verkehrssektor und seine Umsetzung befinden sich noch in der Entwicklung.
- **Großherzogtum Luxemburg: Der Verkehr in Luxemburg findet hauptsächlich auf der Straße, der Schiene und in der Luft statt.** Das Land ist ein Knotenpunkt für den Güterverkehr und zieht jeden Tag Tausende von Menschen an, um im Ausland zu arbeiten. Leider trägt dies zu höheren Treibhausgasemissionen, Luftverschmutzung und Verkehrsstaus bei. Fast zwei Drittel der CO₂-Emissionen in Luxemburg stammen von Diesel- oder Benzinfahrzeugen, die den Klimawandel beschleunigen. Ziel ist es, den Druck auf das Auto zu verringern und die nachhaltige Mobilität im Land zu fördern. Es werden erhebliche Investitionen in den öffentlichen Verkehr getätigt, insbesondere in neue Technologien für einen intelligenten und sauberen Verkehr. Luxemburg hat sich bemüht, das Problem der hohen Verkehrsbelastung zumindest teilweise zu lösen, indem es den Zug-, Straßenbahn- und Busverkehr ab dem 1. März 2020 gebührenfrei gemacht hat. Die luxemburgische Regierung unterstützt auch finanziell alternative Verkehrsmittel für die Bürger. Die Regierung bietet finanzielle Unterstützung oder Subventionen für den Kauf von Elektroautos und Plug-in-Hybriden.
- **Republik Malta: Malta hat einen hohen Anteil an Benzin- und Dieselaufomotoren und eine begrenzte Anzahl an Fahrzeugen mit alternativen Antrieben.** Die Herausforderungen des Verkehrs sind in Malta sehr wesentlich, da Malta die

zweithöchste Anzahl von Autos pro Kopf in Europa hat. Die Luftverschmutzung ist ein großes Problem für das Land, da Kreuzfahrtschiffe in Malta mehr Verschmutzung verursachen als Fahrzeuge. Im Jahr 2021 stieg der Anteil von Elektroautos aufgrund von Investitionen deutlich an. Malta ist weiterhin an einer Reihe von EU-finanzierten Projekten beteiligt, die es dem Land ermöglichen, grundlegende Maßnahmen zur Verringerung des CO₂-Fußabdrucks des Verkehrs zu ergreifen. Das erste Projekt ist die Überarbeitung und Aktualisierung des nationalen Verkehrsplans. Dieser Plan wurde 2017 fertiggestellt und sah Investitionen im Verkehrssektor für den Zeitraum bis 2025 vor.

- **Das Königreich der Niederlande: Die niederländische Regierung hat sich verpflichtet, ein Verkehrssystem bereitzustellen, das den Bürgern, schnell, sicher und bequem zu reisen, hilft.** Eine der Herausforderungen, vor denen sie stehen, ist, wie das auf einer nachhaltigen Weise getan werden kann. Das derzeitige niederländische Kabinett hat vor, die CO₂-Emissionen in den Niederlanden bis 2030 um 49 % im Vergleich zu 1990 zu senken. Was eine größere Reduzierung als auf der EU-Ebene vereinbart wurde ist. Um das Ziel zu erreichen und gleichzeitig zugänglich zu bleiben, muss die Niederlande ihr Verkehrssystem ändern. Die Vision einer nachhaltigen Mobilität ist eines der Ziele, zu denen sich die Regierung verpflichtet hat. Um dies zu erreichen, konzentriert die Niederlande ihre Bemühungen auf verschiedene Verkehrsadern und Maßnahmen innerhalb bestimmter Sektoren, nämlich: Rundverkehr, Personen- und Güterverkehr, öffentlicher Verkehr, Laden und Ladeinfrastruktur für den Straßenverkehr, Verkehr, Kraftstoffe der Zukunft, ökologische Lieferung sowie Entwicklung und Ausbau nachhaltiger Initiativen.
- **Republik Polen: Zwischen 2018 und 2020 verdreifachte das Land die Zahl der Zulassungen von Elektrofahrzeugen (Batterie-Elektrofahrzeuge oder BEV und Plug-in-Hybrid-Elektrofahrzeuge oder PHEV) auf 6 000.** Obwohl das Land im Vergleich zu anderen Ländern hinterherhinkt, staatliche Programme und regulatorische Anreize, ein wachsendes Angebot an erschwinglichen Elektrofahrzeugen, steigende Verbrauchereinkommen, Verbesserungen bei der Ladeinfrastruktur für Elektrofahrzeuge und ein wachsendes Umweltbewusstsein dürften in Zukunft einen Boom beim Elektrofahrzeugenverkauf in Polen anregen.
- **Portugiesische Republik: Da der Verkehrssektor immer noch der größte Produzent von Treibhausgasen in Portugal ist, besteht unser Ziel darin, die verkehrsbedingten Treibhausgasemissionen bis 2030 um 40 % gegenüber 2005 zu**

senken. Dies kann durch die Besteuerung von Straßenfahrzeugen, die Förderung des Kaufs emissionsärmerer Fahrzeuge und die starke Betonung des Übergangs zu Elektrofahrzeugen erreicht werden. Portugal dringt auch auf die Dekarbonisierung des Verkehrs mit Investitionen von mehr als 10 Mrd. Euro in die Elektrifizierung des Personen- und Güterverkehrs sowie des öffentlichen voran. Die Regierung hat eine nationale Strategie für Radfahren und aktive Mobilität entwickelt, die darauf abzielt, die Gesamtlänge der Radwege in Portugal von 2 000 km im Jahr 2018 auf 10 000 km im Jahr 2030 zu erhöhen. Langfristig strebt Portugal an, dass Wasserstoff eine wichtige Rolle bei der Erreichung der CO₂-Neutralität spielt.

- **Slowakische Republik: Der langfristige Anstieg des Energieverbrauchs im Verkehr der Slowakischen Republik ist auf die wachsende Zahl von Kraftfahrzeugen und die wachsende Zahl von Personen, die im Straßenindividualverkehr befördert werden, zurückzuführen.** Ein weiterer wichtiger Faktor für steigende Emissionen ist die Verlagerung des Güterverkehrs von der Schiene auf die Straße. Daher ist eines der Ziele im Bereich Verkehr, die Nutzung öffentlicher Verkehrsmittel innerhalb des Landes zu erhöhen. Ein wichtiger Faktor ist die Verbesserung der Effizienz des Schienenverkehrs. Der Aufbauplan setzt verschiedene Ziele, wie z. B.: Verlagerung von 30 % des Straßenverkehrs über 300 km auf die Schienen- oder Wasserverkehrswege bis 2030 und mehr als 50 % bis 2050 (im Vergleich zu 2005). Förderung der Interessen der Frachtführer an der Verlagerung des Straßengüterverkehrs auf die Schiene oder den intermodalen Verkehr sowie Verhinderung der weiteren Aufgabe des Schienenverkehrs oder Aufbau eines nationalen Netzes von Schnellladestationen für Elektrofahrzeuge.
- **Republik Slowenien: Da die Treibhausgasemissionen des slowenischen Verkehrs immer noch etwa ein Drittel aller Treibhausgasemissionen des Landes ausmachen, musste ein kohärenter Plan verabschiedet werden, um die Umstellung auf nachhaltigere Art des Transports anzugehen.** Daher verabschiedete die slowenische Regierung 2015 und 2016 zwei wichtige Dokumente – die Verkehrsentwicklungsstrategie der Republik Slowenien und die Entschließung zum Nationalen Verkehrsentwicklungsprogramm der Republik Slowenien bis 2030. Denn Pkw den größten Anteil an Verkehrsemissionen ausmachen. Die Regierung versucht daher, die Menschen dazu zu bringen, mit öffentlichen Verkehrsmitteln, Fernbussen und Zügen zu reisen, für die sie vor allem am Wochenende große Rabatte bietet. Slowenien unterstützt auch den Übergang zur Elektromobilität und plant, bis 2030

mindestens 130 000 Elektrofahrzeuge und mindestens 70 000 Hybridfahrzeuge auf slowenischen Straßen zu haben.

- **Königreich Spanien: Auf den Verkehrssektor in Spanien entfallen rund 37,8 % des gesamten Endenergieverbrauchs des Landes.** Gleichzeitig verursacht der Verkehrssektor in Spanien derzeit rund 27 % der gesamten Treibhausgasemissionen des Landes. Innerhalb des Verkehrssektors ist der Straßenverkehr die größte Emissionsquelle. Aus diesem Grund ist es auch das Ziel Spaniens mehr Elektrofahrzeuge im Verkehr einzuführen. Die Umstellung auf den Schienengüterverkehr ist eines der weiteren Ziele zur Verbesserung der Umweltfreundlichkeit des Verkehrs.
- **Königreich Schweden: Die Treibhausgasemissionen der schwedischen Wirtschaft sind im ersten Quartal 2021 im Vergleich zum Vorjahresquartal um 5% gesunken.** Den größten Rückgang verzeichnete der Verkehrssektor, wo die Emissionen im ersten Quartal 2021 um 38 % niedriger waren als im entsprechenden Quartal 2020. Innerhalb des Verkehrssektors war der Rückgang im Luftverkehr besonders ausgeprägt. Die Emissionen der privaten Haushalte sanken aufgrund des geringeren Pkw-Verkehrs um 3 %.

Angesichts der aktuellen Lage und den Möglichkeiten von Mitgliedstaaten werden folgende Stellungnahmen angenommen:

1. Alle Neufahrzeuge nach dem Jahr **2030** sollen umweltfreundlich sein. Das heißt, sie sollen andere Antriebsarten als den Verbrennungsmotor nutzen. Auf dem heutigen technologischen Stand sind Elektrofahrzeuge und Wasserstofffahrzeuge als verlässliche Ersatz zu betrachten. (Von den 24 Ländern bekundeten 24 ihre Unterstützung für diese Stellungnahme)
2. **Die Emissionsvorschriften für derzeit hergestellte Fahrzeuge werden sich auch verbessern, indem Druck auf die Hersteller ausgeübt wird und die Investitionen in die Forschung zu umweltfreundlicheren Verbrennungsmotoren erhöht werden.** (Von den 23 Ländern bekundeten 23 ihre Unterstützung für diese Stellungnahme)
3. Alle vor dem Jahr **2000** hergestellten Fahrzeuge mit deutlich milderem Emissionsvorschriften sollen bis **2030** nicht vollständig außer Betrieb genommen werden, sondern im Falle einer Stilllegung wiederverwertet werden können. (Von den 24 Ländern widersprachen 18 stark gegen dieser Stellungnahme)
4. Die Mitgliedstaaten werden den Bau eines umfassenden Netzes von Ladestationen auf

dem gesamten europäischen Kontinent überwachen, zusammenarbeiten und unterstützen, um der erwarteten Zunahme der Zahl von Elektrofahrzeugen im Verkehr gerecht zu werden. (Von den 22 Ländern bekundeten 22 ihre Unterstützung für diese Stellungnahme)

5. Es ist wichtig, den öffentlichen Verkehrssektor in dicht besiedelten Städten zu unterstützen und gleichzeitig eine schrittweise Umorientierung des öffentlichen Verkehrs auf umweltfreundlichere Alternativen sicherzustellen. Die Mitgliedstaaten sind sich bewusst, dass der Prozess der Ökologisierung des öffentlichen Verkehrs als zukünftiges Schlüsselverkehrsmittel in dicht besiedelten Städten in den nächsten acht Jahren stattfinden sollte. (Von den 23 Ländern bekundeten 23 ihre Unterstützung für diese Stellungnahme)

Kapitel 3: Neuorientierung des Agrarsektors in der Europäischen Union

Um die aktuellen Herausforderungen, denen wir in Bezug auf den Klimawandel gegenüberstehen, anzugehen, verpflichten wir uns, verschiedene Umweltprobleme anzugehen. Da die Weltbevölkerung wächst schnell, muss die Nahrungsmittelproduktion erheblich gesteigert werden, um sicherzustellen, dass es genug Nahrung für alle gibt, und um eine weitere Ernährungsunsicherheit zu verhindern. Da die Landwirtschaft die natürlichen Ressourcen unter Druck setzt, wird jedes Land die geeigneten gesetzlichen und anderen Maßnahmen ergreifen, die erforderlich um einen nachhaltigeren Agrar- und Lebensmittelsektor zu gewährleisten sein können:

- **Republik Österreich: Im Jahr 2017 machten die Treibhausgasemissionen der Landwirtschaft rund 10 % der gesamten österreichischen Emissionen aus. Um die Emissionen aus der Landwirtschaft, insbesondere Treibhausgase wie Methan und Lachgas, zu reduzieren, müssen die Tierhaltung und der Futtermittelanbau reduziert werden.** Klimafreundliche Innovationen in der Tier- und Futtermittelproduktion, verbunden mit einem stärkeren Fokus auf hochwertige Lebensmittel sowie saisonale und regionale Produkte, werden die CO₂-Bilanz von Lebensmitteln deutlich reduzieren. In Österreich spielt der ökologische Landbau mit rund 20 % der gesamten landwirtschaftlichen Nutzfläche eine wichtige Rolle. Die österreichische Anpassungsstrategie zielt darauf ab, die negativen Auswirkungen des Klimawandels auf die Umwelt zu verhindern. Bei der Entwicklung von Anpassungsmaßnahmen für die Landwirtschaft sollte das Leitprinzip der Ressourcenschonung und der nachhaltigen Nutzung von Ressourcen und natürlichen

Produktionsgrundlagen gefördert werden.

- **Königreich Belgien: Die Landwirtschaft leistet zusammen mit der Forstwirtschaft und der Fischerei einen der größten Beiträge zum BIP Belgiens.** Belgien ist weltweit führend in der landwirtschaftlichen Produktion, weil es große Mengen an Reis, Weizen, Baumwolle, Fleisch, Geflügel, Eiern und Fischereiprodukten produziert. Trotz der rasanten Entwicklung des belgischen Agrarsektors sind Ackerland, der sich verschlechternde ökologische Zustand der Umwelt aufgrund des intensiven Einsatzes von Düngemitteln und Pestiziden sowie Fragen der Lebensmittelsicherheit ein Problem. Hohe Kosten und niedrige Gewinne der landwirtschaftlichen Produktion sind die größten internen Hindernisse des belgischen Agrarsektors. Die Reform muss viel tiefer gehen, zumal die Landwirtschaft bis 2050 trotz der fortschreitenden Urbanisierung des Landes die Lebensgrundlage für etwa die Hälfte der ländlichen Bevölkerung sein soll.
- **Republik Kroatien: Der Agrarsektor reagiert besonders sensibel auf den Klimawandel, da er im Allgemeinen stark wetterabhängig ist.** Alle direkten Eigenschaften des Klimas – Temperaturen, Niederschläge und Wetterextreme – wirken sich auf die Produktion aus. Angesichts ihres Gesamtwerts, der Auswirkungen auf die Ernährungssicherheit und der von ihr geschaffenen Arbeitsplätze ist die Landwirtschaft ein wichtiger Sektor der kroatischen Wirtschaft, der erst in den letzten Jahren erheblich von klimatischer Variabilität betroffen war. Allerdings wirkt sich die frühere Blüte und Entwicklung anderer Trauben-, Oliven- und Obstsorten aufgrund der wärmeren Winter- und Frühjahrssaison leicht positiv auf die landwirtschaftliche Produktion aus, was zu höheren Erträgen beiträgt. Die bestehenden Weinbaugebiete könnten daher auf ein breiteres Rebsortenspektrum ausgedehnt werden, was zu einem Verlust des regionalen Charakters der Weine und einer Verringerung ihrer Wettbewerbsfähigkeit am Markt führen würde.
- **Tschechische Republik: Im Zeitraum 2021 - 2040 wird ein deutlicher Anstieg des Gesamtrisikos von Dürren erwartet, was zu einer Ausweitung gefährdeter Gebiete führen wird.** Die Strategie der Tschechischen Republik zur Anpassung an den Klimawandel identifiziert vorrangige Sektoren, in denen sie voraussichtlich am stärksten vom Klimawandel betroffen sein werden. Die Anpassungsstrategie der Tschechischen Republik: - stellt den beobachteten Klimawandel umfassend dar - identifiziert prioritäre Bereiche der Wirtschaft und der Umwelt in Bezug auf die erwarteten Auswirkungen des Klimawandels - definiert geeignete Anpassungsmaßnahmen - identifiziert Hindernisse für Anpassungsmaßnahmen -

identifiziert mögliche Finanzierungsquellen.

- **Königreich Dänemark: Nach dem Verkehrs- und dem Energiesektor ist der Agrarsektor für die höchsten Treibhausgasemissionen in Dänemark verantwortlich.** Es produziert 17,4 Millionen Tonnen Treibhausgase pro Jahr, was einem Fünftel der Gesamtemissionen in Dänemark entspricht, wobei der größte Anteil aus der Rinder- und Schweinehaltung stammt. Der größte Teil des Ackerlandes in Dänemark wird für den Anbau von Tierfutter verwendet. Dänemark ist ein globales Modell für nachhaltige Landwirtschaft und Lebensmittelproduktion und Innovation. Dänemark hat sich auf verbindliche Kohlenstoffemissionsziele für seine Agrarindustrie im Jahr 2021 geeinigt. Bis 2030 müssen die Emissionen um 55 bis 65 % gesenkt werden. Etwa 3,8 Milliarden dänische Kronen (593 Millionen US-Dollar) aus staatlichen Mitteln würden im Rahmen der Vereinbarung für die grüne Transformation des Sektors bereitgestellt. Die dänische Regierung stellt außerdem mehr als 150 Millionen Euro zur Unterstützung pflanzlicher Lebensmittel bereit, die die größte Investition in Pflanzenforschung und -entwicklung in einem EU-Land darstellen. Die Vereinbarung beinhaltet auch das Ziel, die Stickstoffemissionen bis 2027 um 10.800 Tonnen zu reduzieren.
- **Republik Estland: Die Landwirtschaft ist eine der traditionellsten Wirtschaftstätigkeiten in Estland.** Die gesamten Treibhausgasemissionen aus der Landwirtschaft sind zwischen 1995 und 2016 um 13 % gestiegen. Der Trend steigender Emissionen aus der Landwirtschaft wird jedoch bei der Erholung vom wirtschaftlichen Übergang von der Plan- zur Marktwirtschaft benötigt. Auch in Estland sind die (CH₄)- und (N₂O)-Emissionen pro Hektar die drittniedrigsten in der EU seit 2015. Die Landwirtschaft ist jedoch durch Bodenerosion bedroht. Die geschätzte Erosionsrate steht im Zusammenhang mit landwirtschaftlichen Methoden, und deswegen spiegelt und erfasst der Indikator die Auswirkungen politischer Maßnahmen zur Verhinderung von Erosion in der Landwirtschaft wider.
- **Republik Finnland: Finnland unterstützt den ökologischen Landbau und ist bestrebt, den Anteil der gesamten landwirtschaftlichen Nutzfläche im Land zu erhöhen.** Die Forstwirtschaft ist für Finnland ebenso wichtig. Beide Sektoren spiegeln sich in der finnischen nationalen Strategie für ökologische und nachhaltige Land- und Forstwirtschaft wider. Die Realisierung dieser Strategie sollte zu einer Reduktion der Emissionen aus der Land- und Forstwirtschaft um mehr als 75 % bis 2050 führen.

- **Französische Republik: Seit der Gründung der EU hat Frankreich eine beherrschende Stellung in der landwirtschaftlichen Produktion in Europa.** Im Jahr 2017 machten die Emissionen im Zusammenhang mit der Landwirtschaft 18,5 % der gesamten Treibhausgasemissionen in Frankreich aus. Frankreichs Strategie zielt darauf ab, die Emissionen in diesem Sektor um 18 % bis 2030 und um 46% bis 2050 zu reduzieren. Das Ministerium für Landwirtschaft und Ernährung kann diese fünf Säulen als Hebel zur Bekämpfung des Klimawandels nutzen. Stickstoff-Management (Anwendung organischer Düngemittel, Proteinanpassung in der Tierfütterung, Verbesserung der Boden- und Samenqualität), Tierhaltung (Mechanisierungsprozess, Reduzierung von nichtproduktiven Tieren, nakladanie stáda), Boden und Wasser (Nutzung von Agrarökologie, Bodenschutz), Forstwirtschaft und Bioökonomie (Biomassennutzung, Kreislaufwirtschaft, Kaskadenlandwirtschaft) und Ernährungssicherung (Reduzierung von Lebensmittelabfällen, Informationskampagnen).
- **Bundesrepublik Deutschland: Die deutsche Landwirtschaft geht im Bereich des ökologischen Landbaus voran, der im Zusammenhang mit dem globalen Klimawandel und anhaltenden Umweltproblemen immer wichtiger wird.** Im Jahr 2020 gab es im Land 35 413 Bio-Betriebe, gegenüber 21 950 im Jahr 21. Im selben Jahr wurden 10,2 % der landwirtschaftlich genutzten Fläche in Deutschland für den ökologischen Landwirtschaft genutzt. Die Bemühungen zur Bekämpfung des Klimawandels in der Landwirtschaft konzentrieren sich einerseits auf die Reduzierung von Emissionen, andererseits auf eine effizientere Nutzung von Ressourcen und damit auf die Nachhaltigkeit der Produktion.
- **Hellenische Republik: Das agrarökologische Netzwerk Griechenlands wurde Anfang 2017 durch die Verbindung von Agronomen und Forschern aufgebaut.** Es ist eine Initiative zur Unterstützung der Agrarökologie als Wissenschaft und Praxis. Es versucht den wissenschaftlichen und ländlichen Sektor mit einem agrarökologischen Ansatz vertraut machen und dazu beitragen, dass Lebensmittelproduktionssysteme wirklich nachhaltig sind. Laut den neuesten Eurostat-Daten überstieg der Anteil der Bio-Pflanzen im Jahr 2019 in Griechenland erstmals 10 %. Tatsächlich gab es in den letzten Jahren einen starken Aufwärtstrend, da die Fläche des ökologischen Anbaus im Land gestiegen ist.
- **Ungarn: Ungarn ist ein traditioneller Exporteur von Agrarprodukten.** Die US-

Exporte von Gemüse, Gräsern, Tierfutter und insbesondere Sonnenblumen- und Maissamen sind auf diesem Markt traditionell stark. Das Land ist ein aktiver Gegner der Agrarbiotechnologie in der Europäischen Union. Bodenqualität und Gesundheit sind Schlüsselthemen für Nachhaltigkeit in Ungarn. In Ungarn ist die Landwirtschaft der am stärksten vom Klimawandel bedrohte Sektor.

- **Irland: Die Landwirtschaft ist eine der größten Belastungsquellen für die irische Natur, das Wasser, die Luft und die Treibhausgasemissionen.** Bei gleichbleibender Wirtschaftslage werden die Agraremissionen zwischen 2021 und 2030 voraussichtlich um 3,0 % auf 21,9 Millionen Tonnen CO₂-Äquivalent steigen.
- **Die Landwirtschaft ist einer der wichtigsten Wirtschaftssektoren Italiens, auf den rund zwei Prozent des BIP entfallen.** Italien ist einer der größten Agrarproduzenten der EU. Italien war schon immer an der Spitze im Bezug zu den Umweltverfahren. Das Land ist sehr großzügig bei der Subventionierung von Feldfrüchten und dem Liefern von Anreizen für Landwirte, die in der Region arbeiten. Italien verfügt über die größte ökologische Anbaufläche in der EU und ist der größte Exporteur von Bioprodukten in Europa. Wenn es um nachhaltige Landwirtschaftsmethoden geht, sind viele landwirtschaftliche Aktivitäten teilweise oder völlig mit Nachhaltigkeit verbunden. Dazu gehören Umweltfaktoren auf allen Produktionsstufen. Die Italiener versuchen daher, Pestizide abzuschaffen und grüne Energiequellen für die Felder einzuführen. Es ist auch wichtig, Landwirtschaftsmethoden einzusetzen, die weniger auf Wasserverbrauch und Wasserwiederverwendung angewiesen sind. In der Verpackungsphase werden weniger Kunststoffe und mehr recycelbare Produkte verwendet.
- **Republik Lettland: Lettland ist eines der OECD-Länder mit dem höchsten Anteil an Emissionen aus der Landwirtschaft (25 %), wo die Emissionen aus der Landwirtschaft am stärksten gestiegen sind (um 4 % im Zeitraum 2005-2016).** Dies ist auf die Ausweitung der Anbaufläche, den Verbrauch von Vieh und Düngemitteln zurückzuführen. Es wird erwartet, dass die Emissionen aus der Landwirtschaft voraussichtlich weiter zunehmen werden. Bis 2030 soll die Landwirtschaft für 30 % der Treibhausgasemissionen verantwortlich sein. 2018 hat die Regierung einen Plan zur Anpassung an den Klimawandel bis 2030 aufgestellt.
- **Republik Litauen: Der Agrarsektor ist nicht nur die drittgrößte Quelle von Treibhausgasemissionen im Land, sondern hat auch zur zunehmenden**

Konzentration von organischem Kohlenstoff im Boden, zu einem hohen Säuregehalt und zur allgemeinen Verschlechterung der biologischen Qualität des Bodens beigetragen. Laut der nationalen Umweltstrategie sind fast 20 % der landwirtschaftlichen Flächen sauer. Der ökologische Landbau hat in den letzten Jahren zugenommen und bedeckte 2019 etwa 7 % der landwirtschaftlichen Fläche. Die umweltverträgliche Produktion wird verbessert, der Einsatz von Mineraldünger wird reduziert und fortschrittlichere Technologie wird genutzt.

- **Großherzogtum Luxemburg: Luxemburg steht derzeit vor einer Reihe von ökologischen Herausforderungen: Verschmutzung von Trinkwasserquellen, Einträge von Nährstoffen und Pestiziden aus der Landwirtschaft, Verlust an Biodiversität, Erosion und Bodendegradation sowie Klimawandel.** Eine von einer Reihe großer sozialer, ökologischer, technischer, wirtschaftlicher und gesellschaftlicher Herausforderungen ist die Forderung, die Produktion hochwertiger, nachhaltiger und integrativer Lebensmittel zu steuern. Das Großherzogtum Luxemburg hat dies bereits 2015 erkannt, als es seine Bereitschaft zur Diversifizierung und Neuausrichtung seiner Wirtschaft durch den Prozess der dritten industriellen Revolution bekräftigte. Die Landwirtschaft nimmt in diesem Prozess eine besondere Stellung ein, weil sie Teil innovativer Modelle der Nahrungsmittelproduktion und Ernährungssicherung ist, aber auch weil sie ein natürlicher Teil des Wirtschaftskreislaufs ist. Die Nachhaltigkeit des Lebensmittel- und Landwirtschaftssektors wird auch von den Verbrauchern und ihrer Nachfrage nach bestimmten Lebensmittelgruppen oder Produktionsverfahren beeinflusst, was zur Entstehung zahlreicher unkonventioneller Formen der Landwirtschaft und verschiedener Projekte in Luxemburg geführt hat, die weitaus ehrgeizigere Ziele verfolgen als die von der EU festgelegten.
- **Republik Malta: Malta bemüht sich um die Förderung nachhaltiger landwirtschaftlicher Praktiken, die den allgemeinen Zielen der Politik zur Entwicklung des ländlichen Raums entsprechen.** Durch die Integration der Landwirtschaft und der Politik zur Entwicklung des ländlichen Raums wird dies dazu beitragen, Bedrohungen wie Landaufgabe, Bodenverschmutzung, illegale Müllablagerung und ländliche Bauweise zu bekämpfen. Malta stellt auf eine Kreislaufwirtschaft um, die auf Recycling und Wiederverwendung von Materialien basiert, um die Effizienz zu steigern, Abfall zu reduzieren und Umweltzerstörung zu verhindern. Die Kreislaufwirtschaft trägt zur nachhaltigen Entwicklung bei, indem sie durch das Wachstum von Arbeitsplätzen und Investitionen in umweltfreundliche

Industrien positive soziale, wirtschaftliche und ökologische Auswirkungen hat.

- **Königreich der Niederlande: Die Niederlande haben einen Aktionsplan für den Übergang zu einer Kreislaufwirtschaft vorgelegt.** Die Vision der niederländischen Regierung für eine Kreislaufwirtschaft zeigt das Bestreben der Niederlande, bis 2030 eine weltweit führende Position in der Kreislaufwirtschaft einzunehmen. Die Vision beinhaltet einen Paradigmenwechsel von der Steigerung der Produktionsmengen und der Senkung der Kosten hin zur Optimierung der Ressourcennutzung und zur Erzeugung von Lebensmitteln im Einklang mit der Natur.
- **Republik Polen: Zu den polnischen Agrarexporten gehören verschiedene Lebensmittel, darunter Getreide und Kartoffeln. Polen ist ein wichtiger regionaler Exporteur von Obst, bestimmtem Gemüse und Pilzen. Allerdings ist durch den Klimawandel der Anbau von Kartoffeln und Getreide gefährdet, aber Polen haben eine nationale Anpassungsstrategie entwickelt, die auch den landwirtschaftlichen Bereich angeht.**
- **Portugiesische Republik: Die Treibhausgasemissionen aus der Landwirtschaft machen etwa 10 % der nationalen Emissionen aus, insgesamt 6,8 Mt CO₂, und umfassen hauptsächlich Methan (CH₄), das 40 % der nationalen Emissionen dieses Gases ausmacht, und Distickstoffoxid (N₂O), das in diesem Fall 73 % der gesamten nationalen Emissionen dieses Gases ausmacht.** Da Portugal zu den Ländern gehört, die potenziell am stärksten vom Klimawandel betroffen sind, sind die Gewährleistung einer nachhaltigen und widerstandsfähigen Land- und Forstwirtschaft und die Bekämpfung der Wüstenbildung die größten Herausforderungen für das Land. Die Emissionen aus der Landwirtschaft, insbesondere aus der Tierhaltung, haben ein geringeres Reduktionspotenzial, und der Sektor wird seine Emissionen bis 2050 um 9 % bis 30 % verringern. Zu den möglichen Optionen gehören die Verbesserung der Tierfutter- und Güllemanagementsysteme und die Reduzierung des Dünge- und Wasserbedarfs, unterstützt durch ökologische und Präzisionslandwirtschaft.
- **Slowakische Republik: Im Jahr 2020 machte die Landwirtschaft 2,18 % des gesamten BIP der Slowakischen Republik aus und im Jahr 2019 wurden darin 2,79 % der Bevölkerung beschäftigt.** Der Plan der Regierung zur Anpassung der Slowakei an den Klimawandel umfasst fünf Aufgaben für die Landwirtschaft und geht davon aus, dass die Slowakei als Agrarland nur dann gegen die Auswirkungen des Klimawandels widerstandsfähiger sein wird, wenn sie in den Bereichen Wasserrückhalt,

Erosionsschutz, Bodenerhaltung, Anpassung der Kulturen, Unterstützung der Bienenzucht und Naturschutz vielfältiger ist. Im Mai 2020 wurde eine "Farm to Fork"-Strategie als eine der zentralen Maßnahmen des Europäischen Grünen Deals eingeführt. Die Strategie, die zur Erreichung der Klimaneutralität bis 2050 beiträgt, zielt darauf ab, das derzeitige EU-Ernährungssystem in Richtung eines nachhaltigen Modells zu bewegen.

- **Republik Slowenien: Sloweniens Ziel im Agrarsektor ist es, Ernährungssicherheit zu erreichen und den Klimawandel zu bekämpfen, da es sich um den am stärksten gefährdeten Sektor des Landes handelt. Zwischen 2005 und 2018 gingen die im Agrarsektor produzierten Treibhausgasemissionen nur um 0,6 % zurück, aber die slowenische Regierung hat in diesem Bereich ein größeres Engagement und strengere Maßnahmen versprochen.** Die größte Herausforderung für den slowenischen Agrarsektor wird die Einführung neuer und innovativer Praktiken sein. Diese sollen dazu beitragen, die Produktivität zu steigern und sich besser an den Klimawandel im Land anzupassen, der die slowenische Landwirtschaft bereits beeinflusst.
- **Königreich Spanien: Spanien reagiert aufgrund seiner geografischen Lage und seines Klimas besonders empfindlich auf den Klimawandel.** Diese spiegeln sich im Land in zweierlei Hinsicht wider: steigende Durchschnittstemperaturen und ein langfristiger Niederschlagsmangel. Zu den Prioritäten Spaniens im Agrarsektor gehören daher insbesondere die Verbesserung der Effizienz und Nachhaltigkeit der Bewässerung und die Annahme einer Strategie zur Unterstützung der Digitalisierung des Agrar- und Ernährungssektors. Im Rahmen der europäischen "Farm to Fork"-Strategie unternimmt Spanien Anstrengungen, um beispielsweise den Einsatz von Pestiziden und Düngemitteln zu reduzieren oder den Anteil von Bio-Anbauflächen zu erhöhen. Spanien leistet jedoch bereits einen positiven Beitrag zum Anteil der landwirtschaftlichen Nutzfläche für den ökologischen Landbau. Dabei übertrifft Spanien mit 13,2 % der Fläche bereits das EU-Ziel von 10 %.
- **Königreich Schweden: Der Klimawandel ist eine Bedrohung für die schwedische Landwirtschaft.** Obwohl mit einer Zunahme der Niederschläge zu rechnen ist, könnte Schweden immer noch mit einem wachsenden Bedarf an Bewässerung konfrontiert sein, wie Dürren, insbesondere in den Sommermonaten, zeigen. Im Jahr 2017 produzierte Schweden 7,19 Millionen Tonnen CO₂-Äquivalente. Schwedische Landwirte engagieren sich für die Verbesserung des Agrarsektors. Sie versuchen, das

volle Potenzial der Land- und Forstwirtschaft zur Eindämmung des Klimawandels zu nutzen. Schweden ist auch in der Lage, Energie aus erneuerbaren Quellen zu erzeugen, was ebenfalls zu mehr Beschäftigungsmöglichkeiten beiträgt, insbesondere in ländlichen Gebieten. Der Agrarsektor muss ressourceneffizienter werden und gleichzeitig seine Wettbewerbsfähigkeit erhalten. Den Verbrauchern sollen Informationen zu Klimaauswirkungen und klimafreundlichen Produkten angeboten werden. Außerdem ist es notwendig, das volle Potenzial der Land- und Forstwirtschaft als Kohlenstoffsenken auszuschöpfen und die Erforschung neuer Technologien stärker zu unterstützen.

Unter Berücksichtigung des aktuellen Zustands und der Möglichkeiten der Mitgliedstaaten wurden die folgenden Erklärungen angenommen:

1. Die Mitgliedstaaten gewährleisten die Ernährungssicherheit auf dem Gebiet der Europäischen Union unter Beibehaltung der natürlichen, notwendigen Emissionen aus der pflanzlichen und tierischen Erzeugung. **(Von den 24 Ländern unterstützen 24 diese Erklärung)**
2. **Die Treibhausgasemissionen aus der Landwirtschaft werden bis 2030 um mindestens die prognostizierten 2 % reduziert (von den 24 Ländern unterstützen 19 diese Erklärung nachdrücklich, 1 Land stimmt nur zusätzlichen Maßnahmen zu)**
3. Eine Verringerung der Viehzucht wird vorgeschlagen, um unnötige Emissionen direkt zu reduzieren. Gleichzeitig muss verhindert werden, dass Emissionen in Länder außerhalb der Europäischen Union verlagert werden, wenn die reduzierte Produktion durch vermehrte Importe von Agrarprodukten mit hohen Emissionen aus Ländern mit geringer Regulierung ersetzt wird. **(Von den 24 Ländern unterstützen 24 diese Erklärung)**
4. Angemessene Information der unteren Ebenen und der kleinen landwirtschaftlichen Betriebe über die Verringerung der Emissionen, während der Produktionsprozesse und Belohnung der Landwirte, die die vorgeschlagenen Praktiken einhalten. **(Von den 24 Ländern haben 24 diese Aussage unterstützt)**

Bestimmungen für endgültige Verpflichtungen:

Wir, die Vertreter der Mitgliedstaaten der Europäischen Union, haben einen gemeinsamen Konsens über die Verpflichtungen angenommen, die eingegangen werden müssen, um den

Klimawandel und die sich verschlechternde Umweltsituation angemessen bekämpfen zu können. Hier sind die neuesten Bestimmungen der Mitgliedstaaten:

1. In Anbetracht der derzeitigen Lage der Mitgliedstaaten und ihrer Verpflichtung zur Bekämpfung des Klimawandels verpflichten sich die Mitgliedstaaten, die durch Abstimmung vereinbarten Maßnahmen einzuhalten.

2. Unter Berücksichtigung von Klausel 1 und der aktuellen Trends sollte die Europäische Union in der Lage sein, bis 2050 Kohlenstoffneutralität zu erreichen.

Wir danken der Plattform "Stand des Klimas und Strategie für Europa bis 2022" für die Ausrichtung einer erfolgreichen letzten Sitzung des Sektors Umwelt.

Заключительная декларация

Для секции по окружающей среде 15-й Модельной конференции

Принята уважаемыми представителями государств-членов Европейского Союза

в Братиславе.

СОСТОЯНИЕ КЛИМАТА И СТРАТЕГИЯ ДЛЯ ЕВРОПЫ 2022

Братислава, 5 апреля 2022 года

Введение

Регулярные встречи представителей государств-членов Европейского Союза в Секции по окружающей среде проходили в Братиславе с 22 сентября 2021 года по 30 марта 2022 года под руководством г-жи **Андреи Половчиковой**, действующего **председателя экологической секции 15-й модельной конференции факультета международных отношений Университета экономики в Братиславе**. Из 27 стран Европейского Союза в переговорах приняли участие 24, представители Болгарии, Кипра и Румынии не присутствовали на заседании. На заседаниях присутствовали следующие представители государств-членов Европейского Союза:

Г-жа Ивана Элиашова, Высокий представитель Австрийской Республики и Европейского Союза,

Г-жа Петра Корбиниова, Высокий представитель Королевства Бельгии и Европейского Союза,

Г-н Ян Лачный, Высокий представитель Республики Хорватия и Европейского Союза,

Г-жа Никола Олвецка, Высокий представитель Чешской Республики и Европейского Союза,

Г-жа Барбара Киссова, Высокий представитель Королевства Дании и Европейского Союза,

Г-н Роланд Зиго, Высокий представитель Эстонской Республики и Европейского Союза,

Г-жа Карин Садецка, Высокий представитель Финляндской Республики и Европейского Союза,

Г-жа Диана Андрасиова, Высокий представитель Французской Республики и Европейского Союза,

Г-жа Мартина Касьярова, Высокий представитель Федеративной Республики Германия и Европейского Союза,

Г-жа Ноэми Тотхова, Высокий представитель Греческой Республики и Европейского Союза,

Г-жа Диана Мишкеш, Высокий представитель Венгерской Республики и Европейского Союза,

Г-н Давид Хрежик, Высокий представитель Республики Ирландия и Европейского Союза,

Г-жа Славка Зовичова, Высокий представитель Республики Италия и Европейского Союза,

Г-жа Ленка Котрухова, Высокий представитель Латвийской Республики и Европейского Союза,

Уважаемая Отилия Варгова, Высокий представитель Литовской Республики и Европейского Союза,

Достопочтенная Зузана Ухларова, Высокий представитель Великого Герцогства Люксембург и Европейского Союза,

Виктория Валахова, Высокий представитель Республики Мальта и Европейского Союза,

Г-жа Генриетта Плеканцова, Высокий представитель Королевства Нидерландов и Европейского Союза,

Г-жа Альжбета Гавальцова, Высокий представитель Республики Польша и Европейского Союза,

Г-жа Татьяна Коморна, Высокий представитель Португальской Республики и Европейского Союза,

Г-н Барнабаш Сабо, Высокий представитель Словацкой Республики и Европейского Союза,

Г-жа Ивана Мюльнерова, Высокий представитель Республики Словения и Европейского Союза,

Г-жа Моника Якабова, Высокий представитель Королевства Испании и Европейского Союза,

Достопочтенная Доминика Шведова, Высокий представитель Королевства Швеции и Европейского Союза,

Ниже приводится декларация, принятая представителями государств-членов Европейского Союза на заключительном пленарном заседании по завершении совещания для Модельной конференции факультета международных отношений Университета экономики в Братиславе, организованном Секцией по окружающей среде 5 апреля 2022 года в Братиславе на тему Состояние климата и Стратегия для Европы 2022 5 апреля 2022 года в Братиславе:

Мы, представители государств-членов Европейского Союза, провели дискуссии по нашим общим усилиям в области климата и стратегии для Европы 2022 г. Мы приняли общее соглашение по различным вопросам, такие как Европейский зеленый курс, энергетика в Европейском Союзе, положение транспортного сектора в государствах-членах Европейского союза и изменение направления развития сельскохозяйственной отрасли в странах Европейского союза.

Глава 1: Энергетика в Европейском Союзе

Поскольку климатическая ситуация ухудшается, нам необходимо уменьшить нашу зависимость от ископаемого топлива и невозобновляемых источников энергии. Эти вопросы являются частью Европейского "зеленого курса", цель которого - помочь Европейскому Союзу стать углеродно-нейтральным. Чтобы улучшить текущее состояние климата, необходимо предпринять определенные шаги в энергетическом

секторе. Далее мы подчеркиваем позиции государств-членов, представленные в нашей секции по окружающей среде.

- **Австрийская Республика:** являясь частью ЕС, страна поддерживает цель климатической нейтральности на период до 2050 года, установленную в Европейском зеленом курсе. Согласно последним статистическим данным, доля возобновляемых источников энергии в производстве электроэнергии уже составляет 80%. Австрия хочет достичь 100% доли "зеленой" энергии в общем объеме производства к 2030 году. Внутреннее производство охватывает около 35% потребления. Австрия стремится достичь энергетической самодостаточности к 2050 г.
- **Королевство Бельгия:** Бельгия сократила использование ископаемых видов топлива и увеличила долю возобновляемых источников энергии. Национальный план Бельгии по энергетике и климату ставит задачу к 2030 году сократить выбросы парниковых газов в энергетическом секторе на 35% по сравнению с уровнем 2005 года и довести уровень использования возобновляемых источников энергии в валовом конечном энергопотреблении до 17,5%. Бельгия прекратила добычу угля в 2016 году и стала мировым лидером в области оффшорной ветроэнергетики. Однако Бельгия по-прежнему зависима на ископаемом топливе и сталкивается с проблемами энергетической безопасности. Атомная энергия покрывает более половины спроса на электроэнергию, и правительство планирует постепенно отказаться от атомной энергии в течение 2022-2025 годов, но это серьезно подорвет усилия Бельгии по обеспечению безопасности электроэнергии и предоставлению доступной низкоуглеродной электроэнергии.
- **Республика Хорватия:** достичь климатической нейтральности к 2050 году будет сложно (сценарий чистого нулевого выброса) с учетом текущих знаний и уровня технологии в соответствии со стратегией, принятой парламентом Хорватии. Являясь частью ЕС, страна согласуется с целью климатической нейтральности до 2050 года, установленной Европейским зеленым курсом. Когда станут ясны все последствия совместной цели ЕС по сокращению выбросов парниковых газов на 55% к 2030 году и климатической нейтральности к 2050 году на основе секторальной политики, только тогда можно будет реализовать сценарий нулевых выбросов для Хорватии в рамках принятой стратегии.

Согласно стратегии, к 2040 году температура в Хорватии повысится на 1,3-1,5 градуса по шкале Цельсия и на 2,2-2,5 градуса к 2070 году. Хотя Хорватия достигла определенного прогресса в использовании потенциала ветровой энергии, солнечная энергия используется недостаточно, по сравнению с очевидным потенциалом этой очень солнечной страны.

- **Чешская Республика:** Чешская Республика будет в числе стран ЕС, которые будут наиболее затронуты "Зеленым курсом" и целью климатической нейтральности. Согласно данным прошлогоднего исследования, достижение климатической нейтральности к 2050 году для Чешской Республики является реалистичным, но потребует инвестиций в размере 150 млрд евро. Стране придется закрыть угольные электростанции и ввести в действие новые атомные блоки электростанций. Чешское правительство полагается на финансирование ЕС, включая фонды сплочения, Фонд справедливых преобразований или недавно созданный Фонд модернизации. Чешская Республика должна получить в следующем программном периоде примерно 37 млрд евро, в том числе 21 млрд евро из фондов сплочения, из которых 30 % расходов ЕС должны быть направлены на защиту климата.
- **Дания - одна из самых амбициозных стран в борьбе с климатическими изменениями в мире.** На протяжении многих лет она является мировым лидером в области ветроэнергетики на море и на суше. Страна хочет сократить выбросы парниковых газов на 70 % от уровня 1990 года. К 2030 году она планирует охватить по меньшей мере половину общего энергопотребления страны за счет "зеленой" энергии. Дания, как один из крупнейших в Европе производителей нефти и газа, запретила в 2020 году новую разведку нефти и газа в Северном море и обязалась прекратить свое существующее производство к 2050 году. Дания также приняла план по строительству искусственного острова в Северном море, который станет центром для сотен ветряных турбин на море, что позволит вырабатывать энергию, достаточную для 10 миллионов жилищ. Производство ветровой энергии на душу населения выше, чем в любой другой стране ОЭСР. 50% электроэнергии в Дании вырабатывается с помощью ветра и солнца. Дания уже удовлетворяет около двух третей своего спроса на электроэнергию из возобновляемых источников энергии.
- **Эстонская Республика: В начале 2021 года новое правительство Эстонии объявило о планах достичь углеродной нейтральности к 2050 году и**

прекратить добычу сланцевой нефти к 2035 году. Переходный период потребует от Эстонии тщательного соблюдения баланса между социальными, экологическими, экономическими и энергетическими аспектами. В энергоснабжении доминирует отечественный сланец - богатая энергоносителями осадочная порода. Она обеспечивает стране высокую степень энергетической независимости, но и самую высокую интенсивность углеродного следа. Эстония успешно достигла своих целей в области сокращения эмиссии и доли возобновляемых источников энергии к 2020 году. К 2030 году Эстония впервые введет требование о сокращении эмиссии.

- **Финляндская Республика: Финляндия стремится достичь углеродной нейтральности к 2035 году и работает над полной декарбонизацией своей экономики.** Страна достигла значительный прогресс в достижении поставленных целей, особенно в производстве электроэнергии, особенно благодаря высокой доле атомной, гидро- и биоэнергии в их энергетической структуре. Финляндия - одна из стран ЕС с самым высоким уровнем использования возобновляемых источников энергии, а также она работает над сокращением числа атомных электростанций в стране. В то время как потребление ископаемого топлива заметно снижается.
- **Франция: Национальная низкоуглеродная стратегия была опубликована в 2020 году, целью этой стратегии является достижение углеродной нейтральности в Франции к 2050 году.** Для достижения углеродной нейтральности французская стратегия направлена на то, чтобы сделать производство энергии полностью безуглеродным к 2050 году: вдвое сократить потребление энергии благодаря энергоэффективному сооружению, увеличивать и защищать углеродные фильтры, такие как леса, и продвигать технологии улавливания и хранения углерода. Закон о преобразовании энергетики экологичного роста 2015 года устанавливает следующие цели для сектора производства энергии: к 2020 году доля возобновляемых источников энергии в валовом конечном потреблении энергии должна достичь 23%. Достижение доли "не менее 33%" к 2030 году возобновляемых источников энергии от валового конечного потребления энергии. К 2035 году до 50% энергии должно приходиться на атомную энергию. Энергетическая схема в 2050 году будет состоять из тепловых возобновляемых источников энергии, биомассы и безуглеродной электроэнергии.

- **Федеративная Республика Германия: Германия хочет стать нейтральной к 2045 году что касается выбросов парниковых газов. Страна также установила промежуточные цели по сокращению выбросов до 2030 года не менее чем на 65 % по сравнению с уровнями 1990 года и на 88 % до 2040 года.** В 2020 году 50,5 % общего объема энергии, произведенной в Германии были получены из возобновляемых источников энергии. Германию называют «первой крупнейшей экономикой возобновляемой энергии в мире», потому что эта страна лидером по производству солнечной энергии в мире и занимает третье место по производству энергии ветра. В Германии все атомные электростанции должны быть постепенно выведены из эксплуатации к концу 2022 года, значит, нужно увеличить использование возобновляемых источников энергии, чтобы заполнить пробел. Особенно важная часть энергетической политики Германии - "Energiewende", это план, основной целью которого является преобразование энергетической системы, которая будет в основном использовать возобновляемые источники энергии.
- **Правительство Греции хочет достичь справедливой и доступной энергетической трансформации, которая принесет пользу для всех граждан.** Греция также проводит реформы намеренные на стандартизацию и упрощение процедур лицензирования проектов в области возобновляемых источников энергии и изучает возможности использования морской ветроэнергетики. Греция установила цели по сокращению выбросов парниковых газов более чем на 56 % по сравнению с 2005 годом и хочет достигнуть климатически нейтральной экономики до 2050 года. Страна постепенно откажется от электростанций сжигающих бурый уголь до 2023 года и будет сосредоточиться на развитие возобновляемых источников энергии. В качестве топлива в ближайшие 10-15 лет страна рассматривает природный газ.
- **Венгерская Республика: Венгрия имеет ограниченные ресурсы ископаемого топлива и ее внутреннее производство сокращается.** В июне 2020 года в Венгрии был принят новый закон, согласно которому цель достижения нулевого уровня выбросов к 2050 году стала обязательной. Этот закон является частью более широкого изменения в энергетической и климатической политике страны. Национальная энергетическая стратегия Венгрии до 2030 года была обновлена таким образом, чтобы включала в себя прогноз на 2040 год. В нем уделяется особое внимание чистой, интеллектуальной и доступной энергии, и также

укреплению энергетической независимости и безопасности и декарбонизации производства энергии. Основная цель стратегии - обеспечить оптимальный баланс между надежностью поставок, конкурентоспособностью и устойчивостью.

- **Республика Ирландия:** В Ирландии в 2020 году производство электроэнергии и используемые возобновляемые источники составляли 43% от общего потребления электроэнергии. Поскольку целью был показатель 40% Ирландии удалось успешно достичь этой цели. В 2019 году возобновляемая энергия предотвратила продукцию 5,8 млн тонн выбросов CO₂ и сэкономила 500 млн евро на импорте ископаемого топлива. В рамках так называемого зеленого договора Ирландия взяла на себя обязательство по нулевому показателю выбросов углекислого газа до 2050 года, поэтому в течение следующих десяти лет сократит выбросы парниковых газов в среднем не менее чем на 7% в год.
- **Крупнейшим источником энергии в Италии является природный газ, который составляет 39,9 % от общего количества энергии.** Другим источником энергии является нефть, составляющая 39 % и 4,67 % составляет уголь. Таким образом, около 83 % энергии поступает из ископаемого топлива. Низкоуглеродные источники энергии покрывают только 17,8 % потребления, из них гидроэнергия составляет 6,8 %, энергия ветра – 2,8 %, солнечная энергия – 5,2 % и другие возобновляемые источники энергии составляют более 3 %. Италия также входит в десятку лидирующих стран Европы, производящих электроэнергию из возобновляемых источников энергии. Италия в своем климатическом плане поставила амбициозную цель по увеличению доли возобновляемых источников энергии до 30 % к 2030 году. Самый быстроразвивающийся из возобновляемых источников энергии в Италии – солнечные батареи. Ядерная энергия в Италии вообще не используется.
- **Латвийская Республика:** Латвия является одним из лидеров стран ЕС что касается доли использования возобновляемых источников энергии в общем энергопотреблении. Два самые важные возобновляемые источники энергии в Латвии – биомасса и гидроэнергия. Больше половины территории Латвии покрывают леса, страна также является одной из самых лесистых стран ЕС, благодаря чему древесная биомасса представляет отличное средство дальнейшего развития. Латвия таким образом имеет один из самых «зеленых» источников

энергии в мире и зеленые источники энергии составляют около 40 % общего потребления энергии. Согласно плану действий ЕС в области энергетики и климата, Латвия планирует до 2030 года повысить долю энергии из возобновляемых источников до 50 % от общего употребления энергии.

- **Литовская Республика:** за последние десять лет в литовском секторе энергетики прошла радикальная реструктуризация с целью прекратить его энергетическую зависимость от России. В настоящее время она импортирует более 70 % своей электроэнергии. В 2018 году Литва приняла новую национальную стратегию энергетической независимости, которая предусматривает радикальные изменения энергетического сектора сокращением уровня энергетической зависимости, который является одним из самых высоких в ЕС. Поскольку планы по строительству новой атомной электростанции были отменены, вместо того сейчас сильно поддерживается использование возобновляемых источников энергии. Ожидается, что в 2030 году производство электроэнергии в Литве должно составлять 70 % от общего конечного потребления и до 2050 году 100 % электроэнергии должно быть произведено в Литве. Литва является одной из ведущих стран по доле возобновляемых источников энергии в конечном потреблении.
- **Великое Герцогство Люксембург:** Энергетическая система Люксембурга сильно зависима от импорта и ископаемого топлива. В 2018 году 95 % поставок энергии было импортировано (100 % нефти, природного газа и биотоплива и 86 % электроэнергии). В настоящее время возобновляемые источники энергии играют важную, но относительно ограниченную роль в производстве энергии в Люксембурге. Она поступает от гидроэнергии, энергии ветра и солнца и биомассы. Люксембург хочет в 2030 году использовать возобновляемые источники энергии для более трети своего спроса на электроэнергию, более всего переменную возобновляемую энергию (VRE) от фотогальванической и ветровой продукции. Потребление энергии на душу населения в стране высоко, из-за производства стали и топливного туризма и с 2016 года постоянно растет, однако цены на электроэнергию и газ значительно ниже средних цен ЕС из-за низкого налогообложения. Люксембург членом ЕС с самыми высокими выбросами парниковых газов на душу населения, но страна также добилась одного из самых резких сокращений этого показателя в ЕС – 34 % в годах 2005-2019. Правительство приняло амбициозные цели в

энергетическом секторе, включая снижение выбросов парниковых газов на 50-55% до 2030 года.

- **Мальта - небольшой остров, на котором нет внутренних ресурсов ископаемого топлива или сети распределения газа и в значительной степени зависит от импорта ископаемых видов топлива и электроэнергии для удовлетворения своих энергетических потребностей.** Доля Мальты в окончательном энергопотреблении в секторе услуг выше, чем среднее потребление в ЕС. Мальта стремится сохранить энергию в этих секторах путем создания системы поощрения и регулирования инвестиций в энергоэффективности. Ожидается, что эта система позволит достичь экономии энергии. Мальта приступила к реализации своего первого национального плана по энергетике и климату до 2030 года, его целью – декарбонизация, инновации, производство энергии из солнечных батарей и снижение зависимости от импорта энергии. Стратегия Мальты в области декарбонизации заключается в переходе к низкоуглеродной экономике путем сокращения выбросов парниковых газов и увеличения возобновляемых источников энергии.
- **Королевство Нидерландов: Нидерланды стремятся к быстрому переходу на низкоуглеродную экономику и в центр своей энергетической и климатической политики поставили амбициозные цели по сокращению выбросов парниковых газов.** Климатический закон с 2019 года устанавливает цели по сокращению выбросов парниковых газов на 49 % до 2030 года и на 95 % до 2050 года (по сравнению с уровнем 1990 года).
- **Республика Польша: До 2049 году Польша прекратит использование угля, которое в настоящее время доминирует в энергетическом секторе как источник энергии.** Польша использует также возобновляемые источники энергии, однако достижение 55 несовместимо с интересами страны, а расширение системы EU ETS на транспорт и строительство проблематично.
- **Португальская Республика: Энергетическая и климатическая политика Португалии направлена на достижение углеродной нейтральности в основном за счет широкой электрификации спроса на энергию и быстрого расширения производства электроэнергии из возобновляемых источников, наряду с эффективностью производства электроэнергии.** Португалия хочет до 2030 года отказаться от угольных электростанций и достичь полной

декарбонизации системы производства электроэнергии до 2050 года. Мы с гордостью можем сказать, что Португалия была одной из первых стран в мире, установивших цель углеродной нейтральности до 2050 года и его план углеродной нейтральности демонстрирует сильную обязанность электрифицировать свою экономику и обеспечить безопасную и доступную энергетическую трансформацию.

- **Словацкая Республика: с точки зрения природных условий Словацкая Республика не имеет богатых источников энергии, топливно-энергетические ресурсы и 90 % всех ресурсов импортируется.** Страна постоянно увеличивает свои мощности по производству зеленой энергии, но, с другой стороны, она все еще имеет большой потенциал в использовании биомассы из внутренних источников и СНР (комбинация тепла и электричества). Словацкая Республика располагает двумя ядерными атомными электростанциями, которые обеспечивают половину вырабатываемой в стране электроэнергии (53,7 %). Словакия строит два новых атомных блока в городе Моховце и после завершения строительства страна должна быть самодостаточной в плане электроэнергии.
- **Республика Словения: Основная цель правительства Словении в энергетическом секторе заключается в обеспечении устойчивых, но конкурентоспособных поставок энергии для всей страны.** Переход к углеродной нейтральности в Словении до 2050 году был определен в национальном плане по энергетике и климату, принятом в начале 2020 года. Его основные цели, несомненно, включают снижение общего объема выбросов парниковых газов на 36 %, увеличение доли возобновляемых источников энергии не менее чем на 27 % и расход 3 % своего ВВП на исследования и развитие, все до 2030 года. Целью Словении является полный отказ от использования угля в качестве источника энергии к 2033 году. Хотя в этом отношении она несколько отстает от других стран, правительство Словении планирует предпринять ряд амбициозных шагов для достижения этой цели.
- **Испанский парламент одобрил законопроект о чистой энергии, целью которого – достичь углеродной нейтральности до 2050 года в соответствии с целями Европейского союза и одновременно запретив продажу автомобилей, работающих на ископаемом топливе до 2040 года.** В 2020 году возобновляемые технологии произвели 43,6 % всей электроэнергии в Испании. Целью Испании – чтобы доля возобновляемых источников энергии в производстве электроэнергии

достигла 74 % до 2030 года. Эти цифры представляют собой результаты усилия к энергетической трансформации, над которой работает испанское правительство в рамках национального плана по энергетике и климату на 2021-2030 годы. Трансформация будет включать инвестиции в устойчивую энергетику и электромобили, инновации в производстве, сокращение объёма отходов, продвижение экологического сельского хозяйства и «зеленую» налоговую реформу.

- **Швеция планирует к 2040 году использовать 100% возобновляемых источников энергии во всех секторах экономики и привести выбросы парниковых газов к нулю до 2045 года.** Доля возобновляемых источников энергии, используемых в Швеции, продолжает расти. Уже в 2012 году страна достигла поставленной правительством цели на 2020 год - 50%. Швеция обладает богатыми запасами движущейся воды и биомассы, что способствует высокой доли возобновляемых источников энергии в стране.

Учитывая современное состояние дел и возможностей государств-членов, были приняты следующие декларации:

Энергия в Европейском Союзе — это сочетание различных источников энергии в ЕС, которое включает в себя источники энергии, доступные на территории Европейского Союза, его государств-членов, энергии, произведенной в Европейском Союзе и импортированной энергии из третьих стран. Поскольку климатическая ситуация ухудшается, необходимость перехода от не возобновляемых к возобновляемым источникам энергии в государствах-членах становится все более актуальной. Анализируя современную структуру энергопотребления различных государств-членов, мы оценили возможность сделать Европейский Союз более углеродно-нейтральным.

1. Европейские страны должны продолжать стремиться к достижению углеродной нейтральности к **2050** году, что в настоящее время, безусловно, является критически важным для защиты окружающей среды с помощью трансформации своих энергетических секторов на более экологичные методы производства. **(Из 24 стран 24 выразили свою поддержку этой декларации)**

2. К 2030 году на возобновляемые источники энергии будет приходиться не менее **50% производства энергии в государствах-членах**. (Из 24 стран 16 выразили решительную поддержку этой декларации.)
3. **Атомная энергия остается ключевой для энергетического сектора и будет рассматриваться как чистая энергия**. Если технологические достижения смогут обеспечить отрасли энергии лучшие альтернативы для сектора, ядерная энергия должна быть в будущем заменена более устойчивой и безопасной формой энергии. **(Из 17 стран, выразили свою поддержку 17)**
4. Строительство новых электростанций на ископаемом топливе должно осуществляться только во время кризиса и в ситуациях, когда нет альтернатив. **(23 страны высказались в поддержку этого заявления)**
5. Каждая страна по своему усмотрению вводит поэтапное регулирование, чтобы обеспечить, что все новые здания будут максимально энергоэффективными, что позволит избежать от потенциального масштабного роста потребления энергии. **(Из 23 стран 23 высказались в поддержку этой идеи)**
6. Государства-члены теперь будут прилагать все усилия для устранения зависимости от импорта ископаемого топлива из Российской Федерации, которая оказалась ненадежным источником ископаемого топлива. **(Из 21 страны 21 выразила поддержку этой декларации)**

Глава 2: Положение транспортного сектора в Европейском Союзе

Мы полны решимости улучшить нынешнюю климатическую ситуацию не только в Европейском Союзе, но и во всем мире. Мы убеждены в возможности обратить вспять изменение климата и его прямые последствия, и мы осознаем, как важны незамедлительны действия со стороны государств-членов. Пока выбросы от транспорта все еще являются самыми большими эмитентами парниковых газов, большинство планируемых политик и мер в транспортном секторе направлены на продвижение низкоуглеродных видов топлива или электрических автомобилей, а также на пособие переходу на общественный транспорт. Далее мы выделяем позиции государств-членов, представленных в нашей секции по окружающей среде:

- **Австрия: на долю транспортного сектора приходится 30% от общего количества выбросов**. Австрийцы являются крупнейшими пользователями общественного транспорта на душу населения в Европе. Австрия разработала

"План первичной мобильности для Австрии 2030", в котором они изложили разные стратегии по сокращению выбросов, связанных с транспортом. Основные задачи, поставленные в плане, включают: а) поддержание постоянного объема пассажирского и грузового транспорта, б) увеличение доли "зеленой" мобильности в общем объеме перевозок примерно наполовину, в) существующие виды транспорта должны быть дополнены силовыми установками с нулевым уровнем выбросов; и другие.

- **Королевство Бельгии: Выбросы парниковых газов от автомобильного транспорта в 2013–2018 гг. увеличились в связи с ростом количества автомобилей.** До 23% от общего объема выбросов CO₂ в Бельгии приходится на транспорт. Бельгия добилась определенного прогресса в ценообразовании и налогообложении транспорта, чтобы помочь интернализировать экологические расходы, как рекомендовано в РЭП. Основная проблема заключается в том, что с 2010 года инвестиции в транспорт составили около 0,45 % от ВВП, что по международным стандартам низко, и поэтому он перешел с железнодорожного на автомобильный транспорт. Валлония и БКР приняли долгосрочные планы "мягкой" мобильности и инвестиционные планы для общественного транспорта и так называемой "транспортной стратегии" (особенно в зоне БКР). Брюссель планирует инвестировать 6 млрд в общественный транспорт к 2028 году. Валлония планирует инвестировать 2 млрд евро в план мобильности и инфраструктуры 2020–2026 (из них 20% в общественный транспорт и в мягкую мобильность). Улучшение управления транспортным спросом в будущем будет требовать отмены стимулов для использования автомобилей параллельно с регулированием толлинга.
- **Республика Хорватия: Законодательные меры будут способствовать введению электрических транспортных средств.** Например, строительный закон будет поощрять установку зарядных станций в здания и на автостоянки. Налоговые меры включают освобождение от специального налога на автотранспортные средства и рассмотрение вопроса о повышении налогов за автомобили, загрязняющие окружающую среду. Существуют планы по обеспечению инфраструктуры и хранения объектов для альтернативных видов топлива. Исходя из моделирования, ожидается, что передовые биотопливо станет основным источником возобновляемой энергии в транспортном секторе. После вступления Хорватии в Европейский Союз в

2013 году, средние выбросы новых пассажирских автомобилей были ниже общеевропейского целевого показателя в 130 г CO₂/км к 2015 году. Хорватия в большинстве случаев следует европейским тенденциям. Поскольку средние показатели выбросов с 2016 года увеличиваются, Хорватия по-прежнему находится на значительном расстоянии от общеевропейского целевого показателя 95 г CO₂/км.

- **Чешская Республика: правительство утвердило концепцию транспортной политики до 2027 года.** Целью является снижение экологической и энергетической интенсивности трафика национального транспорта, устойчивое планирование и использование современных технологий. Транспорт является одним из самых энергоемких секторов чешской промышленности. На транспорт сегодня приходится около 25% потребления энергии, что делает его одним из самых крупных потребителей энергии. Она хочет добиться этого, например, за счет использования более экологических источников, т. е. путем постепенного перехода от двигателей внутреннего сгорания к электрическим или газовым двигателям, которые он хочет продвигать среди перевозчиков, например, сделав более эффективным взимание платы за проезд или налогообложение. Дальнейшим шагом могло бы стать предоставление пассажирам большего стимула для использования, например, железнодорожного транспорта в отличие от автомобильного.
- **Королевство Дания: Зеленая трансформация транспортной системы имеет центральное значение амбиции датского правительства.** На транспортный сектор приходится более 20% от общего количества региональных выбросов, производя больше выбросов на единицу регионального ВВП в транспортном секторе, чем в других странах; на 80% больше, чем во всех странах ОЭСР. Сочетание велосипедов и общественного транспорта играет в Дании все более важную роль. Одним из элементов правительственного плана по сокращению выбросов углекислого газа является амбициозная цель - к 2030 году иметь 1 миллион электромобилей на дорогах. Столица Копенгаген планирует, чтобы все общественные автобусы и паромы работали на электричестве, и чтобы в городе было больше велосипедных дорожек. В Дании самое высокое количество городских автобусов с нулевым уровнем выбросов на дорогах Европы, причем на долю электробусов приходится 78% новых транспортных средств. Новый

приоритетный налог на регистрацию, снижающий интенсивность выбросов парниковых газов от топлива, значительные инвестиции, субсидии для "зеленой" инфраструктуры и новых технологий, которые еще больше стимулируют "зеленую" мобильность, будут играть ключевую роль в "зеленой" трансформации автомобильного транспорта.

- **Эстонская Республика: Основной задачей Эстонии является декарбонизация транспортного сектора, который в настоящее время не справляется со своими краткосрочными задачами в сфере выбросов и энергоэффективности.** Основная цель – снижение экологического следа транспортных средств, чтобы внести вклад в достижение цели до 2050 года. План также предусматривает введение низко углеродных видов топлива во все виды транспорта. В связи с климатическими целями, установленными Европейским Союзом, планируется сократить выбросы парниковых газов в эстонском секторе транспортного сектора к 2035 году на 23–38 процентов по сравнению с 2018 годом.
- **Правительство Финляндии предпринимает шаги по сокращению выбросов парниковых газов от транспорта введением национального плана, направленного на сокращение этих выбросов на 50 % к 2030.** Согласно этому плану, Финляндия должна достичь транспортную углеродную нейтральность к 2045 году, в частности, за счет продвижения электромобильной и введения новых технологий и топлива с нулевым уровнем выбросов.
- **Франция: около 31% от общего объема выбросов парниковых газов во Франции происходит из транспортного сектора.** Секторальные выбросы происходят от автомобилей- 52%, 19% - от тяжелых автомобилей и 19% - от коммерческих автомобилей. Остальные 10% приходятся на общественный и водный транспорт и внутренние рейсы. Правительство Франции представило план восстановления, в котором "зеленые" преобразования играют ключевую роль. Декарбонизация транспорта является ключевой частью плана со стоимостью 11,5 млрд евро. Эта сумма обеспечит экологичную повседневную мобильность путем поощрения активной мобильности, такой как велоспорт, но и путем разработки мультимодальных транспортных решений, которые позволят развивать железнодорожную сеть. Во Франции действуют три меры по экологизации повседневной мобильности: поощрение роста использования

велосипедов как в городских, так и в сельских районах, поддержкой низкоуглеродной повседневной мобильности (например, железнодорожный транспорт) и инвестиции в улучшение и развитие общественного транспорта для увеличения его использования.

- **Федеративная Республика Германия: Транспортный сектор является одним из основных производителей выбросов в Германии, а его общие годовые выбросы составили в 2019 году до 23% от общего объема выбросов парниковых газов.** На автомобильный транспорт приходится 80% всех транспортных выбросов, из которых около 28% приходится на тяжелый транспорт. В дополнение к чистому нулевому выбросу парниковых газов к 2050 году, План действий по защите климата Германии устанавливает цель электрификации 30 % километров пробега автомобилей к 2030 году.
Греческая Республика: Греция объявила о своем новом национальном плане по электронной мобильности в июне 2020. Цель состоит в том, чтобы к 2030 году каждый третий автомобиль был электрическим. Каждое новое здание должно иметь инфраструктуру для зарядки электромобилей. Электромобили будут освобождаться от платы за парковку на два года. К мерам по обеспечению электронной мобильности относится часть десятилетнего плана по защите климата. В частности, программа "Зеленый транспорт" предусматривает замену старых такси на новые автомобили с аккумуляторными батареями на всей территории страны; замена старых автобусов на электрические; и установка общественных зарядных устройств до конца 2025 года. Инициатива Charge Everywhere будет осуществляться в форме субсидирования, который покрывает часть первоначальных расходов на установку и подключение зарядных устройств.
- **Венгерская Республика: Венгрия должна сократить к 2030 году выбросы парниковых газов на 7% к 2030 году, и транспорт является одним из крупнейших производителей выбросов в этих секторах.** Венгерское правительство запустило программу "зеленых" автобусов в 2019 г. в качестве краеугольного камня плана действий в области климата и окружающей среды перераспределив 100 млн евро из своих доходов от выбросов CO₂ для субсидирования современного, устойчивого и экологически чистого общественного транспорта для более чем 25 000 жителей сельских населенных пунктов. Программа показывает приверженность бороться с

глобальным потеплением, одновременно укрепляя возможности Венгрии по производству автобусов и способствует инновациям. В настоящее время в эксплуатации находится 2 900 автобусов по всей стране, и они надеются заменить к концу программы "Зеленый автобус" в 2029 году 1 300–1 400 электронных автобусов.

- **Республика Ирландия: Транспорт является самым крупным источником выбросов CO₂ в Ирландии, при этом на которые приходится 40% выбросов CO₂ в 2018 году.** К 2030 году правительство хочет иметь 936 000 электромобилей на дорогах Ирландии. Ирландия также поставила цель покончить с продажей автомобилей, работающих только на ископаемом топливе, к 2030 году.
- **Италия: наибольшая доля выбросов в общем объеме в 2019 году был транспортный сектор, увеличившийся на 24%, а также "прочий" сектор, включающий здания и услуги.** Однако в период с 2005 по 2019 год транспортный сектор сократил свои выбросы на 19%. В транспортном секторе есть инициативы по увеличению перевозок грузов по воде и по железных дорогах, и по увеличению использования альтернативных видов топлива и систем зарядки. Общественный транспорт и велоспорт являются основными модальными изменениями в инициативах. К 2030 году 85% новых покупок городских услуг государственного сектора должны быть электрическими или гибридными. Италия ожидает, что к 2030 году у них будет 4 миллиона электромобилей и 2 миллиона гибридов. Передовые виды биотоплива, в частности биометан, также будут способствовать достижению цели Италии и к 2030 году до 22% топлива, потребляемого в транспортном секторе, будет поступать от RES. На автомобили на альтернативном топливе приходится 21% итальянских автомобилей рынка, в частности, благодаря стимулам для покупки экологически чистых или менее загрязняющих моделей. Существуют национальные бонусы, а также некоторые местные, "региональные" стимулы. Италия остается сильным рынком для автомобилей, работающих на сжиженном газе или на КПП.
- **Латвийская Республика: В период с 2008 по 2018 год транспорт был ответственен за примерно 27% выбросов парниковых газов в Латвии.** Эта доля выше, чем средняя доля ЕС. В 2019 году транспорт был основным источником загрязняющих веществ в воздухе в Латвии. Как и в других

странах, в Латвии действует акцизный сбор на ископаемое топливо, хотя для некоторых видов деятельности есть снижены налоговые ставки или исключения. Несмотря на недавнее повышение, эффективные налоговые ставки на выбросы CO₂ от автомобильного транспорта являются одними из самых низких в Европе.

- **Литовская Республика: В транспортном секторе есть меры, направленные на развитие дорожной инфраструктуры, модернизацию парка общественного транспорта и образование.** Самая большая часть транспортного парка Литвы состоит из почти 1,5 млн автомобилей, 69% из них - дизельные автомобили со средним возрастом 15 лет и средние выбросы CO₂ составляют 160–170 г/км. В рамках ЕС в Литве самые низкие налоги, которые не учитывают экологические характеристики автомобилей. В настоящее время предпринимаются усилия по переориентации общественности и парка общественного транспорта на более экологичные транспортные средства. Цель - создать рынок для передовых биотоплив и электрификация железных дорог. Концепция использования биометанового газа в секторе транспорта и его реализация все еще находится в стадии разработки.
- **Великое Герцогство Люксембург: Транспорт в Люксембурге в основном обеспечивается автомобильным, железнодорожным и воздушным транспортом.** Страна является перекрестком грузоперевозок и ежедневно привлекает тысячи людей для работы из-за рубежа. К сожалению, это способствует ухудшению количества выбросов парниковых газов, загрязнению воздуха и перегруженности дорожного движения. Почти две трети выбросов CO₂ в Люксембурге приходится на дизельные или бензиновые автомобили - факторы, ускоряющие изменение климата. Цель - снизить нагрузку на автомобили и способствовать устойчивую мобильность в стране. Значительные инвестиции вкладываются в общественный транспорт, в частности, в новые интеллектуальные технологии и чистый транспорт. Люксембург стремился решить проблему высокой загруженности дорог, по крайней мере, частично, заменив поезда, трамваи и автобусы бесплатными с 1 марта 2020 года. Правительство Люксембурга также оказывает финансовую поддержку альтернативным видам транспорта для граждан. Правительство

предоставляет финансовую помощь или субсидии на покупку электромобилей и подключаемых гибридов.

- **Республика Мальта: На Мальте большая доля бензиновых и дизельных автомобилей и ограниченное количество автомобилей на альтернативном топливе.** Проблемы, связанные с транспортом, очень значительны на Мальте, поскольку Мальта занимает второе место в Европе по количеству автомобилей на душу населения. Загрязнение воздуха является серьезной проблемой для страны, поскольку круизные суда вызывают большее загрязнение, чем транспортные средства. В 2021 году в результате инвестиций значительно увеличилась доля электромобилей. Мальта продолжает участвовать в ряде проектов, финансируемых ЕС, которые позволяют ей устанавливать базовую политику по сокращению углеродного следа транспорта. Первый проект - пересмотр и обновление Национального транспортного плана. Этот план был завершен в 2017 году и предусматривал инвестиции в транспортный сектор на период до 2025 года.
- **Королевство Нидерландов: Правительство Нидерландов стремится создать транспортную систему, которая поможет гражданам путешествовать быстро, безопасно и с комфортом.** Одна из проблем, с которыми они сталкиваются, заключается в том, как сделать это устойчивым образом. Нынешний голландский кабинет министров хочет сократить выбросы CO₂ в Нидерландах на 49% к 2030 году по сравнению с уровнем в 1990 г. Это большее сокращение, чем согласованное ЕС. Чтобы достичь этого, оставаясь при этом доступным, Нидерландам необходимо изменить свою транспортную систему. Видение устойчивой мобильности является одной из целей, к которым стремится правительство. Для достижения этой цели она концентрирует свои усилия на различных транспортных артериях и мерах в определенных секторах, а именно: велоспорт, пассажирский и грузовой транспорт, общественный транспорт, зарядка и зарядная инфраструктура для автомобильного транспорта, транспорт, топливо будущего, "зеленые" поставки, а также расширение инициатив в области устойчивого развития.
- **Республика Польша: В 2018–2020 годах страна утроила количество регистраций электромобилей (аккумуляторных электромобилей или BEV и подключаемых гибридных электромобилей или PHEV) до 6000.** Хотя страна отстает по сравнению с другими странами, государственные

программы и регулятивные стимулы, растущее предложение доступных электромобилей, рост доходов потребителей, улучшение инфраструктуры зарядки электромобилей, а также растущая осведомленность о экологических проблемах, как ожидается, подстегнут в будущем бум продаж электромобилей в Польше.

- **Португалия:** поскольку транспортный сектор по-прежнему является крупнейшим производителем парниковых газов в Португалии, наша цель — сократить к 2030 году выбросы парниковых газов от транспорта на 40% по сравнению с 2005 годом. Этого можно добиться путем налогообложения дорожных транспортных средств, поощрения покупки транспортных средств с более низким уровнем выбросов и уделения особого внимания переходу на электромобили. Португалия также продвигает декарбонизацию транспорта с помощью инвестиций в размере более 10 млрд евро в электрифицированном пассажирском и грузовом железнодорожном транспорте и электрифицированном общественном транспорте. Правительство разработало Национальную стратегию по велоспорту и активной мобильности, целью которой является увеличение общей протяженности велосипедных маршрутов в Португалии с 2 000 км в 2018 году до 10 000 км в 2030 году. В долгосрочной перспективе Португалия стремится, чтобы водород играл важную роль в достижении углеродной нейтральности.
- **Словацкая Республика:** Долгосрочное увеличение энергопотребления на транспорте Словацкой Республики вызвано растущим количеством автотранспортных средств и растущим числом людей, перевозимых индивидуальным автомобильным транспортом. Еще одним важным фактором увеличения выбросов является то, что грузовые перевозки переместились с железнодорожного транспорта на автомобильный. Поэтому одной из транспортных целей является увеличение использования общественного транспорта в стране. Важным фактором является повышение эффективности железнодорожного транспорта. План восстановления устанавливает различные цели, такие как: перевести 30% автомобильных перевозок на расстояние более 300 км на железнодорожные или водные пути к 2030 году и более 50% к 2050 году (по сравнению с 2005 годом). Поощрять интерес перевозчиков к переводу автомобильных грузов на железнодорожные или интермодальные перевозки, а также к предотвращению дальнейшего

отказа от железнодорожного транспорта или созданию национальной сети станций сверхбыстрой зарядки электромобилей.

- **Республика Словения:** поскольку выбросы парниковых газов от словенского транспорта по-прежнему составляют около трети от общего объема выбросов парниковых газов в стране, необходим последовательный план для решения проблемы перехода на более экологичные поездки. Поэтому в 2015 и 2016 годах правительство Словении приняло два важных документа - Стратегию развития транспорта в Республике Словения и Постановление о Национальной программе развития транспорта в Республике Словения до 2030 года. Поскольку наибольшая доля транспортных выбросов приходится на легковые автомобили. Поэтому правительство пытается привлечь людей к поездкам на общественном транспорте, автобусах дальнего следования и поездах, на которые оно предлагает большие скидки, особенно в выходные дни. Она также содействует переходу на электромобильность и планирует, что к 2030 году на дорогах Словении будет не менее 130 000 электромобилей и не менее 70 000 гибридных автомобилей.
- **Королевство Испания:** на транспортный сектор в Испании приходится около 37,8 % общего конечного потребления энергии в стране. В то же время на долю транспортного сектора Испании в настоящее время приходится около 27 % от общего объема выбросов парниковых газов в стране. В транспортном секторе автомобильный транспорт является крупнейшим источником выбросов. Это одна из причин, по которой Испания стремится внедрить больше электромобилей в транспортный сектор. Переход на железнодорожные грузовые перевозки является одной из других задач по повышению экологичности транспорта.
- **Королевство Швеция:** В первом квартале 2021 года выбросы парниковых газов в экономике Швеции снизились на 5% по сравнению с тем же кварталом прошлого года. Наибольшее снижение было зафиксировано в транспортном секторе, где выбросы в первом квартале 2021 года были на 38% ниже, чем в соответствующем квартале 2020 года. В транспортном секторе снижение было особенно выраженным в авиации. Выбросы от частных домохозяйств снизились на 3% из-за сокращения автомобильного движения.

Учитывая текущее положение дел и возможности государств-членов, были приняты следующие декларации:

1. Все вновь выпускаемые автомобили после **2030** года должны быть экологически чистыми, что означает, что они должны использовать средства передвижения, отличные от двигателя внутреннего сгорания. При нынешнем уровне технологий электромобили и водородные автомобили будут рассматриваться как надежные заменители. (Из **24** стран 24 выразили свою поддержку этой декларации)
2. **Также будут улучшены нормы выбросов для выпускаемых в настоящее время автомобилей за счет давления на производителей и увеличения инвестиций в исследования более чистых двигателей внутреннего сгорания.** (Из **23** стран 23 выразили свою поддержку этой декларации)
3. Все автомобили, выпущенные до **2000** года и имеющие гораздо более легкие нормы выбросов, не должны быть полностью сняты с производства к 2030 году, но будет возможность их утилизации, если они будут выведены из эксплуатации. (Из **24** стран 18 высказались категорически против этого заявления)
4. Государства-члены будут контролировать, сотрудничать и поддерживать строительство широкой сети зарядных станций по всему европейскому континенту для удовлетворения ожидаемого роста числа электромобилей на транспорте. (Из **22** стран 22 выразили свою поддержку этой декларации)
5. Необходимо поддерживать сектор общественного транспорта в густонаселенных городах, обеспечивая при этом постепенный перевод общественного транспорта на более экологичные альтернативы. Государства-члены осознают, что процесс экологизации общественного транспорта как будущего ключевого вида транспорта в густонаселенных городах должен происходить в течение следующих восьми лет. (Из **23** стран 23 выразили свою поддержку этой декларации)

Глава 3: Изменение направления развития сельскохозяйственного сектора в Европейском Союзе

Чтобы решить текущие проблемы, с которыми мы сталкиваемся в связи с изменением климата, мы намерены вплотную заняться решением целого ряда экологических

вопросов. Поскольку население мира стремительно растет, необходимо значительно увеличить производство продовольствия, чтобы обеспечить достаточное количество продуктов питания для всех и избежать дальнейшего отсутствия продовольственной безопасности. Поскольку сельское хозяйство оказывает давление на природные ресурсы, каждая страна будет принимать соответствующие законодательные и другие меры, которые могут быть необходимы для обеспечения более устойчивого сельскохозяйственного и продовольственного сектора:

- **Австрийская Республика: В 2017 году выбросы парниковых газов от сельского хозяйства составили около 10% от общего объема выбросов в Австрии.** Для сокращения выбросов от сельского хозяйства, особенно парниковых газов, таких как метан и закись азота, необходимо сократить животноводство и выращивание кормов. Климатически безопасные инновации в производстве животноводческой продукции и кормов в сочетании с большим вниманием к высококачественным продуктам питания, а также сезонным и региональным продуктам, позволят существенно снизить углеродный след продуктов питания. Органическое сельское хозяйство играет важную роль в Австрии, занимая около 20 % от общей площади сельскохозяйственных угодий. Австрийская стратегия адаптации направлена на предотвращение негативных последствий изменения климата для окружающей среды. При разработке мер адаптации для сельского хозяйства следует руководствоваться руководящим принципом сохранения и устойчивого использования ресурсов и основы естественного производства.
- **Королевство Бельгия: Сельское хозяйство является одним из крупнейших вкладов в ВВП Бельгии, наряду с лесным хозяйством и рыболовством.** Бельгия является мировым лидером в сельскохозяйственном производстве, производя большое количество риса, пшеницы, хлопка, мяса, птицы, яиц и рыбопродуктов. Несмотря на быстрое развитие сельскохозяйственного сектора Бельгии, проблемы включают в себя нехватку пахотных земель, ухудшение экологического состояния окружающей среды из-за интенсивного использования удобрений и пестицидов, а также вопросы продовольственной безопасности. Высокие затраты и низкая прибыль сельскохозяйственного производства являются основными внутренними ограничениями сельскохозяйственного сектора Бельгии. Реформа должна быть гораздо глубже, особенно учитывая тот факт, что к 2050 году сельское хозяйство, как ожидается, будет обеспечивать средствами к существованию около половины сельского населения, несмотря на продолжающуюся урбанизацию в стране.

- **Республика Хорватия: Сельскохозяйственный сектор особенно уязвим к изменению климата, поскольку он в целом очень зависит от погодных условий.** Все прямые характеристики климата - температура, осадки и экстремальные погодные условия - влияют на производство. Благодаря своей общей ценности, влиянию на продовольственную безопасность и создаваемую им занятость, сельское хозяйство является важным сектором хорватской экономики, который только в последние годы значительно пострадал от изменчивости климата. Однако более раннее цветение и развитие других сортов винограда, оливок и фруктов благодаря более теплomu зимнему и весеннему сезону оказали несколько положительное влияние на сельскохозяйственное производство, способствуя повышению урожайности. Таким образом, существующие винодельческие регионы могут расширить ассортимент винограда, что приведет к потере регионального характера вин и снижению их конкурентоспособности на рынке.
- **Чешская Республика: С 2021 по 2040 годы ожидается значительный рост риска засухи, что приводит к расширению уязвимых районов.** В стратегии адаптации к изменению климата Чешской Республики определены сектора, которые, как ожидается, в наибольшей степени пострадают от изменения климата. Стратегия адаптации Чешской Республики: - комплексно представляет наблюдаемое изменение климата - определяет приоритетные области экономики и окружающей среды что касается ожидаемых последствий изменения климата - определяет соответствующие меры адаптации - выявляет барьеры на пути реализации мер по адаптации – выявляет возможные источники финансирования.
- **Королевство Дания: после транспортного и энергетического секторов сельскохозяйственный сектор отвечает за большую часть выбросов парниковых газов в Дании.** Ежегодно он производит 17,4 миллиона тонн парниковых газов, что составляет одну пятую часть всех выбросов Дании, причем наибольшая доля приходится на животноводство крупного рогатого скота и свиней. Большая часть обрабатываемых земель в Дании используется для выращивания кормов для животных. Дания является глобальным примером для подражания в области устойчивого сельского хозяйства, производства продуктов питания и инновации. Дания согласилась с обязательными целевыми показателями выбросов углекислого газа для сельскохозяйственной отрасли в 2021 году. Выбросы должны быть снижены на 55-65 % к 2030 году. Около 3,8 млрд датских крон (\$593 млн) из государственных фондов будет выделено в соответствии с соглашением на зеленую трансформацию сектора. Правительство Дании также выделяет более 150 млн евро на поддержку сектора растительных

продуктов питания, что представляет собой крупнейшую инвестицию в исследования и разработки в этой области в любой стране ЕС. Соглашение также включает в себя цель сократить выбросы азота на 10 800 тонн к 2027 году.

- **Эстонская Республика: Сельское хозяйство является одним из наиболее традиционных видов экономической деятельности в Эстонии.** Общий объем выбросов парниковых газов от сельского хозяйства увеличился на 13 % в период с 1995 по 2016 год. Однако тенденция увеличения выбросов от сельского хозяйства необходима для восстановления экономики после перехода от плановой к рыночной экономике. В Эстонии выбросы CH₄ и N₂O на гектар также являются третьими самыми низкими в ЕС с 2015 года. Однако сельскому хозяйству угрожает эрозия почвы. Расчетные показатели эрозии связаны с сельскохозяйственными практиками, и поэтому показатель отражает и фиксирует влияние мер политики на предотвращение эрозии в сельском хозяйстве.
- **Финляндская Республика: Финляндия поощряет органическое сельское хозяйство и стремится увеличить его долю в общей сельскохозяйственной площади страны.** Не менее важным для Финляндии является лесное хозяйство. Оба сектора отражены в национальной стратегии Финляндии по органическому и устойчивому сельскому и лесному хозяйству. Реализация этой стратегии должна привести к сокращению выбросов от сельского и лесного хозяйства более чем на 75 % к 2050 году.
- **Франция: с момента создания ЕС Франция сохраняет доминирующее положение в сельскохозяйственном производстве в Европе.** В 2017 году выбросы, связанные с сельскохозяйственным сектором, составили 18,5 % от общего объема выбросов парниковых газов во Франции. Стратегия Франции направлена на сокращение выбросов в этом секторе на 18 % к 2030 году и на 46 % к 2050 году. Министерство сельского хозяйства и продовольствия может использовать следующие пять основных столпов для борьбы с изменением климата. Управление азотом (использование органических удобрений, регулирование количества белка в кормах для животных, улучшение качества почвы и семян), животноводство (процесс механизации, сокращение непродуктивных животных, управление поголовьем), почва и вода (использование агроэкологии, сохранение почвы), лесное хозяйство и биоэкономика (использование биомассы, циркулярная экономика, каскадное

земледелие) и продовольственная безопасность (сокращение объемов продовольствия отходов, информационные кампании).

- **Федеративная Республика Германия: Сельское хозяйство Германии делает успехи в области органического земледелия, которое становится все более важным в контексте глобального изменения климата и постоянных экологических проблем.** В 2020 году в стране существовало 35 413 органических ферм по сравнению с 21 950 в 2010 году. В том же году 10,2 % сельскохозяйственных земель Германии использовались для органического земледелия. Усилия по борьбе с изменением климата в сельском хозяйстве направлены на снижение выбросов и на более эффективное использование ресурсов и, таким образом, на повышение устойчивости производства.
- **Греческая Республика: Сеть агроэкологии Греции была запущена в начале 2017 года объединением агрономов и исследователей.** Это инициатива по продвижению агроэкологии как науки и практики. Она направлена на то, чтобы научный и сельский секторы узнали об агроэкологическом подходе и помогает обеспечить, чтобы системы производства продуктов питания являлись действительно устойчивыми. Согласно последним данным Евростата, в 2019 году доля органических посевов в Греции впервые превысила 10 %. На самом деле, в последние годы наблюдается сильная тенденция к росту, так как площадь органических культур в стране увеличилась.
- **Венгерская Республика: Венгрия является традиционным экспортером сельскохозяйственной продукции.** Традиционно сильным на этом рынке является экспорт овощей, трав, кормов и особенно семян подсолнечника и кукурузы из США. Страна является активным противником сельскохозяйственной биотехнологии в Европейском Союзе. Качество почвы и здоровье — это ключевые вопросы устойчивого развития в Венгрии. В Венгрии сельское хозяйство является сектор наиболее уязвимый к изменению климата.
- **Республика Ирландия: Сельское хозяйство является одним из самых больших источников давления на природу, воду, воздух и выбросы парниковых газов в Ирландии.** При сохранении существующих мер прогнозируется увеличение общего объема выбросов в сельском хозяйстве в период с 2021 по 2030 года на 3,0 % и составит 21,9 млн тонн CO₂-эквивалента.

- **Сельское хозяйство - один из ключевых секторов экономики Италии, на который приходится около двух процентов ВВП.** Италия является одним из крупнейших производителей сельскохозяйственной продукции в ЕС. Италия всегда была в авангарде, что касается экологических практик. Страна очень щедра, когда речь идет о субсидировании посевов и предоставлении стимулов фермерам, работающим в этой области. Италия имеет самую большую площадь органических пахотных земель в ЕС и является крупным экспортером органических продуктов в Европе. Что касается устойчивой сельскохозяйственной практики, то многие виды сельскохозяйственной деятельности частично или полностью связаны с устойчивостью. Сюда входят факторы окружающей среды на всех этапах производства. Поэтому Италия пытается отказаться от пестицидов и начать использовать зеленые источники энергии для полей. Также важно использовать методы ведения сельского хозяйства, которые в меньшей степени зависят от потребления воды и ее повторного использования. На этапе упаковки используется меньше пластмассы и более пригодных для вторичной переработки продуктов.
- **Латвийская Республика: Латвия - одна из стран ОЭСР с самой высокой долей выбросов от сельского хозяйства (25 %), где выбросы от сельского хозяйства увеличились больше всего (на 4 % в период с 2005 по 2016 год).** Это связано с расширением посевных площадей, увеличением поголовья скота и потреблением удобрений. Ожидается, что выбросы от сельского хозяйства будут продолжать расти. Ожидается, что к 2030 году на сельское хозяйство будет приходиться 30 % выбросов парниковых газов. В 2018 году правительство разработало план адаптации к изменению климата до 2030 года.
- **Литовская Республика: помимо того, что сельскохозяйственный сектор является третьим по величине источником выбросов парниковых газов в стране, он способствует увеличению концентрации органического углерода в почве, высокому уровню кислотности и общему ухудшению биологического качества почвы.** Согласно национальной экологической стратегии, почти 20 % сельскохозяйственных земель имеют кислую реакцию. В последние годы органическое сельское хозяйство растет и в 2019 году оно охватило около 7 % сельскохозяйственных площадей. Улучшается экологически устойчивое производство, сокращается использование минеральных удобрений и используются более передовые технологии.

- **Великое Герцогство Люксембург:** В настоящее время Люксембург сталкивается со многими экологическими проблемами: загрязнение источников питьевой воды, поступление питательных веществ и пестицидов в результате сельскохозяйственной деятельности, потеря биоразнообразия, эрозия и деградация почвы, изменение климата. Одной из целого ряда крупных социальных, экологических, технических, экономических и общественных проблем является проблема управления производством качественного, устойчивого и всеохватывающего продовольствия. Великое Герцогство Люксембург признало это уже в 2015 году, когда подтвердило свою готовность диверсифицировать и переориентировать свою экономику в рамках процесса третьей промышленной революции. Сельское хозяйство занимает особое место в этом процессе, поскольку оно является частью инновационных моделей производства продовольствия и обеспечения продовольственной безопасности, а также потому, что это естественная часть экономического цикла. На устойчивость продовольствия и сельскохозяйственного сектора также влияют потребители и их спрос на определенные группы продуктов питания или производственные процессы, что привело к появлению многих нетрадиционных форм сельского хозяйства и различных проектов в Люксембурге, которые имеют гораздо более амбициозные цели, чем те, которые приняты ЕС.
- **Республика Мальта:** Мальта работает над продвижением устойчивого развития сельскохозяйственной практики, учитывающей более широкие цели политики развития сельского хозяйства. Интеграция политики развития сельского хозяйства и сельских территорий поможет решить угрозы, как заброшенность земель, загрязнение почвы, незаконные свалки и проектирование сельских зданий. Мальта переходит к циркулярной экономике, основанной на рециклировании и повторном использовании материалов для повышения эффективности, сокращения отходов и предотвращения деградации окружающей среды. Циркулярная экономика способствует устойчивому развитию тем, что оказывает положительное социальное, экономическое и экологическое давление нагрузки посредством увеличения количества рабочих мест и инвестиций в зеленые отрасли.
- **Королевство Нидерландов:** Нидерланды представили план действий по переходу к циркулярному сельскому хозяйству. Концепция голландского правительства по циркулярному сельскому хозяйству излагает стремление

Нидерландов стать мировым лидером в области циркулярного сельского хозяйства в 2030 году. Видение включает в себя изменение парадигмы от увеличения объема производства и снижение затрат для оптимизации использования ресурсов и производства продуктов питания в гармонии с природой.

- **Республика Польша: Польский сельскохозяйственный экспорт включает разнообразные продукты питания, включая зерновые и картофель. Польша является важным региональным экспортером фруктов, некоторых овощей и грибов.** Однако в результате изменения климата, картофельные и зерновые культуры находятся под угрозой, но существует развитая национальная польская стратегия адаптации, которая также затрагивает сельскохозяйственный сектор.
- **Португалия: Выбросы парниковых газов от сельского хозяйства составляют примерно 10% от общего объема выбросов в стране, в общей сложности 6,8 МтСО₂ и включает в себя в основном метан (СН₄), на долю которого приходится 40% национальных выбросов этого вещества, и закись азота (N₂O), на долю которой в данном случае приходится 73 % от общего количества национальных выбросов этого газа.** Поскольку Португалия является одной из стран, которые наиболее потенциально пострадавших от изменения климата, обеспечение устойчивости и жизнеспособности сельского и лесного хозяйства и борьба с опустыниванием являются самыми большими проблемами, с которым страна сталкивается. Выбросы от сельского хозяйства, особенно от животноводства, имеют более низкий потенциал сократиться, и к 2050 году сектор сократит свои выбросы на 9-30%. Доступны варианты включают улучшение систем кормления животных и уборки навоза и снижение потребности в удобрениях и воде при поддержке биологических и точных методов сельского хозяйства.
- **Словацкая Республика: В 2020 году на сельское хозяйство приходилось 2,18% от общего ВВП Словацкой Республики, а в 2019 году в нем было трудоустроено 2,79% населения.** План правительства по адаптации Словакии к изменению климата включает 5 задач для сельского хозяйства и предполагает, что как сельскохозяйственная страна она будет устойчивой к последствиям изменения климата только в том случае, если она будет более разнообразной в своем удержании воды, борьбе с эрозией, сохранении почвы, адаптации культур, поддержке и защите пчеловодства. В мае 2020 года в качестве одной из ключевых

мер была введена стратегия "от фермы к столу". европейской программы Зеленый курс. Стратегия, способствующая достижению климата нейтральность к 2050 году, стремится переместить нынешнюю продовольственную систему ЕС в направлении устойчивой модели.

- **Республика Словения: Амбиции Словении в сельскохозяйственном секторе направлены на достижение продовольственной безопасности, а также на борьбу с изменением климата, так как это наиболее уязвимый сектор в стране. В период с 2005 по 2018 год выбросы парниковых газов от сельскохозяйственного сектора сократились лишь на 0,6%, но правительство Словении пообещало более активное участие и более жесткие меры в этой области.** Самой большой проблемой для словенского сельскохозяйственного сектора будет введение новых и инновационных практик. Эти меры должны способствовать повышению производительности и лучше адаптироваться к изменению климата в стране, которое уже влияет на сельское хозяйство в Словении.
- **Королевство Испания: Испания особенно уязвима к изменению климата из-за своего географического положения и климата.** Эти факторы влияют на страну двумя основными способами: повышением средних температур и длительным недостатком осадков. Поэтому приоритеты Испании в сельскохозяйственном секторе включают, в частности, повышение эффективности и устойчивости ирригации и принятие стратегии содействия цифровизации агропродовольственного сектора. В рамках европейской стратегии «от фермы к столу» Испания предпринимает такие усилия, как сокращение использования пестицидов и удобрений или увеличение доли площадей, занятых органическим земледелием. Однако Испания уже положительно вкладывает в долю органических сельскохозяйственных земель. При этом Испания, занимающая 13,2 % площади, уже превысила целевой показатель ЕС – 10 %.
- **Королевство Швеция: Изменение климата представляет угрозу для шведского сельского хозяйства.** Даже если ожидается увеличение количества осадков, Швеция все равно может столкнуться с растущей потребностью в орошении, о чем свидетельствуют периоды засухи, особенно в летние месяцы. В 2017 году в Швеции было произведено 7,19 млн тонн CO₂-эквивалента. Шведские фермеры участвуют в улучшении сельскохозяйственного сектора. Они стремятся полностью использовать потенциал сельского и лесного хозяйства для

уменьшения влияния изменения климата. Швеция также способна производить энергию из возобновляемых источников, что способствует увеличению возможностей трудоустройства, особенно в сельских районах. Сельскохозяйственный сектор должен стать более эффективным в использовании ресурсов, сохраняя при этом свою конкурентоспособность. Потребителям должна быть предложена информация о влиянии на климат и климатически чистых продуктах. Важно является также использовать полный потенциал сельского и лесного хозяйства в качестве поглотителей углерода и увеличить поддержку исследований в области новых технологий.

Учитывая современное состояние дел и возможностей государств-членов, были приняты следующие декларации:

1. Государства-члены должны на территории Европейского Союза обеспечивать безопасность пищевых продуктов при сохранении естественных, необходимых выбросов от производства сельскохозяйственных культур и животноводства. (Из 24 стран 24 выразили свою поддержку этому заявлению)
2. **Выбросы парниковых газов от сельского хозяйства** будут сокращены, по крайней мере, на прогнозируемые 2 % к 2030 г. (Из 24 стран 19 выразили решительную поддержку данной декларации, 1 страна согласна только с дополнительными мерами)
3. Для прямого сокращения ненужных выбросов предлагается сокращение животноводства. В то же время важно предотвратить «побегу» выбросов в страны за пределами Европейского Союза, который может возникнуть при замене сокращения производства увеличением импорта сельскохозяйственной продукции с высоким уровнем выбросов из стран с «низким уровнем регулирования». (Из 24 стран 24 выразили свою поддержку этому заявлению)
4. Обеспечить адекватную информацию на нижних уровнях и в малых фермерских хозяйствах о сокращении выбросов в ходе производственных процессов и вознаграждение фермеров, соблюдающих предложенные требования практики. (Из 24 стран 24 выразили свою поддержку этому заявлению)

Положения об окончательных обязательствах:

Мы, представители государств-членов Европейского Союза, достигли взаимного консенсуса в отношении обязательств, которые необходимо принять, чтобы иметь возможность эффективно бороться с изменениями климата и ухудшением экологической ситуации. Последние положения Государства-членов:

1. Учитывая нынешнюю ситуацию государств-членов и их приверженность борьбе с изменением климата, государства-члены обязуются соблюдать меры, согласованные голосованием.
2. С акцентом на пункт 1 и современные тенденции, Европейский Союз должен быть способен достичь углеродной нейтральности к 2050 году.

Спасибо платформе «Состояние климата и стратегия для Европы 2022» за организацию успешного заключительного заседания секции по окружающей среде.

**PARTNERSHIP
SPONSORS & PARTNERS**

Bratislava **DEŇ**

Názov/Title	Zborník Modelovej konferencie 2022/ The Proceedings of Model Conference 2022
Zostavovatelia zborníka/ Compliers of proceedings	Bc. Katarína Nackinová Bc. Barbora Legényová Bc. Jana Macalová
Rozsah/Range	201 strán /201 pages
Formát/Format	Vydané vo forme elektronického zborníka./Published in an electronic form.
Vydavateľ/Publisher	Vydavateľstvo EKONÓM Dolnozemska cesta 1 852 35 Bratislava
Rok vydania/Year of publication	2022

ISBN 978-80-225-4938-7